Eiropas Savienības

Oficiālais Vēstnesis

L 295

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

62. sējums

2019. gada 14. novembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624** 1

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1896

(2019. gada 13. novembris)

par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu un 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Savienības politikas mērķis ārējo robežu pārvaldības jomā ir valstu un Savienības līmenī attīstīt un īstenot Eiropas integrēto robežu pārvaldību, kas neizbēgami izriet no personu brīvas pārvietošanās Savienībā un ir būtiska brīvības, drošības un tiesiskuma telpas sastāvdaļa. Eiropas integrētā robežu pārvaldība ir vitāli svarīga migrācijas pārvaldības uzlabošanā. Mērķis ir efektīvi pārvaldīt ārējo robežu šķērsošanu un risināt migrācijas problēmas, kā arī nākotnē iespējamus apdraudējumus pie šīm robežām, tādējādi palīdzot arī vērsties pret smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju un nodrošinot augsta līmeņa iekšējo drošību Savienībā. Tajā pat laikā ir jārīkojas, pilnībā ievērojot pamattiesības un tā, lai tiktu aizsargāta personu brīva pārvietošanās Savienībā.

(2) Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām tika izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ([4]). Kopš pienākumu izpildes sākšanas 2005. gada 1. maijā tai ir veiksmīgi izdevies palīdzēt dalībvalstīm īstenot ārējo robežu pārvaldības operacionālos aspektus, veicot kopīgas operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, riska analīzi un informācijas apmaiņu, uzturot attiecības ar trešām valstīm un atgriežot atgriežamās personas.

([1]) OV C 110, 22.3.2019., 62. lpp.
([2]) OV C 168., 16.5.2019., 74. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 8. novembra lēmums.
([4]) Padomes Regula (EK) 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

(3) Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ir pārsaukta par Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru ("Aģentūra"), ko parasti dēvē par *Frontex*, un tās uzdevumi ir paplašināti, pilnībā turpinot visas tās darbības un procedūras. Aģentūras galvenajiem uzdevumiem vajadzētu būt šādiem: izstrādāt tehnisko un operacionālo stratēģiju, kas būtu daļa no Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas cikla īstenošanas; pārraudzīt efektīvu robežkontroles darbību uz ārējām robežām; veikt riska analīzi un neaizsargātības novērtējumus; sniegt dalībvalstīm un trešām valstīm pastiprinātu tehnisko un operacionālo palīdzību, veicot kopīgas operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus; nodrošināt pasākumu praktisku veikšanu gadījumos, kad pie ārējām robežām esošā situācija prasa steidzamu rīcību; sniegt tehnisko un operacionālo palīdzību, atbalstot tādu personu meklēšanas un glābšanas operācijas, kuras jūrā atrodas briesmās; un organizēt, koordinēt un veikt atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

(4) Kopš 2015. gada, kad sākās migrācijas krīze, Komisija ir nākusi klajā ar svarīgām iniciatīvām un ir piedāvājusi īstenot virkni pasākumu, lai stiprinātu ārējo robežu aizsardzību un atjaunotu Šengenas zonas normālu darbību. 2015. gada decembrī tika iesniegts priekšlikums ar mērķi ievērojami paplašināt Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām pilnvaras, un 2016. gadā īsā laikā šis priekšlikums tika apspriests sarunās. Tā rezultātā pieņemtā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 ([5]) stājās spēkā 2016. gada 6. oktobrī.

(5) Taču Savienības regulējums ārējo robežu kontroles, atgriešanas, pārrobežu noziedzības apkarošanas un patvēruma jomās ir jāturpina uzlabot. Tālab un lai vairāk atbalstītu pašreizējos un turpmāk plānotos operacionālos centienus, Eiropas Robežu un krasta apsardze būtu jāpārveido, paplašinot Aģentūras pilnvaras un jo īpaši nodrošinot tai vajadzīgās spējas, proti, izveidojot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu ("pastāvīgais korpuss"). Pastāvīgajam korpusam būtu pakāpeniski, bet strauji jāsasniedz stratēģiskais mērķis panākt tādu kapacitāti, kurā būtu 10 000 operacionālo darbinieku, kā noteikts I pielikumā, – attiecīgā gadījumā ar izpildpilnvarām – un kurš varētu efektīvi uz vietas atbalstīt dalībvalstis to centienos aizsargāt ārējās robežas, apkarot pārrobežu noziedzību un būtiski uzlabot neatbilstīgo migrantu faktisku un ilgtspējīgu atgriešanu. Šādai 10 000 operacionālo darbinieku lielai kapacitātei vajadzētu būt maksimālajai pieejamai kapacitātei, kas vajadzīga, lai efektīvi risinātu pašreizējās un turpmākās operacionālās vajadzības attiecībā uz robežu un atgriešanas operācijām Savienībā un trešās valstīs, tostarp ar spēju ātri reaģēt uz turpmākām krīzēm.

(6) Komisijai būtu jāpārskata pastāvīgā korpusa kopējais skaits un sastāvs, tostarp katras atsevišķas dalībvalsts ieguldījuma apmērs tajā, kā arī tā apmācība, speciālās zināšanas un profesionalitāte. Komisijai līdz 2024. gada martam būtu vajadzības gadījumā jāiesniedz attiecīgi priekšlikumi, lai grozītu I, II, III un IV pielikumu. Ja Komisija neiesniedz priekšlikumu, tai būtu jāpaskaidro šādas rīcības iemesls.

(7) Šīs regulas īstenošanai, jo īpaši pastāvīgā korpusa izveidošanai, tostarp pēc Komisijas veiktas pastāvīgā korpusa pārskatīšanas, būtu jāpiemēro daudzgadu finanšu shēma.

(8) Eiropadome 2018. gada 28. jūnija secinājumos aicināja vēl vairāk stiprināt Aģentūras atbalsta funkciju, tostarp sadarbībā ar trešām valstīm, un šajā nolūkā palielināt resursus un paplašināt pilnvaras, lai tādējādi nodrošinātu efektīvu ārējo robežu kontroli un ievērojami pastiprinātu neatbilstīgo migrantu efektīvu atgriešanu.

(9) Ir nepieciešams efektīvi uzraudzīt ārējo robežu šķērsošanu, risināt migrācijas problēmas un nākotnē iespējamos apdraudējumus pie ārējām robežām, nodrošināt augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, aizsargāt Šengenas zonas darbību un ievērot vispārēju solidaritātes principu. Papildus minētajām darbībām un mērķiem būtu jānodrošina proaktīva migrācijas pārvaldība, tostarp jāveic trešās valstīs vajadzīgie pasākumi. Minētajā nolūkā ir jākonsolidē Eiropas Robežu un krasta apsardze un jāturpina paplašināt Aģentūras pilnvaras.

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

(10) Īstenojot Eiropas integrēto robežu pārvaldību, būtu jānodrošina saskaņotība ar citiem politikas mērķiem.

(11) Eiropas integrētā robežu pārvaldība, kas balstīta uz četru pakāpju piekļuves kontroles modeli, aptver pasākumus trešās valstīs, piemēram, tos, kas tiek īstenoti atbilstīgi kopējai vīzu politikai, pasākumus ar kaimiņos esošām trešām valstīm, robežkontroles pasākumus pie ārējās robežas, riska analīzi, pasākumus Šengenas zonā un atgriešanas pasākumus.

(12) Eiropas integrētā robežu pārvaldība būtu jāīsteno un atbildība par to būtu jāuzņemas kopīgi Aģentūrai un par robežu pārvaldību atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic jūras robežuzraudzības operācijas un jebkādus citus robežkontroles uzdevumus, kā arī par atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm. Lai gan dalībvalstis saglabā primāro atbildību par savu ārējo robežu pārvaldību savās un visu dalībvalstu interesēs un ir atbildīgas par atgriešanas lēmumu izdošanu, Aģentūrai būtu jāatbalsta to Savienības pasākumu piemērošana, kuri attiecas uz ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu, pastiprinot, novērtējot un koordinējot to dalībvalstu darbības, kuras īsteno minētos pasākumus. Aģentūras darbībām būtu jāpapildina dalībvalstu centieni.

(13) Lai nodrošinātu efektīvu Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu un palielinātu Savienības atgriešanas politikas efektivitāti, būtu jāizveido Eiropas Robežu un krasta apsardze. Tai būtu jāpiešķir vajadzīgie finanšu resursi, cilvēkresursi un aprīkojums. Eiropas Robežu un krasta apsardzes sastāvā būtu jāietilpst Aģentūrai un par robežu pārvaldību atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, kā arī par atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm. Tādējādi tā balstīsies uz kopīgu informācijas, spēju un sistēmu izmantošanu valstu līmenī un uz Aģentūras atbildes rīcību Savienības līmenī.

(14) Eiropas integrētā robežu pārvaldība nemaina Komisijas un dalībvalstu attiecīgās kompetences muitas jomā, jo īpaši attiecībā uz kontrolēm, riska pārvaldību un informācijas apmaiņu.

(15) Atbildību par politikas un tiesību aktu izstrādi ārējo robežu kontroles un atgriešanas jomā, tostarp daudzgadu stratēģiskās politikas izstrādi Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai, saglabā Savienības iestādes. Būtu jāgarantē cieša koordinācija starp Aģentūru un minētajām iestādēm.

(16) Eiropas Robežu un krasta apsardzei būtu jānodrošina efektīva Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošana, izmantojot daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu. Šajā daudzgadu ciklā vajadzētu būt izveidotam integrētam, vienotam un nepārtrauktam procesam, kas robežu pārvaldības un atgriešanas jomā nodrošinātu stratēģiskās vadlīnijas visiem attiecīgajiem dalībniekiem Savienības līmenī un valstu līmenī, tādējādi ļaujot minētajiem dalībniekiem saskaņoti īstenot Eiropas integrēto robežu pārvaldību. Tajā būtu jāparedz arī visa attiecīgā mijiedarbība starp Eiropas Robežu un krasta apsardzi un Komisiju un citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un sadarbība ar citiem attiecīgiem partneriem, tostarp vajadzības gadījumā trešām valstīm un trešām personām.

(17) Lai nodrošinātu Eiropas integrēto robežu pārvaldību, dalībvalstīm un Aģentūrai ir jāīsteno integrēta plānošana attiecībā uz robežu un atgriešanas operācijām, lai nodrošinātu gatavību reaģēt uz problēmām pie ārējām robežām, attiecībā uz ārkārtas rīcības plānošanu, kā arī attiecībā uz spēju pilnveides koordinēšanu ilgtermiņā gan darbā pieņemšanas un apmācības ziņā, gan aprīkojuma iegādes un izstrādes ziņā.

(18) Aģentūrai būtu jāizstrādā informācijas apmaiņas tehniskie standarti, kā paredzēts šajā regulā. Turklāt, lai efektīvi īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 ([6]), būtu jāizstrādā kopēji minimālie standarti ārējo robežu uzraudzībai. Minētajā nolūkā Aģentūrai būtu jāspēj sniegt ieguldījumu kopējo minimālo standartu izstrādē, saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas kompetencēm. Minētie kopējie minimālie standarti būtu jāizstrādā, ņemot vērā robežu veidu, ietekmes līmeni, ko Aģentūra piešķir katram ārējās robežas posmam, un citus faktorus, piemēram, ģeogrāfiskās īpatnības. Minēto kopējo minimālo standartu izstrādē būtu jāņem vērā iespējamie ierobežojumi, kas izriet no valstu tiesību aktiem.

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

(19) Tehniskie standarti informācijas sistēmām un lietojumprogrammatūrām būtu jāsaskaņo ar standartiem, ko izmanto Eiropas Savienības Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*) citām IT sistēmām brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

(20) Šīs regulas īstenošana neietekmē nedz kompetences sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm, nedz dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās Protokolu pret migrantu nelikumīgu ievešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu, tās 1967. gada protokolu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bezvalstnieka statusu un citiem atbilstīgiem starptautisko tiesību instrumentiem.

(21) Šīs regulas īstenošana neietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 656/2014 ([7]). Jūras operācijas būtu jāveic tā, lai visos gadījumos nodrošinātu pārtverto vai izglābto personu drošību, attiecīgajā jūras operācijā iesaistīto vienību drošību, un trešo personu drošību.

(22) Aģentūrai savi uzdevumi būtu jāveic saskaņā ar subsidiaritātes principu un neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu un saskaņā ar subsidiaritātes principu.

(23) Aģentūrai savi uzdevumi būtu jāveic, neskarot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz aizsardzību.

(24) Aģentūras paplašinātie uzdevumi un kompetences būtu jālīdzsvaro ar pastiprinātām pamattiesību garantijām, lielāku pārskatatbildību un atbildību, jo īpaši par to, kā štata darbinieki īsteno izpildpilnvaras.

(25) Lai spētu efektīvi pildīt savus uzdevumus, Aģentūra balstās uz sadarbību ar dalībvalstīm. Šajā ziņā ir svarīgi, lai Aģentūra un dalībvalstis darbotos godprātīgi un lai tās savlaicīgi apmainītos ar precīzu informāciju. Nevienai dalībvalstij nebūtu jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tā uzskata par pretēju savas drošības būtiskām interesēm.

(26) Turklāt dalībvalstīm gan savās, gan pārējo dalībvalstu interesēs būtu jāsniedz attiecīgie dati, kas vajadzīgi, lai Aģentūra varētu veikt savus pasākumus, tostarp apzināt situāciju, veikt riska analīzi, neaizsargātības novērtējumus un integrēto plānošanu. Tāpat tām arī būtu jānodrošina, lai dati būtu precīzi un aktuāli, un likumīgi iegūti un ievadīti. Ja minētajos datos ietilpst personas dati, būtu pilnībā jāpiemēro Savienības tiesību akti datu aizsardzības jomā.

(27) Saskaņā ar šo regulu izveidotajam sakaru tīklam būtu jābalstās uz *EUROSUR* sakaru tīklu, kas izveidots Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1052/2013 ([8]) ietvaros, un jāaizstāj tas. Atbilstīgi šai regulai izveidotais sakaru tīkls būtu jāizmanto ikvienai drošai informācijas apmaiņai Eiropas Robežu un krasta apsardzē. Sakaru tīkla akreditācijas līmenis būtu jāpaaugstina līdz *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL* klasifikācijas līmenim, lai uzlabotu informācijas aizsardzību starp dalībvalstīm un Aģentūru.

(28) *EUROSUR* ir nepieciešama Eiropas Robežu un krasta apsardzei, lai tā varētu veidot satvaru informācijas apmaiņai un operacionālajai sadarbībai starp dalībvalstu valsts iestādēm un ar Aģentūru. *EUROSUR* sniedz valsts iestādēm un Aģentūrai infrastruktūru un instrumentus, kas nepieciešami, lai uzlabotu situācijas apzināšanos un palielinātu reaģēšanas spējas pie ārējām robežām nolūkā atklāt, novērst un apkarot nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību, tādējādi sekmējot migrantu dzīvības glābšanu un nodrošinot viņu aizsardzību.

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 656/2014 (2014. gada 15. maijs), ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 189, 27.6.2014., 93. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1052/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*) (OV L 295, 6.11.2013., 11. lpp.).

(29) Dalībvalstīm būtu jāizveido nacionālie koordinācijas centri, lai uzlabotu informācijas apmaiņu un sadarbību starp dalībvalstīm un ar Aģentūru attiecībā uz robežuzraudzību un robežkontroles veikšanu. *EUROSUR* pienācīgai darbībai ir būtiski, lai visas valstu iestādes, kas ir atbildīgas par ārējo robežu uzraudzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, sadarbotos, izmantojot nacionālos koordinācijas centrus.

(30) Nacionālā koordinācijas centra loma koordinēt un veikt informācijas apmaiņu starp visām iestādēm, kas ir atbildīgas par ārējo robežu kontroli valsts līmenī, neskar kompetenci, kas noteikta valsts līmenī attiecībā uz robežkontroles plānošanu un īstenošanu.

(31) Šai regulai nebūtu jāliedz dalībvalstīm noteikt saviem nacionālajiem koordinācijas centriem atbildību arī par informācijas apmaiņas koordināciju un par sadarbību attiecībā uz citiem Eiropas integrētās robežu pārvaldības elementiem.

(32) Lai varētu nodrošināt pienācīgu Eiropas integrēto robežu pārvaldību, informācijai, ar ko apmainās dalībvalstis un Aģentūra, jābūt kvalitatīvai un šai informācijas apmaiņai jānotiek savlaicīgi. Sekmīgi izmantojot *EUROSUR*, šī kvalitāte būtu jānodrošina ar standartizāciju, automatizējot informācijas apmaiņu, ko īsteno starp tīkliem un sistēmām" ar informācijas aizsardzību un nosūtīto datu un informācijas kvalitātes kontroli.

(33) Aģentūrai būtu jāsniedz vajadzīgā palīdzība *EUROSUR* izstrādei un uzturēšanai, tostarp sistēmu sadarbspējas nodrošināšanai, jo īpaši izveidojot, uzturot un koordinējot *EUROSUR*.

(34) *EUROSUR* būtu jāsniedz visaptverošs situācijas attēls, kas ilustrētu situāciju ne vien pie ārējām robežām, bet arī Šengenas zonā un pierobežas zonā. Tai būtu jāaptver zemes, jūras un gaisa robežuzraudzība un robežpārbaudes. Situācijas apzināšanās nodrošināšana Šengenas zonā nedrīkstētu novest pie tā, ka Aģentūra veic operacionālās darbības pie dalībvalstu iekšējām robežām.

(35) Gaisa robežuzraudzībai vajadzētu būt robežu pārvaldības elementam, jo nelikumīgām darbībām, kas saistītas ar imigrāciju un pārrobežu noziedzību, izmanto gan komerciālos un privātos lidojumus, gan tālvadības gaisa kuģa sistēmas. Gaisa robežuzraudzības mērķis ir atklāt un uzraudzīt šādus aizdomīgus lidojumus, kuri šķērso vai plāno šķērsot ārējās robežas, un veikt ar tiem saistīto riska analīzi, lai Savienības un dalībvalstu kompetentās iestādes varētu iedarbināt reaģēšanas spējas. Minētajā nolūkā būtu jāveicina starpaģentūru sadarbība Savienības līmenī starp Aģentūru, Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla pārvaldnieku (*EATMN*) un Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūru (*EASA*). Attiecīgā gadījumā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saņemt informāciju par aizdomīgiem ārējiem lidojumiem un attiecīgi reaģēt. Aģentūrai būtu jānovēro un jāatbalsta pētniecības un inovācijas darbības minētajā jomā.

(36) Ziņošana par notikumiem, kas saistīti ar neatļautu sekundāro kustību *EUROSUR*, palīdzēs Aģentūrai uzraudzīt migrācijas plūsmas uz Savienību un Savienībā, lai veiktu riska analīzi un nodrošinātu situācijas apzināšanos. Īstenošanas aktā, ar ko sīkāk nosaka situācijas attēlu informācijas slāņu elementus un konkrētu situācijas attēlu izveides noteikumus, būtu turpmāk jānosaka ziņošanas veids, kas vislabāk atbilst šim mērķim.

(37) Aģentūras sniegto *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumu pamatā vajadzētu būt uzraudzības instrumentu kopīgai izmantošanai un starpaģentūru sadarbībai Savienības līmenī, tostarp *Copernicus* drošības pakalpojumiem. *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumiem būtu jāsniedz dalībvalstīm un Aģentūrai ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību saistīti informācijas pakalpojumi ar pievienoto vērtību. *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi būtu jāpaplašina, lai atbalstītu robežpārbaudes, gaisa robežuzraudzību un migrācijas plūsmu uzraudzību.

(38) Prakse pārvietoties mazās un kuģošanai jūrā nederīgās laivās ir ievērojami palielinājusi pie dienvidu ārējām jūras robežām noslīkušo migrantu skaitu. *EUROSUR* būtu ievērojami jāuzlabo Aģentūras un dalībvalstu operacionālā un tehniskā spēja atklāt šīs mazās laivas un uzlabot dalībvalstu reaģēšanas spējas, tādējādi palīdzot samazināt migrantu bojāeju, tostarp veicot meklēšanas un glābšanas operācijas.

(39) Šajā regulā ir atzīts, ka migrācijas ceļus izmanto arī tādas personas, kam ir vajadzīga starptautiska aizsardzība.

(40) Aģentūrai būtu jāsagatavo vispārēja un īpašiem mērķiem paredzēta riska analīze, kas balstīta uz kopīgu integrētu riska analīzes modeli un ko piemēros gan pati Aģentūra, gan dalībvalstis. Aģentūrai, balstoties arī uz dalībvalstu sniegto informāciju, būtu jāsniedz pienācīga informācija, kas aptver visus ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību saistītos aspektus, jo īpaši robežkontroli, atgriešanu, trešo valstu valstspiederīgo neatļautu sekundāro kustību Savienībā, tendenču, apjomu un maršrutu ziņā, pārrobežu noziedzības, tostarp neatļautas robežšķērsošanas, sekmēšanu, cilvēku tirdzniecības, terorisma un hibrīddraudu novēršanu, kā arī situāciju attiecīgajās trešās valstīs, lai dotu iespēju veikt atbilstošus pasākumus vai novērst identificētos apdraudējumus un riskus nolūkā uzlabot ārējo robežu integrēto pārvaldību.

(41) Ņemot vērā Aģentūras darbību pie ārējām robežām, tai būtu jāsekmē tādu pārrobežu noziegumu novēršana un atklāšana kā migrantu kontrabanda, cilvēku tirdzniecība un terorisms, ja tai ir pamats rīkoties un ja tā savā darbībā ir saņēmusi attiecīgu informāciju. Tai sava darbība būtu jāsaskaņo ar Eiropolu, kas ir aģentūra, kura ir atbildīga par atbalstu dalībvalstu rīcībai un to sadarbībai un par šīs rīcības un sadarbības stiprināšanu nolūkā novērst un apkarot smagus noziegumus, kuri skar divas vai vairākas dalībvalstis. Pārrobežu dimensijai ir raksturīgi noziegumi, kas tieši saistīti ar neatļautu ārējās robežas šķērsošanu, tostarp cilvēku tirdzniecība vai migrantu kontrabanda. Saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/90/EK ([9]) dalībvalstīm ir tiesības nolemt nepiemērot sankcijas, ja darbību mērķis ir humānās palīdzības sniegšana migrantiem.

(42) Kopīgas atbildības garā Aģentūras uzdevumam vajadzētu būt regulāri uzraudzīt ārējo robežu pārvaldību, tostarp pamattiesību ievērošanu, Aģentūrai veicot robežu pārvaldību un atgriešanas darbības. Aģentūrai būtu jānodrošina pareiza un efektīva uzraudzība, ne tikai izmantojot situācijas apzināšanos un riska analīzi, bet arī nodrošinot no sava personāla izraudzītu ekspertu klātbūtni dalībvalstīs. Tāpēc Aģentūrai būtu jāspēj uz noteiktu laikposmu izvietot dalībvalstīs sadarbības koordinatorus, kuri šajā laikposmā ziņo izpilddirektoram. Sadarbības koordinatoru ziņojumam būtu jāveido daļa no neaizsargātības novērtējuma.

(43) Aģentūrai, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, būtu jāsagatavo neaizsargātības novērtējums, lai novērtētu dalībvalstu spēju un gatavību risināt problēmas pie savām ārējām robežām un sniegt ieguldījumu pastāvīgajā korpusā un tehniskā aprīkojuma rezervē. Neaizsargātības novērtējumā būtu jāiekļauj novērtējums attiecībā uz dalībvalstu aprīkojumu, infrastruktūru, personālu, budžetu un finanšu resursiem, kā arī to ārkārtas rīcības plāniem, lai risinātu iespējamas krīzes pie ārējām robežām. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai novērstu jebkurus minētajā novērtējumā konstatētus trūkumus. Izpilddirektoram būtu jāidentificē veicamie pasākumi un jāiesaka tie attiecīgajai dalībvalstij. Izpilddirektoram arī būtu jānosaka termiņš, kurā minētie pasākumi būtu jāveic, un cieši jāuzrauga, lai tie tiktu veikti šajā termiņā. Ja nepieciešamie pasākumi netiek veikti noteiktajā termiņā, jautājums būtu jānodod valdei turpmāka lēmuma pieņemšanai.

(44) Ja Aģentūrai netiek savlaicīgi sniegta precīza informācija, kas nepieciešama, lai veiktu neaizsargātības novērtējumu, tai būtu jāspēj šo apstākli ņemt vērā, veicot neaizsargātības novērtējumu, ja vien netiek sniegti pienācīgi pamatoti iemesli datu nesniegšanai.

(45) Neaizsargātības novērtējums un Šengenas izvērtēšanas mehānisms, kas izveidots ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1053/2013 ([10]), ir divi savstarpēji papildinoši mehānismi, lai garantētu Savienības kvalitātes kontroli Šengenas zonas pareizai darbībai un nodrošinātu pastāvīgu sagatavotību gan Savienības, gan valstu līmenī, lai reaģētu uz problēmām pie ārējām robežām. Lai gan Šengenas izvērtēšanas mehānisms ir galvenā metode, kā izvērtēt Savienības tiesību aktu īstenošanu un atbilstību tiem dalībvalstīs, lai uzlabotu situācijas attēlu par Šengenas zonas darbību, būtu jāpalielina sinerģija starp ievainojamību novērtējumu un Šengenas izvērtēšanas mehānismu, cik vien iespējams izvairoties no dalībvalstu centienu dublēšanās un nodrošinot to attiecīgo Savienības finanšu instrumentu koordinētāku izmantošanu, kuri ļauj atbalstīt ārējo robežu pārvaldību. Tālab starp Aģentūru un Komisiju būtu jāizveido regulāra informācijas apmaiņa par abu mehānismu rezultātiem.

([9]) Padomes Direktīva 2002/90/EK (2002. gada 28. novembris), ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.).

([10]) Padomes Regula (ES) Nr. 1053/2013 (2013. gada 7. oktobris), ar ko izveido izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, un ar ko atceļ Izpildu komitejas 1998. gada 16. septembra lēmumu), ar ko izveido Šengenas izvērtēšanas un īstenošanas pastāvīgo komiteju (OV L 295, 6.11.2013., 27. lpp.).

(46) Ņemot vērā, ka dalībvalstis nosaka robežas posmus, kuriem Aģentūra piešķir ietekmes līmeņus, un ka dalībvalstu un Aģentūras reaģēšanas spējām vajadzētu būt saistītām ar šiem ietekmes līmeņiem, būtu jāizveido ceturtais – kritisks – ietekmes līmenis, kas uz pagaidu termiņu būtu jāattiecina situācijai uz robežas, kurā Šengenas zona ir pakļauta riskam un kurā Aģentūrai būtu jāiejaucas.

(47) Ja kādam jūras robežas posmam ir noteikts augsts vai kritisks ietekmes līmenis nelikumīgās imigrācijas palielināšanās dēļ, attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāņem vērā minētais palielinājums meklēšanas un glābšanas operāciju plānošanai un veikšanai, jo šādā situācijā varētu pieaugt pieprasījums pēc palīdzības personām, kuras jūrā atrodas briesmās.

(48) Aģentūrai būtu jāorganizē atbilstoša tehniskā un operacionālā palīdzība dalībvalstīm, lai pastiprinātu dalībvalstu spēju pildīt savus pienākumus attiecībā uz ārējo robežu kontroli un risināt tādas problēmas pie ārējās robežas, kuras izriet no neatbilstīgu migrantu ierašanās arvien lielākā skaitā vai pārrobežu noziedzības. Šādai palīdzībai nebūtu jāskar dalībvalstu attiecīgo iestāžu kompetence uzsākt kriminālizmeklēšanu. Šajā ziņā Aģentūrai vai nu pēc savas iniciatīvas un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, vai pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma būtu jāorganizē un jākoordinē vienai vai vairākām dalībvalstīm kopīgas operācijas, jāizvieto robežpārvaldības vienības, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības un atgriešanas vienības (kopīgi sauktas "vienības") no pastāvīgā korpusa un jānodrošina vajadzīgais tehniskais aprīkojums.

(49) Ja pie ārējām robežām ir konkrēta un nesamērīgi liela problēma, Aģentūrai vai nu pēc savas iniciatīvas un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, vai pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma būtu jāorganizē un jākoordinē ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumi un jāizvieto abas pastāvīgā korpusa vienības un tehniskais aprīkojums, tostarp no ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezerves. Ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervē būtu jāietilpst ierobežotam skaitam aprīkojuma vienību, kas nepieciešams iespējamiem ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem. Ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem uz ierobežotu laikposmu būtu jāsniedz pastiprinājums situācijās, kad nepieciešama tūlītēja atbildes rīcība un kad šāda iesaistīšanās nodrošinātu efektīvu atbildes rīcību. Lai nodrošinātu, ka šāds pasākums ir efektīvs, dalībvalstīm būtu jādara pieejami attiecīgo vienību īstermiņa izveidošanai nepieciešamie darbinieki, ko tās nosūta uz Aģentūru, sniedz Aģentūrai īstermiņa izvietojumiem un izvieto ātrās reaģēšanas rezervei, un jānodrošina vajadzīgais tehniskais aprīkojums. Ja komanda, kura izvietota ar kādas dalībvalsts tehnisko aprīkojumu, ir no minētās dalībvalsts, tā būtu jāuzskata par daļu no minētās dalībvalsts ieguldījuma pastāvīgajā korpusā. Aģentūrai un attiecīgajai dalībvalstij būtu jāvienojas par operacionālo plānu.

(50) Ja kāda dalībvalsts konkrētās tās ārējo robežu zonās saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām migrācijas problēmām, kam raksturīgas lielas uz ieceļošanu vērstas jauktas migrācijas plūsmas, dalībvalstīm būtu jāspēj paļauties uz palielinātu tehnisku un darbības pastiprinājumu. Minētais pastiprinājums karsto punktu zonās būtu jānodrošina migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām. Minēto vienību sastāvā būtu jāietilpst pastāvīgā korpusa izvietotajiem operacionālajiem darbiniekiem un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (*EASO*), Eiropola un attiecīgā gadījumā Eiropas Pamattiesību aģentūras, citu Savienības struktūru, biroju un aģentūru un dalībvalstu ekspertiem. Komisijai būtu jānodrošina dalībvalstu iesniegto vajadzību novērtējumu nepieciešamā koordinēšana. Aģentūrai būtu jāpalīdz Komisijai koordinēt dažādu aģentūru darbu uz vietas. Komisijai sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti un attiecīgām Savienības aģentūrām būtu jāizstrādā noteikumi sadarbībai karsto punktu zonās. Komisijai būtu jānodrošina attiecīgo aģentūru sadarbība to attiecīgo pilnvaru ietvaros un jābūt atbildīgai par migrācijas pārvaldības atbalsta vienību darbību koordinēšanu.

(51) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai iestādēm, kas varētu saņemt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, piemēram, policijai, robežsardzei, imigrācijas iestādēm un ieslodzījuma vietu darbiniekiem, būtu vajadzīgā informācija. Tām būtu arī jānodrošina, lai šādu iestāžu darbinieki saņemtu nepieciešamā līmeņa apmācību, kas ir atbilstīga viņu uzdevumiem un atbildībai, norādījumus informēt pieteikumu iesniedzējus par to, kur un kādā veidā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, un norādījumus par to, kā novirzīt mazaizsargātas personas pie atbilstīgiem konsultēšanas mehānismiem.

(52) Eiropadome savos 2018. gada 28. jūnijā secinājumos atkārtoti apstiprināja, cik svarīgi ir paļauties uz visaptverošu pieeju migrācijas jautājumos, un atzina, ka migrācija ir problēma ne tikai kādai dalībvalstij atsevišķi, bet arī Eiropai kopumā. Šajā sakarā tā uzsvēra, ka Savienībai ir svarīgi sniegt pilnīgu atbalstu, lai nodrošinātu migrācijas plūsmu pienācīgu pārvaldību.

(53) Aģentūrai un *EASO* būtu cieši jāsadarbojas, lai efektīvi risinātu migrācijas problēmsituācijas, kam raksturīgas lielas uz ieceļošanu vērstas jauktas migrācijas plūsmas, jo īpaši pie ārējām robežām. Jo īpaši Aģentūrai un *EASO* būtu jākoordinē sava darbība un jāatbalsta dalībvalstis, lai atvieglotu procedūras, kas attiecas uz starptautisko aizsardzību, un atgriešanas procedūru attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts. Aģentūrai un *EASO* būtu arī jāsadarbojas attiecībā uz citām kopīgām operacionālajām darbībām, piemēram, kopīgu riska analīzi, statistikas datu vākšanu, apmācību un atbalstu dalībvalstīm saistībā ar ārkārtas rīcības plānošanu.

(54) Valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, atbild par plašu uzdevumu klāstu, kas var ietvert kuģošanas drošību, drošumu, meklēšanu un glābšanu, robežkontroli, zivsaimniecības kontroli, muitas kontroli, vispārējo tiesībaizsardzību un vides aizsardzību. Tāpēc Aģentūrai, Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai (*EFCA*) un Eiropas Jūras drošības aģentūrai (*EMSA*) būtu jāuzlabo sadarbība savā starpā un ar tām valstu iestādēm, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, lai palielinātu jūrlietu situācijas apzināšanos un atbalstītu saskaņotu un izmaksu ziņā efektīvu rīcību. Sinerģijām starp dažādiem ar jūras vidi saistītiem dalībniekiem būtu jāatbilst Eiropas integrētās robežu pārvaldībai un jūras drošības stratēģijām.

(55) Karsto punktu zonās dalībvalstīm būtu jāsadarbojas ar attiecīgajām Savienības aģentūrām, kurām būtu jādarbojas atbilstīgi to attiecīgajām pilnvarām un kompetencei, bet sadarbība būtu jākoordinē Komisijai. Komisijai sadarbībā ar attiecīgajām Savienības aģentūrām būtu jānodrošina, ka darbība karsto punktu zonās atbilstu attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un pamattiesībām.

(56) Ja to var pamatot ar neaizsargātības novērtējuma vai riska analīzes rezultātiem vai ja vienam vai vairākiem robežas posmiem uz laiku ir noteikts kritisks ietekmes līmenis, Aģentūras izpilddirektoram būtu jāiesaka attiecīgajai dalībvalstij uzsākt un veikt kopīgas operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus.

(57) Gadījumos, kad ārējās robežas kontrole ir padarīta neefektīva tādā mērā, ka tiek radīts risks apdraudēt Šengenas zonas darbību, vai nu tāpēc, ka dalībvalsts nav veikusi nepieciešamos pasākumus saskaņā ar neaizsargātības novērtējumu, vai tāpēc, ka dalībvalsts, kas saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām pie ārējām robežām, nav pieprasījusi Aģentūrai pietiekamu atbalstu vai šo atbalstu neīsteno, būtu jāīsteno vienota, ātra un efektīva atbildes rīcība Savienības līmenī. Lai mazinātu minētos riskus un nodrošinātu labāku koordināciju Savienības līmenī, Komisijai būtu jāierosina Padomei lēmums, kurā ir identificēti Aģentūrai īstenojamie pasākumi un vienlaikus prasīts, lai attiecīgā dalībvalsts sadarbotos ar Aģentūru minēto pasākumu īstenošanā. Īstenošanas pilnvaras pieņemt šādu lēmumu būtu jāuztic Padomei, jo lemjamie pasākumi var būt politiski sensitīvi jautājumi, kas, visticamāk, skars valstu izpildpilnvaras un izpildes nodrošināšanas pilnvaras. Aģentūrai tad būtu jānosaka rīcība, kas jāveic, lai praktiski izpildītu Padomes lēmumā noteiktos pasākumus. Aģentūrai kopā ar attiecīgo dalībvalsti būtu jāizstrādā operacionālais plāns. Attiecīgajai dalībvalstij būtu jāatvieglo Padomes lēmuma un operacionālā plāna īstenošana, cita starpā īstenojot šajā tai regulā paredzētos pienākumus. Ja dalībvalsts 30 dienu laikā neizpilda minēto Padomes lēmumu un nesadarbojas ar Aģentūru minētajā lēmumā iekļauto pasākumu īstenošanā, Komisijai būtu jāspēj ierosināt Regulā (ES) 2016/399 29. pantā paredzētā īpašā procedūra, lai vērstos pret ārkārtējiem apstākļiem, kas rada risku visas "zonas bez iekšējām robežām" darbībai.

(58) Pastāvīgajā korpusā vajadzētu būt pārstāvētām četrām operacionālo darbinieku kategorijām, proti, štata darbiniekiem; darbiniekiem, ko dalībvalstis norīkojušas darbam Aģentūrā ilgtermiņā; darbiniekiem, ko dalībvalstis nodrošina īstermiņa izvietošanai; un darbiniekiem, kas veido daļu no ātrās reaģēšanas rezerves ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu īstenošanai. Operacionālo darbinieku sastāvā būtu jāietilpst robežsargiem, atgriešanas eskortam, atgriešanas speciālistiem un citiem attiecīgiem darbiniekiem. Pastāvīgais korpuss būtu jāizvieto vienību ietvaros. Faktiskajam operacionālo darbinieku skaitam, ko izvieto pastāvīgais korpuss, vajadzētu būt atkarīgam no operacionālajām vajadzībām.

(59) Operacionālajiem darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, vajadzētu būt visām vajadzīgajām pilnvarām, lai veiktu robežkontroles un atgriešanas uzdevumus, tostarp tādus, kuru izpildei vajadzīgas izpildpilnvaras, kuras noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos vai šajā regulā. Ja štata darbinieki īsteno izpildpilnvaras, Aģentūrai vajadzētu būt atbildīgai par jebkādu radīto kaitējumu.

(60) Dalībvalstīm būtu jāsniedz ieguldījums pastāvīgajā korpusā saskaņā ar II pielikumu ilgtermiņa norīkojumiem un III pielikumu īstermiņa izvietošanām. Dalībvalstu individuālais ieguldījums būtu jānosaka, pamatojoties uz sadales mehānismu, par ko vienojās 2016. gadā sarunās par Regulu (ES) 2016/1624 attiecībā uz ātrās reaģēšanas rezervi un kas izklāstīts minētās regulas I pielikumā. Minētais sadales mehānisms būtu proporcionāli jāpielāgo pastāvīgā korpusa apmēram. Minētais ieguldījums būtu proporcionāli jānosaka arī Šengenas asociētajām valstīm.

(61) Izvēloties skaitliskos rādītājus un darbinieku profilus, ko norādīt valdes lēmumā, izpilddirektoram būtu jāpiemēro vienlīdzīgas attieksmes un proporcionalitātes principi jo īpaši attiecībā uz dalībvalstu valsts mēroga spējām.

(62) Par precīzu grafiku attiecībā uz pastāvīgā korpusa īstermiņa izvietošanu un tehniskā aprīkojuma nodrošināšanu, ko līdzfinansē saskaņā ar Iekšējās drošības fonda īpašajām darbībām vai jebkuru citu īpašu Savienības finansējumu, katrai dalībvalstij un Aģentūrai būtu savstarpēji jāvienojas ikgadējās divpusējās sarunās, ņemot vērā spējas un ievērojot proporcionalitāti. Pieprasot valstu ieguldījumus pastāvīgajā korpusā, izpilddirektoram attiecībā pret dalībvalstīm parasti būtu jāpiemēro proporcionalitātes un vienlīdzīgas attieksmes princips, lai novērstu situācijas, kas būtiski ietekmētu valsts uzdevumu izpildi kādā konkrētā dalībvalstī, pieprasot minētās dalībvalsts ikgadējo ieguldījumu vienā noteiktā četru mēnešu laikposmā. Šādai kārtībai būtu jāietver iespēja dalībvalstīm izpildīt savus pienākumus attiecībā uz izvietošanas laikposmiem nesecīgu laikposmu veidā. Attiecībā uz pastāvīgā korpusa īstermiņa izvietošanu dalībvalstīm arī būtu jāspēj izpildīt tām noteiktos īstermiņa izvietošanas pienākumus arī kumulatīvā veidā, izvietojot vairāk darbinieku uz īsāku laikposmu vai izvietojot atsevišķus darbiniekus uz laiku, kas pārsniedz četrus mēnešus, saskaņā ar plānojumu, par ko panākta vienošanās ikgadējās divpusējās sarunās.

(63) Neskarot operacionālā plāna attiecībā uz jūras operācijām savlaicīgu pabeigšanu, Aģentūrai pēc iespējas agrākā posmā būtu jāsniedz iesaistītajām dalībvalstīm konkrēta informācija par attiecīgo jurisdikciju un piemērojamiem tiesību aktiem, jo īpaši par kuģu un gaisa kuģu komandieru prerogatīvām, spēka izmantošanas nosacījumiem un ierobežojošo vai ar brīvības atņemšanu saistīto pasākumu piemērošanu.

(64) Finansiāla atbalsta sistēmai būtu jāatbalsta cilvēkresursu attīstība ilgtermiņā ar mērķi nodrošināt dalībvalstu ieguldījumu pastāvīgajā korpusā. Tālab ir atbilstīgi pilnvarot Aģentūru piešķirt dotācijas dalībvalstīm bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus, minētajam nolūkam izmantojot "ar izmaksām nesaistītu finansējumu", ja ir izpildīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2018/1046 ([11]) izklāstītie nosacījumi. Dalībvalstīm, izmantojot šo finansiālo atbalstu, vajadzētu būt iespējai pieņemt darbā un apmācīt papildu darbiniekus, kas nodrošinātu vajadzīgo elastību, lai izpildītu prasību par obligāto ieguldījumu pastāvīgajā korpusā. Finansiālā atbalsta sistēmā būtu jāņem vērā, cik laika nepieciešams pieņemšanai darbā un apmācīšanai, un tādēļ tai vajadzētu balstīties uz noteikumu N+2. Īpaši izveidotajai finansēšanas sistēmai būtu jānodrošina pareizais līdzsvars starp pārkāpumu un krāpšanas riskiem un kontroles izmaksām. Šajā regulā ir noteikti galvenie finansiālā atbalsta piešķiršanas nosacījumi, proti, robežsargiem vai citiem speciālistiem jābūt pieņemtiem darbā un apmācītiem pietiekamā skaitā, kas atbilst to amatpersonu skaitam, kuras norīkotas darbā Aģentūrā ilgtermiņā, vai to amatpersonu skaitam, kas Aģentūras operacionālo darbību veikšanai faktiski izvietotas vismaz uz secīgiem vai nesecīgiem četru mēnešu laikposmiem, vai proporcionāli izvietošanām uz īsāku laikposmu nekā secīgi vai nesecīgi četri mēneši. Tā kā par faktiskajām izmaksām visās dalībvalstīs nav būtisku un salīdzināmu datu, izveidot uz izmaksām balstītu finansēšanas shēmu būtu pārāk sarežģīti, turklāt šādā veidā netiktu atrisināta vajadzība pēc vienkāršas, ātras, efektīvas un lietderīgas finansēšanas shēmas. Lai dažādām dalībvalstīm noteiktu šāda finansējuma summu, ir lietderīgi par atsauces summu izmantot tādu līgumdarbinieku gada algu, kuru amats Eiropas Savienības iestādēs atbilst III funkciju grupas 8. pakāpes 1. līmenim, un šādai algai katrā dalībvalstī piemērot korekcijas koeficientu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu un ievērojot vienlīdzīgu attieksmi. Īstenojot šādu finansiālo atbalstu, Aģentūrai un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek ievēroti līdzfinansēšanas un dubultas nefinansēšanas principi.

(65) Lai mazinātu iespējamo ietekmi uz valsts dienestiem saistībā ar štata darbinieku pieņemšanu darbā pastāvīgajā korpusā, būtu jāsniedz atbalsts attiecīgajiem dalībvalstu dienestiem, kurš segtu ieguldījumus tā jaunā personāla apmācībā, kas stāsies šā aizejošā personāla vietā.

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un ar ko atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

(66) Attiecībā uz pastāvīgā korpusa izvietošanu trešo valstu teritorijā Aģentūrai būtu jāattīsta pašai savu komandvadības struktūru spējas, kā arī jāizstrādā procedūra, lai nodrošinātu, ka vienību dalībnieki var tikt saukti pie civiltiesiskās un krimināltiesiskās atbildības.

(67) Lai sākot no 2021. gada 1. janvāra varētu faktiski izvietot pastāvīgo korpusu, pēc iespējas drīzāk būtu jāpieņem un jāievieš konkrēti lēmumi un īstenošanas pasākumi. Tāpēc Aģentūrai kopā ar dalībvalstīm un Komisiju būtu jāpiedalās šādu īstenošanas pasākumu un lēmumu sagatavošanā, kurus pēc tam pieņems valde. Šādam sagatavošanas procesam būtu jāietver attiecīgā darbā pieņemšana, ko veic Aģentūra un dalībvalstis, kā minēts šajā regulā.

(68) Tomēr, lai nodrošinātu atbalsta nepārtrauktību Aģentūras organizētajām operacionālajām darbībām, saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1624 un saskaņā ar 2019. gadā notikušajām ikgadējām divpusējām sarunām jebkādā izvietošana, tostarp no ātrās reaģēšanas rezerves, būtu jāizplāno un jāīsteno līdz 2020. gada 31. decembrim. Tālab minētās regulas attiecīgie noteikumi būtu jāatceļ tikai no 2021. gada 1. janvāra.

(69) Aģentūras darbaspēks būtu jāveido darbiniekiem, kas veic Aģentūrai uzticētos uzdevumus vai nu Aģentūras galvenajā mītnē, vai pastāvīgā korpusa sastāvā. Pastāvīgā korpusa štata darbinieki galvenokārt būtu jāizvieto kā vienību dalībnieki. Vajadzētu būt iespējamam pieņemt darbā tikai ierobežotu un skaidri noteiktu skaitu štata darbinieku atbalsta funkcijas veikšanai pastāvīgā korpusa izveidē, jo īpaši galvenajā mītnē.

(70) Lai novērstu pastāvīgās nepilnības saistībā ar dalībvalstu brīvprātīgi sniegtajām tehniskā aprīkojuma rezervēm, jo īpaši attiecībā uz lielapjoma aktīviem, Aģentūrai būtu nepieciešams pašai savs vajadzīgais aprīkojums, ko varētu izvietot kopīgās operācijās vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, vai cita veida operacionālā darbībā. Dalībvalstīm būtu jāapstiprina minētie aktīvi kā tādi, kas ir valdības rīcībā. Kaut arī kopš 2011. gada Aģentūra var likumīgi iegūt vai nomāt pati savu tehnisko aprīkojumu, minēto iespēju būtiski kavēja budžeta līdzekļu trūkums.

(71) Līdz ar to, lai sasniegtu pastāvīgā korpusa izveides pamatmērķi, daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam Komisija ir atvēlējusi ievērojamu finansējumu, kas ļautu Aģentūrai iegūt, uzturēt un ekspluatēt vajadzīgos gaisa, jūras un sauszemes aktīvus, kas atbilst tās operacionālajām vajadzībām. Lai gan nepieciešamo aktīvu, jo īpaši lielu aktīvu, iegāde varētu būt ilgstošs process, Aģentūras tehniskajam aprīkojumam galu galā būtu jākļūst par operacionālās izvietošanas pamatu, ko ārkārtas apstākļos dalībvalstis varētu papildināt ar savu ieguldījumu. Ar Aģentūras aprīkojuma ekspluatāciju lielā mērā būtu jānodarbojas Aģentūras tehnisko darbinieku komandām, kas ir daļa no pastāvīgā korpusa. Lai nodrošinātu, ka ierosinātie finanšu resursi tiek izmantoti efektīvi, nepieciešamo aktīvu iegādes pamatā vajadzētu izmantot daudzgadu stratēģiju, par kuru lēmumu valde pieņem iespējami drīzāk. Ir nepieciešams nodrošināt Aģentūras ilgtspēju ar turpmāko daudzgadu finanšu shēmu palīdzību un uzturēt visaptverošu Eiropas integrēto robežu pārvaldību.

(72) Īstenojot šo regulu, Aģentūrai un dalībvalstīm būtu pēc iespējas labāk gan Savienības, gan valstu līmenī jāizmanto esošās spējas cilvēkresursu un tehniskā aprīkojuma jomā.

(73) Eiropas Robežu un krasta apsardzes jauno spēju pilnveidošana ilgtermiņā būtu jākoordinē starp dalībvalstīm un Aģentūru saskaņā ar daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu Eiropas robežu integrētai pārvaldībai, ņemot vērā noteiktu procesu ilgumu. Cita starpā tas nozīmē pieņemt darbā un apmācīt jaunus robežsargus, kas savas karjeras laikā varētu dienēt gan dalībvalstīs, gan pastāvīgajā korpusā, iegādāties, uzturēt un likvidēt aprīkojumu saistībā ar kuru būtu jāmeklē iespējas nodrošināt sadarbspēju un apjomradītus ietaupījumus, un izstrādāt jaunu aprīkojumu un saistītās tehnoloģijas, tostarp veicot pētījumus.

(74) Ar spēju ceļvedi būtu jātuvina dalībvalstu spēju pilnveides plāni un Aģentūras resursu daudzgadu plānojums, lai tādējādi optimizētu ilgtermiņa ieguldījumus iespējami labākai ārējo robežu aizsardzībai.

(75) Ņemot vērā Aģentūras paplašināto mandātu, pastāvīgā korpusa izveidi un tā pastiprināto klātbūtni uz vietas pie ārējām robežām, kā arī pastiprināto iesaistīšanos atgriešanas jomā, Aģentūrai vajadzētu būt iespējai izveidot vietējus birojus, kuri uz attiecīgo darbību veikšanas laiku izvietoti tādu vietu tuvumā, kur tā veic nozīmīgas operacionālās darbības, un kuri īstenotu saskarnes funkcijas starp Aģentūru un uzņēmēju dalībvalsti, lai risinātu koordinācijas, loģistikas un atbalsta jautājumus, un sekmētu Aģentūras un uzņēmējas dalībvalsts sadarbību.

(76) Ņemot vērā to, ka aģentūru sadarbība veido daļu no Eiropas integrētās robežu pārvaldības, Aģentūrai būtu cieši jāsadarbojas ar visām attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, jo īpaši ar Eiropolu un *EASO*. Šādai sadarbībai būtu jānotiek centrālo biroju līmenī, operacionālo darbību norises vietās un attiecīgā gadījumā vietējo biroju līmenī.

(77) Aģentūrai un dalībvalstīm, jo īpaši to mācību akadēmijām, būtu cieši jāsadarbojas pastāvīgā korpusa apmācībā, vienlaikus nodrošinot, ka mācību programmas ir saskaņotas un veicina Līgumos nostiprinātās kopīgās vērtības. Aģentūrai pēc valdes apstiprinājuma būtu jāspēj izveidot Aģentūras mācību centru, lai turpmāk veicinātu kopējas Eiropas kultūras iekļaušanu sniegtajā apmācībā.

(78) Aģentūrai būtu tālāk jāizstrādā kopējā pamatprogramma un piemēroti apmācības rīki robežu pārvaldības un atgriešanas jautājumu apguvei, ieskaitot specializētu apmācību par mazāk aizsargātu personu, tostarp bērnu, aizsardzību. Tai būtu arī jāpiedāvā papildu apmācības kursi un semināri, tostarp kompetento valsts struktūru amatpersonām, saistībā ar integrētās robežu pārvaldības uzdevumiem. Aģentūrai būtu jānodrošina pastāvīgā korpusa dalībniekiem specializēta apmācība, kas attiecināma uz viņu uzdevumu veikšanu un pilnvaru īstenošanu. Tai būtu jāietver apmācība par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām un par pamattiesībām. Būtu jāļauj Aģentūrai organizēt mācību pasākumus sadarbībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm to teritorijās.

(79) Tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešana saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ([12]), kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstīs, veido svarīgu daļu no visaptverošajiem centieniem apkarot nelikumīgu imigrāciju un ir svarīgs būtisku sabiedrības interešu jautājums.

(80) Aģentūrai būtu jāpastiprina sava palīdzība dalībvalstīm trešo valstu valstspiederīgo atgriešanā, ievērojot Savienības politiku atgriešanas jomā un saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK. Jo īpaši Aģentūrai būtu jākoordinē un jāorganizē atgriešanas operācijas no vienas vai vairākām dalībvalstīm un jāorganizē un jāvada atgriešanas nodrošināšanas operācijas, lai stiprinātu to dalībvalstu atgriešanas sistēmu, kurām nepieciešama pastiprināta tehniskā un operacionālā palīdzība, pildot to saistības veikt trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu saskaņā ar minēto direktīvu.

(81) Aģentūrai, pilnībā ievērojot pamattiesības un neskarot dalībvalstu atbildību par atgriešanas lēmumu izdošanu, būtu jāsniedz tehniskā un operacionālā palīdzība dalībvalstīm atgriešanas procedūrās, tostarp trešo valstu valstspiederīgo identificēšanā un citās pirms atgriešanas veicamās un ar atgriešanu saistītās darbībās. Turklāt Aģentūrai sadarbībā ar attiecīgo trešo valstu iestādēm būtu jāpalīdz dalībvalstīm iegūt atgriešanai nepieciešamos ceļošanas dokumentus.

(82) Aģentūrai – pēc vienošanās ar attiecīgo dalībvalsti – būtu jāļauj Eiropas Padomes Eiropas Komitejai spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai apmeklēt vietas, kur Aģentūra veic atgriešanas operācijas, ievērojot uzraudzības mehānismu, kuru saskaņā ar Eiropas Konvenciju par spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanu ir izveidojušas Eiropas Padomes dalībvalstis.

(83) Palīdzībai dalībvalstīm atgriešanas procedūru veikšanā būtu jāietver tādas praktiskas informācijas sniegšana par atgriešanas trešām valstīm, kas ir attiecināma uz šīs regulas īstenošanu, piemēram, kontaktinformācija vai cita loģistikas informācija, kura nepieciešama sekmīgai un cilvēka cienīgai atgriešanas operāciju veikšanai. Palīdzības ietvaros būtu arī jādarbina un jāuztur platforma datu un informācijas apmaiņai, kas Aģentūrai vajadzīga, lai saskaņā ar šo regulu sniegtu tehnisko un operacionālo palīdzību. Minētajai platformai vajadzētu būt komunikācijas infrastruktūrai, kas ļautu dalībvalstu atgriešanas pārvaldības sistēmām automātiski pārraidīt statistikas datus.

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

(84) Tas, ka kāda dalībvalsts, iespējams, ir panākusi vienošanos ar kādu trešo valsti, neatbrīvo nedz Aģentūru, nedz dalībvalstis no to saistībām vai atbildības, kas izriet no Savienības vai starptautiskajām tiesībām, jo īpaši saistībā ar neizraidīšanas principa ievērošanu un spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes aizliegumu.

(85) Dalībvalstīm būtu jāspēj sadarboties operacionālā līmenī ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm pie ārējām robežām, tostarp saistībā ar militārām operācijām tiesībaizsardzības nolūkā, ciktāl minētā sadarbība ir saderīga ar Aģentūras darbībām.

(86) Aģentūrai būtu jāuzlabo informācijas apmaiņa un sadarbība ar citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, piemēram, Eiropolu, *EASO*, *EMSA* un Eiropas Savienības Satelītcentru, *EASA* un *EATMN* tīkla pārvaldnieku, lai pēc iespējas labāk izmantotu informāciju, spējas un sistēmas, kas jau ir pieejamas Eiropas līmenī, piemēram, Eiropas Zemes novērošanas un monitoringa programmu *Copernicus*.

(87) Sadarbība ar trešām valstīm ir svarīgs Eiropas integrētās robežu pārvaldības elements. Tai būtu jāveicina Eiropas robežu pārvaldības un atgriešanas standarti, apmaiņa ar informāciju un riska analīzes datiem un jāatvieglo atgriešanas pasākumu īstenošana ar mērķi palielināt to efektivitāti un atbalstīt trešās valstis robežu pārvaldības un migrācijas jomā, tostarp izvietojot pastāvīgo korpusu situācijās, kad šāds atbalsts ir jāsniedz, lai aizsargātu ārējās robežas un efektīvu Savienības migrācijas politikas pārvaldību.

(88) Ja Komisija iesaka Padomei atļaut Komisijai vest sarunas par statusa nolīgumu ar kādu trešo valsti, Komisijai būtu jānovērtē pamattiesību stāvoklis minētajā trešā valstī saistībā ar statusa nolīgumā ietilpstošajām jomām un jāinformē par to Eiropas Parlaments.

(89) Sadarbībā ar trešām valstīm būtu jāievēro Savienības ārējās darbības politika un Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā noteiktie principi un mērķi. Komisijai būtu jānodrošina saderība starp Eiropas integrēto robežu pārvaldību un citiem Savienības politikas virzieniem ārējās darbības jomā un jo īpaši kopējās drošības un aizsardzības politikas jomā. Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos. Šāda sadarbībai jo īpaši būtu jānotiek attiecībā uz Aģentūras darbībām, kuras tiek veiktas trešo valstu teritorijā vai kurās ir iesaistītas trešo valstu amatpersonas, tādās jomās kā riska analīze, operāciju plānošana un veikšana, apmācība, informācijas apmaiņa un sadarbība.

(90) Lai nodrošinātu, ka *EUROSUR* rīcībā esošā informācija ir pēc iespējas pilnīgāka un aktuālāka, jo īpaši attiecībā uz situāciju trešās valstīs, Aģentūrai būtu jāsadarbojas ar trešo valstu iestādēm vai nu saskaņā ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm, tostarp reģionāliem tīkliem, vai Aģentūras un attiecīgo trešo valstu iestāžu noslēgtu vienošanos par sadarbību. Minētajos nolūkos Eiropas Ārējās darbības dienestam un Savienības delegācijām un birojiem būtu jāsniedz visa informācija, kas varētu būt svarīga *EUROSUR*.

(91) Šajā regulā ir iekļauti noteikumi par sadarbību ar trešām valstīm, jo labi strukturēta un pastāvīga informācijas apmaiņa un sadarbība ar šādām valstīm, tostarp, bet ne tikai, ar kaimiņos esošām trešām valstīm, ir galvenie faktori Eiropas integrētās robežu pārvaldības mērķu sasniegšanai. Ir svarīgi, lai jebkāda dalībvalstu un trešo valstu savstarpējā informācijas apmaiņa un sadarbība notiktu, pilnībā ievērojot pamattiesības.

(92) Trešām valstīm sniegtajai palīdzībai būtu jāpapildina atbalsts, ko Aģentūra sniedz dalībvalstīm to Savienības pasākumu piemērošanā, kuri saistīti ar Eiropas ārējo robežu pārvaldības īstenošanu.

(93) Vajadzētu būt iespējamam dalībvalstu ar trešām valstīm noslēgtos divpusējos un daudzpusējos nolīgumos jomās, uz kurām attiecas Eiropas integrētā robežu pārvaldība, ietvert drošības ziņā sensitīvu informāciju. Ja šāda informācija tiek paziņota Komisijai, Komisijai ar šādu informāciju būtu jārīkojas saskaņā ar piemērojamiem drošības noteikumiem.

(95) Lai iegūtu visaptverošu situācijas attēlu un riska analīzi par pierobežas zonu, Aģentūrai un nacionālajiem koordinācijas centriem būtu jāapkopo informācija un jāīsteno koordinācija ar imigrācijas sadarbības koordinatoriem, kurus trešās valstīs izvietojušas dalībvalstis, Eiropas Komisija, Aģentūra vai citas Savienības struktūras, biroji un aģentūras.

(95) Ar Padomes Vienoto rīcību 98/700/TI ([13]) Padomes Ģenerālsekretariātā tika izveidota sistēma "Viltoti un autentiski dokumenti tiešsaistē" (*FADO*), kas dalībvalstu iestādēm ļauj savā rīcībā iegūt informāciju par visām jaunajām atklātajām viltošanas metodēm un par jaunajiem autentiskajiem dokumentiem, kas ir apritē.

(96) Padome 2017. gada 27. marta secinājumos norādīja, ka *FADO* sistēmas pārvaldība ir novecojusi un ka ir jāmaina tās juridiskais pamats, lai tā turpmāk atbilstu tieslietu un iekšlietu politikas prasībām. Padome arī norādīja, ka šajā sakarā varētu izmantot sinerģiju, izmantojot Aģentūras īpašās zināšanas dokumentu viltošanas jomā un darbu, ko Aģentūra jau paveikusi šajā jomā. Tādēļ ir iecerēts, ka Aģentūra no Padomes Ģenerālsekretariāta pārņem *FADO* sistēmas administrāciju un operacionālo un tehnisko pārvaldību, tiklīdz Eiropas Parlaments un Padome būs pieņēmuši attiecīgo tiesību aktu par *FADO* sistēmu, kas aizstās Vienoto rīcību 98/700/TI.

(97) Pirms tiek pieņemti attiecīgie tiesību akti par *FADO* sistēmu, ir vēlams nodrošināt, ka *FADO* sistēma ir pilnībā darbotiesspējīga līdz brīdim, kad pāreja ir pilnībā pabeigta un esošie dati nosūtīti jaunajai sistēmai. Pēc tam īpašumtiesības uz esošajiem datiem tiktu nodotas Aģentūrai.

(98) Jebkurai personas datu apstrādei, ko veic Aģentūra saistībā ar šo regulu, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ([14]).

(99) Attiecīgā gadījumā jebkurai personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstis saistībā ar šo regulu, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ([15]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 ([16]).

(100) Atgriešanas kontekstā trešo valstu valstspiederīgajiem bieži vien nav nekādu identifikācijas dokumentu, turklāt viņi nesadarbojas savas identitātes atklāšanā, neizpaužot informāciju vai sniedzot nepareizus personas datus. Ņemot vērā īpašo politikas vajadzību nodrošināt ātras atgriešanas procedūras, ir nepieciešams, ka Aģentūra var ierobežot konkrētas datu subjektu tiesības, tādējādi izvairoties no tā, ka šādu tiesību ļaunprātīga izmantošana varētu kavēt atgriešanas procedūru pienācīgu īstenošanu un atgriešanas lēmumu sekmīgu izpildi dalībvalstīs vai arī liegt Aģentūrai efektīvi veikt tās uzdevumus. Jo īpaši, īstenojot tiesības ierobežot datu apstrādi, varētu būtiski aizkavēt un apgrūtināt atgriešanas operāciju izpildi. Turklāt dažos gadījumos trešo valstu valstspiederīgo piekļuves tiesības varētu apdraudēt atgriešanas operāciju, jo palielinās bēgšanas iespējamība situācijās, ja trešās valsts valstspiederīgais uzzina, ka Aģentūra apstrādā viņa vai viņas datus saistībā ar plānoto atgriešanas operāciju. Tiesības labot datus varētu palielināt risku, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais maldinās iestādes, sniedzot nepareizus datus. Lai dotu Aģentūrai iespēju ierobežot konkrētas datu subjektu tiesības, tai vajadzētu būt iespējai pieņemt iekšējos noteikumus par šādiem ierobežojumiem.

([13]) Vienotā rīcība (98/700/TI) (1998. gada 3. decembris), ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par Eiropas attēlu arhivēšanas sistēmas (*FADO*) izveidošanu (OV L 333. 9.12.1998., 4. lpp.).

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināLsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

(101) Lai pienācīgi īstenotu savus uzdevumus atgriešanas jomā, tostarp palīdzot dalībvalstīm pienācīgi īstenot atgriešanas procedūras un sekmīgi izpildīt atgriešanas lēmumus, kā arī lai veicinātu atgriešanas operācijas, Aģentūrai varētu nākties pārsūtīt atgriežamo personu personas datus trešām valstīm. Nav daudz tādu atgriešanas trešo valstu, uz kurām attiecas lēmumi par aizsardzības līmeņa pietiekamību, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 45. pantu vai Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantu, un kuras ar Savienību būtu noslēgušas vai gatavotos noslēgt atpakaļuzņemšanas nolīgumu vai citādi nodrošinātu atbilstošas garantijas Regulas (ES) 2018/1725 48. panta nozīmē vai valstu tiesību aktu, ar ko transponē Direktīvas (ES) 2016/680 37. pantu, nozīmē. Tomēr, neraugoties uz lielajām Savienības pieliktajām pūlēm sadarbībā ar galvenajām izcelsmes valstīm, no kurām nāk trešo valstu valstspiederīgie, kuru uzturēšanās ir nelikumīga un kuriem noteikts atgriešanās pienākums, ne vienmēr ir iespējams nodrošināt, ka šīs trešās valstis sistemātiski izpildītu starptautiskajās tiesībās noteikto pienākumu uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos. Atpakaļuzņemšanas nolīgumi, kurus Savienība vai dalībvalstis ir noslēgušas vai par kuru noslēgšanu ved sarunas un kuri paredz pienācīgus aizsardzības pasākumus personas datu jomā, attiecas uz nelielu skaitu šādu trešo valstu. Ja šādu nolīgumu pagaidām nav, Aģentūrai būtu jānosūta personas dati Savienības atgriešanas operāciju sekmēšanas nolūkā, ar noteikumu, ka ir izpildīti Regulas (ES) 2018/1725 50. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

(102) Dalībvalstīm jebkāda personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm būtu jāveic attiecīgi saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu (ES) 2016/680. Gadījumos, kad nav noslēgti atpakaļuzņemšanas nolīgumi, un atkāpjoties no prasības par to, lai būtu pieņemti lēmumi par aizsardzības līmeņa pietiekamību vai tiktu sniegtas atbilstošas garantijas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam nosūtīt personas datus trešo valstu iestādēm Savienības atgriešanas politikas īstenošanas nolūkos. Vajadzētu būt iespējamam izmantot atkāpi īpašām situācijām, kas paredzētas attiecīgi Regulas (ES) 2016/679 49. pantā un Direktīvas (ES) 2016/680 38. pantā, ievērojot minētajos pantos izklāstītos nosacījumus.

(103) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kuri ir atzīti LES 2. un 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Hartā"), jo īpaši cilvēka cieņas respektēšana, tiesības uz dzīvību, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda aizliegums, cilvēku tirdzniecības aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, personas datu aizsardzība, tiesības piekļūt dokumentiem, patvēruma tiesības un tiesības uz aizsardzību pret pārvietošanu un izraidīšanu, neizraidīšanas princips, diskriminācijas aizliegums un bērna tiesības.

(104) Ar šo regulu būtu jāizveido sūdzību mehānisms, lai Aģentūra sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu aizsargātu pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās. Tam vajadzētu būt administratīvam mehānismam, ar kuru pamattiesību amatpersonai būtu jāatbild par Aģentūras saņemto sūdzību apstrādi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Pamattiesību amatpersonai būtu jāizskata sūdzības pieņemamība, jāreģistrē pieņemamās sūdzības, jāpārsūta visas reģistrētās sūdzības izpilddirektoram, jāpārsūta sūdzības par vienību dalībniekiem viņu piederības dalībvalstij un jāreģistrē Aģentūras vai minētās dalībvalsts turpmākie pasākumi. Mehānismam vajadzētu būt efektīvam, nodrošinot, ka uz sūdzībām tiek pienācīgi reaģēts. Sūdzību mehānismam nebūtu jāskar iespēja izmantot administratīvās un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, un tas nebūtu jāuzskata par priekšnoteikumu šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai. Krimināllizmeklēšana būtu jāveic dalībvalstīm. Lai uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību, Aģentūrai gada ziņojumā būtu jāziņo par sūdzību mehānismu. Ziņojumā būtu jo īpaši jānorāda saņemto sūdzību skaits, pamattiesību pārkāpumu veidi, attiecīgās operācijas un, ja iespējams, arī Aģentūras un dalībvalstu veiktie turpmākie pasākumi. Pamattiesību amatpersonai vajadzētu būt piekļuvei visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu saistībā ar visām Aģentūras darbībām. Pamattiesību amatpersona būtu jānodrošina ar resursiem un personālu, kas ir nepieciešami, lai pamattiesību amatpersona varētu efektīvi pildīt visus uzdevumus saskaņā ar šo regulu. Pamattiesību amatpersonas rīcībā nodotajam personālam vajadzētu būt tādām prasmēm un tādam darba stāžam, kas atbilst Aģentūras darbību un pilnvaru paplašinājumam.

(105) Aģentūrai vajadzētu būt neatkarīgai attiecībā uz tehniskajiem un operacionālajiem jautājumiem un juridiski, administratīvi un finansiāli autonomai. Šādā nolūkā ir nepieciešams un lietderīgi, lai tā būtu Savienības struktūra, kurai ir juridiskas personas statuss un kura izmanto īstenošanas pilnvaras, ko tai piešķir ar šo regulu.

(106) Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu būt pārstāvētām valdē, lai īstenotu uzraudzību pār Aģentūru. Ja iespējams, valdei būtu jāsastāv no to valsts dienestu operacionālajiem vadītājiem, kas ir atbildīgi par robežu pārvaldību, vai to pārstāvjiem. Valdē pārstāvētajām pusēm būtu jācenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu

valdes darba nepārtrauktību. Valdei būtu jāuztic nepieciešamās pilnvaras izveidot Aģentūras budžetu, pārbaudīt tā izpildi, pieņemt atbilstīgus finanšu noteikumus, izveidot pārredzamas darba procedūras Aģentūras lēmumu pieņemšanai un iecelt izpilddirektoru un trīs izpilddirektora vietniekus, no kuriem katram būtu jānosaka pienākumi kādā noteiktā Aģentūras kompetences jomā, piemēram, pārvaldīt pastāvīgo korpusu, pārraudzīt Aģentūras uzdevumus attiecībā uz atgriešanu vai pārvaldīt Aģentūras iesaistīšanos lielapjoma IT sistēmās. Aģentūra būtu jāvada un tai būtu jādarbojas, ņemot vērā kopējās pieejas decentralizētajām Savienības aģentūrām principus, ko 2012. gada 19. jūlijā pieņēma Eiropas Parlaments, Padome un Komisija.

(107) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta iesaistīšanos jautājumos, ko reglamentē šī regula, valdes priekšsēdētājam būtu jāspēj uzaicināt ekspertu no Eiropas Parlamenta piedalīties valdes sanāksmēs.

(108) Valdei katru gadu būtu jāsagatavo viens plānošanas dokuments. Gatavojot minēto dokumentu, valdei būtu jāņem vērā ieteikumi, ko sniegusi Iestāžu darba grupa decentralizēto aģentūru resursu jautājumos.

(109) Lai nodrošinātu Aģentūras autonomiju, tai būtu jāpiešķir autonoms budžets, kura ieņēmumus lielākoties veido Savienības iemaksa. Aģentūras budžets būtu jāsagatavo atbilstīgi principam par budžeta izstrādi, kas balstās uz sniegumu, ņemot vērā Aģentūras mērķus rezultātus, kas paredzami no tās veiktajiem uzdevumiem. Savienības budžeta procedūra būtu jāpiemēro attiecībā uz Savienības iemaksu un visām citām subsīdijām, ko piešķir no Savienības vispārējā budžeta. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai. Izņēmuma gadījumos, kad pieejamais budžets tiek uzskatīts par nepietiekamu un budžeta procedūra neļauj pienācīgi reaģēt uz tādām situācijām, kas ātri attīstās, Aģentūrai vajadzētu būt iespējai saņemt dotācijas no Savienības līdzekļiem, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus.

(110) Izpilddirektoram, pildot savas kredītrīkotāja funkcijas, būtu regulāri jāizvērtē finanšu riski saistībā ar Aģentūras darbībām un jāpieņem vajadzīgie riska mazināšanas pasākumi saskaņā ar Aģentūrai piemērojamajiem finanšu noteikumiem, un attiecīgi jāinformē valde.

(111) Sagaidāms, ka nākamajos gados Aģentūra saskarsies ar sarežģītiem apstākļiem attiecībā uz ārkārtas vajadzību izpildi, proti, pieņemt un noturēt darbā kvalificētu personālu no iespējami plašākas ģeogrāfiskās teritorijas.

(112) Kopīgas atbildības garā Aģentūrai būtu jāprasa saviem darbiniekiem, jo īpaši pastāvīgā korpusa štata darbiniekiem, tostarp operacionālajās darbībās izvietotajiem štata darbiniekiem, lai tiem būtu tāds pats apmācības, specializēto zināšanu un profesionālisma līmenis kā darbiniekiem, kurus norīko vai nodarbina dalībvalstis. Tādēļ Aģentūrai būtu jāpārbauda un jāizvērtē vai tās štata darbinieki operacionālās darbības robežu kontroles un atgriešanas jomā rīkojas atbilstīgi.

(113) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([17]) būtu bez ierobežojumiem jāpiemēro Aģentūrai, kam būtu jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, kuru veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ([18]).

(114) Saskaņā ar Padomes Regulu (ES) 2017/1939 ([19]) Eiropas Prokuratūrai būtu jāspēj veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par krāpšanu un citām noziedzīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 ([20]).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

([18]) OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

([19]) Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

(115) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 ([21]) būtu jāpiemēro Aģentūrai. Aģentūrai būtu jānodrošina pēc iespējas lielāka pārredzamība attiecībā uz tās darbību, neapdraudot tās operāciju mērķa sasniegšanu. Tai būtu jāpublisko informācija par visām tās darbībām. Tai būtu arī jānodrošina, lai sabiedrībai un visām ieinteresētajām pusēm tiktu ātri sniegta informācija par tās darbu.

(116) Aģentūrai arī būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai pēc iespējas pilnīgs ziņojums par savu darbību.

(117) Komisijai šī regula būtu jāizvērtē. Izvērtējumā būtu cita starpā jānovērtē, cik pievilcīga ir Aģentūra kā darba devējs štata darbinieku pieņemšanai darbā, lai nodrošinātu kandidātu kvalitāti un ģeogrāfisko līdzsvaru.

(118) Ārējās robežas, kas minētas šajā regulā, ir robežas, uz kurām attiecas Regulas (ES) 2016/399 II sadaļa un kuras ietver Šengenas zonas dalībvalstu ārējās robežas saskaņā ar LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD) pievienoto Protokolu Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā.

(119) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([22]).

(120) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, attīstīt un īstenot integrētas ārējo robežu pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu pareizu Šengenas zonas darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, tām rīkojoties nekoordinēti, bet iekšējo robežkontroļu neesamības dēļ un ņemot vērā ievērojamās migrācijas problēmas pie ārējām robežām, vajadzību efektīvi uzraudzīt minēto robežu šķērsošanu un vajadzību veicināt augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(121) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā ([23]), piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ([24]) 1. panta A punktā. Vienošanās starp Eiropas Kopienu un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par aspektiem šo valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ([25]) paredz noteikumus minēto valstu dalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.

(122) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā ([26]), piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ([27]) 3. pantu.

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

([23]) OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

([24]) Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

([25]) OV L 188, 20.7.2007., 19. lpp.

([26]) OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

([27]) Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

(123) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana ([28]), kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ([29]) 3. pantu.

(124) Nolīgumā starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ([30]) ir paredzēti noteikumi minēto valstu dalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumi par finanšu iemaksām un personālu.

(125) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviesīs savos tiesību aktos.

(126) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ([31]); tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(127) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ([32]); tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(128) Saskaņā ar noteikumiem, ko valde nosaka katrā atsevišķā gadījumā, Aģentūrai būtu jāveicina to konkrēto darbību organizēšana, kurās dalībvalstis var izmantot speciālās zināšanas un aprīkojumu, ko Īrija un Apvienotā Karaliste varētu būt gatavas piedāvāt. Tālab Īrijas un Apvienotās Karalistes pārstāvji var tikt uzaicināti piedalīties valdes sanāksmēs, lai viņi varētu pilnvērtīgi piedalīties šādu specifisku darbību sagatavošanā. Apvienotās Karalistes pārstāvji var tikt uzaicināti piedalīties valdes sanāksmēs līdz dienai, no kuras Līgumi vairs neattiecas uz Apvienoto Karalisti atbilstīgi LES 50. panta 3. punktam.

(129) Lai gan Apvienotā Karaliste nepiedalās šajā regulā, tai tika piešķirta iespēja sadarboties ar Eiropas Robežu un krasta apsardzi, ņemot vērā tās dalībvalsts statusu. Ņemot vērā Apvienotās Karalistes iesniegto paziņojumu par tās vēlmi izstāties no Savienības atbilstīgi LES 50. pantam, attiecībā uz operacionālo sadarbību ar Apvienoto Karalisti būtu jāpiemēro īpašs režīms, pamatojoties uz šo regulu, līdz dienai, kad saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu Līgumi vairs nav piemērojami Apvienotajai Karalistei vai ja stājas spēkā izstāšanās nolīgums starp Savienību un Apvienoto Karalisti, kas noslēgts saskaņā ar LES 50. pantu un kas reglamentē šādu īpašu režīmu.

(130) Pastāv nesaskaņas starp Spānijas Karalisti un Apvienoto Karalisti par Gibraltāra robežu demarkāciju.

(131) Šīs regulas piemērošanas apturēšana attiecībā uz Gibraltāra robežām nenozīmē nekādas izmaiņas iesaistīto valstu attiecīgajās nostājās.

([28]) OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

([29]) Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

([30]) OV L 243, 16.9.2010., 4. lpp.

([31]) Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

([32]) Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

(132) 2018. gada 7. novembrī ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ([33]) 28. panta 2. punktu, un tas sniedza atzinumu 2018. gada 30. novembrī.

(133) Šīs regulas mērķis ir grozīt un paplašināt Regulu (ES) 2016/1624 un (ES) Nr. 1052/2013 noteikumus. Tā kā veicamie grozījumi ir būtiski skaita un rakstura ziņā, minētie tiesību akti skaidrības labad būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZE

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Eiropas Robežu un krasta apsardzi, lai nodrošinātu Eiropas integrēto robežu pārvaldību pie ārējām robežām nolūkā efektīvi pārvaldīt minētās robežas, pilnībā ievērojot pamattiesības, un paaugstināt Savienības atgriešanas politikas efektivitāti.

Ar šo regulu risina migrācijas problēmas un nākotnē iespējamas problēmas un apdraudējumus pie ārējām robežām. Ar to nodrošina augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, pilnībā ievērojot pamattiesības un vienlaikus nodrošinot personu brīvu pārvietošanos Savienībā. Ar to palīdz atklāt, novērst un apkarot pārrobežu noziedzību pie ārējām robežām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "ārējās robežas" ir ārējas robežas, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 2. punktā;

2) "robežšķērsošanas vieta" ir robežšķērsošanas vieta, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 8. punktā;

3) "robežkontrole" ir robežkontrole, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 10. punktā;

4) "robežpārbaudes" ir robežpārbaudes, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 11. punktā;

5) "robežuzraudzība" ir robežuzraudzība, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 12. punktā;

6) "gaisa robežuzraudzība" ir jebkura tāda pilotējama vai bezpilota gaisa kuģa lidojuma, kā arī tā pasažieru un kravas, uzraudzība, kas lido uz dalībvalstu teritoriju vai no tās un kas nav iekšējs lidojums, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 3. punktā;

7) "situācijas apzināšanās" ir spēja uzraudzīt, atklāt, identificēt, izsekot un izprast nelikumīgas pārrobežu darbības, lai rastu pamatotus iemeslus reaģēšanas pasākumiem, balstoties uz jaunas informācijas un esošo zināšanu kombināciju, un sekmīgāk samazinātu migrantu nāves gadījumus pie ārējām robežām vai to tuvumā;

8) "reaģēšanas spējas" ir spēja veikt darbības, kuru mērķis ir novērst nelikumīgas pārrobežu darbības pie ārējām robežām vai to tuvumā, tostarp līdzekļi un nepieciešamais laiks, lai pienācīgi reaģētu;

9) "*EUROSUR*" ir ietvars informācijas apmaiņai un sadarbībai starp dalībvalstīm un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru;

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

10) "situācijas attēls" ir to ģeogrāfisko, gandrīz reāllaika atsauces datu un informācijas apkopojums, kas saņemti no dažādām iestādēm, sensoriem, platformām un citiem avotiem, kuru pārsūta, izmantojot drošus sakaru un informācijas kanālus, un kuru var apstrādāt un selektīvi attēlot un dalīties tajā ar citām attiecīgām iestādēm, lai panāktu situācijas apzināšanos un atbalstītu reaģēšanas spējas pie ārējām robežām vai to tuvumā un pierobežas zonā;

11) "ārējās robežas posms" ir visa dalībvalsts ārējā robeža vai tās daļa, kā noteikts valsts tiesību aktos vai kā to noteicis nacionālais koordinācijas centrs vai cita atbildīga valsts iestāde;

12) "pārrobežu noziedzība" ir jebkādi smagi noziegumi ar pārrobežu dimensiju, kuri ir veikti vai kurus mēģina veikt pie ārējām robežām vai to tuvumā;

13) "pierobežas zona" ir ģeogrāfisks apgabals aiz ārējām robežām, kam ir nozīme ārējo robežu pārvaldībā, kuru veic ar riska analīzi un situācijas apzināšanos;

14) "incidents" ir situācija, kas saistīta ar nelikumīgu imigrāciju, pārrobežu noziedzību vai migrantu dzīvības apdraudējumu pie ārējām robežām vai to tuvumā;

15) "štata darbinieki" ir darbinieki, ko nodarbina Eiropas Robežas un krasta apsardzes aģentūra saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem ("Civildienesta noteikumi") un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību ("Nodarbināšanas kārtība"), kuri noteikti ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ([34]);

16) "operacionālie darbinieki" ir robežsargi, atgriešanas eskorts, atgriešanas speciālisti un citi attiecīgie darbinieki, kas veido Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu saskaņā ar 54. panta 1. punktā izklāstītajām četrām kategorijām, kas ir vienību dalībnieki, kam attiecīgā gadījumā ir izpildpilnvaras, kā arī štata darbinieki, kuri atbild par Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmas (*ETIAS*) centrālās vienības darbību un kuri nav izvietojami kā vienību dalībnieki;

17) "vienību dalībnieks" ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībnieks, kas izvietots ar robežas pārvaldības vienībām, migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām vai atgriešanas vienībām;

18) "robežas pārvaldības vienības" ir vienības, kuras veido no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbiniekiem un kuras izvieto kopīgu operāciju laikā pie ārējām robežām un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos dalībvalstīs un trešās valstīs;

19) "migrācijas pārvaldības atbalsta vienības" ir ekspertu vienības, kuras sniedz dalībvalstīm tehnisko un operacionālo atbalstu, tostarp karsto punktu zonās, un kuru sastāvā ietilpst operacionālie darbinieki, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (*EASO*) un Eiropola eksperti un attiecīgā gadījumā eksperti no Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (*FRA*), citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām un dalībvalstīm;

20) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā notiek vai kurā tiek sākta kopīga operācija vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, atgriešanas operācija vai atgriešanas nodrošināšanas operācija, vai kurā ir izvietota migrācijas pārvaldības atbalsta vienība;

21) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, no kuras štata darbinieks ir izvietots vai norīkots uz Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu;

22) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura piedalās kopīgā operācijā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, atgriešanas operācijā, atgriešanas nodrošināšanas operācijā vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanā, sniedzot tehnisko aprīkojumu vai Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbiniekus, kā arī dalībvalsts, kura piedalās atgriešanas operācijās vai atgriešanas nodrošināšanas operācijās, sniedzot tehnisko aprīkojumu vai personālu, bet kura nav uzņēmēja dalībvalsts;

([34]) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

23) "karsto punktu zona" ir pēc uzņēmējas dalībvalsts pieprasījuma izveidota zona, kurā uzņēmēja dalībvalsts, Komisija, attiecīgās Savienības aģentūras un iesaistītās dalībvalstis sadarbojas, lai pārvaldītu esošu vai iespējamu nesamērīgi lielu migrācijas problēmu, kam raksturīgs būtisks tādu migrantu skaita pieaugums, kuri ierodas pie ārējām robežām;

24) "atgriešana" ir atgriešana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 3. punktā;

25) "atgriešanas lēmums" ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kurā, ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, noteikts vai paziņots, ka trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās ir nelikumīga, un kurā noteikts vai konstatēts pienākums atgriezties;

26) "atgriežamā persona" ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš uzturas nelikumīgi un uz kuru attiecas izpildāms atgriešanas lēmums;

27) "atgriešanas operācija" ir operācija, kuru organizē vai koordinē Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra un kurā ir iesaistīts vienai vai vairākām dalībvalstīm sniegts tehniskais un operacionālais atbalsts, un kuras laikā atgriežamās personas no vienas vai vairākām dalībvalstīm tiek atgrieztas piespiedu kārtā vai brīvprātīgi neatkarīgi no izmantotā transporta veida;

28) "atgriešanas nodrošināšanas operācija" ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras darbība, ar kuru dalībvalstīm tiek sniegta pastiprināta tehniskā un operacionālā palīdzība, ko veido atgriešanas vienību izvietošana un atgriešanas operāciju organizēšana;

29) "atgriešanas vienības" ir vienības, kuras veido no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbiniekiem un kuras izvieto atgriešanas operācijās, atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā dalībvalstīs vai citās operacionālajās darbībās, kas saistītas ar atgriešanas uzdevumu izpildi;

30) "imigrācijas sadarbības koordinators" ir imigrācijas sadarbības koordinators, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES)2019/1240 ([35]) 2. panta 1. punktā.

3. pants

Eiropas integrētā robežu pārvaldība

1. Eiropas integrēto robežu pārvaldību veido šādas sastāvdaļas:

a) robežkontrole, tostarp pasākumi likumīgas robežšķērsošanas atvieglošanai un vajadzības gadījumā: pasākumi, kas saistīti ar pārrobežu noziedzības novēršanu un atklāšanu pie ārējām robežām, jo īpaši migrantu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un terorismu; un mehānismi un procedūras mazāk aizsargātu personu un nepavadītu nepilngadīgo identificēšanai, un tādu personu identificēšanai, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība vai kuras vēlas pieteikties šādai aizsardzībai, informācijas sniegšanai šādām personām un šādu personu nosūtīšanai;

b) tādu personu meklēšanas un glābšanas operācijas, kuras jūrā atrodas briesmās, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām uzsāk un veic situācijās, kādas var rasties jūras robežuzraudzības operāciju laikā;

c) iekšējās drošības risku analīze un to apdraudējumu analīze, kuri var iespaidot ārējo robežu darbību vai drošību;

d) informācijas apmaiņa un sadarbība starp dalībvalstīm jomās, uz kurām attiecas šī regula, kā arī informācijas apmaiņa un sadarbība starp dalībvalstīm un Eiropas Robežas un krasta apsardzes aģentūru, tostarp atbalsts, kuru koordinē Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra;

e) starpaģentūru sadarbība starp tām valsts iestādēm katrā dalībvalstī, kuras atbild par robežkontroli vai par citiem uzdevumiem, ko veic pie robežas, kā arī starp iestādēm katrā dalībvalstī, kuras atbild par atgriešanu, tostarp regulāra informācijas apmaiņa, izmantojot esošos informācijas apmaiņas instrumentus, tostarp attiecīgā gadījumā iekļaujot sadarbību ar valsts iestādēm, kuras atbild par pamattiesību aizsardzību;

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 20191240 (2019. gada 20. jūnijs) par Eiropas imigrācijas sadarbības koordinatoru tīkla izveidi (OV L 198, 25.7.2019., 88. lpp.).

f) sadarbība starp attiecīgajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām jomās, uz kurām attiecas šī regula, tostarp izmantojot regulāru informācijas apmaiņu;

g) sadarbība ar trešām valstīm jomās, uz kurām attiecas šī regula, jo īpaši koncentrējoties uz kaimiņos esošām trešām valstīm un tām trešām valstīm, kuras riska analīzē ir identificētas kā nelikumīgas imigrācijas izcelsmes vai tranzīta valstis;

h) tehniskie un operacionālie pasākumi Šengenas zonā, kas ir saistīti ar robežkontroli un ir paredzēti, lai uzlabotu nelikumīgas imigrācijas jautājuma risināšanu un pārrobežu noziedzības apkarošanu;

i) tādu trešās valsts valstspiederīgo atgriešana, uz kuriem attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums;

j) progresīvas tehnoloģijas, tostarp liela mēroga informācijas sistēmu, izmantošana;

k) kvalitātes kontroles mehānisms, jo īpaši Šengenas izvērtēšanas mehānisms, neaizsargātības novērtējums un iespējami valstu mehānismi, lai nodrošinātu Savienības tiesību īstenošanu robežu pārvaldības jomā;

l) solidaritātes mehānismi, jo īpaši Savienības finansēšanas instrumenti.

2. Pamattiesības, izglītība un apmācība, kā arī pētniecība un inovācija ir visaptverošas sastāvdaļas Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanā.

4. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardze

Eiropas Robežu un krasta apsardzi veido dalībvalstu valsts iestādes, kas ir atbildīgas par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, valsts iestādes, kas ir atbildīgas par atgriešanu, un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ("Aģentūra").

5. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

1. Aģentūru reglamentē ar šo regulu.

2. Aģentūrā iekļauj 54. pantā minēto Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu ("pastāvīgais korpuss") ar kapacitāti līdz 10 000 operacionāliem darbiniekiem saskaņā ar I pielikumu.

3. Lai nodrošinātu saskanīgu Eiropas integrēto robežu pārvaldību, Aģentūra sekmē un dara efektīvāku Savienības pasākumu piemērošanu saistībā ar ārējo robežu pārvaldību, jo īpaši Regulas (ES) 2016/399 piemērošanu, un Savienības pasākumu piemērošanu saistībā ar atgriešanu.

4. Aģentūra dod ieguldījumu Savienības tiesību, tostarp Savienības *acquis*, kas attiecas uz pamattiesībām, jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta"), nepārtrauktā un vienveidīgā piemērošanā pie ārējām robežām. Tās ieguldījums ietver arī apmaiņu ar paraugpraksi.

6. pants

Pārskatatbildība

Saskaņā ar šo regulu Aģentūra ir pārskatatbildīga Eiropas Parlamentam un Padomei.

7. pants

Kopīga atbildība

1. Eiropas Robežu un krasta apsardze īsteno Eiropas integrēto robežu pārvaldību kā uzdevumu, par kuru atbildību kopīgi uzņemas Aģentūra un valsts iestādes, kas ir atbildīgas par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic jūras robežuzraudzības operācijas un jebkādus citus robežkontroles uzdevumus. Dalībvalstis saglabā galveno atbildību par savu ārējo robežu posmu pārvaldību.

2. Pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma vai Aģentūras iniciatīvas un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, Aģentūra sniedz tehnisko un operacionālo palīdzību to pasākumu īstenošanā, kas attiecas uz atgriešanu, kā minēts šīs regulas 48. pantā. Vienīgi dalībvalstis ir atbildīgas par atgriešanas lēmumu izdošanu un par to pasākumu pieņemšanu, kuri attiecas uz atgriežamo personu aizturēšanu saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.

3. Dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Aģentūru nodrošina savu ārējo robežu pārvaldību un atgriešanas lēmumu izpildi savās un visu dalībvalstu kopējās interesēs, pilnībā ievērojot Savienības tiesības, tostarp ievērojot pamattiesības, un saskaņā ar Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu, kas minēts 8. pantā.

4. Aģentūra atbalsta tādu Savienības pasākumu piemērošanu, kas saistīti ar ārējo robežu pārvaldību un atgriešanas lēmumu izpildi, nostiprinot, novērtējot un koordinējot dalībvalstu rīcību, un sniedzot tehnisko un operacionālo palīdzību minēto pasākumu īstenošanā un atgriešanas jautājumos. Aģentūra neatbalsta nekādus pasākumus un neiesaistās nekādās darbībās, kas attiecas uz pārbaudēm pie iekšējām robežām. Aģentūra pilnībā atbild un ir pārskatatbildīga par visiem lēmumiem, ko tā pieņem, un par visām darbībām, par kurām tā vienpersonīgi ir atbildīga saskaņā ar šo regulu.

5. Dalībvalstis var sadarboties operacionālā līmenī ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm, ja šāda sadarbība ir saderīga ar Aģentūras uzdevumiem. Dalībvalstis atturas veikt jebkādas darbības, kas varētu traucēt Aģentūras darbību vai tās mērķu sasniegšanu. Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par šādu operacionālo sadarbību ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm pie ārējām robežām un atgriešanas jomā. Izpilddirektors regulāri un vismaz reizi gadā informē valdi par šādiem jautājumiem.

8. pants

Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas cikls

1. Komisija un Eiropas Robežu un krasta apsardze nodrošina Eiropas integrētās robežu pārvaldības efektivitāti, īstenojot Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu, ko pieņem saskaņā ar 4. punktā izklāstīto procedūru.

2. Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskajā politikā nosaka, kā saskaņotā, integrētā un sistemātiskā veidā risināt problēmsituācijas robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Tajā nosaka politikas prioritātes un sniedz stratēģiskās vadlīnijas pieciem gadiem saistībā ar 3. pantā izklāstītajām sastāvdaļām.

3. Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas cikls sastāv no četriem posmiem, kā noteikts 4. līdz 7. punktā.

4. Pamatojoties uz 29. panta 2. punktā minēto stratēģisko riska analīzi Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai, Komisija sagatavo politikas dokumentu, kurā izstrādā Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģisko politiku. Komisija iesniedz minēto politikas dokumentu Eiropas Parlamentam un Padomei apspriešanai. Pēc minētās apspriešanas Komisija pieņem paziņojumu, ar kuru izveido Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģisko politiku.

5. Lai īstenotu Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģisko politiku, Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, kas sagatavots ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un Komisiju, izveido Eiropas integrētās robežu pārvaldības tehnisko un operacionālo stratēģiju. Aģentūra pamatotos gadījumos ņem vērā dalībvalstu īpašo situāciju, jo īpaši to ģeogrāfisko novietojumu. Tehniskā un operacionālā stratēģija atbilst 3. pantam un Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskajai politikai. Tā veicina un atbalsta Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu visās dalībvalstīs.

6. Lai īstenotu Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģisko politiku, dalībvalstis izstrādā valsts stratēģiju Eiropas integrētai robežu pārvaldībai, cieši sadarbojoties ar visām valsts iestādēm, kas dalībvalstīs atbild par ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu. Minētās valstu stratēģijas atbilst 3. pantam, Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskajai politikai un tehniskajai un operacionālajai stratēģijai.

7. Četrus gadus pēc Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas pieņemšanas Komisija veic rūpīgu tās īstenošanas izvērtēšanu. Minētā izvērtējuma rezultātus ņem vērā, gatavojot nākamo daudzgadu stratēģiskās politikas ciklu. Dalībvalstis un Aģentūra savlaicīgi sniedz Komisijai vajadzīgo informāciju minētā izvērtējuma veikšanai. Komisija paziņo minētā izvērtējuma rezultātus Eiropas Parlamentam un Padomei.

8. Ja situācija pie ārējām robežām vai atgriešanas jomā prasa veikt izmaiņas politikas prioritātēs, Komisija groza Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģisko politiku vai attiecīgas tās daļas saskaņā ar 4. punktā izklāstīto procedūru.

Ja Komisija groza daudzgadu stratēģisko politiku, kā paredzēts pirmajā daļā, tad vajadzības gadījumā pielāgo tehnisko un operacionālo stratēģiju un valstu stratēģijas.

9. pants

Integrētā plānošana

1. Pamatojoties uz Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu, Eiropas Robežu un krasta apsardze izstrādā integrētu plānošanas procesu attiecībā uz robežu pārvaldību un atgriešanām, tostarp, operacionālo plānošanu, ārkārtas rīcības plānošanu un spēju pilnveides plānošanu. Minēto integrēt plānošanas procesu izstrādā saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu.

2. Dalībvalstis un Aģentūra pieņem operacionālos plānus attiecībā uz robežu pārvaldību un atgriešanu. Dalībvalstu operacionālos plānus, kas attiecas uz robežas posmiem ar augstu un kritisku ietekmes līmeni, koordinē ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm un Aģentūru, lai īstenotu vajadzīgos pārrobežu pasākumus un paredzētu Aģentūras atbalstu. Attiecībā uz Aģentūras darbībām operacionālais plānošanas process nākamajam gadam tiek izklāstīts vienotā plānošanas dokumenta pielikumā, kas minēts 102. pantā. Attiecībā uz katru konkrēto operacionālo darbību operacionālā plānošanas procesa rezultātā pieņem operacionālos plānus, kas minēti 38. pantā un 74. panta 3. punktā. Operacionālos plānus vai to daļas var attiecīgā gadījumā noteikt kā klasificētus saskaņā ar 92. pantu.

3. Katra dalībvalsts pieņem ārkārtas rīcības plānu savu robežu pārvaldībai un atgriešanai. Saskaņā ar valsts integrētās robežu pārvaldības stratēģiju ārkārtas rīcības plānos apraksta visus pasākumus un resursus, kas vajadzīgi iespējamai spēju pastiprināšanai, arī loģistiku un atbalstu gan valsts līmenī, gan no Aģentūras.

Ārkārtas rīcības plānu daļu, kurai vajadzīgs papildu atbalsts no Eiropas Robežu un krasta apsardzes, kopīgi sagatavo attiecīgā dalībvalsts un Aģentūra, cieši sadarbojoties ar kaimiņos esošām dalībvalstīm.

4. Dalībvalstis saskaņā ar savu valsts integrētās robežu pārvaldības stratēģiju pieņem valsts spēju pilnveides plānu attiecībā uz robežu pārvaldību un atgriešanu. Minētajā valsts spēju pilnveides plānā apraksta vidēja termiņa līdz ilgtermiņa valsts mēroga spēju attīstību robežu pārvaldības un atgriešanas jomā.

Valsts spēju pilnveides plāns pievēršas attīstībai katrā Eiropas integrētās robežu pārvaldības sastāvdaļā, jo īpaši robežsargu un atgriešanas speciālistu darbā pieņemšanas un apmācības politikai, aprīkojuma iegādei un uzturēšanai, vajadzīgajām pētniecības un izstrādes darbībām, un atbilstošajām finansējuma vajadzībām un avotiem.

5. Ārkārtas rīcības plānus un valsts spēju pilnveides plānus, kas minēti 3. un 4. punktā, balsta uz scenārijiem, kuri izriet no riska analīzes. Minētie scenāriji atspoguļo iespējamo situācijas attīstību pie ārējām robežām un nelikumīgas imigrācijas jomā, kā arī Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklā konstatētās problēmsituācijas. Minētos scenārijus izklāsta ārkārtas rīcības plānos un valsts spēju pilnveides plānos, uz kuriem tie attiecas.

6. Metodiku un procedūru 3. un 4. punktā minēto plānu izveidei pieņem valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu un pēc apspriešanās ar dalībvalstīm.

7. Aģentūra sagatavo valstu spēju pilnveides plānu pārskatu un daudzgadu stratēģiju 63. pantā minētajai Aģentūras aprīkojuma iegādei, kā arī daudzgadu plānojumu attiecībā uz pastāvīgā korpusa darbinieku specializāciju.

Aģentūra nosūta minēto pārskatu dalībvalstīm un Komisijai nolūkā konstatēt iespējamās sinerģijas un sadarbības iespējas dažādās jomās, uz kurām attiecas valstu spēju pilnveides plāni, tostarp kopīgu iepirkumu jomā. Pamatojoties uz konstatētajām sinerģijām, Aģentūra var uzaicināt dalībvalstis piedalīties turpmākos sadarbības pasākumos.

8. Valde sanāk vismaz reizi gadā, lai apspriestu un apstiprinātu Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju ceļvedi. Spēju ceļvedi ierosina izpilddirektors, pamatojoties uz valstu spēju pilnveides plānu pārskatu cita starpā ņemot vērā riska analīzes un neaizsargātības novērtējumu, kas veikti saskaņā ar 29. un 32. pantu, rezultātus un Aģentūras daudzgadu plānus. Pēc tam, kad valde ir apstiprinājusi spēju ceļvedi, to pievieno 8. panta 5. punktā minētajai tehniskajai un operacionālajai stratēģijai.

II NODAĻA

EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES DARBĪBA

1. IEDAĻA

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras uzdevumi

10. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras uzdevumi

1. Aģentūra veic šādus uzdevumus:

a) pārrrauga migrācijas plūsmas un veic riska analīzi attiecībā uz visiem integrētās robežu pārvaldības aspektiem;

b) pārrauga ar atgriešanas īstenošanu saistītās dalībvalstu operacionālās vajadzības, tostarp vācot operacionālos datus;

c) veic neaizsargātības novērtējumus, tostarp novērtējumus par dalībvalstu spējām un gatavību novērst apdraudējumu un risināt problēmas pie ārējām robežām;

d) nodrošina ārējo robežu pārvaldības pārraudzību, izmantojot Aģentūras sadarbības koordinatorus dalībvalstīs;

e) pārrauga pamattiesību ievērošanu visās savās darbībās pie ārējām robežām un veicot atgriešanas operācijas;

f) atbalsta *EUROSUR* izstrādi un darbību;

g) palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operacionālā palīdzība pie ārējām robežām, koordinējot un organizējot kopīgās operācijas, ņemot vērā to, ka dažas situācijas var būt saistītas ar ārkārtas humanitāro situāciju un glābšanu jūrā saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām;

h) palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operacionālā palīdzība pie ārējām robežām, uzsākot ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus pie to dalībvalstu ārējām robežām, kuras saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām, ņemot vērā to, ka dažas situācijas var būt saistītas ar ārkārtas humanitāro situāciju un glābšanu jūrā saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām;

i) saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām sniedz dalībvalstīm un trešām valstīm tehnisko un operacionālo atbalstu tādās personu, kuras jūrā atrodas briesmās, meklēšanas un glābšanas operācijās, kādas var rasties jūras robežuzraudzības operāciju laikā;

j) pastāvīgo korpusu izvieto robežu pārvaldības vienībās, migrācijas pārvaldības atbalsta vienībās un atgriešanas vienībās (kopā minētas kā "vienības") kopīgo operāciju laikā, kā arī ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās;

k) izveido tehniskā aprīkojuma rezervi, tostarp ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervi, kas ir jāizvieto kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā un migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros, kā arī atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;

l) izmantojot iekšēju kvalitātes kontroles mehānismu, pilnveido un pārvalda savus cilvēkresursus un tehniskās spējas, lai sniegtu ieguldījumu pastāvīgajā korpusā, tostarp tā darbinieku darbā pieņemšanā un apmācībā, tiem darbojoties vienībās, un tehniskā aprīkojuma rezervē;

m) migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros karsto punktu zonās:

i) izvieto operacionālos darbiniekus un tehnisko aprīkojumu, lai sniegtu palīdzību personu pārbaudē, iztaujāšanā, identificēšanā un pirkstu nospiedumu noņemšanā;

ii) sadarbībā ar *EASO* un kompetentajām valsts iestādēm izstrādā procedūru, lai personām, kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība vai kuras vēlas pieteikties šādai aizsardzībai, norādītu, kur vērsties, un sniegtu tām sākotnējo informāciju, tostarp izstrādā procedūru mazāk aizsargāto grupu identificēšanai;

n) sniedz atbalstu visos atgriešanas procesa posmos, neiedziļinoties atgriešanas lēmumu būtībā, par ko ir atbildīgas tikai dalībvalstis, palīdz koordinēt un organizēt atgriešanas operācijas, un sniedz tehnisko un operacionālo atbalstu atgriežamo personu atgriešanas pienākuma īstenošanai, un tehnisko un operacionālo atbalstu atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām, tostarp apstākļos, kuros ir nepieciešama pastiprināta palīdzība;

o) izveido piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervi;

p) izvieto atgriešanas vienības atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;

q) atbilstīgi attiecīgo aģentūru konkrētajām pilnvarām sadarbojas ar Eiropolu un *Eurojust* un sniedz atbalstu dalībvalstīm apstākļos, kuros nepieciešama pastiprināta tehniskā un operacionālā palīdzība pie ārējām robežām, cīnoties pret pārrobežu noziedzību un terorismu;

r) sadarbojas ar *EASO* atbilstīgi to konkrētajām pilnvarām, jo īpaši lai atvieglotu pasākumus gadījumos, kad atgriešanai pakļauti trešo valstu valstspiederīgie, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts ar galīgu lēmumu;

s) atbilstīgi savām konkrētajām pilnvarām sadarbojas ar FRA, lai nodrošinātu Savienības *acquis* pamattiesību jomā nepārtrauktu un vienveidīgu piemērošanu;

t) sadarbojas ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru (*EFCA*) un Eiropas Jūras drošības aģentūru (*EMSA*) atbilstīgi to konkrētajām pilnvarām, lai, sniedzot pakalpojumus, informāciju, aprīkojumu un apmācību, kā arī koordinējot vairākmērķu pasākumus, atbalstītu valsts iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, kā izklāstīts 69. pantā, tostarp glābj dzīvības jūrā;

u) sadarbojas ar trešām valstīm attiecībā uz jomām, uz kurām attiecas šī regula, tostarp veicot robežu pārvaldības vienību iespējamu operacionālo izvietošanu trešās valstīs;

v) palīdz dalībvalstīm un trešām valstīm saistībā ar to tehnisko un operacionālo sadarbību jomās, uz kurām attiecas šī regula;

w) palīdz dalībvalstīm un trešām valstīm apmācīt valstu robežsargus, citus attiecīgos darbiniekus un ekspertus atgriešanas jomā, tostarp izveidojot kopīgus apmācības standartus un programmas, tai skaitā par pamattiesībām;

x) piedalās pētniecības un inovāciju darbību attīstībā un pārvaldībā, kas attiecas uz ārējo robežu kontroli, ieskaitot progresīvu uzraudzības tehnoloģiju izmantošanu un savu pilotprojektu izstrādi, ja tas nepieciešams šajā regulā paredzēto darbību veikšanai;

y) izstrādā informācijas apmaiņas tehniskos standartus;

z) atbalsta tehnisko standartu izstrādi aprīkojumam robežkontroles un atgriešanas jomā, tostarp sistēmu un tīklu savstarpējai savienojamībai, un pēc vajadzības atbalsta ārējo robežu uzraudzībai paredzētu kopēju minimālo standartu izstrādi atbilstīgi dalībvalstu un Komisijas attiecīgajām kompetencēm;

aa) izveido un uztur 14. pantā minēto sakaru tīklu;

ab) saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1725 izstrādā un pārvalda informācijas sistēmas, kas dod iespēju veikt ātru un uzticamu informācijas apmaiņu saistībā ar jauniem riskiem ārējo robežu pārvaldībā, nelikumīgu imigrāciju un atgriešanu, ciešā sadarbībā ar Komisiju, Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, kā arī Eiropas Migrācijas tīklu, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2008/381/EK ([36]);

ac) attiecīgā gadījumā sniedz vajadzīgo palīdzību vienotas informācijas apmaiņas vides izveidei, tostarp sistēmu sadarbspējas nodrošināšanai;

ad) ievēro augstus standartus attiecībā uz robežu pārvaldību, nodrošinot pārredzamību un sabiedrības kontroli, pilnībā ievērojot piemērojamās tiesības un nodrošinot pamattiesību ievērošanu, aizsardzību un veicināšanu;

ae) pārvalda un ekspluatē 79. pantā minēto Viltotu un autentisku dokumentu tiešsaistē sistēmu un atbalsta dalībvalstis, sniedzot palīdzību, lai veicinātu viltotu dokumentu atklāšanu;

af) īsteno uzdevumus un pienākumus, kas Aģentūrai uzticēti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1240 ([37]), un nodrošina *ETIAS* centrālās vienības izveidi un darbību saskaņā ar minētās regulas 7. pantu;

ag) palīdz dalībvalstīm atvieglot personām ārējo robežu šķērsošanu.

2. Aģentūra informē sabiedrību par jautājumiem, kas ietilpst tās pilnvarās. Tā laikus sniedz sabiedrībai precīzu, sīki izstrādātu, savlaicīgu un izsmeļošu informāciju par savām darbībām.

Šāda informēšana nedrīkst kaitēt šā panta 1. punktā minētajiem uzdevumiem, un jo īpaši izpaust operacionālo informāciju, kuras publiskošana apdraudētu operāciju mērķa sasniegšanu. Aģentūra informē sabiedrību, neskarot 92. pantu, saskaņā ar attiecīgajiem komunikācijas un izplatīšanas plāniem, kurus ir pieņēmusi valde, un attiecīgā gadījumā ciešā sadarbībā ar citām struktūrām, birojiem un aģentūrām.

2. IEDAĻA

Apmaiņa ar informāciju un sadarbība

11. pants

Godprātīgas sadarbības pienākums

Aģentūrai, valsts iestādēm, kas atbild par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, un par atgriešanu atbildīgajām valsts iestādēm ir pienākums godprātīgi sadarboties un apmainīties ar informāciju.

([36]) Padomes Lēmums 2008/381/EK (2008. gada 14. maijs), ar ko izveido Eiropas migrācijas tīklu (OV L 131, 21.5.2008., 7. lpp.).

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1240 (2018. gada 12. septembris), ar ko izveido Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*) un groza Regulas (ES) Nr. 1077/2011, (ES) Nr. 515/2014, (ES) 2016/399, (ES) 2016/1624 un (ES) 2017/2226 (OV L 236, 19.9.2018., 1. lpp.).

12. pants

Informācijas apmaiņas pienākums

1. Lai veiktu uzdevumus, kas šajā regulā ir noteikti turpmāk minētajām iestādēm, Aģentūra, valsts iestādes, kas atbild par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, un par atgriešanu atbildīgās valsts iestādes saskaņā ar šo regulu un citiem attiecīgiem Savienības un dalībvalstu tiesību aktiem attiecībā uz informācijas apmaiņu savlaicīgi un precīzi apmainās ar visu nepieciešamo informāciju.

2. Aģentūra veic pienācīgus pasākumus, lai veicinātu tās informācijas, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm.

Ja informācija attiecas uz Aģentūras uzdevumu izpildi, Aģentūra apmainās ar minēto informāciju ar citām attiecīgām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām nolūkā veikt riska analīzi, vākt statistikas datus, novērtēt situāciju trešās valstīs, veikt apmācību un sniegt atbalstu dalībvalstīm saistībā ar ārkārtas rīcības plānošanu. Minētajā nolūkā starp Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām tiek izveidoti vajadzīgie instrumenti un struktūras.

3. Aģentūra veic visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu tādas informācijas apmaiņu ar Īriju un Apvienoto Karalisti, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, ja šī informācija saistīta ar pasākumiem, kuros tās piedalās saskaņā ar 70. pantu un 100. panta 5. punktu.

13. pants

Valsts kontaktpunkti

1. Katra dalībvalsts izraugās valsts kontaktpunktu saziņai ar Aģentūru par visiem jautājumiem, kas attiecas uz Aģentūras darbību, neskarot nacionālo koordinācijas centru lomu. Valsts kontaktpunkti ir pieejami jebkurā laikā, un tie nodrošina savlaicīgu visas no Aģentūras saņemtās informācijas izplatīšanu visām attiecīgās dalībvalsts atbilstīgajām iestādēm, jo īpaši valdes locekļiem un nacionālajam koordinācijas centram.

2. Dalībvalstis var iecelt ne vairāk kā divus darbiniekus, kuri pārstāv savu valsts kontaktpunktu, lai tos norīkotu Aģentūrā kā sadarbības koordinatorus. Sadarbības koordinatori veicina saziņu starp valsts kontaktpunktu un Aģentūru un vajadzības gadījumā var piedalīties attiecīgās sanāksmēs.

3. Aģentūra savā mītnē nodrošina vajadzīgās telpas un pienācīgu atbalstu sadarbības koordinatoriem to pienākumu veikšanai. Visas pārējās izmaksas, kas rodas saistībā ar sadarbības koordinatoru izvietošanu, sedz dalībvalsts. Valde precizē izvietošanas noteikumus un nosacījumus, kā arī noteikumus par nodrošināmo pienācīgo atbalstu.

14. pants

Sakaru tīkls

1. Aģentūra izveido un uztur sakaru tīklu, lai nodrošinātu sakarus un analītiskos instrumentus un ļautu ar nacionālajiem koordinācijas centriem un to starpā drošā veidā un gandrīz reāllaikā apmainīties ar sensitīvu neklasificētu informāciju un klasificētu informāciju.

Jebkura sistēma vai lietotne, kas izmanto sakaru tīklu, visā savā darbības ciklā atbilst Savienības tiesībām par datu aizsardzību.

Sakaru tīkls darbojas divdesmit četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā un dod iespēju:

a) divpusēji un daudzpusēji apmainīties ar informāciju gandrīz reāllaikā;

b) rīkot audio un video konferences;

c) drošā veidā rīkoties ar sensitīvu neklasificētu informāciju un to uzglabāt, nosūtīt un apstrādāt;

d) drošā veidā rīkoties ar ES klasificētu informāciju līdz līmenim *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL* vai līdzvērtīgam valsts klasifikācijas līmenim, to uzglabāt, nosūtīt un apstrādāt, nodrošinot, ka rīcība ar klasificētu informāciju, tās uzglabāšana, nosūtīšana un apstrādāšana notiek atsevišķā un tam īpaši paredzētā sakaru tīkla daļā.

2. Aģentūra sniedz tehnisku atbalstu un nodrošina, ka sakaru tīkls ir pastāvīgi pieejams un var atbalstīt Aģentūras pārvaldīto saziņas un informācijas sistēmu.

15. pants

Aģentūras pārvaldītās informācijas apmaiņas sistēmas un programmatūras

1. Aģentūra var veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu ar Aģentūras uzdevumiem saistītās informācijas apmaiņu ar Eiropas Parlamentu, Padomi, Komisiju un dalībvalstīm, un attiecīgā gadījumā ar citām Savienības iestādēm un Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām un ar 68. panta 1. punktā minētajām starptautiskajām organizācijām un 71. pantā minētajām trešām valstīm.

2. Aģentūra izstrādā, izvērš un ekspluatē informācijas sistēmu, kas saskaņā ar 92. pantu nodrošina apmaiņu ar klasificētu informāciju un sensitīvu neklasificētu informāciju ar šā panta 1. punktā minētajiem dalībniekiem, un apmaiņu ar personas datiem, kuri minēti šīs regulas 86. līdz. 91. pantā,

3. Aģentūra pēc vajadzības izvērš šā panta 2. punktā minētās informācijas sistēmas 14. pantā minētajā sakaru tīklā.

16. pants

Informācijas apmaiņas tehniskie standarti

Aģentūra sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādā tehniskos standartus, lai:

a) šīs regulas nolūkiem savstarpēji savienotu 14. pantā minēto sakaru tīklu ar valstu tīkliem, kurus izmanto 25. pantā minēto valstu situācijas attēlu izveidei, un ar citām attiecīgajām informācijas sistēmām;

b) šīs regulas nolūkiem izstrādātu un izveidotu saskarnes starp attiecīgajām Aģentūras un dalībvalstu informācijas apmaiņas sistēmām un lietojumprogrammatūrām;

c) izmantojot dažādus saziņas veidus, piemēram, satelītsakarus un radiotīklus, pārraidītu situācijas attēlus un vajadzības gadījumā 27. pantā minētos konkrētos situācijas attēlus un nodrošinātu saziņu starp attiecīgajām vienībām un kompetento valsts iestāžu centriem, un Aģentūras izvietotajām vienībām;

d) ziņotu par pašu rīcībā esošo aktīvu pozīciju, pēc iespējas labāk izmantojot saskaņā ar "*Galileo*" programmu izveidotās satelītnavigācijas sistēmas tehnoloģisko attīstību atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1285/2013 ([38]).

17. pants

Informācijas aizsardzība

Izmantojot savu nacionālo koordinācijas centru un kompetento valsts iestāžu uzraudzībā, dalībvalstis nodrošina, ka valsts iestādes, aģentūras un citas struktūras, izmantojot 14. pantā minēto sakaru tīklu un Aģentūras informācijas apmaiņas sistēmas:

a) var pienācīgi un nepārtraukti piekļūt attiecīgajām Aģentūras sistēmām un tīkliem vai sistēmām un tīkliem, kas tiem pieslēgti;

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1285/2013 (2013. gada 11. decembris) par Eiropas satelītu navigācijas sistēmu ieviešanu un ekspluatāciju un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 876/2002 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 683/2008 (OV L 347, 20.12.2013., 1. lpp.).

b) ievēro attiecīgos 16. pantā minētos tehniskos standartus;

c) rīcībā ar klasificētu informāciju, ievēro drošības noteikumus un standartus, kuri ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro Aģentūra;

d) apmaiņās, apstrādā un uzglabā sensitīvu neklasificētu informāciju un klasificētu informāciju, ievērojot 92. pantu.

3. IEDAĻA

EUROSUR

18. pants

EUROSUR

Ar šo regulu izveido *EUROSUR* – integrētu satvaru informācijas apmaiņai un operacionālai sadarbībai Eiropas Robežu un krasta apsardzē, lai uzlabotu situācijas apzināšanos un palielinātu reaģēšanas spējas robežu pārvaldības nolūkā, tostarp nolūkā atklāt, novērst un cīnīties pret nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību un sekmēt migrantu dzīvības aizsardzības un glābšanas nodrošināšanu.

19. pants

EUROSUR darbības joma

1. *EUROSUR* izmanto robežpārbaudēm atļautās robežšķērsošanas vietās un ārējo sauszemes, jūras un gaisa robežuzraudzībai, tostarp lai uzraudzītu, atklātu, identificētu, izsekotu, novērstu un pārtvertu neatļautus robežu šķērsošanas gadījumus nolūkā atklāt, novērst un cīnīties pret nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību un sekmēt migrantu dzīvības aizsardzības un glābšanas nodrošināšanu.

2. *EUROSUR* neizmanto juridiskiem vai administratīviem pasākumiem, kas veikti pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās valsts iestādes ir pārtvērušas kriminālas pārrobežu darbības vai personas, kas bez atļaujas šķērso ārējās robežas.

20. pants

EUROSUR komponenti

1. Dalībvalstis un aģentūra izmanto *EUROSUR* informācijas apmaiņai un sadarbībai robežkontroles jomā, ņemot vērā esošos informācijas apmaiņas un sadarbības mehānismus. *EUROSUR* veido šādi komponenti:

a) nacionālie koordinācijas centri, kā minēts 21. pantā;

b) valsts situācijas attēli, kā minēts 25. pantā;

c) Eiropas situācijas attēls, kā minēts 26. pantā, tostarp informācija par ārējās robežas posmiem ar attiecīgajiem ietekmes līmeņiem;

d) konkrēti situācijas attēli, kā minēts 27. pantā;

e) *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi, kā minēts 28. pantā;

f) integrētā plānošana, kā minēts 9. pantā.

2. Nacionālie koordinācijas centri, izmantojot 14. pantā minēto sakaru tīklu un attiecīgās sistēmas, sniedz Aģentūrai informāciju no saviem valsts situācijas attēliem, kā arī vajadzības gadījumā no konkrētiem situācijas attēliem, kas ir nepieciešama, lai izveidotu un uzturētu Eiropas situācijas attēlu.

3. Aģentūra, izmantojot sakaru tīklu, divdesmit četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā sniedz nacionālajiem koordinācijas centriem neierobežotu piekļuvi konkrētiem situācijas attēliem un Eiropas situācijas attēlam.

21. pants

Nacionālie koordinācijas centri

1. Katra dalībvalsts nozīmē nacionālo koordinācijas centru, kas koordinē un veic informācijas apmaiņu starp visām iestādēm, kas atbildīgas par ārējo robežu kontroli valsts līmenī, kā arī ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru, un uztur minēto centru un nodrošina tā darbību. Katra dalībvalsts paziņo par sava nacionālā koordinācijas centra izveidi Komisijai, kura nekavējoties par to informē pārējās dalībvalstis un Aģentūru.

2. Neskarot 13. pantu un *EUROSUR* satvarā, nacionālais koordinācijas centrs ir vienīgais kontaktpunkts informācijas apmaiņai un sadarbībai ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru.

3. Nacionālie koordinācijas centri:

a) nodrošina savlaicīgu informācijas apmaiņu un savlaicīgu sadarbību starp visām valsts iestādēm, kas atbildīgas par ārējo robežu kontroli valsts līmenī, kā arī ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru;

b) valsts līmenī nodrošina informācijas savlaicīgu apmaiņu ar meklēšanas un glābšanas, tiesību aizsardzības, patvēruma un imigrācijas iestādēm un pārvalda attiecīgās informācijas izplatīšanu;

c) palīdz efektīvi un lietderīgi pārvaldīt resursus un personālu;

d) izveido un uztur valsts situācijas attēlus saskaņā ar 25. pantu;

e) atbalsta valsts robežkontroles darbību koordinēšanu, plānošanu un īstenošanu;

f) koordinē valsts robežkontroles sistēmas saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

g) veicina regulāru valsts robežkontroles efektivitātes novērtēšanu šīs regulas mērķu sasniegšanai;

h) koordinē operacionālos pasākumus ar citām dalībvalstīm un trešām valstīm, neskarot Aģentūras un pārējo dalībvalstu kompetenci;

i) apmainās ar attiecīgu informāciju ar savas dalībvalsts imigrācijas sadarbības koordinatoriem, ja tādi ir iecelti, izmantojot attiecīgas valsts līmenī izveidotas struktūras, nolūkā dot ieguldījumu Eiropas situācijas attēlā un atbalstīt robežkontroles operācijas;

j) kompetento valsts iestāžu uzraudzībā veicina informācijas nodrošināšanu valstu informācijas sistēmām un Aģentūras informācijas sistēmām.

4. Dalībvalstis var uzticēt reģionālām, vietējām, funkcionālām vai citām iestādēm, kas var pieņemt operacionālus lēmumus, nodrošināt situācijas apzināšanos un reaģēšanas spējas to attiecīgajās kompetences jomās, tostarp uzdevumus un kompetences, kas minēti 3. punkta c), e) un f) apakšpunktā.

5. Dalībvalsts lēmums sadalīt pienākumus saskaņā ar 4. punktu neskar nacionālā koordinācijas centra spēju sadarboties un veikt informācijas apmaiņu ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru.

6. Iepriekš valsts līmenī noteiktos gadījumos nacionālais koordinācijas centrs var pilnvarot 4. punktā minētu iestādi sazināties un veikt informācijas apmaiņu ar citas dalībvalsts reģionālajām iestādēm vai nacionālo koordinācijas centru, vai trešās valsts kompetentajām iestādēm ar nosacījumu, ka šāda pilnvarota iestāde regulāri informē savu nacionālo koordinācijas centru par šādu saziņu un informācijas apmaiņu.

7. Nacionālais koordinācijas centrs darbojas divdesmit četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā.

22. pants

EUROSUR rokasgrāmata

1. Komisija, cieši sadarbojoties ar Aģentūru un jebkuru citu attiecīgu Savienības struktūru, biroju vai aģentūru, pieņem un dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par *EUROSUR* īstenošanu un pārvaldību ("*EUROSUR* rokasgrāmata"). *EUROSUR* rokasgrāmatā sniedz tehniskas un operacionālas norādes, ieteikumus un paraugpraksi, tostarp attiecībā uz sadarbību ar trešām valstīm. Komisija pieņem *EUROSUR* rokasgrāmatu ieteikuma veidā.

2. Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un Aģentūru var nolemt noteikt *EUROSUR* rokasgrāmatas daļām klasifikāciju *RESTREINT UE/EU RESTRICTED* saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Komisijas reglamentā.

23. pants

EUROSUR uzraudzība

1. Aģentūra un dalībvalstis nodrošina, lai būtu izstrādātas procedūras, ar ko uzrauga *EUROSUR* tehnisko un operacionālo darbību atbilstīgi mērķiem iegūt pienācīgu situācijas apzināšanos un attīstīt reaģēšanas spējas pie ārējām robežām.

2. Aģentūra nepārtraukti uzrauga 14. pantā minētā sakaru tīkla piedāvāto pakalpojumu kvalitāti un Eiropas situācijas attēlā kopīgoto datu kvalitāti.

3. Aģentūra nosūta atbilstīgi 2. punktam veiktās uzraudzības laikā savākto informāciju nacionālajiem koordinācijas centriem un attiecīgajām komandvadības struktūrām, kuras izmanto Aģentūras darbībām, *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumu kontekstā. Šādu informāciju klasificē kā *RESTREINT UE/EU RESTRICTED*.

4. IEDAĻA

Situācijas apzināšanās

24. pants

Situācijas attēli

1. Valsts situācijas attēli, Eiropas situācijas attēls un konkrētie situācijas attēli tiek veidoti, vācot, novērtējot, salīdzinot, analizējot, interpretējot, radot, vizualizējot un izplatot informāciju.

Pirmajā daļā minētajos situācijas attēlos ir šādi informācijas slāņi:

a) notikumu slānis, kurā ietverti notikumi un incidenti, kas saistīti ar neatļautu robežšķērsošanu un pārrobežu noziedzību, un informācija par neatļautām sekundārām kustībām, ja tāda ir pieejama, lai izprastu migrācijas tendences, apjomu un maršrutus;

b) operacionālais slānis, kas satur informāciju par operācijām, tostarp par izvēršanas plānu, operāciju rajonu, kā arī to aktīvu pozīciju, laiku, statusu un veidu, kuri piedalās, kā paredzēts operacionālajā plānā;

c) analīzes slānis, kas satur analizētu informāciju, kurai ir nozīme šīs regulas mērķu sasniegšanā un jo īpaši tāda, kas attiecas uz ietekmes līmeņu noteikšanu ārējo robežu posmiem, piemēram, attēliem un ģeogrāfiskiem datiem, būtiskākiem pavērsieniem un indikatoriem, analītiskiem ziņojumiem un citu attiecīgu pamatojošo informāciju.

2. Šā panta 1. punktā minētie situācijas attēli dod iespēju identificēt un izsekot notikumus, operācijas un attiecīgas analīzes, kas attiecas uz situācijām, kad ir apdraudēta cilvēku dzīvība.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktu, nosakot situācijas attēlu informācijas slāņu elementus un konkrētu situācijas attēlu izveides noteikumus. Īstenošanas aktā precizē sniedzamās informācijas veidu, struktūras, kas atbildīgas par konkrētas informācijas apkopošanu, apstrādi, arhivēšanu un nosūtīšanu, ziņošanas maksimālos termiņus, datu drošības un datu aizsardzības noteikumus, un saistītos kvalitātes kontroles mehānismus. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 122. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru,

25. pants

Valsts situācijas attēli

1. Katrs nacionālais koordinācijas centrs izveido un uztur valsts situācijas attēlu, lai visām iestādēm, kas atbildīgas par ārējo robežu kontroli valsts līmenī, sniegtu efektīvu, precīzu un savlaicīgu informāciju.

2. Valsts situācijas attēlu veido no informācijas, kas savākta no šādiem avotiem:

a) valsts robežuzraudzības sistēma saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

b) stacionāri un mobili sensori, kuru darbību nodrošina valsts iestādes, kas atbildīgas par ārējo robežu uzraudzību;

c) robežuzraudzības patruļas un citas uzraudzības misijas;

d) vietēji, reģionāli un citi koordinācijas centri;

e) citas attiecīgas valsts iestādes un sistēmas, tostarp imigrācijas sadarbības koordinatori, operacionālie centri un kontaktpunkti;

f) robežkontrole;

g) Aģentūra;

h) nacionālie koordinācijas centri citās dalībvalstīs;

i) trešo valstu iestādes, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem un 72. pantā minētajiem reģionālajiem tīkliem;

j) kuģu ziņošanas sistēmas saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem;

k) citas attiecīgās Eiropas un starptautiskās organizācijas;

l) citi avoti.

3. Katrs nacionālais koordinācijas centrs katram incidentam valsts situācijas attēla notikumu slānī piešķir atsevišķu indikatīvu ietekmes līmeni no "zems" un "vidējs" līdz "augsts" un "ļoti augsts". Par visiem incidentiem ziņo Aģentūrai.

4. Katrs nacionālais koordinācijas centrs pēc kompetento valsts iestāžu pieteikuma var lemt par piekļuves ierobežošanu informācijai, kas ir saistīta ar valsts drošību, tostarp militārajiem aktīviem, balstoties uz informācijas vajadzības principu.

5. Kaimiņos esošu dalībvalstu nacionālie koordinācijas centri tieši un gandrīz reāllaikā var dalīties ar situācijas attēlu par kaimiņos esošiem ārējās robežas posmiem, tostarp ar tādu pašu rīcībā esošu aktīvu pozīciju, statusu un veidu, kuri darbojas kaimiņos esošajos ārējās robežas posmos.

26. pants

Eiropas situācijas attēls

1. Aģentūra izveido un uztur Eiropas situācijas attēlu, lai nacionālajiem koordinācijas centriem un Komisijai nodrošinātu efektīvu, precīzu un savlaicīgu informāciju un analīzi, kas aptver ārējās robežas, pierobežas zonu un neatļautas sekundārās kustības.

2. Eiropas situācijas attēlu veido no informācijas, kas savākta no šādiem avotiem:

a) nacionālie koordinācijas centri un valsts situācijas attēli un informācija un ziņojumi, kas saņemti no imigrācijas sadarbības koordinatoriem, ciktāl tas prasīts šajā pantā;

b) Aģentūra, tostarp informācija un ziņojumi, kurus iesnieguši tās sadarbības koordinatori saskaņā ar 31. un 77. pantu;

c) Savienības delegācijas un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijas un operācijas, kā paredzēts 68. panta 1. punkta otrās daļas j) apakšpunktā;

d) citas attiecīgās Savienības struktūras, biroji un aģentūras un starptautiskās organizācijas, kas uzskaitītas 68. panta 1. punktā;

e) trešo valstu iestādes, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem un reģionāliem tīkliem, kā minēts 72. pantā, un ievērojot darba vienošanās, kā minēts 73. panta 4. punktā;

f) citi avoti.

3. Eiropas situācijas attēla notikumu slānis ietver informāciju, kas attiecas uz:

a) incidentiem un citiem notikumiem, kuri ietverti valsts situācijas attēlu notikumu slānī;

b) incidentiem un citiem notikumiem, kuri ietverti konkrēto situāciju attēlos, kā ir paredzēts 27. pantā;

c) incidentiem kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas, ko koordinē Aģentūra, operacionālo darbību norises vietā vai karstā punktā.

4. Eiropas situācijas attēla operacionālais slānis ietver informāciju par kopīgām operācijām un ātrās reaģēšanas darbībām, ko koordinē Aģentūra, un par karstajiem punktiem, un ietver misijas uzdevumus, vietas, statusu, ilgumu, informāciju par dalībvalstīm un citiem iesaistītajiem dalībniekiem, dienas un nedēļas situācijas ziņojumus, statistikas datus un informāciju plašsaziņas līdzekļiem.

5. Informāciju par pašu rīcībā esošiem aktīviem Eiropas situācijas attēla operacionālajā slānī vajadzības gadījumā var klasificēt kā *RESTREINT UE/EU RESTRICTED*.

6. Aģentūra Eiropas situācijas attēlā ņem vērā ietekmes līmeņus, ko nacionālie koordinācijas centri noteikuši konkrētiem incidentiem valsts situācijas attēlos. Jebkuram incidentam pierobežas zonā Aģentūra piešķir atsevišķu indikatīvu ietekmes līmeni un informē par to nacionālos koordinācijas centrus.

27. pants

Konkrēti situācijas attēli

1. Aģentūra un dalībvalstis var izveidot un uzturēt konkrētus situācijas attēlus konkrētu operacionālo darbību atbalstam pie ārējām robežām vai lai apmainītos ar informāciju ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un 68. panta 1. punktā uzskaitītajām starptautiskajām organizācijām, vai ar trešām valstīm, kā paredzēts 75. pantā.

2. Konkrētus situācijas attēlus veido no valsts un Eiropas situācijas attēlu informācijas apakškomplekta.

3. Sīki izstrādātus noteikumus konkrēto situācijas attēlu izveides un apmaiņas kārtībai nosaka attiecīgo operacionālo darbību operacionālajā plānā un divpusējā vai daudzpusējā nolīgumā, ja konkrētais situācijas attēls ir izveidots saistībā ar divpusēju vai daudzpusēju sadarbību ar trešām valstīm. Jebkādu informācijas apmaiņu atbilstīgi šim punktam veic saskaņā ar principu par informācijas autora piekrišanu.

28. pants

EUROSUR sapludināšanas pakalpojumi

1. Aģentūra koordinē *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumus, lai regulāri, uzticamā veidā un izmaksu ziņā lietderīgi nodrošinātu nacionālajiem koordinācijas centriem, Komisijai un sev informāciju par ārējām robežām un pierobežas zonu.

2. Aģentūra pēc nacionālā koordinācijas centra pieprasījuma sniedz tam informāciju par tā piederības dalībvalsts ārējām robežām un pierobežas zonu, kuru var iegūt, pateicoties:

a) noteiktu trešo valstu ostu un piekrastes rajonu selektīvai uzraudzībai, kas saskaņā ar riska analīzi un informāciju ir identificēti kā iekāpšanas vai tranzīta punkti kuģiem vai citiem pārvietošanās līdzekļiem, kuri tiek izmantoti nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai;

b) kuģu vai citu pārvietošanās līdzekļu izsekošanai atklātā jūrā, un gaisa kuģu izsekošanai, ja minētie kuģi, citi pārvietošanās līdzekļi vai gaisa kuģi tiek turēti aizdomās vai ir identificēti kā tādi, ko izmanto nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai, tostarp gadījumos, kad personas jūrā atrodas briesmās, ar mērķi nosūtīt šo informāciju attiecīgajām iestādēm, kuru kompetencē ir meklēšanas un glābšanas operāciju veikšana;

c) noteiktu rajonu uzraudzībai jūras teritorijā, lai atklātu, identificētu un izsekotu kuģus un citus pārvietošanās līdzekļus, kuri tiek izmantoti nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai vai par kuriem ir aizdomas, ka tie tiek šādi izmantoti, tostarp gadījumos, kad personas jūrā atrodas briesmās, ar mērķi nosūtīt minēto informāciju attiecīgajām iestādēm, kuru kompetencē ir meklēšanas un glābšanas operāciju veikšana;

d) noteiktu gaisa robežu rajonu uzraudzībai, lai atklātu, identificētu un izsekotu gaisa kuģus un cita veida aprīkojumu, kuri tiek izmantoti nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai vai par kuriem ir aizdomas, ka tie tiek šādi izmantoti;

e) vides izvērtējumam par noteiktiem apgabaliem jūras teritorijā un pie ārējām sauszemes un gaisa robežām, lai optimizētu uzraudzības un patrulēšanas darbības;

f) noteiktu pierobežas zonu selektīvai uzraudzībai pie ārējām robežām, kuras saskaņā ar riska analīzi un informāciju ir identificētas kā potenciālas izceļošanas vai tranzīta vietas nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai;

g) migrācijas plūsmu uzraudzībai Savienības virzienā un Savienības teritorijā attiecībā uz tendencēm, apmēru un maršrutiem;

h) plašsaziņas līdzekļu uzraudzībai, publiskos avotos pieejamu izlūkdatu ieguvei un darbību internetā analīzei saskaņā ar attiecīgi Direktīvu (ES) 2016/680 vai Regulu (ES) 2016/679, lai novērstu nelikumīgu migrāciju vai pārrobežu noziedzību;

i) informācijas, kas iegūta no liela mēroga informācijas sistēmām, analīzei, lai atklātu nelikumīgai imigrācijai un pārrobežu noziedzībā izmantoto maršrutu vai metožu izmaiņas.

3. Aģentūra var noraidīt nacionālā koordinācijas centra pieprasījumu tehnisku, finansiālu vai operacionālu iemeslu dēļ. Aģentūra nacionālajam koordinācijas centram laikus dara zināmus šāda noraidījuma iemeslus.

4. Aģentūra pēc savas iniciatīvas var izmantot 2. punktā minētos uzraudzības instrumentus, lai vāktu tādu informāciju par pierobežas zonu, kurai ir nozīme Eiropas situācijas attēlam.

5. IEDAĻA

Riska analīze

29. pants

Riska analīze

1. Aģentūra uzrauga migrācijas plūsmas Savienības virzienā un Savienības teritorijā attiecībā uz migrācijas tendencēm, apmēru un maršrutiem, un citas tendences vai iespējamās problēmas pie ārējām robežām un attiecībā uz atgriešanu. Minētajā nolūkā Aģentūra ar valdes lēmumu, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, izveido kopīgu integrētu riska analīzes modeli, ko piemēro gan Aģentūra, gan dalībvalstis. Vajadzības gadījumā šo kopīgo integrēto riska analīzes modeli izveido un atjaunina, pamatojoties uz Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas cikla īstenošanas izvērtējuma rezultātu, kas minēts 8. panta 7. punktā.

2. Aģentūra sagatavo vispārēju ikgadēju riska analīzi, ko iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, piemērojot drošības noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 92. pantu, un īpašiem mērķiem paredzētu riska analīzi, ko izmanto operacionālās darbībās. Reizi divos gados Aģentūra, cieši apspriežoties ar dalībvalstīm, sagatavo un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai stratēģisko riska analīzi Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai. Šādu stratēģisko riska analīzi ņem vērā, gatavojot Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu. Aģentūra sagatavo šādu vispārēju ikgadējo riska analīzi un stratēģisko riska analīzi, pamatojoties uz saņemto informāciju, tostarp informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm. Šādos riska analīzes rezultātos personas datus anonimizē.

3. Riska analīze, kas minēta 2. punktā, aptver visus aspektus, kas attiecas uz Eiropas integrēto robežu pārvaldību, nolūkā izstrādāt iepriekšējas brīdināšanas mehānismu.

4. Aģentūra publicē visaptverošu informāciju par kopīgo integrēto riska analīzes modeli.

5. Dalībvalstis sniedz Aģentūrai visu nepieciešamo informāciju par situāciju, tendencēm un iespējamiem apdraudējumiem pie ārējām robežām un atgriešanas jomā. Dalībvalstis regulāri vai pēc Aģentūras pieprasījuma sniedz tai visu attiecīgo informāciju, piemēram, statistikas un operacionālos datus, kas savākti saistībā ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību un kas iekļauti obligātās informācijas un datu sarakstā, ar ko jāapmainās ar Aģentūru, kā minēts 100. panta 2. punkta e) apakšpunktā, kā arī informāciju no valsts situācijas attēlu analīzes slāņiem, kā noteikts 25. pantā.

6. Riska analīzes rezultātus iesniedz valdei un tos savlaicīgi un precīzi nosūta dalībvalstu kompetentām iestādēm.

7. Dalībvalstis ņem vērā riska analīzes rezultātus, plānojot savas operācijas un darbības pie ārējām robežām un savas darbības attiecībā uz atgriešanu.

8. Aģentūra iekļauj kopīgā integrētā riska analīzes modeļa rezultātus savas kopējās apmācības pamatprogrammas izveidē, kā minēts 62. pantā.

6. IEDAĻA

Novēršana un reaģēšanas spēja

30. pants

Ārējās robežas posmu noteikšana

Šīs regulas nolūkā katra dalībvalsts iedala savas ārējās robežās ārējās robežas posmos. Minētie posmi aptver sauszemes robežas, jūras robežas un, ja dalībvalsts tā izlemj – gaisa robežas posmus. Katra dalībvalsts paziņo par šādiem ārējās robežas posmiem Aģentūrai.

Dalībvalstis par visām ārējās robežas posmu izmaiņām savlaicīgi paziņo Aģentūrai, lai nodrošinātu Aģentūras veiktās riska analīzes nepārtrauktību.

31. pants

Aģentūras sadarbības koordinatori dalībvalstīs

1. Aģentūra nodrošina visu dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības regulāru uzraudzību ar Aģentūras sadarbības koordinatoru starpniecību.

Aģentūra var izlemt, ka viens sadarbības koordinators aptver līdz četrām dalībvalstīm, kas ģeogrāfiski atrodas tuvu viena otrai.

2. Izpilddirektors no štata darbiniekiem ieceļ ekspertus, kuri tiek izvietoti kā sadarbības koordinatori. Izpilddirektors, pamatojoties uz riska analīzi un pēc apspriešanās ar attiecīgajām dalībvalstīm, izsaka priekšlikumu par izvietošanas raksturu un noteikumiem, dalībvalsti vai reģionu, kurā var izvietot sadarbības koordinatoru, un iespējamiem uzdevumiem, kas nav iekļauti 3. punktā. Izpilddirektora priekšlikumam nepieciešams valdes apstiprinājums. Izpilddirektors informē attiecīgo dalībvalsti par iecelšanu un kopā ar minēto dalībvalsti nosaka izvietošanas atrašanās vietu.

3. Sadarbības koordinatori rīkojas Aģentūras vārdā, un viņu uzdevums ir veicināt sadarbību un dialogu starp Aģentūru un valsts iestādēm, kas atbildīgas par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, kā arī par atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm. Sadarbības koordinatori jo īpaši:

a) darbojas kā saskarne starp Aģentūru un valsts iestādēm, kas atbildīgas par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, kā arī par atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm;

b) atbalsta tādas informācijas vākšanu, ko Aģentūra pieprasījusi, lai veiktu 29. pantā minēto nelikumīgās imigrācijas uzraudzību un riska analīzi;

c) atbalsta tās 32. pantā minētās informācijas vākšanu, ko Aģentūra pieprasījusi, lai sagatavotu neaizsargātības novērtējumus, un minētajam nolūkam sagatavo ziņojumu;

d) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas pie ārējās robežas posmiem, kuriem saskaņā ar 34. pantu ir piešķirts augsts vai kritisks ietekmes līmenis;

e) sekmē Savienības *acquis* piemērošanu attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp attiecībā uz pamattiesību ievērošanu;

f) vajadzības gadījumā sadarbojas ar pamattiesību amatpersonu, lai veicinātu pamattiesību ievērošanu Aģentūras darbā saskaņā ar e) apakšpunktu;

g) ja iespējams, palīdz dalībvalstīm sagatavot to ārkārtas rīcības plānus attiecībā uz robežu pārvaldību;

h) sekmē saziņu starp attiecīgo dalībvalsti un Aģentūru, nodod attiecīgajai dalībvalstij attiecīgo Aģentūras informāciju, tostarp informāciju par nepabeigtām operācijām;

i) regulāri un tieši ziņo izpilddirektoram par situāciju pie ārējām robežām un par attiecīgās dalībvalsts spēju efektīvi risināt situāciju pie ārējām robežām; ziņo arī par atgriešanas operāciju uz attiecīgajām trešām valstīm izpildi;

j) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz situāciju, kurā ir nepieciešama steidzama rīcība pie ārējām robežām, kā minēts 42. pantā;

k) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz atgriešanu un atbalsta informācijas vākšanu, kas Aģentūrai vajadzīga 48. pantā minēto darbību veikšanai.

4. Ja 3. punkta i) apakšpunktā minētais sadarbības koordinatora ziņojums rada bažas par vienu vai vairākiem aspektiem, kas attiecas uz attiecīgo dalībvalsti, izpilddirektors nekavējoties informē minēto dalībvalsti.

5. Piemērojot 3. punktu, sadarbības koordinators saskaņā ar valsts un Savienības drošības un datu aizsardzības noteikumiem:

a) saņem informāciju no attiecīgā nacionālā koordinācijas centra un attiecīgās valsts situācijas attēla, kas izveidots saskaņā ar 25. pantu;

b) uztur regulārus kontaktus ar valsts iestādēm, kas atbildīgas par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, kā arī par atgriešanu atbildīgajām valsts iestādēm, vienlaikus informējot attiecīgo valsts kontaktpunktu.

6. Sadarbības koordinatora ziņojums, kas minēts šā panta 3. punkta c) apakšpunktā, veido daļu no 32. pantā minētā neaizsargātības novērtējuma. Ziņojumu nosūta attiecīgajai dalībvalstij.

7. Veicot savus pienākumus, sadarbības koordinatori saņem norādījumus tikai no Aģentūras.

32. pants

Neaizsargātības novērtējums

1. Aģentūra ar valdes lēmumu, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, kas ir sagatavots ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un Komisiju, izveido kopēju neaizsargātības novērtējuma veikšanas metodiku. Minētā metodika ietver objektīvos kritērijus, ar kuru palīdzību Aģentūra veic neaizsargātības novērtējumu, šādu novērtējumu biežumu un to, kā veicami secīgi neaizsargātības novērtējumi un efektīvas sistēmas kārtība attiecībā uz 7. punktā minēto izpilddirektora ieteikumu īstenošanas uzraudzību.

2. Aģentūra uzrauga un novērtē, vai robežkontrolei, kā tā minēta 3. panta 1.punkta a) apakšpunktā, ir pieejams nepieciešamais tehniskais aprīkojums, sistēmas, spējas, resursi, infrastruktūra un dalībvalstu darbinieki ar atbilstīgām prasmēm un apmācību. Minētajā kontekstā Aģentūra novērtē valsts spēju pilnveides plānus, kas minēti 9. panta 4. punktā, attiecībā uz spēju veikt robežkontroli, ņemot vērā to, ka dažas valsts mēroga spējas var daļēji izmantot citiem mērķiem, nevis robežkontrolei. Nākotnes plānošanas nolūkā Aģentūra veic šādu uzraudzību un novērtējumu kā preventīvu pasākumu, pamatojoties uz riska analīzi, kas sagatavota saskaņā ar 29. panta 2. punktu. Aģentūra veic šādu uzraudzību un novērtējumu vismaz reizi gadā, ja vien izpilddirektors nenolemj citādi, pamatojoties uz riska analīzi vai iepriekšēju neaizsargātības novērtējumu. Katrā gadījumā attiecībā uz katru dalībvalsti veic uzraudzību un novērtējumu vismaz reizi trijos gados.

3. Neskarot 9. pantu, dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma sniedz informāciju par valsts līmenī pieejamo tehnisko aprīkojumu, darbiniekiem un, cik iespējams, pieejamajiem finanšu resursiem robežkontroles veikšanai. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma arī sniedz informāciju par saviem ārkārtas rīcības plāniem saistībā ar robežu pārvaldību.

4. Neaizsargātības novērtējuma mērķis ir ļaut Aģentūrai: novērtēt dalībvalstu spēju un gatavību risināt esošas un turpmāk iespējamas problēmas pie ārējām robežām; identificēt – jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm, kuras saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām, – iespējamas tūlītējas sekas pie ārējām robežām un turpmākas sekas attiecībā uz Šengenas zonas darbību; novērtēt to spēju dot ieguldījumu pastāvīgā korpusa un tehniskā aprīkojuma rezerves darbā, tostarp ātrās reaģēšanas rezerves darbā; un novērtēt dalībvalstu spēju uzņemt atbalstu no Eiropas Robežas un krasta apsardzes saskaņā ar 9. panta 3. punktu. Minētais novērtējums neskar Šengenas izvērtēšanas mehānismu.

5. Neaizsargātības novērtējumā Aģentūra kvalitatīvā un kvantitatīvā ziņā novērtē dalībvalstu spēju veikt visus robežu pārvaldības uzdevumus, tostarp to spēju tikt galā ar iespējamu liela personu skaita ierašanos to teritorijā.

6. Neaizsargātības novērtējuma provizoriskos rezultātus iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm. Attiecīgās dalībvalstis var sniegt komentārus par minēto novērtējumu.

7. Ja nepieciešams, izpilddirektors, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, sniedz ieteikumu, kurā norādīti nepieciešamie pasākumi, kas attiecīgajai dalībvalstij jāveic, un termiņš, kurā šādi pasākumi jāīsteno. Izpilddirektors aicina attiecīgo dalībvalsti veikt nepieciešamos pasākumus, pamatojoties uz dalībvalsts rīcības plānu, kas izstrādāts apspriežoties ar izpilddirektoru.

8. Izpilddirektors balsta attiecīgajām dalībvalstīm iesakāmos pasākumus uz neaizsargātības novērtējuma rezultātiem, ņemot vērā Aģentūras riska analīzi, attiecīgās dalībvalsts komentārus un Šengenas izvērtēšanas mehānisma rezultātus.

Ieteiktie pasākumi ir vērsti uz novērtējumā konstatētās neaizsargātības novēršanu, lai ļautu dalībvalstīm palielināt to gatavību risināt esošas un turpmāk paredzamas problēmas pie ārējām robežām, stiprinot vai uzlabojot to spējas, tehnisko aprīkojumu, sistēmas, resursus un ārkārtas rīcības plānus. Izpilddirektors var piedāvāt dalībvalstīm Aģentūras tehniskās zināšanas, lai atbalstītu ieteikto pasākumu īstenošanu.

9. Izpilddirektors uzrauga ieteikto pasākumu īstenošanu, izmantojot regulārus ziņojumus, kas dalībvalstīm jāiesniedz, pamatojoties uz rīcības plāniem, kuri minēti 7. punktā.

Ja pastāv risks, ka dalībvalsts neīstenos ieteikto pasākumu termiņā, kas noteikts saskaņā ar 7. punktu, izpilddirektors nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts valdes locekli un Komisiju. Apspriežoties ar attiecīgās dalībvalsts valdes locekli, izpilddirektors noskaidro pie šīs dalībvalsts attiecīgajām iestādēm kavēšanās iemeslus, un piedāvā Aģentūras palīdzību, lai atvieglotu ieteiktā pasākuma īstenošanu.

10. Ja dalībvalsts neīsteno ieteikumā norādītos nepieciešamos pasākumus termiņā, kas noteikts saskaņā ar šā panta 7. punktu, izpilddirektors nodod jautājumu valdei un paziņo Komisijai. Valde, balstoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem lēmumu, kurā izklāsta nepieciešamos pasākumus, kas jāveic attiecīgajai dalībvalstij, un termiņu, kurā šādi pasākumi jāīsteno. Valdes lēmums ir dalībvalstij saistošs. Ja dalībvalsts neīsteno pasākumus minētajā lēmumā paredzētajā termiņā, valde informē Padomi un Komisiju un saskaņā ar 42. pantu var tikt veikti turpmāki pasākumi.

11. Neaizsargātības novērtējumu, tostarp detalizētu aprakstu par neaizsargātības novērtējuma iznākumu, informāciju par dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, reaģējot uz neaizsargātības novērtējumu, un par to, kurā stadijā ir jebkādu iepriekš ieteiktu pasākumu īstenošana, regulāri un vismaz reizi gadā nosūta saskaņā ar 92. pantu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

33. pants

Sinerģija starp neaizsargātības novērtējumu un Šengenas izvērtēšanas mehānismu

1. Sinerģija starp neaizsargātības novērtējumu un Šengenas izvērtēšanas mehānismu tiek maksimāli palielināta, lai radītu uzlabotu situācijas attēlu par Šengenas zonas darbību, cik vien iespējams izvairoties no dalībvalstu centienu dublēšanās un nodrošinot to attiecīgo Savienības finanšu instrumentu, kas atbalsta ārējo robežu pārvaldību, labāku koordinētu izmantošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā nolūkā Komisija un Aģentūra izstrādā nepieciešamo kārtību, lai regulāri, droši un savlaicīgi apmainītos ar visu informāciju, kas saistīta ar neaizsargātības novērtējumu un atbilstīgi Šengenas izvērtēšanas mehānisma ietvaros veikto izvērtējumu rezultātiem robežu pārvaldības jomā. Minētā informācijas apmaiņas kārtība attiecas uz ziņojumiem par neaizsargātības novērtējumiem un ziņojumiem par Šengenas izvērtēšanas apmeklējumiem, turpmākajiem ieteikumiem, rīcības plāniem un dalībvalstu iesniegto rīcības plānu īstenošanas atjauninājumiem.

3. Šengenas izvērtēšanas mehānisma nolūkiem saistībā ar ārējo robežu pārvaldību Komisija apmainās ar neaizsargātības novērtējumu rezultātiem ar visiem Šengenas izvērtēšanas grupu dalībniekiem, kas piedalās attiecīgās dalībvalsts izvērtēšanā. Šādu informāciju uzskata par sensitīvu Regulas (ES) Nr. 1053/2013 nozīmē, un to attiecīgi apstrādā.

4. Šā panta 2. punktā minētā kārtība attiecas uz izvērtēšanas, ka veikta atbilstīgi Šengenas izvērtēšanas mehānismam, rezultātiem atgriešanas jomā nolūkā nodrošināt pilnīgu Aģentūras izpratni par konstatētajiem trūkumiem, lai varētu ierosināt atbilstošus pasākumus attiecīgo dalībvalstu atbalstam minētajā jomā.

34. pants

Ietekmes līmeņu piešķiršana ārējās robežas posmiem

1. Pamatojoties uz Aģentūras riska analīzi un neaizsargātības novērtējumu un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, Aģentūra katram ārējās robežas posmam piešķir šādus ietekmes līmeņus vai maina šādus līmeņus:

a) zems ietekmes līmenis, ja incidentiem, kuri saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību, kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, nav būtiskas ietekmes uz robežu drošību;

b) vidējs ietekmes līmenis, ja incidentiem, kuri saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību, kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, ir vidēja ietekme uz robežu drošību;

c) augsts ietekmes līmenis, ja incidentiem, kas saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību un kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, ir būtiska ietekme uz robežu drošību.

2. Lai pēc iespējas ātri risinātu krīzes situācijas konkrētā ārējās robežas posmā, ja Aģentūras riska analīze liecina, ka incidentiem, kuri saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību, kas norisinās attiecīgajā ārējās robežas posmā, ir tik izšķiroša ietekme uz robežu drošību, ka tie rada risku Šengenas zonas darbībai, Aģentūra, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, attiecīgajam ārējās robežas posmam uz laiku piešķir "kritisku" ietekmes līmeni.

3. Ja starp attiecīgo dalībvalsti un Aģentūru nav panākta vienošanās par ietekmes līmeņa piešķiršanu ārējās robežas posmam, attiecīgajam robežas posmam iepriekš piešķirtais ietekmes līmenis paliek nemainīgs.

4. Nacionālais koordinācijas centrs ciešā sadarbībā ar citām kompetentām valsts iestādēm un ņemot vērā informāciju, kas ietverta valsts situācijas attēlā, pastāvīgi izvērtē, vai kādam ārējās robežas posmam nepieciešams mainīt ietekmes līmeni, un attiecīgi informē Aģentūru.

5. Aģentūra Eiropas situācijas attēlā norāda ietekmes līmeņus, kādi piešķirti ārējo robežu posmiem.

35. pants

Reakcija atbilstīgi ietekmes līmeņiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pie ārējās robežas posmiem veiktā robežkontrole atbilst piešķirtajiem ietekmes līmeņiem šādā veidā:

a) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts zems ietekmes līmenis, par ārējo robežu kontroli atbildīgās valsts iestādes organizē regulāru robežkontroli, pamatojoties uz riska analīzi, un nodrošina, ka šajā robežas posmā ir pieejams pietiekams personāls un resursi;

b) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts vidējs ietekmes līmenis, par ārējo robežu kontroli atbildīgās valsts iestādes papildus šā punkta a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem nodrošina, ka minētajā robežas posmā tiek veikti atbilstoši robežkontroles pasākumi; ja tiek veikti šādi robežkontroles pasākumi, par to attiecīgi informē nacionālo koordinācijas centru; nacionālais koordinācijas centrs koordinē jebkuru atbalstu, ko sniedz saskaņā ar 21. panta 3. punktu;

c) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts augsts ietekmes līmenis, attiecīgā dalībvalsts papildus šā punkta b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem ar nacionālā koordinācijas centra starpniecību nodrošina, ka valsts iestādēm, kas darbojas šajā robežas posmā, tiek sniegts vajadzīgais atbalsts un ka tiek veikti pastiprināti robežkontroles pasākumi; minētā dalībvalsts var lūgt Aģentūras atbalstu, ņemot vērā nosacījumus par kopīgu operāciju vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu sākšanu, kā noteikts 36. pantā;

d) ja ārējās robežas posmam ir noteikts kritisks ietekmes līmenis, Aģentūra par to paziņo Komisijai; izpilddirektors papildus pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šā punkta c) apakšpunktu, izdod ieteikumu saskaņā ar 41. panta 1. punktu, ņemot vērā Aģentūras nepārtraukto atbalstu; attiecīgā dalībvalsts reaģē uz ieteikumu saskaņā ar 41. panta 2. punktu.

2. Nacionālie koordinācijas centri regulāri informē Aģentūru par pasākumiem, kas veikti valsts līmenī saskaņā ar 1. punkta c) un d) apakšpunktu.

3. Ja ārējās robežas posmam, kas atrodas blakus citas dalībvalsts vai tādas trešās valsts robežas posmam, ar kuru noslēgti nolīgumi, vienošanās vai izveidoti reģionāli tīkli, kā minēts 72. un 73. pantā, ir piešķirts vidējs, augsts vai kritisks ietekmes līmenis, nacionālais koordinācijas centrs sazinās ar kaimiņos esošās dalībvalsts nacionālo koordinācijas centru vai kaimiņos esošās trešās valsts kompetento iestādi un cenšas kopā ar Aģentūru koordinēt vajadzīgos pārrobežu pasākumus.

4. Aģentūra kopā ar attiecīgo dalībvalsti novērtē ietekmes līmeņu piešķiršanu un attiecīgos pasākumus, kas veikti valstu un Savienības līmenī. Minētais novērtējums sniedz ieguldījumu neaizsargātības novērtējumā, kas Aģentūrai jāveic saskaņā ar 32. pantu.

7. IEDAĻA

Aģentūras darbība pie ārējām robežām

36. pants

Aģentūras darbības pie ārējām robežām

1. Dalībvalsts var pieprasīt Aģentūrai palīdzību savu pienākumu īstenošanā attiecībā uz ārējo robežu kontroli. Aģentūra veic arī pasākumus saskaņā ar 41. un 42. pantu.

2. Aģentūra organizē atbilstošu tehnisko un operacionālo palīdzību uzņēmējai dalībvalstij, un tā rīkojoties saskaņā ar attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp neizraidīšanas principu, var veikt vienu vai vairākus šādus pasākumus:

a) koordinēt kopīgas operācijas vienai vai vairākām dalībvalstīm un izvietot pastāvīgo korpusu un tehnisko aprīkojumu;

b) organizēt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus un izvietot pastāvīgo korpusu un tehnisko aprīkojumu;

c) koordinēt vienas vai vairāku dalībvalstu un trešo valstu darbības pie ārējām robežām, tostarp kopīgas operācijas ar trešām valstīm;

d) izvietot pastāvīgo korpusu migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros, cita starpā, karsto punktu zonās, lai sniegtu tehnisku un operacionālu palīdzību, tostarp, ja nepieciešams, atgriešanas darbībās;

e) saistībā ar šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām operācijām un saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām sniegt dalībvalstīm un trešām valstīm tehnisku un operacionālu palīdzību, atbalstot tādas personu, kuras jūrā atrodas briesmās, meklēšanas un glābšanas operācijas, kādas var rasties jūras robežuzraudzības operāciju laikā;

f) dot priekšroku *EUROSUR* datu sapludināšanas pakalpojumiem.

3. Aģentūra finansē vai līdzfinansē 2. punktā minētās darbības no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

4. Ja Aģentūrai ir būtiskas papildu finansiālās vajadzības saistībā ar stāvokli pie ārējām robežām, tā nekavējoties par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

37. pants

Kopīgo operāciju un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu uzsākšana pie ārējām robežām

1. Dalībvalsts var pieprasīt Aģentūrai uzsākt kopīgas operācijas, lai risinātu turpmāk iespējamas problēmas, tostarp nelikumīgu imigrāciju, esošus vai turpmāk iespējamus apdraudējumus pie tās ārējām robežām vai pārrobežu noziedzību, vai sniegt pastiprinātu tehnisko un operacionālo palīdzību, īstenojot tās pienākumus attiecībā uz ārējo robežu kontroli. Veicot šādu pieprasījumu, dalībvalsts var arī norādīt attiecīgajai kopīgajai operācijai nepieciešamās operacionālo darbinieku specializācijas, tostarp attiecīgā gadījumā darbiniekus, kam ir izpildpilnvaras.

2. Pēc tādas dalībvalsts pieprasījuma, kas saskaras ar īpašu un nesamērīgu problēmu, jo īpaši, ja noteiktās tās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kuri neatļauti mēģina iekļūt minētās dalībvalsts teritorijā, Aģentūra uz ierobežotu laiku var minētās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā izvietot ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu.

3. Izpilddirektors izvērtē, apstiprina un koordinē dalībvalstu priekšlikumus kopīgu operāciju vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu veikšanai. Pirms kopīgām operācijām un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem veic rūpīgu, uzticamu un atjauninātu riska analīzi, ar to dodot Aģentūrai iespēju izkārtot prioritārā secībā kopīgo operāciju un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu priekšlikumus, ņemot vērā saskaņā ar 34. pantu ārējo robežu posmiem piešķirtos ietekmes līmeņus un resursu pieejamību.

4. Kopīgo operāciju vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu mērķus var sasniegt kā daļu no vairākmērķu operācijas. Šādas operācijas var ietvert krasta apsardzes funkcijas un pārrobežu noziedzības novēršanu, koncentrējoties uz cīņu pret migrantu kontrabandu vai cilvēku tirdzniecību, kā arī migrācijas pārvaldību, koncentrējoties uz identificēšanu, reģistrēšanu, iztaujāšanu un atgriešanu.

38. pants

Kopīgo operāciju operacionālie plāni

1. Gatavojot kopīgu operāciju, izpilddirektors sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti sagatavo sarakstu, uzskaitot vajadzīgo tehnisko aprīkojumu, vajadzīgo personālu un personāla specializāciju, tostarp attiecīgā gadījumā tos darbiniekus, kuriem ir izpildpilnvaras un kuriem nepieciešama atļauja saskaņā ar 82. panta 2. punktu. Minēto sarakstu sagatavo, ņemot vērā uzņēmējas dalībvalsts pieejamos resursus un uzņēmējas dalībvalsts pieprasījumu atbilstīgi 37. pantam. Uz šo elementu pamata Aģentūra definē tehniskā un operacionālā atbalsta kopumu, kā arī spēju palielināšanas pasākumus, kas jāiekļauj operacionālajā plānā.

2. Izpilddirektors izstrādā operacionālo plānu kopīgām operācijām pie ārējām robežām. Izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts, cieši un savlaicīgi apspriežoties ar iesaistītajām dalībvalstīm, vienojas par operacionālo plānu, kurā sīki aprakstīti kopīgās operācijas organizatoriskie un procesuālie aspekti.

3. Operacionālais plāns ir saistošs Aģentūrai, uzņēmējai dalībvalstij un iesaistītajām dalībvalstīm. Tas aptver visus tos aspektus, ko uzskata par nepieciešamiem kopīgās operācijas īstenošanai, tostarp šādu informāciju:

a) situācijas apraksts ar modus operandi un izvietošanas mērķi, tostarp operacionālais mērķis;

b) kopīgās operācijas paredzamais ilgums, lai sasniegtu tās mērķus;

c) ģeogrāfiskā teritorija, kurā notiks kopīgā operācija;

d) uzdevumu, tostarp tādu, kuriem ir nepieciešamas izpildpilnvaras, apraksts, pienākumi, tostarp attiecībā uz pamattiesību un datu aizsardzības prasību ievērošanu, un īpaši norādījumi vienībām, tostarp par pieļaujamo piekļuvi datubāzēm un par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu uzņēmējā dalībvalstī;

e) vienību sastāvs, kā arī cita atbilstīga personāla izvietošana;

f) komandvadības noteikumi, tostarp to uzņēmējas dalībvalsts robežsargu vārdi, uzvārdi un dienesta pakāpes, kuri ir atbildīgi par sadarbību ar vienību dalībniekiem un Aģentūru, jo īpaši to robežsargu vārdi, uzvārdi un dienesta pakāpes, kuri ir atbildīgi par pavēlniecību izvietošanas laikā, un vienību dalībnieku vieta komandķēdē;

g) tehniskais aprīkojums, ko izvietos kopīgās operācijas laikā, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumi, pieprasītais komandas sastāvs, transports un citi loģistikas faktori, un finanšu noteikumi;

h) detalizēti noteikumi par kārtību, kādā Aģentūra valdei un attiecīgajām valsts iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;

i) ziņošanas un novērtējuma sistēma, kurā norādīti etaloni novērtējuma ziņojumam, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību, un galīgais datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums;

j) par operācijām jūrā norāda konkrētu informāciju attiecībā uz atbilstīgās jurisdikcijas un piemērojamo tiesību piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek kopīgā operācija, tostarp atsauces uz valsts, starptautiskajām un Savienības tiesībām, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izkāpšanu krastā; šajā ziņā operacionālo plānu izveido saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014;

k) noteikumi sadarbībai ar trešām valstīm, citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām vai starptautiskām organizācijām;

l) vispārējus norādījumus par to, kā nodrošināt pamattiesību aizsardzību Aģentūras operacionālas darbības gaitā;

m) procedūras, saskaņā ar kurām personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, cilvēku tirdzniecības upuri, nepavadīti nepilngadīgie un mazaizsargātas personas tiek novirzītas pie kompetentajām valsts iestādēm atbilstošas palīdzības saņemšanai;

n) procedūras, kurās noteikts mehānisms, lai saņemtu un nosūtītu Aģentūrai sūdzības par jebkuru personu, kas piedalās kādā Aģentūras operacionālajā darbībā, tostarp par uzņēmējas dalībvalsts robežsargiem vai citu attiecīgu personālu un vienību dalībniekiem, par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem saistībā ar viņu dalību kādā Aģentūras operacionālā darbībā;

o) loģistikas pasākumi, tostarp informācija par darba apstākļiem un apkārtējo vidi teritorijā, kurā jānotiek kopīgajai operācijai.

4. Izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts pēc apspriešanās ar iesaistītajām dalībvalstīm vienojas par visiem grozījumiem vai pielāgojumiem operacionālajā plānā. Grozītā vai pielāgotā operacionālā plāna kopiju Aģentūra nekavējoties nosūta visām iesaistītajām dalībvalstīm.

5. Šo pantu piemēro *mutatis mutandis* visām Aģentūras darbībām.

39. pants

Ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma sākšanas procedūra

1. Dalībvalsts pieprasījumā sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu ietver situācijas, iespējamo mērķu un plānoto vajadzību aprakstu, kā arī vajadzīgās darbinieku specializācijas, tostarp darbinieku, kam attiecīgā gadījumā ir izpildpilnvaras. Vajadzības gadījumā izpilddirektors var nekavējoties nosūtīt Aģentūras ekspertus situācijas novērtēšanai pie attiecīgās dalībvalsts ārējām robežām.

2. Izpilddirektors nekavējoties informē valdi par dalībvalsts pieprasījumu sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu.

3. Lemjot par dalībvalsts pieprasījumu, izpilddirektors ņem vērā Aģentūras veiktās riska analīzes konstatējumus un Eiropas situācijas attēla analīzes slāni, kā arī 32. pantā minētā neaizsargātības novērtējuma rezultātus un jebkuru citu attiecīgu informāciju, ko sniegusi attiecīgā dalībvalsts vai kāda cita dalībvalsts.

4. Izpilddirektors nekavējoties izvērtē iespējas dislocēt pastāvīgā korpusa pieejamos vienību dalībniekus, jo īpaši Aģentūras štata darbiniekus un dalībvalstu uz Aģentūru norīkotos darbiniekus, kas atrodas citās operāciju norises vietās. Izpilddirektors izvērtē arī papildu vajadzību izvietot operacionālos darbiniekus saskaņā ar 57. pantu un – pēc tam, kad darbinieki ar vajadzīgajām specializācijām ir izsmelti, – aktivizētu ātrās reaģēšanas rezervi saskaņā ar 58. pantu.

5. Izpilddirektors pieņem lēmumu par pieprasījumu sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu divās darba dienās pēc pieprasījuma saņemšanas dienas. Izpilddirektors rakstveidā paziņo par lēmumu vienlaicīgi attiecīgajai dalībvalstij un valdei. Lēmumā norāda galvenos apsvērumus, kas ir tā pamatā.

6. Pieņemot šā panta 5. punktā minēto lēmumu, izpilddirektors informē dalībvalstis par iespēju pieprasīt papildu operacionālos darbiniekus saskaņā ar 57. pantu un attiecīgā gadījumā – 58. pantu, norādot, kāds darbinieku iespējamais skaits un specializācijas jānodrošina katrai dalībvalstij.

7. Ja izpilddirektors nolemj sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, viņš izvieto pieejamās robežu pārvaldības vienības no pastāvīgā korpusa un aprīkojumu no tehniskā aprīkojuma rezerves saskaņā ar 64. pantu, un vajadzības gadījumā viņš lemj par tūlītēju pastiprināšanu ar vienu vai vairākām robežu pārvaldības vienībām saskaņā 57. pantu.

8. Izpilddirektors kopā ar uzņēmēju dalībvalsti nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā trīs darba dienās pēc lēmuma pieņemšanas dienas izstrādā un vienojas par operacionālo plānu kā minēts 38. panta 2. punktā.

9. Tiklīdz par operacionālo plānu ir panākta vienošanās un tas iesniegts dalībvalstīm, izpilddirektors, izmantojot dislokāciju no citām operāciju norises vietām vai citiem pienākumiem, nekavējoties izvieto pieejamos operacionālos darbiniekus.

10. Paralēli 9. punktā minētajai izvietošanai un lai vajadzības gadījumā nodrošinātu robežu pārvaldības vienību tūlītēju pastiprināšanu, dislocējot resursus no citām norises vietām vai pienākumiem, izpilddirektors no katras dalībvalsts pieprasa tā papildu personāla skaitu un specializāciju, kas tiks papildus izvietots no valsts sarakstiem īstermiņa izvietošanai, kā minēts 57. pantā.

11. Ja rodas situācija, kurā šā panta 7. punktā minētās robežpārvaldības vienības un 10. punktā minētie darbinieki ir nepietiekami, izpilddirektors var aktivizēt ātrās reaģēšanas rezervi, katrai dalībvalstij pieprasot izvietot noteiktu skaitu un konkrētas specializācijas papildu darbiniekus, kā paredzēts 58. pantā..

12. Informāciju, kas minēta 10. un 11. punktā, iesniedz rakstveidā valsts kontaktpunktiem, un tajā norāda datumu, kad jānotiek katras kategorijas darbinieku izvietošanai. Valsts kontaktpunktiem nodrošina arī operacionālā plāna eksemplāru.

13. Dalībvalstis nodrošina, ka darbinieku skaits un specializācija tiek nekavējoties darīti pieejami Aģentūrai, lai garantētu pilnīgu izvietošanu saskaņā ar 57. pantu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 58. pantu.

14. Pirmo robežu pārvaldības vienību izvietošanu, kas ir dislocētas no citām norises vietām un pienākumiem, veic ne vēlāk kā piecas darba dienas pēc dienas, kad izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts vienojušies par operacionālo plānu. Vajadzības gadījumā robežu pārvaldības vienību papildu izvietošana notiek ne vēlāk kā divpadsmit darba dienas pēc dienas, kurā panākta vienošanās par operacionālo plānu.

15. Ja ir jāveic ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, izpilddirektors, apspriežoties ar valdi, nekavējoties apsver prioritātes attiecībā uz notiekošajām un plānotajām Aģentūras kopīgajām operācijām pie citām ārējām robežām, lai nodrošinātu resursu iespējamu pārdali uz teritoriju pie ārējām robežām, kur visvairāk nepieciešama pastiprināta izvietošana.

40. pants

Migrācijas pārvaldības atbalsta vienības

1. Ja dalībvalsts konkrētās tās ārējo robežu karsto punktu zonās saskaras ar nesamērīgām migrācijas problēmām, kam raksturīgs liels jauktu migrācijas plūsmu ieplūdums, minētā dalībvalsts var pieprasīt tehnisko un operacionālo pastiprinājumu no migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām, kuras veido eksperti no attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, kuras darbojas saskaņā ar savām pilnvarām.

Minētā dalībvalsts iesniedz Komisijai pastiprinājuma pieprasījumu un savu vajadzību novērtējumu. Pamatojoties uz minēto vajadzību novērtējumu, Komisija nosūta pieprasījumu attiecīgi Aģentūrai, *EASO*, Eiropolam un citām attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām.

2. Attiecīgās Savienības struktūras, iestādes un aģentūras saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām izskata dalībvalsts pastiprinājuma pieprasījumu un tās vajadzību novērtējumu nolūkā noteikt visaptverošu pastiprinājuma paketi, ko veido dažādas darbības, kuras koordinē attiecīgās Savienības struktūras, iestādes un aģentūras un par kurām jāvienojas ar attiecīgo dalībvalsti. Komisija koordinē minēto procesu.

3. Komisija sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti un attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām, izstrādā noteikumus par sadarbību karstā punkta zonā un ir atbildīga par migrācijas pārvaldības atbalsta vienību darbību koordināciju.

4. Tehniskais un operacionālais pastiprinājums, ko pilnībā ievērojot pamattiesības, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros nodrošina pastāvīgais korpuss, var ietvert:

a) palīdzību, pilnībā ievērojot pamattiesības, attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kuri ierodas pie ārējām robežām, pārbaudi, tostarp šo trešo valstu valstspiederīgo identificēšanu, reģistrēšanu un iztaujāšanu, un, ja dalībvalsts to pieprasa, trešo valstu valstspiederīgo pirkstu nospiedumu noņemšanu un informācijas sniegšanu par minēto procedūru mērķi;

b) sākotnējo informāciju personām, kuras vēlas pieteikties uz starptautisku aizsardzību, un minēto personu nosūtīšanu pie attiecīgās dalībvalsts kompetentajām valsts iestādēm vai *EASO* izvietotajiem ekspertiem;

c) tehnisku un operacionālu palīdzību atgriešanas jomā saskaņā ar 48. pantu, tostarp atgriešanas operāciju sagatavošanu un organizēšanu;

d) vajadzīgo tehnisko aprīkojumu.

5. Vajadzības gadījumā migrācijas pārvaldības atbalsta vienībās iekļauj darbiniekus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības, cilvēku tirdzniecības, aizsardzības pret vajāšanu dzimuma dēļ vai pamattiesību jomā.

41. pants

Ierosinātās darbības pie ārējām robežām

1. Izpilddirektors, pamatojoties uz neaizsargātības novērtējuma rezultātiem vai gadījumos, ja vienam vai vairākiem ārējās robežas posmiem ir piešķirts kritisks ietekmes līmenis, un ņemot vērā attiecīgos elementus dalībvalsts ārkārtas rīcības plānā, Aģentūras riska analīzi un Eiropas situācijas attēla analīzes slāni, iesaka attiecīgajai dalībvalstij pieprasīt Aģentūrai sākt, veikt vai pielāgot kopīgas operācijas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, vai citas attiecīgas Aģentūras darbības, kā noteikts 36. pantā.

2. Attiecīgā dalībvalsts sešu darba dienu laikā reaģē uz izpilddirektora ieteikumu, kas minēts 1. punktā. Ja par ierosinātajām darbībām tiek sniegta negatīva atbilde, dalībvalsts arī pamato minēto atbildi. Izpilddirektors nekavējoties informē valdi un Komisiju par ieteiktajām darbībām un negatīvās atbildes pamatojumu, lai novērtētu, vai var būt nepieciešama steidzama rīcība saskaņā ar 42. pantu.

42. pants

Situācija pie ārējām robežām, kas prasa steidzamu rīcību

1. Ja ārējās robežas kontrole ir tik neefektīva, ka tiek radīts risks Šengenas zonas darbībai, jo:

a) dalībvalsts neīsteno nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 32. panta 10. punktā minēto valdes lēmumu; vai

b) dalībvalsts, kas saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām pie ārējām robežām, vai nu nav pieprasījusi Aģentūrai pietiekamu atbalstu atbilstīgi 37., 39. vai 40. pantam, vai neveic pasākumus, lai īstenotu darbības atbilstīgi minētajiem pantiem vai atbilstīgi 41. pantam,

Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, var ar īstenošanas aktu nekavējoties pieņemt lēmumu, lai noteiktu pasākumus minēto risku mazināšanai, kas jāīsteno Aģentūrai, un kurā attiecīgajai dalībvalstij prasa sadarboties ar Aģentūru minēto pasākumu īstenošanā. Komisija pirms priekšlikuma iesniegšanas apspriežas ar Aģentūru.

2. Ja rodas situācija, kas prasa steidzamu rīcību, par minēto situāciju nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, kā arī informē par jebkādiem turpmākiem pasākumiem un lēmumiem, kuri pieņemti, veicot atbildes pasākumus.

3. Lai mazinātu risku, ka var tikt apdraudēta Šengenas zona, 1. punktā minētajā Padomes lēmumā nosaka vienu vai vairākus šādus pasākumus, kas jāveic Aģentūrai:

a) organizēt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus un izvietot pastāvīgo korpusu, tostarp vienības no ātrās reaģēšanas rezerves;

b) izvietot pastāvīgo korpusu migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros, jo īpaši karsto punktu zonās;

c) koordinēt vienas vai vairāku dalībvalstu un trešo valstu darbības pie ārējām robežām, tostarp kopīgas operācijas ar trešām valstīm;

d) izvietot tehnisko aprīkojumu;

e) organizēt atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Izpilddirektors divu darba dienu laikā pēc 1. punktā minētā Padomes lēmuma pieņemšanas:

a) nosaka darbības, kas jāveic minētajā lēmumā identificēto pasākumu praktiskai izpildei, tostarp minētā lēmuma mērķu sasniegšanai vajadzīgo tehnisko aprīkojumu un operacionālo darbinieku skaitu un specializāciju;

b) izstrādā operacionālā plāna projektu un iesniedz to attiecīgajām dalībvalstīm.

5. Izpilddirektors un attiecīgā dalībvalsts vienojas par 4. punkta b) apakšpunktā minēto operacionālo plānu trijās darba dienās pēc tā iesniegšanas dienas.

6. Aģentūra nekavējoties un katrā ziņā piecās darba dienās pēc operacionālā plāna izveides izvieto nepieciešamos operacionālos darbiniekus no pastāvīgā korpusa 1. punktā minētajā Padomes lēmumā noteikto pasākumu praktiskai izpildei. Papildu vienības izvieto pēc vajadzības otrajā posmā, un katrā ziņā divpadsmit darba dienās pēc operacionālā plāna izveides.

7. Aģentūra un dalībvalstis nekavējoties un katrā ziņā desmit darba dienās no operacionālā plāna izveides nosūta uz izvietošanas vietu nepieciešamo tehnisko aprīkojumu un kompetentos darbiniekus 1. punktā minētajā Padomes lēmumā noteikto pasākumu praktiskai izpildei.

Papildu tehnisko aprīkojumu izvieto pēc vajadzības otrajā posmā saskaņā ar 64. pantu.

8. Attiecīgā dalībvalsts ievēro 1. punktā minēto Padomes lēmumu. Minētajā nolūkā tā nekavējoties sadarbojas ar Aģentūru un veic nepieciešamās darbības, lai sekmētu minētā lēmuma īstenošanu un minētajā lēmumā un operacionālajā plānā noteikto pasākumu praktisku izpildi, par ko panākta vienošanās ar izpilddirektoru, jo īpaši īstenojot 43., 82. un 83. pantā noteiktos pienākumus.

9. Saskaņā ar 57. pantu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar 39. pantu dalībvalstis dara pieejamus operacionālos darbiniekus, ko saskaņā ar šā panta 4. punktu noteicis izpilddirektors.

10. Komisija uzrauga 1. punktā minētajā Padomes lēmumā noteikto pasākumu īstenošanu, un darbības, kuras Aģentūra veic šajā nolūkā. Ja attiecīgā dalībvalsts neievēro 1. punktā minēto Padomes lēmumu 30 dienās un nesadarbojas ar Aģentūru saskaņā ar šā panta 8. punktu, Komisija var iniciēt Regulas (ES) 2016/399 29. pantā noteikto procedūru.

43. pants

Norādījumi vienībām

1. Robežu pārvaldības vienību, atgriešanas vienību un migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanas laikā uzņēmēja dalībvalsts vai, ja saskaņā ar statusa nolīgumu notiek sadarbība ar trešo valsti, attiecīgā trešā valsts dod norādījumus vienībām saskaņā ar operacionālo plānu.

2. Aģentūra ar sava koordinatora palīdzību var paziņot uzņēmējai dalībvalstij savu viedokli par vienībai sniegtajiem norādījumiem. Tādā gadījumā uzņēmēja dalībvalsts šo viedokli ņem vērā un pēc iespējas to ievēro.

3. Gadījumos, kad vienībām sniegtie norādījumi neatbilst operacionālajam plānam, koordinators nekavējoties ziņo izpilddirektoram, kurš attiecīgā gadījumā var rīkoties saskaņā ar 46. panta 3. punktu.

4. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki pilnībā ievēro pamattiesības, tostarp patvēruma procedūru pieejamību, un cilvēka cieņu un pievērš īpašu uzmanību mazāk aizsargātām personām. Visiem pasākumiem, ko darbinieki veic, pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, jābūt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem. Pildot savus uzdevumus un īstenojot pilnvaras, viņi saskaņā ar Hartas 21. pantu nedrīkst diskriminēt personas, balstoties, piemēram, uz dzimumu, rasi, ādas krāsu, etnisko vai sociālo izcelsmi, ģenētiskām īpatnībām, valodu, reliģiju vai pārliecību, politiskiem vai jebkuriem citiem uzskatiem, piederību pie nacionālās minoritātes, īpašumu, izcelsmi, invaliditāti, vecumu vai dzimumorientāciju.

5. Uz vienību dalībniekiem, kuri nav štata darbinieki, turpina attiekties viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi. Piederības dalībvalsts saskaņā ar savām valsts tiesībām attiecībā uz pamattiesību vai starptautiskas aizsardzības pienākumu pārkāpumiem, kas tiek konstatēti jebkuras Aģentūras operacionālas darbības gaitā, paredz atbilstīgus disciplinārus vai citus pasākumus.

6. Štata darbinieki, kuri izvietoti kā vienību dalībnieki, piemēro disciplinārus pasākumus, kā noteikts Civildienesta noteikumos un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā, un disciplināra rakstura pasākumus, kas noteikti 55. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētajā uzraudzības mehānismā.

44. pants

Koordinators

1. Aģentūra nodrošina kopīgo operāciju, pilotprojektu vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu visu organizatorisko aspektu operacionālo īstenošanu, tostarp štata darbinieku klātbūtni.

2. Neskarot 60. pantu, izpilddirektors norīko vienu vai vairākus ekspertus no štata darbiniekiem, kurus izvietot kā koordinatorus katrai kopīgajai operācijai vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam. Izpilddirektors paziņo uzņēmējai dalībvalstij par koordinatora norīkošanu.

3. Koordinators rīkojas Aģentūras vārdā visos vienību izvietošanas aspektos. Koordinatora uzdevums ir veicināt uzņēmēju dalībvalstu un iesaistīto dalībvalstu sadarbību un koordināciju. Vismaz viens pamattiesību uzraudzības speciālists palīdz koordinatoram un konsultē viņu. Koordinators jo īpaši:

a) īsteno saskarnes funkcijas starp Aģentūru, uzņēmēju dalībvalsti un vienību dalībniekiem, Aģentūras vārdā sniedzot palīdzību visos jautājumos, kas saistīti ar nosacījumiem dalībnieku izvietošanai vienībās;

b) uzrauga operacionālā plāna pareizu īstenošanu, tostarp sadarbībā ar pamattiesību uzraudzības speciālistiem attiecībā uz pamattiesību aizsardzību, un par to ziņo izpilddirektoram;

c) rīkojas Aģentūras vārdā visos vienību izvietošanas aspektos un ziņo Aģentūrai par visiem šiem aspektiem;

d) ziņo izpilddirektoram par gadījumiem, kad norādījumi, ko uzņēmēja dalībvalsts sniegusi vienībām, neatbilst operacionālajam plānam, jo īpaši attiecībā uz pamattiesībām, un attiecīgā gadījumā iesaka izpilddirektoram apsvērt lēmuma pieņemšanu saskaņā ar 46. pantu.

4. Saistībā ar kopīgajām operācijām vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem izpilddirektors var atļaut koordinatoram palīdzēt risināt jebkādas domstarpības par operacionālā plāna izpildi un vienību izvietošanu.

45. pants

Izmaksas

1. Aģentūra pilnībā sedz turpmāk minētās izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, nodrošinot sava personāla pieejamību nolūkā tos izvietot no pastāvīgā korpusa kā vienības dalībniekus dalībvalstīs un trešās valstīs uz īsu termiņu saskaņā ar 57. pantu, vai dalībvalstīs, izmantojot ātrās reaģēšanas rezervi saskaņā ar 58. pantu:

a) ceļa izdevumi no piederības dalībvalsts uz uzņēmēju dalībvalsti, no uzņēmējas dalībvalsts uz piederības dalībvalsti, piederības dalībvalsts teritorijā izvietošanas vai dislocēšanas nolūkā šajā uzņēmējā dalībvalstī vai citā uzņēmējā dalībvalstī, un izvietošanas nolūkā – citā trešā valstī un dislocēšanas nolūkā citas trešās valsts teritorijā vai uz citu trešo valsti;

b) ar vakcināciju saistītas izmaksas;

c) ar īpašām apdrošināšanas vajadzībām saistītas izmaksas;

d) izmaksas, kas saistītas ar veselības aprūpi, tostarp psiholoģisko palīdzību;

e) dienas naudas, tostarp uzturēšanās izdevumi.

2. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz to izmaksu atmaksāšanu, kas radušās personālam, kas izvietots uz īsu termiņu saskaņā ar 57. un 58. pantu, un vajadzības gadījumā atjaunina tos. Lai nodrošinātu atbilstību piemērojamam tiesiskajam regulējumam, izpilddirektors sagatavo šādu priekšlikumu pēc pozitīva Komisijas atzinuma saņemšanas. Sīki izstrādātus noteikumus pēc iespējas pamato ar vienkāršotām izmaksu iespējām saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 125. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktu. Vajadzības gadījumā valde nodrošina saskaņotību ar noteikumiem, kas piemērojami štata darbinieku komandējumu izdevumiem.

46. pants

Lēmumi par darbību apturēšanu, izbeigšanu vai neuzsākšanu

1. Izpilddirektors izbeidz ikvienu Aģentūras darbību, ja vairs netiek izpildīti nosacījumi šo darbību veikšanai. Izpilddirektors pirms šādas izbeigšanas informē attiecīgo dalībvalsti.

2. Dalībvalstis, kas piedalās Aģentūras operacionālajā darbībā, var pieprasīt izpilddirektoram izbeigt šo operacionālo darbību. Izpilddirektors par šādu pieprasījumu informē valdi.

3. Izpilddirektors pēc tam, kad ir informējis attiecīgo dalībvalsti, var atsaukt darbības finansējumu vai arī to apturēt vai izbeigt, ja uzņēmēja dalībvalsts neievēro operacionālo plānu.

4. Izpilddirektors pēc apspriešanās ar pamattiesību amatpersonu un pēc tam, kad ir informējis attiecīgo dalībvalsti, atsauc jebkuras Aģentūras darbības finansējumu, vai pilnībā vai daļēji aptur vai izbeidz jebkuru Aģentūras darbību, ja viņš uzskata, ka saistībā ar attiecīgo darbību notikuši pamattiesību vai starptautiskās aizsardzības pienākumu pārkāpumi, kas ir būtiski vai, visticamāk, būs ilgstoši.

5. Izpilddirektors pēc apspriešanās ar pamattiesību speciālistu izlemj neuzsākt Aģentūras darbību, ja viņš uzskata, ka jau no paša darbības sākuma pastāvēs nopietni iemesli tās apturēšanai vai izbeigšanai, jo tā varētu izraisīt būtiskus pamattiesību vai starptautiskas aizsardzības pienākumu pārkāpumus. Par šo lēmumu izpilddirektors informē attiecīgo dalībvalsti.

6. Lēmumi, kas minēti 4. un 5. punktā, balstās uz pienācīgi pamatotiem iemesliem. Pieņemot šādus lēmumus, izpilddirektors ņem vērā attiecīgo informāciju, piemēram, to reģistrēto sūdzību skaitu un saturu, ko valsts kompetentā iestāde nav atrisinājusi, ziņojumus par būtiskiem incidentiem, ziņojumus no sadarbības koordinatoriem, attiecīgām starptautiskajām organizācijām un Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām jomās, uz kurām attiecas šī regula. Izpilddirektors par šādiem lēmumiem informē valdi un sniedz tai to pamatojumu.

7. Ja izpilddirektors izlemj apturēt vai izbeigt Aģentūras veikto migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanu, viņš par minēto lēmumu informē pārējās attiecīgās struktūras, birojus un aģentūras, kuras darbojas karstā punkta zonā.

47. pants

Darbību izvērtēšana

Izpilddirektors izvērtē visu Aģentūras operacionālo darbību rezultātus. Viņš nosūta valdei detalizētus izvērtējuma ziņojumus līdz ar pamattiesību amatpersonas novērojumiem 60 dienās pēc minēto darbību pabeigšanas. Izpilddirektors veic minēto rezultātu vispusīgu analīzi, lai uzlabotu turpmāko darbību kvalitāti, saskanību un efektivitāti, un iekļauj minēto analīzi Aģentūras gada darbības pārskatā. Izpilddirektors nodrošina, ka Aģentūra minēto rezultātu analīzi ņem vērā turpmākajās operacionālajās darbībās.

8. IEDAĻA

Aģentūras rīcība atgriešanas jomā

48. pants

Atgriešana

1. Neiedziļinoties atgriešanas lēmumos pēc būtības, kas paliek vienīgi dalībvalstu atbildībā, un saskaņā ar pamattiesību ievērošanu, Savienības tiesību un starptautisko tiesību vispārējiem principiem, tostarp starptautisko aizsardzību, neizraidīšanas principa ievērošanu un bērnu tiesībām, Aģentūra attiecībā uz atgriešanu:

a) sniedz tehnisku un operacionālu palīdzību dalībvalstīm atgriešanas jomā, tostarp:

i) tās informācijas iegūšanai, kas nepieciešama, lai izdotu atgriešanas lēmumus, trešo valstu valstspiederīgo, kuri tiek pakļauti atgriešanas procedūrai, identificēšanai un saistībā ar citām dalībvalstu pirmsatgriešanas, ar atgriešanu saistītām un pēcierašanās un pēcatgriešanas darbībām, lai panāktu integrētu atgriešanas pārvaldības sistēmu dalībvalstu kompetento iestāžu starpā, piedaloties attiecīgajām trešo valstu iestādēm un citām attiecīgām ieinteresētām personām;

ii) ceļošanas dokumentu iegūšanai, tostarp izmantojot konsulāro sadarbību, neizpaužot informāciju par to, ka ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, vai jebkādu citu informāciju, kas nav nepieciešama saistībā ar attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā atgriešanu;

iii) atgriešanas operāciju organizēšanai un koordinēšanai, un sniedz palīdzību saistībā ar brīvprātīgu atgriešanos, sadarbojoties ar dalībvalstīm;

iv) saistībā ar atbalstītu brīvprātīgu atgriešanos no dalībvalstīm, sniedzot palīdzību atgriežamajām personām pirmsatgriešanas, ar atgriešanu saistītos un pēcierašanās un pēcatgriešanas posmos, ņemot vērā mazāk aizsargātu personu vajadzības;

b) sniedz tehnisku un operacionālu palīdzību dalībvalstīm, kas saskaras ar problēmām attiecībā uz to atgriešanas sistēmām;

c) apspriežoties ar pamattiesību amatpersonu, izstrādā nesaistošu etalonmodeli valsts atgriešanas lietu pārvaldības IT sistēmām, kurā apraksta šādu sistēmu struktūru, kā arī sniedz tehnisku un operacionālu palīdzību dalībvalstīm, izstrādājot šādas sistēmas, kas ir saderīgas ar minēto modeli;

d) pārvalda un turpina attīstīt integrētu atgriešanas pārvaldības platformu un komunikācijas infrastruktūru, kas ļauj savienot dalībvalstu atgriešanas pārvaldības sistēmas ar platformu nolūkā apmainīties ar datiem un informāciju, tostarp automatizēti nosūtīt statistikas datus, un sniedz tehnisku un operacionālu palīdzību dalībvalstīm, kas pieslēdzas komunikācijas infrastruktūrai;

e) organizē, veicina un koordinē darbības, kas ļauj dalībvalstu starpā apmainīties ar informāciju un apzināt un apkopot paraugpraksi atgriešanas jautājumos;

f) saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem no sava budžeta finansē vai līdzfinansē šajā nodaļā minētās operācijas, pasākumus un darbības, tostarp tādu izmaksu atmaksāšanu, ko rada pielāgošana, kura valsts atgriešanas lietu pārvaldības IT sistēmām nepieciešama, lai nodrošinātu drošu komunikāciju ar integrēto atgriešanas pārvaldības platformu.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā tehniskā un operacionālā palīdzība ietver darbības, lai palīdzētu dalībvalstīm veikt atgriešanas procedūras, kuras īsteno kompetentās iestādes, jo īpaši sniedzot:

a) mutiskās tulkošanas pakalpojumus;

b) praktisku informāciju, tostarp šādas informācijas analīzi, un Aģentūras ieteikumus par atgriešanas trešām valstīm, kas attiecas uz šīs regulas īstenošanu, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, īpaši *EASO*;

c) konsultācijas par atgriešanas procedūru īstenošanu un pārvaldību saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK;

d) konsultācijas un palīdzību saistībā ar to pasākumu īstenošanu, ko dalībvalstis veic atbilstoši Direktīvai 2008/115/EK un starptautiskajām tiesībām, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atgriežamo personu pieejamību atgriešanas nolūkiem un novērstu atgriežamo personu bēgšanu, un konsultācijas un palīdzību saistībā ar alternatīvām ieslodzījumam;

e) iekārtas, resursus un zināšanas atgriešanas lēmumu īstenošanā un trešo valstu valstspiederīgo identificēšanā.

3. Aģentūras mērķis ir izveidot sinerģijas un savienot Savienības finansētus tīklus un programmas atgriešanas jomā, cieši sadarbojoties ar Komisiju un ar attiecīgo ieinteresēto personu, tostarp Eiropas migrācijas tīkla, atbalstu.

49. pants

Informācijas apmaiņas sistēmas un atgriešanas pārvaldība

1. Aģentūra saskaņā ar 48. panta 1. punkta d) apakšpunktu pārvalda un turpina attīstīt integrētu atgriešanas pārvaldības platformu, ar kuru apstrādā informāciju, tostarp personas datus, ko nosūta dalībvalstu atgriešanas pārvaldības sistēmas un kas Aģentūrai ir nepieciešami, lai tā varētu sniegt tehnisku un operacionālu palīdzību. Personas dati ietver tikai biogrāfiskos datus vai pasažieru sarakstus. Personas datus nosūta tikai tad, ja tie ir nepieciešami Aģentūrai, lai tā varētu palīdzēt koordinēt vai organizēt atgriešanas operācijas uz trešām valstīm, neatkarīgi no izmantotā transporta veida. Šādus personas datus nosūta platformai tikai tad, kad ir pieņemts lēmums sākt atgriešanas operāciju, un tos dzēš, tiklīdz operācija ir pabeigta.

Biogrāfiskos datus nosūta platformai tikai tad, ja vienību dalībnieki tiem nevar piekļūt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1860 ([39]) 17. panta 3. punktu.

Aģentūra var izmantot platformu arī, lai droši nosūtītu biogrāfiskos vai biometriskos datus, tostarp visu veidu dokumentus, ko var uzskatīt par pierādījumiem vai *prima facie* pierādījumiem par to trešo valstu valstspiederīgo valstspiederību, uz kuriem attiecas atgriešanas lēmumi, ja šādu personas datu nosūtīšana ir nepieciešama, lai Aģentūra pēc dalībvalsts pieprasījuma sniegtu palīdzību trešo valstu valstspiederīgo identitātes un valstspiederības apstiprināšanai konkrētos gadījumos. Šādus datus neglabā platformā, un tos dzēš tūlīt pēc saņemšanas apstiprinājuma.

2. Aģentūra izstrādā, ievieš un pārvalda informācijas sistēmas un programmatūru, kas ļauj apmainīties ar informāciju atgriešanas nolūkā Eiropas Robežu un krasta apsardzes ietvaros un nolūkā apmainīties ar personas datiem.

3. Personas datus apstrādā saskaņā ar attiecīgi 86., 87., 88. un 91. pantu.

50. pants

Atgriešanas operācijas

1. Neiedziļinoties atgriešanas lēmumos pēc būtības, kas paliek vienīgi dalībvalstu atbildībā, Aģentūra sniedz dalībvalstīm tehnisko un operacionālo palīdzību un nodrošina atgriešanas operāciju koordināciju vai organizēšanu, tostarp fraktējot gaisa kuģus šādu operāciju mērķim un organizējot atgriešanu ar regulārajiem lidojumiem, vai izmantojot citus transporta veidus. Aģentūra var pēc savas iniciatīvas un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu koordinēt vai organizēt atgriešanas operācijas.

2. Dalībvalstis, izmantojot 49. panta 1. punktā minēto platformu, sniedz operacionālos datus par atgriešanu, kas nepieciešami, lai Aģentūra varētu izvērtēt atgriešanas vajadzības, un informē Aģentūru par to indikatīvo plānošanu attiecībā uz atgriežamo personu skaitu un atgriešanas trešām valstīm gan attiecībā uz attiecīgās valsts atgriešanas operācijām, gan to vajadzībām pēc Aģentūras palīdzības vai tās veiktas koordinēšanas. Aģentūra izstrādā un uztur ilgstošu operacionālo plānu, lai nodrošinātu pieprasītājām dalībvalstīm vajadzīgo operacionālo palīdzību un pastiprinājumu, tostarp sniedzot tehnisko aprīkojumu. Aģentūra var vai nu pēc savas iniciatīvas un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma iekļaut ilgstošajā operacionālajā plānā to atgriešanas operāciju datumus un galamērķus, kuras tā uzskata par nepieciešamām, balstoties uz vajadzību izvērtējumu. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, lemj par ilgstošā operacionālā plāna modus operandi. Attiecīgā dalībvalsts apstiprina Aģentūrai, ka uz visām atgriežamajām personām, uz kurām attiecas Aģentūras organizēta vai koordinēta atgriešanas operācija, attiecas izpildāms atgriešanas lēmums.

Kad vienību dalībnieki ir izvietoti, tie pirms jebkuras atgriežamās personas atgriešanas pārbauda informāciju Šengenas Informācijas sistēmā, lai pārbaudītu, vai atgriešanas lēmums, kas izdots attiecībā uz konkrētu atgriežamo personu, nav apturēts vai arī tā izpilde nav atlikta.

Ilgstošais operacionālais plāns ietver elementus, kas vajadzīgi, lai veiktu atgriešanas operāciju, tostarp elementus attiecībā uz pamattiesību ievērošanu, un tas cita starpā atsaucas uz attiecīgajiem rīcības kodeksiem un uzraudzības, ziņošanas un sūdzību izskatīšanas mehānisma procedūrām.

3. Aģentūra var sniegt dalībvalstīm tehnisko un operacionālo palīdzību un var arī vai nu pēc savas iniciatīvas un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu vai pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma nodrošināt koordinēšanu vai organizēšanu tādām atgriešanas operācijām, kurām transportlīdzekļus un atgriešanas eskortu dara pieejamus atgriešanas trešā valsts ("savākšanas atgriešanas operācijas"). Iesaistītās dalībvalstis un Aģentūra nodrošina, lai visas atgriešanas operācijas laikā tiktu garantēta pamattiesību ievērošana, neizraidīšanas princips, piespiešanas līdzekļu samērīga izmantošana un cieņa pret atgriežamo personu. Vismaz viens dalībvalsts pārstāvis un viens piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists no rezerves, kas izveidota saskaņā ar 51. pantu, vai no iesaistītās dalībvalsts uzraudzības sistēmas ir klāt visu atgriešanas operācijas laiku līdz ierašanās brīdim atgriešanas trešā valstī.

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1860 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas informācijas sistēmas izmantošanu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 312, 7.12.2018., 1. lpp.).

4. Izpilddirektors nekavējoties izstrādā atgriešanas plānu savākšanas atgriešanas operācijām. Izpilddirektors un jebkura iesaistītā dalībvalsts vienojas par plānu, kurā sīki aprakstīti savākšanas atgriešanas operācijas organizatoriskie un procesuālie aspekti, ņemot vērā šādu operāciju ietekmi uz pamattiesībām un riskus. Jebkuram minētā plāna grozījumam vai pielāgojumam nepieciešama 3. punktā un šajā punktā minēto pušu piekrišana.

Atgriešanas plāns par savākšanas atgriešanas operācijām ir saistošs gan Aģentūrai, gan jebkurai iesaistītajai dalībvalstij. Tas aptver visus savākšanas atgriešanas operāciju veikšanai nepieciešamos pasākumus.

5. Katru Aģentūras organizēto vai koordinēto atgriešanas operāciju uzrauga saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktu. Piespiedu atgriešanas operāciju uzraudzību veic piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, visu atgriešanas operācijas laiku – no laikposma pirms aizbraukšanas līdz atgriežamo personu nodošanai atgriešanas trešai valstij. Piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists iesniedz izpilddirektoram, pamattiesību amatpersonai un visu konkrētajā operācijā iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņojumu par katru piespiedu atgriešanas operāciju. Vajadzības gadījumā attiecīgi izpilddirektors un valsts kompetentās iestādes nodrošina atbilstīgus turpmākos pasākumus.

6. Ja Aģentūrai ir bažas saistībā ar pamattiesību ievērošanu jebkurā atgriešanas operācijas posmā, tā par savām bažām paziņo iesaistītajām dalībvalstīm un Komisijai.

7. Izpilddirektors izvērtē atgriešanas operāciju rezultātus un reizi sešos mēnešos nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un valdei detalizētu novērtējuma ziņojumu par visām iepriekšējā pusgadā veiktajām atgriešanas operācijām, pievienojot arī pamattiesību amatpersonas novērojumus. Izpilddirektors veic minēto rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai uzlabotu atgriešanas operāciju kvalitāti, saskanību un efektivitāti. Izpilddirektors iekļauj minēto analīzi Aģentūras gada darbības pārskatā.

8. Aģentūra finansē vai līdzfinansē atgriešanas operācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem, piešķirot prioritāti tām operācijām, ko īsteno vairāk nekā viena dalībvalsts vai ko īsteno no karsto punktu zonām.

51. pants

Piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezerve

1. Aģentūra, pienācīgi ņemot vērā pamattiesību amatpersonas atzinumu, no dalībvalstu kompetentajām struktūrām izveido to piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervi, kuri veic piespiedu atgriešanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktu un kuri ir apmācīti saskaņā ar šīs regulas 62. pantu.

2. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, nosaka to piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu specializāciju un skaitu, kuri jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā.

Dalībvalstis ir atbildīgas par rezerves papildināšanu, ieceļot noteiktajai specializācijai atbilstošus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus, neskarot attiecīgo uzraudzības speciālistu neatkarību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja valsts tiesību akti to paredz. Aģentūra arī dod ieguldījumu rezervē ar saviem pamattiesību uzraudzības speciālistiem, kā minēts 110. pantā. Rezervē iekļauj piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

3. Dalībvalstu ieguldījumu piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu nosūtīšanai atgriešanas operācijās un pasākumos nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara pieejamus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietošanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus pieejamus iesaistītajām dalībvalstīm, lai tie dalībvalstu vārdā visā atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā uzraudzītu, vai tās tiek pareizi īstenotas. Visām atgriešanas operācijām, kurās ir iesaistīti bērni, tā dara pieejamus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

5. Uz piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi. Štata darbiniekiem, kas ir izvietoti kā piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālisti, piemēro Civildienesta noteikumos un Nodarbināšanas kārtībā paredzētos disciplināros pasākumus.

52. pants

Atgriešanas vienības

1. Aģentūra var izvietot atgriešanas vienības vai nu pēc savas iniciatīvas un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu vai pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma. Aģentūra var izvietot šādas atgriešanas vienības atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros vai pēc vajadzības, lai sniegtu papildu tehnisko un operacionālo palīdzību atgriešanas jomā. Vajadzības gadījumā atgriešanas vienībās ir amatpersonas ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

2. Šīs regulas 40. panta 2. līdz 5. punktu un 43., 44. un 45. pantu piemēro atgriešanas vienībām *mutatis mutandis*.

53. pants

Atgriešanas nodrošināšanas operācijas

1. Ja uz dalībvalsti gulstas slogs, īstenojot pienākumu atgriezt atgriežamās personas, Aģentūra vai nu pēc savas iniciatīvas un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu vai pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma sniedz atbilstīgu tehnisko un operacionālo palīdzību personu atgriešanas nodrošināšanas operācijas veidā. Šāda operācija var ietvert atgriešanas vienību izvietošanu uzņēmējā dalībvalstī, kas sniedz palīdzību atgriešanas procedūru īstenošanā, un atgriešanas operāciju organizēšanu no uzņēmējas dalībvalsts.

Šīs regulas 50. pantu piemēro arī atgriešanas operācijām, ko Aģentūra organizē vai koordinē saistībā ar atgriešanas nodrošināšanas operācijām.

2. Ja dalībvalsts saskaras ar īpašām un nesamērīgām problēmām, īstenojot savu pienākumu atgriezt atgriežamās personas, Aģentūra vai nu pēc savas iniciatīvas ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu vai pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma sniedz atbilstīgu tehnisko un operacionālo palīdzību ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas veidā. Ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācija var aptvert atgriešanas vienību ātru izvietošanu uzņēmējā dalībvalstī, kas sniedz palīdzību atgriešanas procedūru īstenošanā, un atgriešanas operāciju organizēšanu no uzņēmējas dalībvalsts.

3. Atgriešanas nodrošināšanas operāciju kontekstā izpilddirektors nekavējoties izstrādā operacionālo plānu, vienojoties ar uzņēmēju dalībvalsti un iesaistītajām dalībvalstīm. 38. panta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.

4. Izpilddirektors pieņem lēmumu par operacionālo plānu pēc iespējas drīzāk un – 2. punktā minētajā gadījumā – piecās darba dienās. Lēmumu rakstveidā nekavējoties paziņo attiecīgajām dalībvalstīm un valdei.

5. Aģentūra finansē vai līdzfinansē atgriešanas nodrošināšanas operācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

9. IEDAĻA

Spējas

54. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss

1. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss ar I pielikumā noteiktajām spējām ir Aģentūras daļa.. Pastāvīgais korpuss sastāv no šādām četrām operacionālo darbinieku kategorijām saskaņā ar I pielikumā izklāstīto ikgadējo pieejamības shēmu:

a) 1. kategorija: štata darbinieki, ko izvieto kā vienību dalībniekus operācijas norises vietās saskaņā ar 55. pantu, kā arī darbinieki, kas atbild par *ETIAS* centrālās vienības darbību;

b) 2. kategorija: no dalībvalstīm uz Aģentūru ilgtermiņā kā daļa no pastāvīgā korpusa norīkotie darbinieki saskaņā ar 56. pantu;

c) 3. kategorija: dalībvalstu darbinieki, kas ir gatavi tam, lai tiktu nodoti Aģentūras rīcībā īstermiņa izvietošanai kā daļa no pastāvīgā korpusa saskaņā ar 57. pantu; un

d) 4. kategorija: ātrās reaģēšanas rezerve, kas ietver tos darbiniekus no dalībvalstīm, kas ir gatavi izvietošanai saskaņā ar 58. pantu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem saskaņā ar 39. pantu.

2. Aģentūra pastāvīgā korpusa dalībniekus izvieto kā robežu pārvaldības vienību dalībniekus, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību dalībniekus, atgriešanas vienību dalībniekus kopīgajās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, atgriešanas nodrošināšanas operācijās vai jebkādās citās attiecīgās operacionālās darbībās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Šādas darbības veic tikai ar attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts atļauju. Faktiskais no pastāvīgā korpusa izvietoto darbinieku skaits ir atkarīgs no operacionālajām vajadzībām.

Pastāvīgā korpusa izvietošana papildina dalībvalstu centienus.

3. Sniedzot dalībvalstīm atbalstu, pastāvīgā korpusa dalībnieki, kas tiek izvietoti kā vienību dalībnieki, var veikt robežkontroles vai atgriešanas uzdevumus, tostarp uzdevumus, kam nepieciešamas izpildpilnvaras, kas noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos, vai – attiecībā uz štata darbiniekiem – uzdevumus, kam nepieciešamas izpildpilnvaras, kas noteiktas 55. panta 7. punktā.

Pastāvīgā korpusa dalībnieki atbilst specializētās apmācības un profesionalitātes prasībām, kā noteikts Regulas (ES) 2016/399 16. panta 1. punkta trešajā daļā vai citos attiecīgos instrumentos.

4. Pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, ņemot vērā Aģentūras riska analīzi, neaizsargātības novērtējuma rezultātus un Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu, un pamatojoties uz Aģentūrai pieejamo štata darbinieku skaitu un specializāciju un uz esošajiem norīkojumiem, valde katru gadu līdz 31. martam pieņem lēmumu par:

a) specializāciju un prasību noteikšanu operacionālajiem darbiniekiem;

b) darbinieku skaitu katrā konkrētā specializācijā 1., 2. un 3. kategorijā, lai veidotu vienības nākamajā gadā, pamatojoties uz nākamajā gadā sagaidāmajām operacionālajām vajadzībām;

c) II un III pielikumā noteikto ieguldījumu sīkāku precizēšanu, paredzot to darbinieku konkrētu skaitu un specializāciju, kas katrai dalībvalstij jānorīko Aģentūrai saskaņā ar 56. pantu un kas saskaņā ar 57. pantu jāizvirza nākamajā gadā;

d) IV pielikumā noteikto ieguldījumu sīkāku precizēšanu, paredzot to darbinieku skaitu un konkrētu specializāciju, ko katra dalībvalsts norīko saistībā ar ātrās reaģēšanas rezervi, kura nākamajā gadā jānodrošina ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem saskaņā ar 39. un 58. pantu; un

e) indikatīvu daudzgadu plānošanu attiecībā uz specializāciju turpmākajiem gadiem, lai atvieglotu ilgtermiņa plānošanu par dalībvalstu ieguldījumiem un štata darbinieku pieņemšanu darbā.

5. Tehniskā aprīkojuma darbinieku komandu, kas tiek nodrošināta saskaņā ar 64. pantu, ņem vērā kā to ieguldījumu daļu, kurus nākamajam gadam saskaņā ar 57. pantu dalībvalstis veic īstermiņa izvietošanai. Lai sagatavotu attiecīgo šā panta 4. punktā minēto valdes lēmumu, attiecīgā dalībvalsts līdz katra gada janvāra beigām informē Aģentūru par savu nodomu izvietot tehnisko aprīkojumu ar attiecīgo darbinieku komandu.

6. Šīs regulas 73. panta nolūkā Aģentūra izstrādā un nodrošina komandvadības struktūras pastāvīgā korpusa efektīvai izvietošanai trešo valstu teritorijā.

7. Atbalsta vai uzraudzības funkciju veikšanai pastāvīgā korpusa izveidē, korpusa operāciju plānošanai un pārvaldībai un Aģentūras pašas aprīkojuma iegādei Aģentūra var pieņemt darbā pietiekamu štata darbinieku skaitu, kas var veidot līdz 4 % no I pielikumā noteiktā pastāvīgā korpusa dalībnieku kopējā skaita,.

8. Šā panta 7. punktā minētos darbiniekus un par *ETIAS* centrālās vienības darbību atbildīgos darbiniekus neizvieto kā vienību dalībniekus, tomēr I pielikuma nolūkiem viņus uzskaita kā 1. kategorijas darbiniekus.

55. pants

Štata darbinieku līdzdalība pastāvīgajā korpusā

1. Aģentūra iegulda pastāvīgajā korpusā savus štata darbiniekus (1. kategorija), lai tos kā vienību dalībniekus izvietotu operāciju norises vietās ar uzdevumiem un pilnvarām, kas paredzētas 82. pantā, tostarp uzdevumu rīkoties ar Aģentūras pašas aprīkojumu.

2. Pieņemot darbā darbiniekus, Aģentūra nodrošina, ka tiek atlasīti tikai tie kandidāti, kuri apliecina augsta līmeņa profesionalitāti, ievēro augstas ētikas vērtības un kuriem ir atbilstīgas valodu prasmes.

3. Saskaņā ar 62. panta 2. punktu pēc to pieņemšanas darbā štata darbinieki, ko paredzēts izvietot kā vienību dalībniekus, iziet nepieciešamo robežsardzes vai ar atgriešanu saistītu apmācību, tostarp attiecībā uz pamattiesībām, atbilstoši darbinieku specializācijām, par ko valde izlēmusi saskaņā ar 54. panta 4. punktu, ņemot vērā viņu iepriekš iegūtās kvalifikācijas un profesionālo pieredzi attiecīgajās jomās.

Apmācību, kas minēta pirmajā daļā, īsteno īpašu mācību programmu ietvaros, ko izstrādājusi Aģentūra un kas, balstoties uz nolīgumiem ar atsevišķām dalībvalstīm, īstenotas to specializētajās mācību un izglītības iestādēs, tostarp dalībvalstīs esošajās Aģentūras partnerības akadēmijās. Katram darbiniekam pēc pieņemšanas darbā izstrādā piemērotu mācību plānu, lai nodrošinātu, ka tiem vienmēr ir vajadzīgā profesionālā kvalifikācija ar robežsardzi vai ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildei. Mācību plānus regulāri atjaunina. Mācību izmaksas pilnībā sedz Aģentūra.

Štata darbiniekiem, kuri tehnisko darbinieku komandas sastāvā rīkojas ar Aģentūras pašas aprīkojumu, nav jāiziet pilnas robežsardzes vai ar atgriešanu saistītas mācības.

4. Aģentūra visā tās štata darbinieku nodarbinātības laikā nodrošina, ka tie pilda pienākumus kā vienību dalībnieki saskaņā ar visaugstākajiem standartiem un pilnībā ievērojot pamattiesības.

5. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu:

a) izstrādā atbilstīgu uzraudzības mehānismu, lai uzraudzītu, kā štata darbinieki piemēro noteikumus par spēka pielietošanu, tostarp noteikumus par ziņošanu un īpašiem pasākumiem, piemēram disciplināra rakstura pasākumiem, attiecībā uz spēka pielietošanu izvietošanas laikā;

b) izstrādā noteikumus izpilddirektoram, lai atļautu štata darbiniekiem nēsāt un pielietot ieročus saskaņā ar 82. pantu un V pielikumu, tostarp attiecībā uz obligātu sadarbību ar valsts kompetentajām iestādēm, jo īpaši valstspiederības dalībvalstī, dzīvesvietas dalībvalstī un sākotnējās apmācības dalībvalstī; minētajos noteikumos reglamentē arī to, kā izpilddirektors nodrošina, ka štata darbinieki pastāvīgi atbilst šādu atļauju izdošanai vajadzīgajiem nosacījumiem, jo īpaši attiecībā uz darbībām ar ieročiem, tostarp paredzot regulārus šaušanas testus;

c) izstrādā īpašus noteikumus, kas atvieglo ieroču, munīcijas un cita aprīkojuma glabāšanu drošās telpās un to transportēšanu uz operācijas norises vietu.

Attiecībā uz šā punkta pirmās daļas a) punktā minētajiem noteikumiem Komisija saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu sniedz atzinumu par to atbilstību Civildienesta noteikumiem un Nodarbināšanas kārtībai. Par izpilddirektora priekšlikumu attiecībā uz minētajiem noteikumiem apspriežas ar pamattiesību amatpersonu.

6. Aģentūras darbiniekus, kuri nav kvalificēti robežsardzes vai ar atgriešanu saistītiem uzdevumiem, kopīgu operāciju laikā izvieto vienīgi koordinācijas, pamattiesību uzraudzības un citu saistītu uzdevumu veikšanai. Viņi neietilpst vienību sastāvā.

7. Štata darbinieki, kurus izvietos vienībās, saskaņā ar 82. pantu, atkarībā no darbinieku specializācijām un attiecīgajām mācībām, spēj veikt šādus uzdevumus, kuriem nepieciešamas izpildpilnvaras:

a) pārbaudīt personu identitāti un valstspiederību, tostarp pārbaudīt informāciju attiecīgajās Savienības un valsts datubāzēs;

b) atļaut ieceļošanu, ja ir izpildīti ieceļošanas nosacījumi, kā noteikts Regulas (ES) 2016/399 6. pantā;

c) atteikt ieceļošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 14. pantu;

d) iespiest spiedogus ceļošanas dokumentos saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 11. pantu;

e) izsniegt vīzas vai atteikt to izsniegšanu pie robežas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 ([40]) 35. pantu un ievadīt attiecīgos datus Vīzu Informācijas sistēmā;

f) uzraudzīt robežas, tostarp patrulēt starp robežšķērsošanas vietām, lai nepieļautu neatļautu robežas šķērsošanu, apkarotu pārrobežu noziedzību un veiktu pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi, tostarp pārtveršanu/aizturēšanu;

g) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 603/2013 ([41]) III nodaļu reģistrēt *Eurodac* to personu pirkstu nospiedumus, kas ir aizturētas saistībā ar nelikumīgu ārējās robežas šķērsošanu;

h) kontaktēties ar trešām valstīm, lai identificētu atgriežamās personas un saņemtu viņu ceļošanas dokumentus;

i) pavadīt trešo valstu valstspiederīgos, kuri atgriežami piespiedu kārtā.

56. pants

Dalībvalstu iesaistīšanās pastāvīgajā korpusā ar ilgtermiņa norīkojumu starpniecību

1. Dalībvalstis iegulda pastāvīgajā korpusā, norīkojot uz Aģentūru operacionālos darbiniekus kā vienību dalībniekus (2. kategorija). Atsevišķu norīkojumu ilgums ir 24 mēneši. Ar piederības dalībvalsts un Aģentūras piekrišanu atsevišķus norīkojumus var vienreiz pagarināt vēl par 12 vai 24 mēnešiem. Lai atvieglotu 61. pantā minētās finanšu atbalsta sistēmas īstenošanu, norīkošana parasti sākas kalendārā gada sākumā.

2. Katra dalībvalsts ir atbildīga par nepārtrauktu ieguldījuma nodrošināšanu, norīkojot operacionālos darbiniekus kā vienību dalībniekus saskaņā ar II pielikumu. Izmaksas, kas rodas darbiniekiem, kuri izvietoti saskaņā ar šo pantu, sedz saskaņā ar noteikumiem, ko pieņem, ievērojot 95. panta 6. punktu.

3. Darbam Aģentūrā norīkotajiem operacionālajiem darbiniekiem ir vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras saskaņā ar 82. pantu. Dalībvalsti, kura norīkojusi minētos operacionālos darbiniekus, uzskata par viņu piederības dalībvalsti. Norīkojuma laikā par vienību norīkoto dalībnieku atrašanās vietām un izvietošanas ilgumu lemj izpilddirektors atbilstoši operacionālajām vajadzībām. Aģentūra nodrošina, ka operacionālie darbinieki norīkojuma laikā tiek pastāvīgi apmācīti.

([40]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

4. Katra dalībvalsts līdz katra gada 30. jūnijam no saviem operacionālajiem darbiniekiem izvirza kandidātus norīkošanai atbilstoši konkrētam darbinieku skaitam un specializācijai, ko valde noteikusi nākamajam gadam, kā minēts 54. panta 4. punktā. Aģentūra pārbauda, vai operacionālie darbinieki, ko dalībvalsts piedāvājusi, atbilst noteiktajai darbinieku specializācijai un vai tiem ir vajadzīgās valodu prasmes. Aģentūra katru gadu līdz 15. septembrim pieņem piedāvātos kandidātus vai tos noraida gadījumā, ja tie neatbilst prasītajai specializācijai, ja tiem ir nepietiekamas valodu prasmes, ir konstatēts amatpārkāpums vai piemērojamo noteikumu pārkāpums iepriekšēju izvietojumu laikā, un prasa dalībvalstij piedāvāt norīkošanai citus kandidātus.

5. Ja nepārvaramas varas dēļ atsevišķu operacionālo darbinieku nevar norīkot vai tas nevar turpināt pildīt norīkojumu, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka darbinieku aizstāj cits operacionālais darbinieks, kuram ir vajadzīgā specializācija.

57. pants

Dalībvalstu iesaistīšanās pastāvīgajā korpusā ar īstermiņa izvietošanas starpniecību

1. Papildus norīkojumiem atbilstīgi 56. pantam, katru gadu līdz 30. jūnijam dalībvalstis iegulda pastāvīgajā korpusā, izvirzot robežsargus un citus attiecīgus darbiniekus iekļaušanai provizoriskajā valsts sarakstā, kurā ir uzskaitīti īstermiņa izvietošanai pieejamie operacionālie darbinieki (3. kategorija) saskaņā ar III pielikumā norādītajiem ieguldījumiem un saskaņā ar darbinieku konkrētu skaitu un specializāciju, ko valde noteikusi nākamajam gadam, kā minēts 54. panta 4. punktā. Izvirzīto operacionālo darbinieku provizoriskos valsts sarakstus dara zināmus Aģentūrai. Ikgadējā saraksta galīgo sastāvu Aģentūrai apstiprina pēc tam, kad līdz attiecīgā gada 1. decembrim ir pabeigtas ikgadējās divpusējās sarunas.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka izvirzītie operacionālie darbinieki ir pieejami pēc Aģentūras pieprasījuma saskaņā ar šajā pantā noteikto kārtību. Katrs darbinieks kalendārā gada griezumā ir pieejams uz laiku līdz četriem mēnešiem. Tomēr dalībvalstis var nolemt atsevišķu darbinieku izvietot ilgāk par četriem mēnešiem. Šādu pagarinājumu uzskata par atsevišķu šīs dalībvalsts ieguldījumu tai pašai specializācijai vai citai vajadzīgajai specializācijai, ja konkrētajam darbiniekam ir nepieciešamās prasmes. Izmaksas, kas rodas darbiniekiem, kuri izvietoti saskaņā ar šo pantu, sedz saskaņā ar noteikumiem, ko pieņem, ievērojot 45. panta 2. punktu.

3. Saskaņā ar šo pantu izvietotajiem operacionālajiem darbiniekiem ir vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras saskaņā ar 82. pantu.

4. Aģentūra var pārbaudīt, vai operacionālie darbinieki, ko dalībvalstis izvirzījušas īstermiņa izvietošanai, atbilst noteiktajai darbinieku specializācijai un vai viņiem ir vajadzīgās valodu prasmes. Aģentūra noraida izvirzīto operacionālo darbinieku gadījumā, ja viņam ir nepietiekamas valodu prasmes, ir konstatēts amatpārkāpums vai piemērojamo noteikumu pārkāpums iepriekšēju izvietojumu laikā. Aģentūra noraida izvirzīto operacionālo darbinieku arī tad, ja viņš neatbilst prasītajai specializācijai, ja vien attiecīgais operacionālais darbinieks nav kvalificēts citai specializācijai, kas piešķirta attiecīgajai dalībvalstij. Ja Aģentūra noraida darbinieku attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka minētas darbinieks tiek aizstāts ar citu operacionālo darbinieku, kuram ir vajadzīgā specializācija.

5. Aģentūra katru gadu līdz 31. jūlijam pieprasa, lai dalībvalstis iegulda konkrētus atsevišķus operacionālos darbiniekus izvietošanai kopīgās operācijās nākamajā gadā atbilstīgi prasītajam skaitam un specializācijām. Par atsevišķas izvietošanas laikposmiem lemj ikgadējās divpusējās sarunās un nolīgumos starp Aģentūru un dalībvalstīm.

6. Pēc ikgadējām divpusējām sarunām dalībvalstis operacionālos darbiniekus no 1. punktā minētajiem valsts sarakstiem dara pieejamus konkrētiem izvietojumiem saskaņā ar Aģentūras pieprasījumā norādīto skaitu un specializācijām.

7. Ja nepārvaramas varas dēļ atsevišķu operacionālo darbinieku nevar izvietot saskaņā ar nolīgumiem, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka šādu darbinieku aizstāj ar citu tādu darbinieku no saraksta, kuram ir vajadzīgā specializācija.

8. Ja palielinās vajadzība pastiprināt noritošo kopīgo operāciju vai ir nepieciešamība uzsākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu vai jaunu kopīgu operāciju, kas nav norādīta attiecīgajā gada darba programmā vai atbilstošo ikgadējo divpusējo sarunu iznākumā, izvietošanu veic, ievērojot III pielikumā paredzētos limitus. Izpilddirektors nekavējoties informē dalībvalstis par papildu vajadzībām, norādot operacionālo darbinieku iespējamo skaitu un specializāciju, kas jānodrošina katrai dalībvalstij. Pēc tam, kad izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts ir vienojušies par grozītu operacionālo plānu vai – attiecīgā gadījumā – jaunu operacionālo plānu, izpilddirektors iesniedz oficiālu pieprasījumu par operacionālo darbinieku skaitu un specializāciju. Neskarot 39. pantu, vienības dalībniekus no katras dalībvalsts izvieto 20 darba dienu laikā no minētā oficiālā pieprasījuma dienas.

9. Ja riska analīze vai jebkurš pieejamais neaizsargātības novērtējums liecina, ka kāda dalībvalsts saskaras ar situāciju, kas būtiski ietekmētu tās valsts uzdevumu izpildi, attiecīgā dalībvalsts nodrošina operacionālos darbiniekus saskaņā ar Aģentūras prasībām, kas minētas šā panta 5. vai 8. punktā. Tomēr minētie ieguldījumi kumulatīvi nepārsniedz pusi no minētās dalībvalsts ieguldījuma attiecīgajam gadam, ka noteikts III pielikumā. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un šādu informāciju iekļauj 65. pantā minētajā ziņojumā.

10. Izvietošanas ilgumu konkrētai operācijai nosaka piederības dalībvalsts, bet jebkurā gadījumā tas nav mazāks par 30 dienām, izņemot gadījumu, kad tādas operācijas ilgums, uz kuru attiecas izvietošana, ir īsāks par 30 dienām.

11. Tehnisko darbinieku komandu, ko saskaņā ar 54. panta 5. punktu ņem vērā saistībā ar dalībvalstu ieguldījumu, izvieto tikai saskaņā ar nolīgumiem, kas izriet no ikgadējām divpusējām sarunām par attiecīgajām tehniskā aprīkojuma vienībām, kā minēts 64. panta 9. punktā.

Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis šā punkta pirmajā daļā minēto tehnisko darbinieku komandu to ikgadējos sarakstos iekļauj tikai pēc ikgadējo divpusējo sarunu beigām. Dalībvalstis var pielāgot attiecīgos ikgadējos sarakstus, ja attiecīgajā gadā tehnisko darbinieku komandā rodas jebkādas izmaiņas. Dalībvalstis par šīm izmaiņām paziņo Aģentūrai.

Šā panta 4. punktā minētā pārbaude neattiecas uz prasmēm, kas nepieciešamas rīcībai ar tehnisko aprīkojumu.

Komandas locekļus, kuriem ir tikai tehniski pienākumi, valsts ikgadējos sarakstos norāda tikai pēc to funkcijas.

Tehnisko darbinieku komandu izvietošanas ilgumu nosaka saskaņā ar 64. pantu.

58. pants

Dalībvalstu iesaistīšanās pastāvīgajā korpusā ar ātrās reaģēšanas rezervi

1. Dalībvalstis iegulda operacionālos darbiniekus pastāvīgajā korpusā ar ātrās reaģēšanas rezervi (4. kategorija), ko aktivizē nolūkā veikt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus saskaņā ar 37. panta 2. punktu un 39. pantu, ar noteikumu, ka 1., 2. un 3. kategorijas operacionālie darbinieki jau ir pilnībā izvietoti attiecīgajam ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam.

2. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai pēc Aģentūras pieprasījuma, ievērojot IV pielikumā paredzētos limitus un saskaņā ar šajā pantā noteikto kārtību, nodrošinātu operacionālo darbinieku pieejamību atbilstīgi skaitam un attiecīgām specializācijām, ko valde noteikusi nākamajam gadam, kā minēts 54. panta 4. punktā. Katrs operacionālais darbinieks kalendārā gada griezumā ir pieejams uz laiku līdz četriem mēnešiem.

3. Īpaša izvietošana saistībā ar ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem no ātrās reaģēšanas rezerves notiek saskaņā ar 39. panta 11. un 13. punktu.

59. pants

Pastāvīgā korpusa darbības pārskatīšana

1. Komisija, jo īpaši pamatojoties uz 62. panta 10. punktā un 65. pantā minētajiem ziņojumiem, līdz 2023. gada 31. decembrim sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatu par pastāvīgā korpusa kopējo skaitu un sastāvu, tostarp par katras dalībvalsts individuālā ieguldījuma apmēru pastāvīgajā korpusā, kā arī par pastāvīgā korpusa speciālajām zināšanām un profesionalitāti un apmācību, ko tas saņem. Pārskatā izvērtē arī to, vai ir nepieciešams saglabāt ātrās reaģēšanas rezervi kā daļu no pastāvīgā korpusa.

Pārskatā raksturo un ņem vērā pastāvīgā korpusa esošās un iespējamās operacionālās vajadzības, kas attiecas uz ātrās reaģēšanas spējām, būtiskus apstākļus, kas skar dalībvalstu spēju veikt ieguldījumu pastāvīgajā korpusā, un štata darbinieku izmaiņas saistībā ar Aģentūras ieguldījumu pastāvīgajā korpusā.

2. Komisija līdz 2024. gada 29. februārim vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgus priekšlikumus, lai grozītu I, II, III un IV pielikumu. Ja Komisija neiesniedz priekšlikumu, tā paskaidro šādas rīcības iemeslus.

60. pants

Vietējie biroji

1. Ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu vai nepārprotami iekļaujot šo iespēju ar uzņēmēju trešo valsti noslēgtajā statusa nolīgumā, Aģentūra var izveidot vietējos birojus minētās dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā, lai veicinātu un uzlabotu operacionālo darbību koordināciju, tostarp atgriešanas jomā, ko Aģentūra organizē attiecīgajā dalībvalstī, kaimiņreģionā vai attiecīgajā trešā valstī, un lai nodrošinātu Aģentūras cilvēkresursu un tehnisko resursu efektīvu pārvaldību. Vietējos birojus izveido saskaņā ar operacionālajām vajadzībām laikposmam, kas vajadzīgs, lai Aģentūra varētu veikt būtiskas operacionālās darbības konkrētajā dalībvalstī, kaimiņreģionā vai konkrētajā trešā valstī. Vajadzības gadījumā šo laikposmu var pagarināt.

Pirms vietējā biroja izveides rūpīgi izvērtē un aprēķina jebkādu ietekmi uz budžetu un jau iepriekš budžetā paredz attiecīgās summas.

2. Aģentūra un uzņēmēja dalībvalsts vai uzņēmēja trešā valsts, kurā izveidots vietējais birojs, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pēc iespējas labākus apstākļus, kas vajadzīgi vietējam birojam uzticēto uzdevumu izpildei. Vietējos birojos nodarbināto darbinieku darba vietu nosaka saskaņā ar 95. panta 2. punktu.

3. Attiecīgā gadījumā vietējie biroji:

a) sniedz operacionālu un loģistikas atbalstu un nodrošina Aģentūras darbību koordināciju attiecīgajās operāciju norises vietās;

b) nodrošina operacionālu atbalstu dalībvalstij vai trešai valstij attiecīgajās operāciju norises vietās;

c) uzrauga vienību darbības un regulāri ziņo Aģentūras galvenajam birojam;

d) sadarbojas ar uzņēmēju dalībvalsti vai uzņēmēju trešo valsti visos jautājumos, kas saistīti ar Aģentūras konkrētajā dalībvalstī vai konkrētajā trešā valstī organizēto operacionālo darbību praktisko īstenošanu, tostarp visos papildjautājumos, kas varētu būt radušies šo darbību gaitā;

e) atbalsta 44. pantā minēto koordinatoru viņa sadarbībā ar iesaistītajām dalībvalstīm visos jautājumos, kas saistīti ar to ieguldījumu Aģentūras organizētajās operacionālajās darbībās, un vajadzības gadījumā sazinās ar Aģentūras galveno biroju;

f) atbalsta koordinatoru un pamattiesību uzraudzības speciālistus, kuri norīkoti operacionālas darbības uzraudzībai, vajadzības gadījumā atvieglojot koordināciju un saziņu starp Aģentūras vienībām un attiecīgajām uzņēmējas dalībvalsts vai uzņēmējas trešās valsts iestādēm, kā arī visus attiecīgos uzdevumus;

g) organizē loģistikas atbalstu saistībā ar vienību dalībnieku izvietošanu un tehniskā aprīkojuma izvietošanu un izmantošanu;

h) sniedz visu citu loģistikas atbalstu attiecībā uz operācijas norises vietu, par kuru konkrēts vietējais birojs ir atbildīgs, lai veicinātu Aģentūras organizēto operacionālo darbību raitu norisi;

i) sniedz atbalstu Aģentūras sadarbības koordinatoram, neskarot viņa 31. pantā minētos uzdevumus un funkcijas, lai konstatētu pašreizējās vai nākotnes problēmas saistībā ar konkrēta vietējā biroja atbildībā esošās teritorijas robežu pārvaldību vai lai īstenotu atgriešanas *acquis*, un regulāri ziņo Aģentūras galvenajam birojam;

j) nodrošina Aģentūras pašas aprīkojuma efektīvu pārvaldību jomās, uz kurām attiecas tās darbības, tostarp minētā aprīkojuma iespējamo reģistrāciju un ilgtermiņa uzturēšanu, un jebkādu nepieciešamo loģistikas atbalstu.

4. Katru vietējo biroju vada Aģentūras pārstāvis, kuru izpilddirektors iecēlis par vietējā biroja vadītāju. Vietējā biroja vadītājs pārrauga biroja vispārējo darbu un darbojas kā vienīgais biroja kontaktpunkts sakariem ar Aģentūras galveno biroju.

5. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, lemj par vietējā biroja izveidi, sastāvu, ilgumu un – vajadzības gadījumā – iespējamo vietējā biroja darbības pagarinājuma ilgumu, ņemot vērā Komisijas atzinumu un uzņēmējas dalībvalsts vai uzņēmējas trešās valsts piekrišanu.

6. Uzņēmēja dalībvalsts sniedz Aģentūrai palīdzību, lai nodrošinātu operacionālo spēju.

7. Izpilddirektors reizi ceturksnī ziņo valdei par vietējo biroju darbībām. Vietējo biroju darbības apraksta gada darbības pārskata atsevišķā iedaļā.

61. pants

Finanšu atbalsts pastāvīgā korpusa attīstībai

1. Saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 125. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis ir tiesīgas ik gadu saņemt finansējumu kā finansējumu, kas nav saistīts ar izmaksām, lai atbalstītu cilvēkresursu attīstību nolūkā nodrošināt savu ieguldījumu pastāvīgajā korpusā, kā noteikts II, III un IV pielikumā. Minēto finansējumu maksā pēc attiecīgā gada beigām un pēc šā panta 3. un 4. punktā noteikto nosacījumu izpildes. Minētais finansējums balstās uz atsauces summu, kā noteikts šā panta 2. punktā, un attiecīgā gadījumā sasniedz:

a) 100 % no atsauces summas, ko reizina ar to operacionālo darbinieku skaitu, kuri N+2 gadam norādīti norīkošanai saskaņā ar II pielikumu;

b) 37 % no atsauces summas, ko reizina ar to operacionālo darbinieku skaitu, kuri faktiski izvietoti attiecīgi saskaņā ar 57. pantu, ievērojot III pielikumā noteikto limitu, un saskaņā ar 58. pantu, ievērojot IV pielikumā noteikto limitu;

c) vienreizēju maksājumu 50 % no atsauces summas, ko reizina ar to operacionālo darbinieku skaitu, kurus Aģentūra pieņēmusi darbā kā štata darbiniekus; minēto maksājumu piemēro darbiniekiem, kuri atstāj valsts dienestu un kuri laikā, kad Aģentūra viņus pieņem darbā, aktīvajā dienestā nav bijuši ilgāk par 15 gadiem.

2. Atsauces summa ir vienāda ar III funkciju grupas 8. pakāpes 1. līmeņa līgumdarbinieka gada pamatalgu, kā noteikts Nodarbināšanas kārtības 93. pantā, un piemērojot attiecīgajā dalībvalstī piemērojamo korekcijas koeficientu.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās summas ikgadējais maksājums kļūst izpildāms tikai ar noteikumu, ka dalībvalstis attiecīgi palielina savu vispārējo valsts robežsardzes personālu, attiecīgajā laikposmā pieņemot darbā jaunus darbiniekus. Ziņošanas nolūkā attiecīgo informāciju Aģentūrai sniedz ikgadējās divpusējās sarunās un pārbauda, izmantojot neaizsargātības novērtējumu nākamajā gadā. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās summas ikgadējais maksājums ir kļūst izpildāms pilnā apmērā attiecībā uz to darbinieku skaitu, kas četrus secīgus vai nesecīgus mēnešus ir faktiski izvietoti saskaņā ar 57. pantu, ievērojot III pielikumā noteikto limitu, un saskaņā ar 58. pantu, ievērojot IV pielikumā noteikto limitu. Maksājumus par šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem faktiskajiem izvietojumiem aprēķina proporcionāli, balstoties uz četru mēnešu atsauces periodu.

Aģentūra piešķir avansa maksājumu saistībā ar šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto summu ikgadējiem maksājumiem saskaņā ar īstenošanas aktu, kas minēts šā panta 4. punktā, pēc tam, kad dalībvalsts, kura veikusi ieguldījumu, ir iesniegusi konkrētu un pamatotu pieprasījumu.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktu, paredzot sīki izstrādātus noteikumus par ikgadējā maksājuma kārtību un par šā panta 3. punktā paredzēto piemērojamo nosacījumu uzraudzību. Minētie noteikumi ietver kārtību avansa maksājumiem pēc šā panta 3. punktā izklāstīto nosacījumu izpildes, kā arī proporcionālo aprēķinu kārtību, tostarp gadījumos, kad tehnisko darbinieku komandas izvietošana izņēmuma kārtā pārsniedz valsts maksimālo ieguldījumu, kas izklāstīts III pielikumā. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 122. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Īstenojot finansiālo atbalstu saskaņā ar šo pantu, Aģentūra un dalībvalstis nodrošina līdzfinansēšanas un dubultas nefinansēšanas principu ievērošanu.

62. pants

Apmācība

1. Aģentūra, ņemot vērā 9. panta 8. punktā minēto spēju ceļvedi, ja tāds ir pieejams, un sadarbojoties ar atbilstošajām dalībvalstu apmācību struktūrām un attiecīgā gadījumā *EASO*, *FRA*, Eiropas Savienības Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu LISA*) un Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūru (*CEPOL*) izstrādā specifiskus mācību rīkus, tostarp īpašas mācības par bērnu un citu mazāk aizsargātā stāvoklī esošu personu aizsardzību. Mācību saturā ņem vērā attiecīgos pētniecības rezultātus un paraugpraksi. Aģentūra sniedz robežsargiem, atgriešanas speciālistiem, atgriešanas eskortam un citiem attiecīgiem darbiniekiem, kuri ir pastāvīgā korpusa dalībnieki, kā arī piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistiem un pamattiesību uzraudzības speciālistiem, viņu uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai atbilstošu specializētu apmācību. Aģentūra veic regulārus treniņus ar šiem robežsargiem un citiem vienību dalībniekiem saskaņā ar specializētās apmācības grafiku, kas minēts Aģentūras gada darba programmā.

2. Aģentūra nodrošina, ka visi štata darbinieki, kuri izvietojami kā vienību dalībnieki, pirms viņu pirmās izvietošanas Aģentūras organizētajās operacionālajās darbībās papildus 55. panta 3. punktā minētajai apmācībai ir saņēmuši atbilstīgu apmācību par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, vadlīnijām par tādu personu identificēšanu, kuras vēlas saņemt aizsardzību, un par to virzīšanu uz atbilstīgām procedūrām, vadlīnijām par bērnu, tostarp nepavadītu nepilngadīgo, cilvēku tirdzniecības upuru, tādu personu, kam vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība, un citu sevišķi mazāk aizsargātu personu īpašo vajadzību nodrošināšanu un gadījumā, ja ir paredzēts, ka viņi piedalās jūras operācijās, – par meklēšanu un glābšanu.

Šādās mācībā aplūko arī spēka pielietošanu atbilstīgi V pielikumam.

3. Aģentūra 2. punktā minētajā nolūkā, pamatojoties uz nolīgumiem ar atsevišķām dalībvalstīm, ievieš vajadzīgās mācību programmas minēto dalībvalstu specializētajās mācību un izglītības iestādēs, tostarp dalībvalstīs esošajās Aģentūras partnerības akadēmijās. Aģentūra nodrošina, ka mācību programmas pamatojas uz kopēju izglītības pamatsaturu, tās ir saskaņotas un veicina savstarpējo sapratni un kopīgu kultūru, kas balstās uz Līgumos nostiprinātajām vērtībām. Mācību izmaksas pilnībā sedz Aģentūra.

Pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas Aģentūra var izveidot Aģentūras mācību centru, lai turpmāk veicinātu kopējas Eiropas kultūras iekļaušanu sniegtajā apmācībā.

4. Aģentūra īsteno nepieciešamās iniciatīvas, ar kurām nodrošina, ka visi dalībvalstu darbinieki, kas piedalās pastāvīgā korpusa vienībās, ir saņēmuši 2. punkta pirmajā daļā minēto apmācību.

5. Aģentūra īsteno vajadzīgās iniciatīvas, lai nodrošinātu apmācību darbiniekiem, kuri ir iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē un nozīmēti pastāvīgajā korpusā vai 51. pantā minētajā rezervē. Aģentūra nodrošina, ka tās štata darbinieki un visi darbinieki, kuri piedalās atgriešanas operācijās vai atgriešanas nodrošināšanas operācijās, pirms dalības Aģentūras organizētajās operacionālajās darbībās ir saņēmuši apmācību par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un mazāk aizsargātu personu nosūtīšanu.

6. Aģentūra izveido un turpmāk pilnveido robežsargu kopējo apmācības pamatprogrammu un Eiropas līmenī apmāca dalībvalstu robežsargu instruktorus, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un attiecīgajām jūras tiesībām, kā arī izveido un pilnveido tādu darbinieku kopējo apmācības programmu, kuri ir iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē. Kopējās pamatprogrammas mērķis ir veicināt augstākos standartus un paraugpraksi, īstenojot Savienības tiesības robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Aģentūra izstrādā kopējo apmācības pamatprogrammu pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu, kas minēts 108. pantā ("konsultatīvais forums"), un pamattiesību amatpersonu. Dalībvalstis integrē kopējo pamatprogrammu apmācībā, ko tās sniedz saviem valsts robežsargiem un darbiniekiem, kuri iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē.

7. Aģentūra arī piedāvā papildu apmācību kursus un seminārus par jautājumiem, kas saistīti ar ārējo robežu kontroli un trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, dalībvalstu un vajadzības gadījumā trešo valstu kompetento dienestu amatpersonām.

8. Aģentūra var organizēt apmācību pasākumus sadarbībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm to teritorijā.

9. Aģentūra izveido apmaiņas programmu, kas ļauj tās vienībās iesaistītajiem robežsargiem un darbiniekiem, kuri piedalās atgriešanas nodrošināšanas vienībās, apgūt zināšanas vai specifisku zinātību no ārvalstu pieredzes un paraugprakses, strādājot kopā ar robežsargiem un darbiniekiem, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē, dalībvalstī, kura nav to piederības dalībvalsts.

10. Aģentūra izveido un pastāvīgi pilnveido iekšēju kvalitātes kontroles mehānismu, lai augstā līmenī nodrošinātu štata darbinieku, jo īpaši Aģentūras operacionālajās darbībās iesaistīto štata darbinieku, apmācību, speciālās zināšanas un profesionalitāti. Pamatojoties uz kvalitātes kontroles mehānisma īstenošanu, Aģentūra sagatavo gada izvērtējuma ziņojumu, ko pievieno gada darbības pārskatam.

63. pants

Tehniskā aprīkojuma iegāde vai noma

1. Aģentūra saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem var pati vai kopīpašumā ar kādu dalībvalsti iegādāties vai nomāt tehnisko aprīkojumu, kas jāizvieto, veicot kopīgās operācijas, pilotprojektus, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, darbības atgriešanas jomā, tostarp atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu vai tehniskās palīdzības projektus.

2. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem visaptverošu daudzgadu stratēģiju attiecībā uz to, kā pilnveidot Aģentūras pašas tehniskās spējas, ņemot vērā Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu, tostarp 9. panta 8. punktā minēto spēju ceļvedi, ja tas ir pieejams, un budžeta resursus, kuri minētajam mērķim darīti pieejami daudzgadu finanšu shēmā. Lai nodrošinātu atbilstību piemērojamam tiesiskajam un finanšu regulējumam un politiskajam satvaram, izpilddirektors sagatavo priekšlikumu tikai pēc Komisijas pozitīva atzinuma saņemšanas.

Daudzgadu stratēģijai pievieno sīki izstrādātu īstenošanas plānu, kurā norādīts laika grafiks attiecībā uz iegādi vai nomu, iepirkumu plānošanu un riska mazināšanu. Ja valde, pieņemot stratēģiju un plānu, izlemj novirzīties no Komisijas atzinuma, tā sniedz Komisijai šādas rīcības pamatojumu. Pēc daudzgadu stratēģijas pieņemšanas īstenošanas plāns kļūst par 100. panta 2. punkta k) apakšpunktā minētā vienotā plānošanas dokumenta daudzgadu plāna komponenta daļu.

3. Aģentūra var iegādāties tehnisko aprīkojumu ar izpilddirektora lēmumu, tam apspriežoties ar valdi, un saskaņā ar piemērojamajiem iepirkuma noteikumiem. Pirms jebkuras aprīkojuma iegādes vai nomas, kas saistīta ar ievērojamām izmaksām Aģentūrai, veic vajadzību, kā arī izmaksu un ieguvumu rūpīgu analīzi. Jebkādus ar šādu iegādi vai nomu saistītus izdevumus paredz Aģentūras budžetā, ko pieņem valde.

4. Ja Aģentūra iegādājas vai nomā liela apjoma tehnisko aprīkojumu, piemēram, gaisa kuģus, dienesta transportlīdzekļus vai kuģus, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja Aģentūra veic aprīkojuma iegādi vai tā iegādi kopīpašumā, tā vienojas ar kādu no dalībvalstīm, ka minētā dalībvalsts nodrošinās, ka aprīkojums tiek reģistrēts kā tāds, ko izmanto valdības dienestā saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamām tiesībām, tostarp šāda tehniskā aprīkojuma prerogatīvām un imunitāti saskaņā ar starptautiskajām tiesībām;

b) nomāšanas gadījumā aprīkojumu reģistrē kādā no dalībvalstīm.

5. Pamatojoties uz nolīguma paraugu, ko izstrādājusi Aģentūra un apstiprinājusi valde, reģistrācijas dalībvalsts un Aģentūra vienojas par noteikumiem, ar kādiem tiks nodrošināta aprīkojuma ekspluatējamība. Ja aktīvi ir iegādāti kopīpašumā, noteikumos arī nosaka laikposmus, kuros aktīvi ir pilnībā pieejami Aģentūrai, un nosaka minēto aktīvu izmantošanu, tostarp paredzot īpašus noteikumus par ātru izvietošanu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos un minēto aktīvu finansēšanu.

6. Ja Aģentūrai nav vajadzīgo kvalificēto štata darbinieku, reģistrācijas dalībvalsts vai tehniskā aprīkojuma piegādātājs nodrošina vajadzīgos ekspertus un tehnisko darbinieku komandu, lai tehnisko aprīkojumu varētu ekspluatēt juridiski pareizā un drošā veidā saskaņā ar šā panta 5. punktā minēto nolīguma paraugu un plānu, kas balstīts uz 64. panta 9. punktā minētajām ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem. Šādā gadījumā tehnisko aprīkojumu, kas ir tikai Aģentūras īpašums, dara Aģentūrai pieejamu pēc tās pieprasījuma, un reģistrācijas dalībvalsts nevar atsaukties uz 64. panta 9. punktā minēto ārkārtas situāciju.

Pieprasot dalībvalstij nodrošināt tehnisko aprīkojumu un darbiniekus, Aģentūra ņem vērā konkrētos operacionālos sarežģījumus, ar ko šī dalībvalsts saskaras pieprasījuma iesniegšanas brīdī.

64. pants

Tehniskā aprīkojuma rezerve

1. Aģentūra izveido un uztur centralizētu tā tehniskā aprīkojuma rezervē esošā tehniskā aprīkojuma reģistru, ko veido vai nu dalībvalstīm, vai Aģentūrai piederošs aprīkojums vai dalībvalstīm un Aģentūrai kopīpašumā piederošs aprīkojums, kas paredzēts tās operacionālajām darbībām.

2. Vienīgi Aģentūrai piederošais aprīkojums ir pilnībā pieejams izvietošanai jebkurā laikā.

3. Kopīpašumā esošais aprīkojums, no kura vairāk nekā 50 % pieder Aģentūrai, arī ir pieejams izvietošanai saskaņā nolīgumu starp dalībvalsti un Aģentūru, kas noslēgts saskaņā ar 63. panta 5. punktu.

4. Aģentūra nodrošina tehniskā aprīkojuma rezervē uzskaitītā aprīkojuma saderību un sadarbspēju.

5. Šā panta 4. punkta nolūkā Aģentūra ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un Komisiju nosaka tehniskos standartus aprīkojuma izvietošanai Aģentūras darbībās, kad tas nepieciešams. Aprīkojumam, ko Aģentūra iegādājusies savā īpašumā vai kopīpašumā, un aprīkojumam, kas pieder dalībvalstīm un kas uzskaitīts tehniskā aprīkojuma rezervē, ir jāatbilst minētajiem standartiem.

6. Pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu un ņemot vērā Aģentūras riska analīzi un neaizsargātības novērtējuma rezultātus, valde katru gadu līdz 31. martam izlemj, kāds minimālais tehniskā aprīkojuma vienību skaits nepieciešams, lai nodrošinātu Aģentūras vajadzības nākamajā gadā, jo īpaši attiecībā uz kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, darbību atgriešanas jomā, tostarp atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju, veikšanu. Aģentūras aprīkojumu iekļauj minimālajā tehniskā aprīkojuma vienību skaitā. Ar minēto lēmumu nosaka noteikumus, kas attiecas uz tehniskā aprīkojuma izvietošanu operacionālajās darbībās.

Ja ar minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu nepietiek, lai īstenotu operacionālo plānu, par kādu ir vienošanās šādām darbībām, Aģentūra pārskata minēto minimālo skaitu, balstoties uz pamatotām vajadzībām un vienošanos ar dalībvalstīm.

7. Tehniskā aprīkojuma rezerve ietver minimālo aprīkojuma vienību skaitu, kas identificēts kā Aģentūrai nepieciešams katram tehniskā aprīkojuma veidam. Tehniskā aprīkojuma rezervē ierakstīto aprīkojumu izvieto kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanas, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā.

8. Tehniskā aprīkojuma rezerve ietver ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervi, kurā ietilpst ierobežots skaits aprīkojuma vienību, kāds vajadzīgs iespējamos ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos. Dalībvalstu ieguldījumu ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervē plāno saskaņā ar ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem, kas minēti šā panta 9. punktā. Attiecībā uz minētajā rezervē iekļautajām aprīkojuma vienībām dalībvalstis nevar atsaukties uz šā panta 9. punktā minēto ārkārtas situāciju.

Attiecīgā dalībvalsts minētajā sarakstā iekļauto aprīkojumu ar nepieciešamajiem ekspertiem un tehnisko komandu nosūta uz galamērķi izvietošanai cik drīz vien iespējams un katrā ziņā ne vēlāk kā 10 dienās pēc dienas, kad panākta vienošanās par operacionālo plānu.

Aģentūra dod ieguldījumu šajā rezervē, piešķirot Aģentūras rīcībā esošo aprīkojumu, kā minēts 63. panta 1. punktā.

9. Dalībvalstis dod ieguldījumu tehniskā aprīkojuma rezervē. Dalībvalstu ieguldījumu rezervē un tehniskā aprīkojuma izvietošanu konkrētās operācijās plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem un tādā mērā, kā tas veido daļu no minimālā tehniskā aprīkojuma vienību skaita konkrētam gadam, dalībvalstis savu tehnisko aprīkojumu dara pieejamu izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un šādas informācijas, saturu iekļauj 65. panta 1. punktā minētajā ziņojumā. Aģentūra iesniedz pieprasījumu vismaz 45 dienas pirms liela apjoma aprīkojuma paredzētās izvietošanas un 30 dienas pirms cita aprīkojuma paredzētās izvietošanas. Ieguldījumu tehniskā aprīkojuma rezervē pārskata katru gadu.

10. Valde reizi gadā, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, lemj par noteikumiem attiecībā uz tehnisko aprīkojumu, tostarp par vajadzīgo minimālo vienību skaitu katram tehniskā aprīkojuma veidam, izvietošanu un izmaksu atlīdzināšanu, kā arī par ierobežotu skaitu tehniskā aprīkojuma vienību ātrās reaģēšanas rezervei. Budžeta apsvērumu dēļ valde šo lēmumu pieņem līdz katra gada 31. martam.

11. Ja tiek veikts ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, attiecīgi piemēro 39. panta 15. punktu.

12. Ja rodas neparedzēta vajadzība pēc tehniskā aprīkojuma kopīgai operācijai vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam pēc tam, kad ir noteikts minimālais tehniskā aprīkojuma vienību skaits, un šo vajadzību nevar apmierināt no tehniskā aprīkojuma rezerves vai ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezerves, dalībvalstis, ja ir iespējams, Aģentūrai pēc tās pieprasījuma *ad hoc* dara pieejamu nepieciešamo tehnisko aprīkojumu.

13. Izpilddirektors regulāri ziņo valdei par tehniskā aprīkojuma rezervē ietvertā aprīkojuma sastāvu un izvietošanu. Ja minimālais rezervē nepieciešamais tehniskā aprīkojuma vienību skaits nav sasniegts, izpilddirektors par to tūlīt informē valdi. Valde steidzami pieņem lēmumu par tehniskā aprīkojuma izvietošanas prioritātēm un veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu iztrūkumu. Valde informē Komisiju par iztrūkumu un par pasākumiem, ko tā veikusi. Komisija pēc tam par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi, darot zināmu arī savu vērtējumu.

14. Dalībvalstis reģistrē tehniskā aprīkojuma rezervē visus transportlīdzekļus un darbības aprīkojumu, kas iegādāts atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 515/2014 ([42]) 7. panta 1. punktu vai attiecīgā gadījumā ar jebkuru citu turpmāko speciālo Savienības finansējumu, kas dalībvalstīm darīts pieejams ar skaidru mērķi, proti, palielināt Aģentūras operacionālās spējas. Minētais tehniskais aprīkojums ir daļa no minimālā tehniskā aprīkojuma vienību skaita konkrētam gadam.

([42]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 515/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām un atceļ Lēmumu Nr. 574/2007/EK (OV L 150, 20.5.2014., 143. lpp.).

Pēc pieprasījuma, ko Aģentūra izsaka ikgadējo divpusējo sarunu ietvaros, dalībvalstis dara Aģentūrai pieejamu izvietošanai tehnisko aprīkojumu, ko līdzfinansē atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām vai no jebkāda cita turpmākā īpašā Savienības finansējuma, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā. Katru aprīkojuma vienību dara pieejamu uz laiku līdz četriem mēnešiem, kā plānots ikgadējās divpusējās sarunās. Dalībvalstis var nolemt kādu aprīkojuma vienību izvietot ilgāk par četriem mēnešiem. Ja tiek veikta operacionālā darbība, kas minēta šīs regulas 39. vai 42. pantā, dalībvalstis nevar atsaukties uz šā panta 9. punktā minēto ārkārtas situāciju.

15. Aģentūra pārvalda reģistru par tehniskā aprīkojuma rezervi šādi:

a) klasifikācija pēc aprīkojuma veida un operācijas veida;

b) klasifikācija pēc īpašnieka (dalībvalsts, Aģentūra, citi);

c) pieprasītā aprīkojuma vienību kopējais skaits;

d) vajadzīgā komanda, ja piemērojams;

e) cita informācija, piemēram, ziņas par reģistrāciju, transporta un uzturēšanas prasības, valstī piemērojamie eksporta noteikumi, tehniskās instrukcijas vai cita informācija, kas attiecas uz aprīkojuma pareizu izmantošanu;

f) norāde par to, vai aprīkojuma vienība ir finansēta no Savienības finansējuma.

16. Aģentūra 100 % apmērā finansē tā tehniskā aprīkojuma izvietošanu, kas veido daļu no tehniskā aprīkojuma vienību minimālā skaita un ko konkrēta dalībvalsts ir nodrošinājusi attiecīgajā gadā. Tā tehniskā aprīkojuma izvietošanu, kas neveido daļu no tehniskā aprīkojuma vienību minimālā skaita, Aģentūra līdzfinansē līdz pat 100 % apmērā no attiecināmajiem izdevumiem, ņemot vērā to dalībvalstu konkrētos apstākļus, kuras šādu tehnisko aprīkojumu izvieto.

65. pants

Ziņošana par Aģentūras spējām

1. Pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, valde pieņem un Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Komisijai iesniedz gada ziņojumu par 51., 55., 56., 57., 58., 63. un 64. panta īstenošanu ("gada īstenošanas ziņojums").

2. Gada īstenošanas ziņojumā jo īpaši iekļauj:

a) to darbinieku skaitu, ko katra dalībvalsts ir apņēmusies nosūtīt dalībai pastāvīgajā korpusā, tostarp izmantojot ātrās reaģēšanas rezervi, un apņēmusies iekļaut piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervē;

b) to štata darbinieku skaitu, ko Aģentūra ir apņēmusies nosūtīt dalībai pastāvīgajā korpusā;

c) to darbinieku skaitu, ko katra dalībvalsts un Aģentūra iepriekšējā gadā faktiski izvietojušas no pastāvīgā korpusa sadalījumā pēc specializācijas;

d) tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts un Aģentūra ir apņēmusies nodot tehniskā aprīkojuma rezervē;

e) tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts un Aģentūra iepriekšējā gadā ir izvietojusi no tehniskā aprīkojuma rezerves;

f) tā aprīkojuma vienību skaitu, par ko bija apņemšanās nodot ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervē, un skaitu, kas no rezerves tika izvietots;

g) Aģentūras cilvēkresursu un tehnisko spēju pilnveidi.

3. Gada īstenošanas ziņojumā uzskaita dalībvalstis, kas iepriekšējā gadā ir atsaukušās uz 57. panta 9. punktā un 64. panta 9. punktā minēto ārkārtas situāciju, un ietver attiecīgo dalībvalstu norādītos iemeslus un sniegto informāciju.

4. Lai nodrošinātu pārredzamību, izpilddirektors reizi ceturksnī informē valdi par 2. punktā uzskaitītajiem elementiem attiecībā uz pašreizējo gadu.

66. pants

Pētniecība un inovācija

1. Aģentūra, ņemot vērā 9. panta 8. punktā minēto spēju ceļvedi, proaktīvi uzrauga un dod ieguldījumu pētniecības un inovācijas darbībās, kas attiecas uz Eiropas integrēto robežu pārvaldību, tostarp attiecībā uz progresīvu robežkontroles tehnoloģiju izmantošanu. Aģentūra izplata minēto pētījumu rezultātus Eiropas Parlamentam, dalībvalstīm un Komisijai saskaņā ar 92. pantu. Tā pēc vajadzības var izmantot minētos rezultātus kopīgajās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās.

2. Aģentūra, ņemot vērā 9. panta 8. punktā minēto spēju ceļvedi, palīdz dalībvalstīm un Komisijai identificēt galvenās pētījumu tēmas. Aģentūra palīdz dalībvalstīm un Komisijai izstrādāt un īstenot attiecīgās Savienības pamatprogrammas attiecībā uz pētniecības un inovācijas darbībām.

3. Aģentūra īsteno tās Pētniecības un inovāciju pamatprogrammas daļas, kas attiecas uz robežu drošību. Šajā nolūkā un ja Komisija tai deleģējusi attiecīgas pilnvaras, Aģentūrai ir šādi uzdevumi:

a) atsevišķu programmas īstenošanas posmu un konkrētu projektu dažu posmu pārvaldība, pamatojoties uz attiecīgajām Komisijas pieņemtajām darba programmām;

b) budžeta izpildes dokumentu pieņemšana attiecībā uz ieņēmumiem un izdevumiem, kā arī visu to darbību veikšana, kas vajadzīgas attiecīgās programmas pārvaldībai;

c) atbalsta nodrošināšana attiecībā uz programmas īstenošanu.

4. Aģentūra var plānot un īstenot pilotprojektus jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

5. Aģentūra publisko informāciju par tās pētniecības projektiem, tostarp demonstrējuma projektiem, iesaistītajiem sadarbības partneriem un projektu budžetu.

10. IEDAĻA

***Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēma* (ETIAS)**

67. pants

ETIAS centrālās vienības izveide

Aģentūra nodrošina *ETIAS* centrālās vienības izveidi un darbību, kā minēts Regulas (ES) 2018/1240 7. pantā.

11. IEDAĻA

Sadarbība

68. pants

Aģentūras sadarbība ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskajām organizācijām

1. Aģentūra sadarbojas ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un var sadarboties ar starptautiskajām organizācijām saskaņā ar to attiecīgo tiesisko regulējumu un izmanto esošo informāciju, resursus un sistēmas, kas pieejamas *EUROSUR* satvarā.

Saskaņā ar pirmo daļu Aģentūra jo īpaši sadarbojas ar:

a) Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD);

b) Eiropolu;

c) *EASO*;

d) *FRA*;

e) *Eurojust*;

f) Eiropas Savienības Satelītcentru;

g) *EFCA* un *EMSA*;

h) *eu-LISA*;

i) Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūru (*EASA*) un Eiropas Gaisa satiksmes pārvaldības tīkla (*EATMN*) tīkla pārvaldnieku;

j) KDAP misijām un operācijām saskaņā ar to pilnvarām nolūkā nodrošināt:

   i) Eiropas integrētās robežu pārvaldības standartu veicināšanu;

   ii) situācijas apzināšanu un riska analīzi.

Aģentūra var arī sadarboties ar šādām starptautiskajām organizācijām, ciktāl tās saistītas ar tās uzdevumiem, saskaņā ar to attiecīgo tiesisko regulējumu:

a) Apvienoto Nāciju Organizāciju ar tās attiecīgo biroju, aģentūru, organizāciju un citu struktūru starpniecību, jo īpaši ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju, Augstā cilvēktiesību komisāra biroju, Starptautisko Migrācijas organizāciju, Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas biroju un Starptautisko Civilās aviācijas organizāciju;

b) Starptautisko kriminālpolicijas organizāciju (Interpolu);

c) Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju;

d) Eiropas Padomi un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāru;

e) Narkotiku jūras ceļu izpētes un operacionālo centru (*MAOC-N*);

2. Šā panta 1. punktā minētā sadarbība notiek ar 1. punktā minētajām vienībām noslēgto darba vienošanos satvarā. Šādām vienošanām nepieciešams Komisijas iepriekšējs apstiprinājums. Par ikvienu šādu vienošanos aģentūra informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. Attiecībā uz klasificētas informācijas apstrādi 2. punktā minētās darba vienošanās paredz, ka attiecīgā Savienības struktūra, birojs, aģentūra vai starptautiskā organizācija ievēro drošības noteikumus un standartus, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro Aģentūra. Pirms vienošanās noslēgšanas veic novērtējuma apmeklējumu, un Komisiju informē par šā novērtējuma apmeklējuma rezultātu.

4. Lai gan tas ir ārpus šīs regulas darbības jomas, Aģentūra sadarbojas arī ar Komisiju un attiecīgā gadījumā ar dalībvalstīm un EĀDD attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar muitas jomu, tostarp riska pārvaldību, ja minētās darbības atbalsta viena otru. Minētā sadarbība neskar Komisijas, Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu esošo kompetenci.

5. Šā panta 1. punktā minētās Savienības iestādes, struktūras, biroji, aģentūras un starptautiskās organizācijas izmanto no Aģentūras saņemto informāciju tikai, ievērojot savu kompetenci, un tiktāl, ciktāl tās ievēro pamattiesības, tostarp datu aizsardzības prasības.

Jebkuru Aģentūras apstrādāto personas datu tālāku nosūtīšanu citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām atbilstīgi 87. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktam reglamentē īpašas darba vienošanās attiecībā uz personas datu apmaiņu.

Darba vienošanās, kas minētas otrajā daļā, ietver noteikumus, kuri nodrošina to, ka personas datus, ko Aģentūra nosūta Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, citiem mērķiem var apstrādāt tikai ar Aģentūras atļauju un ar nosacījumu, ka šāda apstrāde ir saderīga ar sākotnējo mērķi, kuram Aģentūra vāca un nosūtīja konkrētos datus. Minētās Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras rakstveidā reģistrē katrā atsevišķajā gadījumā veikto atbilstības novērtējumu.

Jebkura personas datu nosūtīšana starptautiskajām organizācijām, ko Aģentūra veic atbilstīgi 87. panta 1. punkta c) apakšpunktam, tiek veiktas saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem, kas izklāstīti IV pielikuma 2. nodaļā.

Aģentūra jo īpaši nodrošina, ka visas ar šādām starptautiskām organizācijām noslēgtās darba vienošanās par personas datu apmaiņu atbilstīgi 87. panta 1. punkta c) apakšpunktam atbilst Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļai un minētajā regulā paredzētajos gadījumos tām ir nepieciešama Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atļauja.

Aģentūra nodrošina, ka personas dati, ko nosūta starptautiskām organizācijām, tiek apstrādāti tikai tiem nolūkiem, kādiem tie tikuši nosūtīti.

6. Informācijas apmaiņu starp Aģentūru un Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskajām organizācijām, kas minētas 1. punktā, veic, izmantojot 14. pantā minēto sakaru tīklu vai citas akreditētas informācijas apmaiņas sistēmas, kuras atbilst pieejamības, konfidencialitātes un integritātes kritērijiem.

69. pants

Eiropas sadarbība krasta apsardzes funkciju jomā

1. Neskarot *EUROSUR*, Aģentūra sadarbībā ar *EFCA* un *EMSA* atbalsta valsts iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas valsts un Savienības līmenī un vajadzības gadījumā starptautiskā līmenī:

a) koplietojot, apkopojot un analizējot informāciju, kas ir pieejama kuģu ziņošanas sistēmās un citās minēto aģentūru mitinātās vai minētajām aģentūrām pieejamās informācijas sistēmās, saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem un neskarot datu atrašanos dalībvalstu īpašumā;

b) sniedzot uzraudzības un komunikācijas pakalpojumus uz progresīvu tehnoloģiju bāzes, tostarp izmantojot kosmosā bāzētu un zemes infrastruktūru un uz jebkura veida platformas uzmontētus sensorus;

c) spēju veidošanas ceļā, izstrādājot pamatnostādnes un ieteikumus un izveidojot paraugpraksi, kā arī nodrošinot personāla apmācību un apmaiņu;

d) veicinot informācijas apmaiņu un sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā, tostarp analizējot darbības problēmas un apdraudējumus, kas rodas jūrniecības jomā;

e) spēju koplietošanas ceļā, plānojot un īstenojot vairākmērķu operācijas un koplietojot līdzekļus un citas spējas, ciktāl šīs darbības koordinē minētās aģentūras un par tām ir saņemta attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišana.

2. Konkrētus veidus sadarbībai krasta apsardzes funkciju jomā starp Aģentūru, *EFCA* un *EMSA* nosaka ar darba vienošanos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un finanšu noteikumiem, ko piemēro minētajām aģentūrām. Šādu vienošanos apstiprina Aģentūras valde, *EFCA* Administratīvā padome un *EMSA* valde. Aģentūra, *EFCA* un *EMSA* izmanto saistībā ar to sadarbību saņemto informāciju tikai sava tiesiskā regulējuma robežās un ievērojot pamattiesības, tostarp datu aizsardzības prasības.

3. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Aģentūru, *EFCA* un *EMSA*, dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par Eiropas sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā. Minētā rokasgrāmata ietver pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi informācijas apmaiņai. Komisija rokasgrāmatu pieņem ieteikuma veidā.

70. pants

Sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti

1. Aģentūra veicina dalībvalstu operacionālo sadarbību ar Īriju un Apvienoto Karalisti konkrētās darbībās.

2. *EUROSUR* vajadzībām informācijas apmaiņa un sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti var notikt, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti attiecīgi starp Īriju vai Apvienoto Karalisti un vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm, vai izmantojot reģionālus tīklus, kā pamatā ir minētie nolīgumi. Nacionālie koordinācijas centri ir kontaktpunkti informācijas apmaiņai ar atbilstīgajām Īrijas un Apvienotās Karalistes iestādēm saistībā ar *EUROSUR*.

3. Šā panta 2. punktā minētajos nolīgumos nosaka, ka nacionālais koordinācijas centrs un atbilstīgā iestāde Īrijā vai Apvienotajā Karalistē apmainās tikai ar šādu informāciju:

a) informāciju, kas iekļauta dalībvalsts valsts situācijas attēlā, ciktāl šāda informācija ir nodota Aģentūrai Eiropas situācijas attēla izveidei;

b) Īrijas vai Apvienotās Karalistes iegūtu informāciju, kas ir svarīga no Eiropas situācijas attēla izveides viedokļa;

c) 25. panta 5. punktā minēto informāciju.

4. Informāciju, ko saistībā ar *EUROSUR* sniedz Aģentūra vai tāda dalībvalsts, kura nav 2. punktā minēta nolīguma puse, nevar darīt zināmu Īrijai vai Apvienotajai Karalistei, pirms nav saņemta Aģentūras vai minētās dalībvalsts piekrišana. Dalībvalstīm un Aģentūrai ir saistošs atteikums darīt zināmu minēto informāciju Īrijai vai Apvienotajai Karalistei.

5. Saskaņā ar šo pantu sniegtu informāciju ir aizliegts nodot tālāk vai citādāk paziņot trešām valstīm vai citām trešām personām.

6. Šā panta 2. punktā minētajos nolīgumos paredz noteikumus par finanšu izmaksām, kas rodas saistībā ar Īrijas vai Apvienotās Karalistes dalību minēto nolīgumu īstenošanā.

7. Palīdzība, ko sniedz Aģentūra saskaņā ar 10. panta 1. punkta n), o) un p) apakšpunktu, attiecas uz dalībvalstu īstenotajām atgriešanas operācijām, kurās piedalās arī Īrija vai Apvienotā Karaliste.

8. Šīs regulas piemērošana Gibraltāra robežām tiek apturēta līdz laikam, kad būs panākta vienošanās par pasākumu piemērošanas jomu attiecībā uz personu pārvietošanos pāri dalībvalstu ārējām robežām.

71. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

1. Dalībvalstis un Aģentūra sadarbojas ar trešām valstīm nolūkā īstenot Eiropas integrētu robežu pārvaldību un migrācijas politiku saskaņā ar 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu.

2. Pamatojoties uz politikas prioritātēm, kas noteiktas saskaņā ar 8. panta 4. punktu, Aģentūra sniedz tehnisko un operacionālo palīdzību trešām valstīm, ievērojot Savienības ārējās darbības politiku, tostarp attiecībā uz pamattiesību un personas datu aizsardzību un attiecībā uz neizraidīšanas principu.

3. Aģentūra un dalībvalstis ievēro Savienības tiesības, tostarp normas un standartus, kas ir Savienības *acquis* daļa, tostarp ja sadarbība ar trešām valstīm notiek minēto trešo valstu teritorijā.

4. Sadarbības izveide ar trešām valstīm sekmē Eiropas integrētās robežu pārvaldības standartu veicināšanu.

72. pants

Dalībvalstu sadarbība ar trešām valstīm

1. Dalībvalstis var sadarboties operacionālā līmenī ar vienu vai vairākām trešām valstīm saistība ar jomām, ko aptver šī regula. Šāda sadarbība var ietvert informācijas apmaiņu un notikt, balstoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, citiem vienošanos veidiem vai izmantojot reģionālus tīklus, kas izveidoti pamatojoties uz minētajiem nolīgumiem.

2. Noslēdzot šā panta 1. punktā minētos divpusējos un daudzpusējos nolīgumus, dalībvalstis var iekļaut noteikumus par informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* vajadzībām saskaņā ar 75. un 89. pantu.

3. Divpusējos un daudzpusējos nolīgumos un citos vienošanos veidos, kas minēti 1. punktā, ievēro Savienības un starptautiskās tiesības par pamattiesībām un starptautisko aizsardzību, tostarp Hartu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu, tās 1967. gada protokolu, un jo īpaši neizraidīšanas principu. Īstenojot šādus nolīgumus un vienošanās, dalībvalstis regulāri vērtē un ņem vērā vispārīgo situāciju trešā valstī, un ņem vērā 8. pantu.

73. pants

Sadarbība starp Aģentūru un trešām valstīm

1. Aģentūra, ciktāl tas vajadzīgs tās uzdevumu izpildei, var sadarboties ar trešo valstu iestādēm, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula. Sadarbojoties ar trešām valstīm, arī tad, ja šāda sadarbība notiek attiecīgo trešo valstu teritorijā, Aģentūra ievēro Savienības tiesības, tostarp normas un standartus, kas ir Savienības *acquis* daļa.

2. Sadarbojoties ar trešo valstu iestādēm, kā minēts šā panta 1. punktā, Aģentūra ar Savienības delegāciju un attiecīgā gadījumā, ievērojot 68. panta 1. punkta otrās daļas j) apakšpunktu, ar KDAP misiju un operāciju atbalstu, un sadarbojoties ar tām, rīkojas saskaņā ar Savienības ārējās darbības politiku, tostarp attiecībā uz pamattiesību un personas datu aizsardzību, neizraidīšanas principu, patvaļīgas aizturēšanas aizliegumu un spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās un necilvēcīga vai pazemojoša soda aizliegumu.

3. Apstākļos, kuros no pastāvīgā korpusa nepieciešama robežu pārvaldības vienību izvietošana trešā valstī, kur vienību dalībnieki īstenos izpildpilnvaras, Savienība, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. pantu, noslēdz ar attiecīgo trešo valsti statusa nolīgumu, kas sagatavots, balstoties uz 76. panta 1. punktā minēto statusa nolīguma paraugu. Statusa nolīgums aptver visus aspektus, kas vajadzīgi, lai veiktu minētās darbības. Tajā jo īpaši nosaka operācijas darbības jomu, noteikumus par civiltiesisko atbildību un kriminālatbildību, vienību dalībnieku uzdevumus un pilnvaras, pasākumus saistībā ar vietējā biroja izveidi un praktiskus pasākumus, kas saistīti ar pamattiesību ievērošanu. Ar statusa nolīgumu nodrošina, ka minēto operāciju laikā tiek pilnībā ievērotas pamattiesības, un paredz sūdzību izskatīšanas mehānismu. Ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju apspriežas par statusa nolīguma noteikumiem, kas attiecas uz datu nosūtīšanu, ja minētie noteikumi ievērojami atšķiras no statusa nolīguma parauga.

4. Aģentūra arī rīkojas, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz ar trešo valstu iestādēm, kas minētas šā panta 1. punktā, saskaņā ar Savienības tiesībām un politiku atbilstoši 76. panta 4. punktam, ja šādas vienošanās ir pieejamas.

Darba vienošanās, kas minētas šā punkta pirmajā daļā, paredz precīzi noteiktu sadarbības jomu, veidu un mērķi un attiecas uz operacionālās sadarbības vadību. Šādas darba vienošanās var iekļaut noteikumus par sensitīvas neklasificētas informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* satvarā saskaņā ar 74. panta 3. punktu.

Aģentūra nodrošina, trešās valstis, kurām informācija tiek nosūtīta, apstrādā minēto informāciju tikai tiem nolūkiem, kādiem tā tikusi nosūtīta. Visas darba vienošanās par apmaiņu ar klasificētu informāciju noslēdz saskaņā ar šīs regulas 76. panta 4. punktu. Aģentūra lūdz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja iepriekšēju atļauju, ja minētās darba vienošanās paredz personas datu nosūtīšanu un ja tas paredzēts Regulā (ES) 2018/1725.

5. Aģentūra palīdz īstenot Savienības ārpolitiku atgriešanas un atpakaļuzņemšanas jomā Savienības ārējās darbības politikas satvarā un jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

6. Aģentūra var saņemt Savienības finansējumu saskaņā ar to attiecīgo instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta trešās valstis un ar tām saistītās darbības. Jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, un saskaņā ar finanšu noteikumiem, kas piemērojami Aģentūrai, tā var uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus trešās valstīs. Šādus projektus iekļauj 102. pantā minētajā vienotajā plānošanas dokumentā.

7. Aģentūra informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par darbībām, kas tiek veiktas, ievērojot šo pantu, un jo īpaši par darbībām, kuras saistītas ar tehnisko un operacionālo palīdzību robežu pārvaldības un atgriešanas jomā trešās valstīs un par sadarbības koordinatoru izvietošanu, un sniedz tiem detalizētu informāciju par pamattiesību ievērošanu. Aģentūra publisko visus nolīgumus, darba vienošanās, pilotprojektus un tehniskās palīdzības projektus ar trešām valstīm saskaņā ar 114. panta 2. punktu.

8. Aģentūra izvērtējumu par sadarbību ar trešām valstīm iekļauj savos gada ziņojumos.

74. pants

Tehniskā un operacionālā palīdzība, ko Aģentūra sniedz trešām valstīm

1. Aģentūra var koordinēt operacionālo sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm un sniegt tehnisko un operacionālo palīdzību trešām valstīm saistībā ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību.

2. Aģentūra pēc vienošanās ar attiecīgo trešo valsti var trešās valsts teritorijā veikt pasākumus saistībā ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību.

3. Operācijas trešās valsts teritorijā iekļauj gada darba programmā, kuru valde pieņem saskaņā ar 102. pantu, un veic, balstoties uz operacionālo plānu, par kuru vienojusies Aģentūra un attiecīgā trešā valsts, un apspriežoties ar iesaistītajām dalībvalstīm. Ja dalībvalsts vai dalībvalstis ir attiecīgās trešās valsts kaimiņos vai robežojas ar attiecīgās trešās valsts operācijas norises vietu, operacionālajam plānam un visiem tā grozījumiem ir nepieciešama minētās dalībvalsts vai minēto dalībvalstu piekrišana. Šīs regulas 38., 43., 46., 47., un 54. līdz 57. pantu *mutatis mutandis* piemēro izvietošanai trešās valstīs.

4. Izpilddirektors nodrošina trešās valstīs izvietotā personāla drošību.

Pirmās daļas nolūkā dalībvalstis informē izpilddirektoru par visām bažām saistībā ar to valstspiederīgo drošību, ja tos paredzēts izvietot konkrētu trešo valstu teritorijā.

Ja kāda trešā valstī izvietota darbinieka drošību nevar garantēt, izpilddirektors veic atbilstīgus pasākumus, apturot vai izbeidzot attiecīgos tās tehniskās un operacionālās palīdzības aspektus, ko Aģentūra sniedz attiecīgajai trešai valstij.

5. Neskarot pastāvīgā korpusa dalībnieku izvietošanu saskaņā ar 54. līdz 58. pantu, dalībvalstu iesaistīšanās operācijās trešo valstu teritorijā ir brīvprātīga.

Papildus 57. panta 9. punktā un šā panta 4. punktā minētajam atbilstīgajam mehānismam, ja iesaistīto darbinieku drošība nevar tikt garantēta tiktāl, ciktāl tas apmierinātu attiecīgo dalībvalsti, minētā dalībvalsts var nepiedalīties ar savu attiecīgo ieguldījumu operācijā attiecīgajā trešā valstī. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, kuras saturu iekļauj 65. pantā minētajā ziņojumā. Šādu informāciju sniedz ikgadējo divpusējo sarunu laikā un ne vēlāk kā 21 dienu pirms izvietošanas. Saskaņā ar 56. pantu norīkotu darbinieku izvietošanai ir nepieciešama piederības dalībvalsts piekrišana, kas tiek paziņota pēc Aģentūras paziņojuma un ne vēlāk kā 21 dienu pirms izvietošanas.

6. Operacionālajos plānos, kā minēts 3. punktā, var iekļaut noteikumus par informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* vajadzībām saskaņā ar 75. un 89. pantu.

75. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm EUROSUR satvarā

1. Nacionālie koordinācijas centri un attiecīgā gadījumā Aģentūra ir kontaktpunkti informācijas apmaiņai un sadarbībai ar trešām valstīm *EUROSUR* vajadzībām.

2. Noteikumi par informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* vajadzībām, kas ietverti 72. panta 2. punktā minētajos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, attiecas uz:

a) konkrētiem situācijas attēliem, kas tiek koplietoti ar trešām valstīm;

b) datiem no trešām valstīm, kurus var koplietot Eiropas situācijas attēlā, un minēto datu koplietošanas procedūras;

c) procedūrām un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem trešo valstu iestādēm var sniegt *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojums;

d) sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz sadarbību un informācijas apmaiņu ar trešo valstu novērotājiem *EUROSUR* vajadzībām.

3. Aģentūras vai dalībvalsts, kura nav 72. panta 1. punktā noteiktā nolīguma puse, saistībā ar *EUROSUR* sniegtu informāciju nevar darīt zināmu trešai valstij saskaņā ar minēto nolīgumu, pirms nav saņemta Aģentūras vai minētās dalībvalsts piekrišana. Dalībvalstij un Aģentūrai ir saistošs atteikums darīt zināmu minēto informāciju attiecīgajai trešai valstij.

76. pants

Komisijas uzdevumi, kas attiecas uz sadarbību ar trešām valstīm

1. Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm, Aģentūru, *FRA* un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, izstrādā statusa nolīguma paraugu darbībām, kas tiek īstenotas trešo valstu teritorijā.

2. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm un Aģentūru izstrādā paraugnoteikumus par informācijas apmaiņu *EUROSUR* satvarā saskaņā ar 70. panta 2. punktu un 72. panta 2. punktu.

Komisija pēc apspriešanās ar Aģentūru un citām attiecīgām Savienības struktūrām, birojiem vai aģentūrām, tostarp *FRA* un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, izstrādā 73. panta 4. punktā minēto darba vienošanos paraugu. Minētajā paraugā ietver noteikumus par pamattiesībām un mehānismus datu aizsardzībai, pievēršoties praktiskiem pasākumiem.

3. Pirms jauna 72. panta 1. punktā minēta divpusēja vai daudzpusēja nolīguma noslēgšanas attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai ar robežu pārvaldību un atgriešanu saistīto noteikumu projektus.

Attiecīgās dalībvalstis paziņo šādu esošu un jaunu divpusējo un daudzpusējo nolīgumu noteikumus, kas saistīti ar robežu pārvaldību un atgriešanu Komisijai, kas par tiem informē Padomi un Aģentūru.

4. Pirms valde apstiprina darba vienošanās starp Aģentūru un trešo valstu kompetentajām iestādēm, Aģentūra par tām paziņo Komisijai, kas sniedz savu apstiprinājumu. Pirms jebkādas šādas darba vienošanās noslēgšanas Aģentūra sniedz Eiropas Parlamentam detalizētu informāciju par darba vienošanās pusēm un tās plānoto saturu.

5. Aģentūra paziņo Komisijai par 74. panta 3. punktā minētajiem operacionālajiem plāniem. Jebkuram lēmumam izvietot sadarbības koordinatorus trešās valstīs saskaņā ar 77. pantu ir vajadzīgs Komisijas iepriekšējs atzinums. Par minētajām darbībām nekavējoties pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

77. pants

Sadarbības koordinatori trešās valstīs

1. Aģentūra var izvietot ekspertus no saviem štata darbiniekiem un citus ekspertus kā sadarbības koordinatorus, kuriem būtu jāparedz augstākā iespējamā aizsardzība laikā, kad viņi veic pienākumus trešās valstīs. Tie veido daļu no vietējiem vai reģionālajiem Savienības un dalībvalstu imigrācijas sadarbības koordinatoru un drošības ekspertu sadarbības tīkliem, tostarp no tīkla, kas izveidots atbilstīgi Regulai (ES)2019/1240. Pēc valdes lēmuma Aģentūra var paredzēt konkrētas sadarbības koordinatoru specializācijas atkarībā no operacionālajām vajadzībām attiecībā uz attiecīgo trešo valsti.

2. Savienības ārējās darbības politikā prioritāti attiecībā uz sadarbības koordinatoru izvietošanu piešķir tām trešām valstīm, kuras, pamatojoties uz riska analīzi, uzskatāmas par nelikumīgas imigrācijas izcelsmes vai tranzīta valstīm. Aģentūra uz savstarpējības pamata var uzņemt sadarbības koordinatorus, ko nosūtījušas minētās trešās valstis. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, katru gadu pieņem prioritāšu sarakstu. Sadarbības koordinatoru izvietošanu apstiprina valde pēc Komisijas atzinuma saņemšanas.

3. Aģentūras sadarbības koordinatoru uzdevumi ietver kontaktu izveidošanu un uzturēšanu ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs, uz kurām tie ir nosūtīti, nolūkā dot ieguldījumu nelikumīgas imigrācijas novēršanā, tās apkarošanā un atgriežamo personu atgriešanā, tostarp sniedzot tehnisko palīdzību trešo valstu valstspiederīgo identificēšanā un ceļošanas dokumentu ieguvē. Šādus uzdevumus veic, pilnībā ievērojot Savienības tiesības un ievērojot pamattiesības. Aģentūras sadarbības koordinatori īsteno ciešu koordināciju ar Savienības delegācijām, ar dalībvalstīm saskaņā ar Regulu (ES) 2019/1240 un attiecīgā gadījumā arī ar KDAP misijām un operācijām, kā izklāstīts 68. panta 1. punkta otrās daļas j) apakšpunktā. Ja iespējams, to biroji ir izvietoti tajās pašās ēkās, kurās atrodas Savienības delegācijas.

4. Trešās valstīs, kurās Aģentūra neizvieto atgriešanas sadarbības koordinatorus, Aģentūra var atbalstīt dalībvalsti atgriešanas sadarbības koordinatora izvietošanā, lai tas sniegtu atbalstu dalībvalstīm, kā arī atbalstītu Aģentūras pasākumus saskaņā ar 48. pantu.

78. pants

Novērotāju dalība Aģentūras darbībās

1. Aģentūra ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var uzaicināt Savienības iestāžu, struktūru, biroju, aģentūru vai starptautisko organizāciju novērotājus un 68. panta 1. punkta otrās daļas j) apakšpunktā minēto KDAP misiju un operāciju novērotājus piedalīties tās darbībās, jo īpaši kopīgās operācijās un pilotprojektos, riska analīzē un apmācībā, tiktāl, ciktāl viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto darbību vispārējo drošumu un drošību. Šādi novērotāji var piedalīties riska analīzē un apmācībā tikai ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu. Lai novērotāji varētu piedalīties kopīgajās operācijās un pilotprojektos, ir jāsaņem uzņēmējas dalībvalsts piekrišana. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj operacionālajā plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajās darbībās saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.

2. Aģentūra ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var uzaicināt novērotājus no trešām valstīm piedalīties tās darbībās pie ārējām robežām, atgriešanas operācijās, atgriešanas nodrošināšanas operācijās, un apmācībā, kā minēts 62. pantā, ja viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto darbību vispārējo drošību vai trešo valstu valstspiederīgo drošību. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj operacionālajā plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajās darbībās saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra. Piedaloties Aģentūras īstenotajās darbībās, tiem jāievēro Aģentūras rīcības kodeksi.

3. Aģentūra nodrošina, ka novērotāju klātbūtne nerada nekādu risku saistībā ar pamattiesību ievērošanu.

III NODAĻA

VILTOTI UN AUTENTISKI DOKUMENTI TIEŠSAISTĒ (*FADO*)

79. pants

Aģentūra pārņem Viltotu un autentisku dokumentu tiešsaistē (*FADO*) sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Vienoto rīcību 98/700/TI, un nodrošina tās darbību.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

80. pants

Pamattiesību aizsardzība un pamattiesību stratēģija

1. Eiropas Robežu un krasta apsardze, veicot savus uzdevumus atbilstīgi šai regulai, garantē pamattiesību aizsardzību saskaņā ar attiecīgajām Savienības tiesībām, jo īpaši Hartu un attiecīgajām starptautiskajām tiesībām, tostarp 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu, tās 1967. gada protokolu, Konvenciju par bērna tiesībām, un pienākumiem saistībā ar piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, jo īpaši neizraidīšanas principu.

Šajā nolūkā Aģentūra, izmantojot pamattiesību amatpersonas ieguldījumu un ar viņa apstiprinājumu, izstrādā, īsteno un turpmāk pilnveido pamattiesību stratēģiju un rīcības plānu, tostarp efektīvu mehānismu, kā uzraudzīt pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

2. Veicot savus uzdevumus, Eiropas Robežu un krasta apsardze nodrošina, ka nevienu personu, pārkāpjot neizraidīšanas principu, neizsēdina no transportlīdzekļa, nepiespiež iekāpt transportlīdzeklī, nepavada uz valsti vai citā veidā nenodod vai neatgriež valsts iestādēm, ja šī persona tādējādi *inter alia* tiktu pakļauta būtiskam nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda riskam vai ja šīs personas dzīvība vai brīvība tiktu apdraudēta tās rases, reliģiskās piederības, valstspiederības, seksuālās orientācijas, piederības konkrētai sociālajai grupai vai tās politisko uzskatu dēļ, vai ja pastāv risks, ka attiecīgo personu izraidīs, pārvietos, izdos vai liks tai atgriezties citā valstī, pārkāpjot neizraidīšanas principu.

3. Veicot savus uzdevumus, Eiropas Robežu un krasta apsardze ņem vērā bērnu, nepavadītu nepilngadīgo, cilvēku ar invaliditāti, cilvēku tirdzniecības upuru, personu, kam nepieciešama medicīniskā palīdzība, personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, personu, kas jūrā atrodas briesmās, un citu īpaši mazāk aizsargātā stāvoklī esošu personu īpašās vajadzības un nodrošina minētās vajadzības savu pilnvaru robežās. Eiropas Robežu un krasta apsardze visās darbībās pievērš īpašu uzmanību bērnu tiesībām un nodrošina, ka tiek ievērotas bērna intereses.

4. Veicot savus uzdevumus, attiecībās ar dalībvalstīm un sadarbībā ar trešām valstīm Aģentūra ņem vērā 108. pantā minētā konsultatīvā foruma ziņojumus un pamattiesību amatpersonas ziņojumus.

81. pants

Rīcības kodekss

1. Aģentūra sadarbībā ar konsultatīvo forumu izstrādā un turpmāk pilnveido rīcības kodeksu, ko piemēro visiem Aģentūras koordinētajiem robežkontroles pasākumiem un visām personām, kuras piedalās Aģentūras darbībās. Rīcības kodeksā nosaka procedūras, kuru mērķis ir garantēt tiesiskuma principus un pamattiesību ievērošanu, īpašu uzmanību pievēršot mazāk aizsargātām personām, tostarp bērniem, nepavadītiem nepilngadīgajiem un citām mazāk aizsargātā stāvoklī esošām personām, kā arī personām, kas meklē starptautisko aizsardzību.

2. Aģentūra sadarbībā ar konsultatīvo forumu izstrādā un turpmāk pilnveido atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju rīcības kodeksu, ko piemēro visām Aģentūras koordinētām vai organizētām atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām. Rīcības kodeksā apraksta kopīgās standartizētās procedūras, lai vienkāršotu atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju organizēšanu, un tajā nodrošina atgriešanu humānā veidā un pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši principus, kuri attiecas uz cilvēka cieņu, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegumu, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību un nediskriminēšanu.

3. Rīcības kodeksā atgriešanas jomā īpašu uzmanību pievērš dalībvalstu pienākumam paredzēt efektīvu piespiedu atgriešanas uzraudzības sistēmu, kā noteikts Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktā, un pamattiesību stratēģijai.

82. pants

Vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras

1. Vienību dalībniekiem ir spēja veikt uzdevumus un īstenot pilnvaras robežu kontrolei un atgriešanai, kā arī tās, kas nepieciešamas Regulās (ES) Nr. 656/2014 un (ES) 2016/399 un Direktīvā 2008/115/EK noteikto mērķu īstenošanai.

2. Lai vienību dalībnieki veiktu uzdevumus un īstenotu pilnvaras, jo īpaši tās, kurām nepieciešamas izpildpilnvaras, ir vajadzīga uzņēmējas dalībvalsts atļauja tās teritorijā un ir jāievēro piemērojamie Savienības, valsts vai starptautiskie tiesību akti, jo īpaši Regula (ES) Nr. 656/2014, kā aprakstīts 38. pantā minētajos operacionālajos plānos.

3. Veicot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki pilnībā ievēro pamattiesības un Savienības un starptautiskās tiesības un uzņēmējas dalībvalsts tiesības.

4. Neskarot 95. panta 1. punktu attiecībā uz štata darbiniekiem, vienību dalībnieki veic uzdevumus un īsteno pilnvaras tikai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts robežsargu vai ar atgriešanu saistītos uzdevumos iesaistītu darbinieku norādījumiem un parasti tikai viņu klātbūtnē. Uzņēmēja dalībvalsts var vienību dalībniekus pilnvarot rīkoties tās vārdā.

5. Uzņēmēja dalībvalsts ar koordinatora starpniecību var ziņot Aģentūrai par incidentiem, kas saistīti ar gadījumiem, kad vienības dalībnieki neievēro operacionālo plānu, tostarp saistībā ar pamattiesībām, lai veiktu iespējamus turpmākos pasākumus, kas var ietvert disciplinārus pasākumus.

6. Štata darbinieki, kas ir vienību dalībnieki, uzdevumus veic un pilnvaras īsteno, ģērbti pastāvīgā korpusa formastērpos. Vienību dalībnieki, kas norīkoti no dalībvalstīm ilgtermiņā vai kas ir izvietoti īstermiņā, uzdevumus veic un pilnvaras īsteno, ģērbti paši savos formastērpos.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, 54. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajā valdes lēmumā norāda specializācijas, uz kurām operacionālās darbības specifikas dēļ nav attiecināms pienākums būt tērptam formastērpā.

Visi vienību dalībnieki pie formastērpa valkā redzamu personas identifikāciju un zilu rokas apsēju ar Savienības un Aģentūras atšķirības zīmēm, kas viņus identificē kā personas, kuras piedalās kopīgā operācijā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanā, pilotprojektā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, atgriešanas operācijā vai atgriešanas nodrošināšanas operācijā. Identificēšanas nolūkos attiecībā pret uzņēmējas dalībvalsts valsts iestādēm vienību dalībniekiem vienmēr ir līdzi akreditācijas dokuments, ko viņi uzrāda pēc pieprasījuma.

Štata darbinieku formastērpu dizainu un specifikācijas nosaka ar valdes lēmumu, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, ko iesniedz pēc Komisijas atzinuma saņemšanas.

7. Darbiniekiem, kas norīkoti uz Aģentūru vai izvietoti no kādas dalībvalsts īstermiņā, spēju nēsāt un pielietot dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu nosaka atbilstīgi piederības dalībvalsts tiesību aktiem.

To štata darbinieku spēju nēsāt un pielietot dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, kuri tiek izvietoti kā vienību dalībnieki, nosaka atbilstīgi šajā pantā un V pielikumā izklāstītajam regulējumam un sīki izstrādātajiem noteikumiem.

Lai īstenotu šo punktu, atbilstīgi 55. panta 5. punkta b) apakšpunktam izpilddirektors var saskaņā ar valdes pieņemtajiem noteikumiem atļaut štata darbiniekiem nēsāt un pielietot ieročus.

8. Vienību dalībniekiem, tostarp štata darbiniekiem, atļauju veikt uzdevumus tādā izvietošanā, kurā nepieciešams pielietot spēku, tostarp nēsāt un pielietot dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, atbilstīgi attiecīgajām specializācijām sniedz uzņēmēja dalībvalsts un šiem vienību dalībniekiem ir nepieciešama vai nu viņu piederības dalībvalsts piekrišana vai – attiecībā uz štata darbiniekiem – Aģentūras piekrišana. Spēka pielietošana, tostarp dienesta ieroču, munīcijas un aprīkojuma nēsāšana un pielietošana notiek saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē. Uzņēmēja dalībvalsts ar piederības dalībvalsts vai attiecīgā gadījumā Aģentūras piekrišanu var atļaut vienību dalībniekiem pielietot spēku tās teritorijā, ja uzņēmējas dalībvalsts robežsargu nav klāt.

Uzņēmēja dalībvalsts var aizliegt nēsāt noteiktus dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu ar noteikumu, ka tās tiesību aktos tas pats aizliegums tiek piemērots pašas robežsargiem vai personālam, kad tie ir iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē. Uzņēmēja dalībvalsts pirms vienību dalībnieku izvietošanas informē Aģentūru par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu, kā arī par to pielietošanas nosacījumiem. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu dalībvalstīm.

9. Dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu var pielietot likumīgai pašaizsardzībai un likumīgai vienību dalībnieku vai citu personu aizsardzībai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem atbilstīgi attiecīgajiem starptautisko cilvēktiesību principiem un Hartai.

10. Šīs regulas nolūkā uzņēmēja dalībvalsts atļauj vienību dalībniekiem piekļūt Savienības datubāzēm, piekļuve kurām ir vajadzīga, lai sasniegtu operacionālos mērķus, kas noteikti operacionālajā plānā par robežu pārbaudēm, robežuzraudzību un atgriešanu, attiecīgā gadījumā izmantojot savas valsts saskarnes vai citu piekļuves veidu, kas paredzēts Savienības tiesību aktos, ar kuriem izveido šādas datubāzes. Uzņēmēja dalībvalsts var ļaut arī vienību dalībniekiem piekļūt savām valsts datubāzēm, ja tas nepieciešams tādiem pašiem mērķiem. Dalībvalstis nodrošina, ka tās sniedz šādu piekļuvi datubāzēm efektīvā un iedarbīgā veidā. Vienību dalībnieki izmanto piekļuvi tikai tādiem datiem, kas ir noteikti nepieciešami to uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai. Uzņēmēja dalībvalsts pirms vienību dalībnieku izvietošanas informē Aģentūru par tām valsts un Savienības datubāzēm, kurām var piekļūt. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm, kas piedalās izvietošanā.

Šādu piekļuvi veic saskaņā ar Savienības datu aizsardzības tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts datu aizsardzības tiesību aktiem.

11. Lēmumus atteikt ieceļošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 14. pantu un lēmumus atteikt vīzu izsniegšanu pie robežas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009 35. pantu pieņem tikai uzņēmējas dalībvalsts robežsargi vai vienību dalībnieki, ja uzņēmēja dalībvalsts ir viņus pilnvarojusi rīkoties tās vārdā.

83. pants

Akreditācijas dokuments

1. Aģentūra sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti vienību dalībniekiem izsniedz dokumentu uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā un vēl vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām, lai identificētu viņus un apliecinātu šāda dokumenta turētāja tiesības veikt uzdevumus un īstenot pilnvaras, kā minēts 82. pantā. Minētajā dokumentā ir iekļauti šādi dati par katru vienības dalībnieku:

a) vārds, uzvārds un valstspiederība;

b) dienesta pakāpe vai amata nosaukums;

c) nesen uzņemta fotogrāfija digitālā formātā; un

d) uzdevumi, kurus viņš ir pilnvarots veikt izvietošanas laikā.

2. Katras kopīgās operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanas, pilotprojekta, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, atgriešanas operācijas vai atgriešanas nodrošināšanas operācijas beigās dokumentu nodod atpakaļ Aģentūrai.

84. pants

Vienību dalībnieku civiltiesiskā atbildība

1. Neskarot 95. pantu, tad, ja vienību dalībnieki darbojas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts saskaņā ar tās tiesībām ir atbildīga par visiem kaitējumiem, ko šie dalībnieki nodarījuši, īstenojot pasākumus.

2. Ja šāds kaitējums nodarīts dalībvalstu norīkoto vai izvietoto vienību dalībnieku rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt piederības dalībvalstij, lai tā atlīdzina jebkādas summas, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajām pusēm vai personām, kas pilnvarotas saņemt šādas summas cietušo pušu vārdā.

Ja šāds kaitējumu rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā nodara Aģentūras štata darbinieks, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt Aģentūrai, lai tā atlīdzina jebkādas summas, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajām pusēm vai personām, kas pilnvarotas saņemt šādas summas cietušo pušu vārdā. Minētais neskar nevienu prasību, kas pret Aģentūru iesniegta Eiropas Savienības Tiesā ("Tiesa") saskaņā ar 98. pantu.

3. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, katra dalībvalsts atsakās no visām prasībām pret uzņēmēju dalībvalsti vai jebkuru citu dalībvalsti par radīto kaitējumu, izņemot kaitējumu, kas nodarīts rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā.

4. Par jebkurām domstarpībām starp dalībvalstīm vai starp dalībvalsti un Aģentūru saistībā ar šā panta 2. un 3. punkta piemērošanu, kuras nevar atrisināt savstarpēju sarunu ceļā, dalībvalstis iesniedz pieteikumu Tiesā.

5. Neskarot Aģentūras tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, tā sedz izmaksas, kuras radušās izvietojuma laikā sabojāta tās aprīkojuma dēļ, izņemot tos gadījumus, kad tas noticis rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā.

85. pants

Vienību dalībnieku krimināatbildība

Neskarot 95. pantu, saistībā ar jebkuriem noziedzīgiem nodarījumiem, kas varētu tikt izdarīti uzņēmējas dalībvalsts teritorijā pret vienību dalībniekiem, tostarp štata darbiniekiem, vai ko varētu izdarīt viņi paši kopīgas operācijas, pilotprojekta, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, atgriešanas operācijas vai operācijas personu atgriešanas nodrošināšanai izvietošanas laikā, attieksme pret viņiem ir tāda pati kā pret uzņēmējas dalībvalsts amatpersonām.

2. IEDAĻA

Personas datu apstrāde, ko veic Eiropas Robežas un krasta apsardze

86. pants

Vispārīgi noteikumi par personas datu apstrādi, ko veic Aģentūra

1. Apstrādājot personas datus, Aģentūra piemēro Regulu (ES) 2018/1725.

2. Valde pieņem iekšējos noteikumus par to, kā Aģentūrai jāpiemēro Regula (ES) 2018/1725, tostarp noteikumus attiecībā uz Aģentūras datu aizsardzības inspektoru.

Aģentūra saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 25. pantu var pieņemt iekšējus noteikumus par minētās regulas 14. līdz 22. panta, 35. un 36. panta piemērošanas ierobežošanu. Jo īpaši Aģentūra tās uzdevumu veikšanai atgriešanas jomā var paredzēt iekšējus noteikumus, ar kuriem, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, ierobežo minēto normu piemērošanu, ciktāl minēto normu piemērošanu radītu risku apdraudēt atgriešanas procedūras. Piemērojot šādus ierobežojumus ievēro pamattiesību un brīvību būtību, ierobežojumi ir nepieciešami un samērīgi attiecībā pret izvirzītajiem mērķiem un attiecīgā gadījumā tajos paredz īpašus noteikumus, kā minēts Regulas (ES) 2018/1725 25. panta 2. punktā.

3. Aģentūra 49., 88. un 89. pantā minētos personas datus var nosūtīt trešai valstij vai starptautiskai organizācijai saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļu, ciktāl šāda nosūtīšana ir nepieciešama Aģentūras uzdevumu veikšanai. Aģentūra nodrošina, ka personas dati, ko nosūta trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, tiek apstrādāti tikai tiem nolūkiem, kādiem tie sniegti. Brīdī, kad personas dati tiek nosūtīti trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, Aģentūra vispārīgā vai konkrētā formā norāda jebkuru ierobežojumu piekļuvei minētajiem datiem vai to izmantošanai, tostarp attiecībā uz to nosūtīšanu, dzēšanu vai iznīcināšanu. Ja vajadzība pēc šādiem ierobežojumiem kļūst acīmredzama pēc personas datu nosūtīšanas, Aģentūra attiecīgi informē trešo valsti vai starptautisko organizāciju. Aģentūra nodrošina, ka attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija ievēro šādus ierobežojumus.

4. Datu nosūtīšana trešām valstīm neskar starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju un starptautiskās aizsardzības saņēmēju tiesības, jo īpaši attiecībā uz neizraidīšanu, un aizliegumu atklāt vai iegūt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES ([43]) 30. pantā noteikto informāciju.

5. Dalībvalstis un Aģentūra attiecīgi nodrošina, ka informācija, kas ir nosūtīta vai izpausta trešām valstīm saskaņā ar šo regulu, netiek nosūtīta tālāk citām trešām valstīm vai trešām personām. Noteikumus ar šādu saturu iekļauj visos ar trešo valsti noslēgtos nolīgumos vai vienošanās, kas paredz informācijas apmaiņu.

87. pants

Personas datu apstrādes mērķi

1. Aģentūra var apstrādāt personas datus tikai šādiem mērķiem:

a) veikt savus uzdevumus saistībā ar kopīgu operāciju, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu organizēšanu un koordinēšanu un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām, kā minēts 37. līdz 40. pantā;

b) veikt savus uzdevumus, atbalstot dalībvalstis un trešās valstis pirms atgriešanas veicamajās darbībās un ar atgriešanu saistītās darbībās, pārvaldot atgriešanas pārvaldības sistēmas, kā arī koordinējot vai organizējot atgriešanas operācijas un sniedzot tehnisko un operacionālo palīdzību dalībvalstīm un trešām valstīm saskaņā ar 48. pantu;

c) sekmēt informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm, Komisiju, EĀDD un šādiem Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām un starptautiskām organizācijām: *EASO*, Eiropas Savienības Satelītcentru, *EFCA*, *EMSA*, *EASA* un *EATMN* Tīkla pārvaldnieku, ievērojot 88. pantu;

d) sekmēt informācijas apmaiņu ar dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm, Eiropolu vai *Eurojust*, ievērojot 90. pantu;

e) veikt Aģentūras riska analīzi saskaņā ar 29. pantu;

f) veikt savus uzdevumus *EUROSUR* satvarā saskaņā ar 89. pantu;

g) pārvaldīt *FADO* sistēmu saskaņā ar 79. pantu;

h) veikt administratīvus uzdevumus.

([43]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

2. Dalībvalstis un to tiesībaizsardzības iestādes, Komisija, EĀDD un tās Savienības struktūras, biroji, un aģentūras vai starptautiskās organizācijas, kas minētas 1. punkta c) un d) apakšpunktā un kas sniedz personas datus Aģentūrai, nosaka minēto datu apstrādes nolūku vai nolūkus, kā minēts 1. punktā. Aģentūra var nolemt apstrādāt šādus personas datus citam nolūkam, kas arī ietilpst 1. punktā, tikai, katru gadījumu izskatot atsevišķi, pēc tam, kad ir konstatēts, ka šāda apstrāde ir savienojama ar sākotnējo nolūku, kādam dati tika savākti, un ja to atļauj personas datu sniedzējs. Aģentūra rakstveidā reģistrē katrā atsevišķajā gadījumā veikto atbilstības novērtējumu.

3. Aģentūra, dalībvalstis un to tiesībaizsardzības iestādes, Komisija, EĀDD un tās Savienības struktūras, biroji un aģentūras un starptautiskās organizācijas, kas minētas 1. punkta c) un d) apakšpunktā, personas datu nosūtīšanas brīdī var vispārīgā vai konkrētā formā norādīt jebkuru ierobežojumu piekļuvei šādiem datiem vai to izmantošanai, tostarp attiecībā uz šādu datu nosūtīšanu, dzēšanu vai iznīcināšanu. Ja vajadzība pēc šādiem ierobežojumiem kļūst acīmredzama pēc personas datu nosūtīšanas, tad tās attiecīgi informē saņēmējus. Saņēmēji ievēro šādus ierobežojumus.

88. pants

Kopīgo operāciju, atgriešanas operāciju, atgriešanas nodrošināšanas operāciju, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu un migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojumu laikā savākto personas datu apstrāde

1. Pirms katras kopīgās operācijas, atgriešanas operācijas, atgriešanas nodrošināšanas operācijas, pilotprojekta, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanas Aģentūra un uzņēmēja dalībvalsts pārredzamā veidā nosaka atbildību attiecībā uz datu aizsardzības pienākumu izpildi. Ja apstrādes nolūku un līdzekļus Aģentūra un uzņēmēja dalībvalsts nosaka kopīgi, tās, noslēdzot savstarpēju vienošanos, ir kopīgi pārziņi.

Nolūkiem, kas minēti 87. panta 1. punkta a), b), c) e) un f) apakšpunktā, Aģentūra apstrādā tikai šādu turpmāk minētu kategoriju personas datus, ko savākušas dalībvalstis, vienību dalībnieki, Aģentūras darbinieki vai *EASO* un kas Aģentūrai nosūtīti saistībā ar kopīgām operācijām, atgriešanas operācijām, atgriešanas nodrošināšanas operācijām, pilotprojektiem, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem un migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojumiem:

a) tādu personu datus, kuras neatļauti šķērso ārējās robežas;

b) personas datus, kas ir nepieciešami, lai saistībā ar atgriešanas darbībām apstiprinātu trešo valstu valstspiederīgo identitāti un valstspiederību, tostarp pasažieru sarakstus;

c) automobiļu valsts reģistrācijas numura zīmes, transportlīdzekļu identifikācijas numurus, tālruņa numurus vai kuģu un gaisa kuģu identifikācijas numurus, kas ir saistīti ar a) apakšpunktā minētajām personām un ir nepieciešami, lai analizētu nelikumīgai imigrācijai izmantotos maršrutus un metodes.

2. Personas datus, kas minēti 1. punktā, Aģentūra var apstrādāt šādos gadījumos:

a) ja minēto datu nosūtīšana attiecīgo dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par robežkontroli, migrāciju, patvērumu vai atgriešanu, vai attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām ir nepieciešama, lai minētās iestādes vai Savienības struktūras, biroji un aģentūras veiktu savus uzdevumus saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem;

b) ja minēto datu nosūtīšana attiecīgo dalībvalstu iestādēm, attiecīgajām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, atgriešanas trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām ir nepieciešama, lai identificētu trešās valsts valstspiederīgos, iegūtu ceļošanas dokumentus, vai īstenotu vai atbalstītu atgriešanu;

c) ja tas nepieciešams riska analīzes sagatavošanai.

89. pants

Personas datu apstrāde EUROSUR satvarā

1. Ja valsts situācijas attēlam nepieciešama personas datu apstrāde, šos datus apstrādā saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un – attiecīgā gadījumā – Direktīvu (ES) 2016/680. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas uzskatāma par pārzini Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7) punkta nozīmē vai Direktīvas (ES) 2016/680 3. panta 8) punkta nozīmē un kam ir galvenā atbildība par attiecīgās dalībvalsts veikto personas datu apstrādi. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai informāciju par minēto iestādi.

2. Kuģu un gaisa kuģu identifikācijas numuri ir vienīgie personas dati, kuriem ir atļauts piekļūt saistībā ar Eiropas situācijas attēlu un konkrētu situācijas attēlu un *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumiem.

3. Ja informācijas apstrādei sistēmā *EUROSUR* izņēmuma kārtā nepieciešama tādu personas datu apstrāde, kas nav kuģu un lidaparātu identifikācijas numuri, jebkura šāda apstrāde ir stingri ierobežota, nepārsniedzot to, kas ir nepieciešams *EUROSUR* nolūkiem saskaņā ar 18. pantu.

4. Jebkāda personas datu apmaiņa ar trešām valstīm *EUROSUR* satvarā ir stingri ierobežota, nepārsniedzot to, kas ir pilnīgi nepieciešams šīs regulas nolūkiem. Aģentūra to veic saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļu un dalībvalstis – saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 V nodaļu vai attiecīgā gadījumā Direktīvas (ES) 2016/680 V nodaļu un attiecīgiem valsts noteikumiem par datu aizsardzību, ar kuriem transponē minēto direktīvu.

5. Ir aizliegta jebkāda informācijas apmaiņa saskaņā ar 72. panta 2. punktu, 73. panta 3. punktu un 74. panta 3. punktu, kuras rezultātā trešā valsts iegūst datus, ko varētu izmantot, lai identificētu personas vai personu grupas, kuru pieteikums starptautiskai aizsardzībai tiek izskatīts vai kuras ir pakļautas būtiskam spīdzināšanas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda, vai citu pamattiesību pārkāpuma riskam.

6. Dalībvalstis un Aģentūra reģistrē apstrādes darbības saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) 2016/679 30. pantu, Direktīvas (ES) 2016/680 24. pantu un Regulas (ES) 2018/1725 31. punktu.

90. pants

Operacionālo personas datu apstrāde

1. Ja Aģentūra, veicot savus uzdevumus saskaņā ar šīs regulas 10. panta 1. punkta q) apakšpunktu, apstrādā personas datus, kurus tā savākusi, uzraugot migrācijas plūsmas, veicot riska analīzes vai veicot darbības nolūkā identificēt aizdomās turētās personas par pārrobežu noziedzību, Aģentūra apstrādā šādus personas datus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 IX nodaļu. Minētajam nolūkam apstrādātie personas dati, tostarp automobiļu valsts reģistrācijas numura zīmes, transportlīdzekļu identifikācijas numuri, tālruņa numuri un kuģu vai gaisa kuģu identifikācijas numuri, attiecas uz fiziskām personām, par kurām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Eiropolam, *Eurojust*, vai Aģentūrai ir pamatotas aizdomas, ka tās ir iesaistītas pārrobežu noziegumos. Šādi personas dati var ietvert cietušo vai liecinieku personas datus, ja minētie personas dati papildina tos aizdomās turēto personas datus, kurus Aģentūra apstrādā saskaņā ar šo pantu.

2. Aģentūra ar šā panta 1. punktā minētajiem personas datiem apmainās tikai ar:

a) Eiropolu vai *Eurojust*, ja tie ir noteikti nepieciešami to attiecīgo pilnvaru īstenošanai un saskaņā ar 68. pantu;

b) dalībvalstu kompetentajām tiesībaizsardzības iestādēm, ja tie minētajām iestādēm ir noteikti nepieciešami nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt smagus pārrobežu noziegumus vai saukt pie atbildības par tiem.

91. pants

Datu saglabāšana

1. Aģentūra dzēš personas datus, tiklīdz tie ir nosūtīti dalībvalstu kompetentajām iestādēm, citām Savienības struktūrām, birojiem vai aģentūrām un jo īpaši *EASO*, vai pārsūtīti trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, vai izmantoti riska analīzes sagatavošanai. Saglabāšanas ilgums nekādā gadījumā nepārsniedz 90 dienas pēc šādu datu savākšanas dienas. Riska analīzes rezultātos datus anonimizē.

2. Personas datus, ko apstrādā nolūkā veikt ar atgriešanu saistītus uzdevumus, dzēš, tiklīdz ir sasniegts nolūks, kādam tie tika savākti, un tos dzēš ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad minētie uzdevumi ir pabeigti.

3. Operacionālos personas datus, ko apstrādā 90. panta nolūkā, dzēš, tiklīdz Aģentūra ir sasniegusi nolūku, kādam tie tika savākti. Aģentūra pastāvīgi pārskata nepieciešamību glabāt šādus datus, jo īpaši cietušo un liecinieku personas datus. Jebkurā gadījumā Aģentūra pārskata nepieciešamību glabāt šādus datus ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc šādu datu sākotnējās apstrādes sākuma un pēc tam ik pēc sešiem mēnešiem. Aģentūra lemj par personas datu, jo īpaši cietušo un liecinieku personas datu, turpmāku glabāšanu līdz nākamajai pārskatīšanai tikai tad, ja šāda glabāšana joprojām ir nepieciešama Aģentūras uzdevumu veikšanai saskaņā ar 90. pantu.

4. Šo pantu nepiemēro personas datiem, kas savākti *FADO* sistēmas kontekstā.

92. pants

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

1. Aģentūra pieņem pati savus drošības noteikumus, kuru pamatā ir principi un noteikumi, kas paredzēti Komisijas drošības noteikumos par Eiropas Savienības klasificētas informācijas (ESKI) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, tostarp *inter alia* noteikumos par šādas informācijas apmaiņu ar trešām valstīm, un šādas informācijas apstrādi un glabāšanu, kā noteikts Komisijas Lēmumos (ES, Euratom) 2015/443 ([44]) un (ES, Euratom) 2015/444 ([45]). Attiecībā uz jebkuru administratīvu vienošanos par klasificētas informācijas apmaiņu ar trešās valsts attiecīgajām iestādēm vai, ja tādas vienošanās nav, jebkuru ārkārtējo ESKI *ad hoc* izpaušanu minētajām iestādēm ir nepieciešams Komisijas iepriekšējs apstiprinājums.

2. Valde pieņem Aģentūras drošības noteikumus pēc Komisijas apstiprinājuma. Izvērtējot sagatavotos drošības noteikumus, Komisija nodrošina, ka tie ir saderīgi ar Komisijas Lēmumiem (ES, Euratom) 2015/443 un (ES, Euratom) 2015/444.

3. Klasifikācija neaizliedz informāciju darīt pieejamu Eiropas Parlamentam. Veicot tādas informācijas un dokumentu nodošanu un apstrādi, kas atbilstīgi šai regulai nosūtīti Eiropas Parlamentam, ievēro noteikumus par klasificētas informācijas pārsūtīšanu un apstrādi, kuri piemērojami attiecībās starp Eiropas Parlamentu un Komisiju.

3. IEDAĻA

Aģentūras vispārējā struktūra un organizācija

93. pants

Juridiskais statuss un atrašanās vieta

1. Aģentūra ir Savienības struktūra. Tā ir juridiska persona.

2. Visās dalībvalstīs Aģentūrai ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, ko saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem piešķir juridiskām personām. Jo īpaši tā var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesos.

3. Aģentūra ir neatkarīga savu tehnisko un operacionālo pilnvaru īstenošanā.

4. Aģentūru pārstāv tās izpilddirektors.

5. Aģentūras mītne ir Varšavā, Polijā.

([44]) Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 (2015. gada 13. marts) par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).
([45]) Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 (2015. gada 13. marts) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).

94. pants

Mītnes nolīgums

1. Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Aģentūrai paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī, kurā atrodas Aģentūras mītne, un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekiem, valdes locekļiem, Aģentūras darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp Aģentūru un dalībvalsti, kurā atrodas Aģentūras mītne.

2. Mītnes nolīgumu noslēdz pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas.

3. Dalībvalsts, kurā atrodas Aģentūras mītne, nodrošina iespējami labākos apstākļus, lai sekmētu pienācīgu Aģentūras darbību, tostarp daudzvalodu eiropeiskas ievirzes izglītību un piemērotus transporta savienojumus.

95. pants

Darbinieki

1. Štata darbiniekiem piemēro Civildienesta noteikumus, Nodarbināšanas kārtību un noteikumus, kuri pieņemti, vienojoties Savienības iestādēm, lai minētie Civildienesta noteikumi un Nodarbināšanas kārtība būtu spēkā.

2. Nodarbinātības vieta principā ir dalībvalstī, kurā atrodas Aģentūras mītne.

3. Štata darbiniekus, uz kuriem attiecas Nodarbināšanas kārtība, parasti sākotnēji pieņem uz noteiktu piecu gadu laikposmu. Viņu līgumus principā var atjaunot tikai vienreiz uz noteiktu laikposmu, kas nav ilgāks par pieciem gadiem. Jebkura nākamā pagarināšana notiek uz nenoteiktu laiku.

4. Nolūkā īstenot 31. pantu un 44. pantu sadarbības koordinatora vai koordinatora statusā var norīkot vienīgi štata darbinieku, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtības II sadaļa. Nolūkā īstenot 55. pantu kā vienības dalībnieku var izvietot vienīgi štata darbinieku, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtība.

5. Valde pieņem īstenošanas noteikumus Civildienesta noteikumu un Nodarbināšanas kārtības piemērošanai, vienojoties ar Komisiju saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu.

6. Pēc iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma valde pieņem noteikumus par dalībvalstu darbiniekiem, kurus norīko darbā Aģentūrā saskaņā ar 56. pantu, un vajadzības gadījumā šos noteikumus atjaunina. Minētie noteikumi jo īpaši ietver finanšu noteikumus attiecībā uz minētajiem norīkojumiem, tostarp apdrošināšanu, un apmācību. Minētajos noteikumos ņem vērā to, ka darbiniekus norīko, lai tos izvietotu kā vienību dalībniekus, un tiem tiks noteikti 82. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Šādos noteikumos ietver normas par izvietošanas nosacījumiem. Attiecīgā gadījumā valde cenšas panākt saskaņotību ar noteikumiem, kas piemērojami štata darbinieku komandējumu izmaksu atmaksāšanai.

96. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz Aģentūru un tās štata darbiniekiem attiecas Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un LESD pievienotais Protokols Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

97. pants

Atbildība

1. Neskarot 84. un 85. pantu, Aģentūra ir atbildīga par visām darbībām, ko tā ir veikusi saskaņā ar šo regulu.

2. Aģentūras līgumisko atbildību reglamentē ar tiesību aktiem, ko piemēro attiecīgajam līgumam.

3. Tiesas jurisdikcijā ir pieņemt spriedumu, ievērojot jebkuru šķīrējtiesas klauzulu, kas ietverta Aģentūras noslēgtā līgumā.

4. Ja pastāv ārpuslīgumiskas saistības, Aģentūra saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas ir kopīgi dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko ir radījušas tās struktūrvienības vai tās darbinieki, pildot pienākumus, tostarp pienākumus, kuri saistīti ar izpildpilnvaru izmantošanu.

5. Tiesas jurisdikcijā ir domstarpības, kas saistītas ar 4. punktā minētā kaitējuma atlīdzināšanu.

6. Štata darbinieku personisko atbildību pret Aģentūru reglamentē noteikumi, kas izklāstīti tiem piemērojamajos Civildienesta noteikumos un Nodarbināšanas kārtībā.

98. pants

Prasības celšana Tiesā

1. Saskaņā ar LESD 263. pantu Tiesā var vērsties – ar prasību anulēt Aģentūras aktus, kas paredzēti, lai radītu tiesiskas sekas attiecībā pret trešām personām, un par bezdarbību – saskaņā ar LESD 265. pantu, par ārpuslīgumisku atbildību par Aģentūras radīto kaitējumu un – atbilstīgi šķīrējklauzulai – par līgumisko atbildību par kaitējumu, kādu radījuši Aģentūras akti – saskaņā ar LESD 340. pantu.

2. Aģentūra veic nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumus.

99. pants

Aģentūras administratīvā un pārvaldības struktūra

Aģentūras administratīvajā un pārvaldības struktūrā ietilpst:

a) valde;

b) izpilddirektors;

c) izpilddirektora vietnieki; un

d) pamattiesību amatpersona;

Aģentūrai palīdz konsultatīvs forums kā padomdevēja struktūra.

100. pants

Valdes funkcijas

1. Valde ir atbildīga par Aģentūras stratēģisko lēmumu pieņemšanu saskaņā ar šo regulu.

2. Valde:

a) pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, ieceļ izpilddirektoru saskaņā ar 107. pantu;

b) pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, ieceļ izpilddirektora vietniekus saskaņā ar 107. pantu;

c) ar divu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu pieņem lēmumus par vietējo biroju izveidošanu vai par to darbības laika pagarināšanu saskaņā ar 60. panta 5. punktu;

d) pieņem lēmumus par neaizsargātības novērtējuma veikšanu saskaņā ar 32. panta 1. un 10. punktu, pie tam lēmumus, kuros noteikti pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 32. panta 10. punktu, pieņem ar divu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu;

e) pieņem lēmumus par sarakstiem, kuros iekļauta obligātā informācija un dati, ar kuriem valsts iestādēm, kuras atbildīgas par robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp robežsardzei, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, kā arī valsts iestādēm, kas atbildīgas par atgriešanu, jāapmainās ar Aģentūru, lai Aģentūra varētu veikt savus uzdevumus, neskarot ar šo regulu, jo īpaši ar 49. un 86. līdz 90. pantu noteiktos pienākumus;

f) pieņem lēmumus par kopīga integrēta riska analīzes modeļa izveidi saskaņā ar 29. panta 1. punktu;

g) pieņem lēmumus par sadarbības koordinatoru izvietošanas dalībvalstīs raksturu un noteikumiem saskaņā ar 31. panta 2. punktu;

h) pieņem Eiropas integrētās robežu pārvaldības tehnisko un operacionālo stratēģiju saskaņā ar 8. panta 5. punktu;

i) pieņem lēmumus par to operacionālo darbinieku specializāciju unskaitu, kas pastāvīgajā korpusā pārvalda robežas un migrāciju, saskaņā ar 54. panta 4. punktu;

j) pieņem Aģentūras gada darbības ziņojumu par iepriekšējo gadu un vēlākais līdz katra gada 1. jūlijam iesniedz to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai;

k) līdz katra gada 30. novembrim un pienācīgi ņemot vērā Komisijas atzinumu, ar divu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu pieņem vienotu plānošanas dokumentu, kurā cita starpā ir ietverts Aģentūras daudzgadu plāns un tās darba programma nākamajam gadam, un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai;

l) nosaka kārtību, kādā izpilddirektors pieņem lēmumus, kas saistīti ar Aģentūras tehniskajiem un operacionālajiem uzdevumiem;

m) ar divu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu, pieņem Aģentūras gada budžetu un veic citas funkcijas attiecībā uz Aģentūras budžetu atbilstīgi šīs nodaļas 4. iedaļai;

n) īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz izpilddirektoru un, apspriežoties ar izpilddirektoru, – attiecībā uz izpilddirektora vietniekiem;

o) izstrādā savu reglamentu;

p) nosaka Aģentūras organizatorisko struktūru un pieņem Aģentūras personāla politiku;

q) pieņem krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un ieguvumus;

r) pieņem attiecībā uz saviem locekļiem iekšējos noteikumus interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai;

s) attiecībā uz štata darbiniekiem saskaņā ar 8. punktu īsteno pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iecēlējiestādei un kas ar Nodarbināšanas kārtību piešķirtas iestādei, kura pilnvarota slēgt darba līgumus ("iecēlējiestādes pilnvaras");

t) pieņem īstenošanas noteikumus, lai būtu spēkā Civildienesta noteikumi un Nodarbināšanas kārtība saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu;

u) nodrošina atbilstīgus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem iekšējos vai ārējos revīzijas ziņojumos un novērtējumos, kā arī saistībā ar Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) izmeklēšanām;

v) pieņem un regulāri atjaunina 10. panta 2. punkta otrajā daļā minētos komunikācijas un izplatīšanas plānus;

w) ievērojot Civildienesta noteikumus un Nodarbināšanas kārtību, ieceļ grāmatvedi, kurš savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs;

x) lemj par kopēju neaizsargātības novērtējuma veikšanas metodiku, tostarp objektīviem kritērijiem, ar kuru palīdzību Aģentūra veic neaizsargātības novērtējumu, šādu novērtējumu biežumu un to, kā veicami secīgi neaizsargātības novērtējumi;

y) lemj par padziļinātu dalībvalsts novērtējumu un uzraudzību, kā minēts 32. panta 2. punktā;

z) ieceļ pamattiesību amatpersonu un pamattiesību amatpersonas vietnieku saskaņā ar 109. pantu;

aa) paredz īpašus noteikumus, lai garantētu pamattiesību amatpersonas neatkarību tās pienākumu izpildē;

ab) apstiprina darba vienošanās ar trešām valstīm;

ac) pēc iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma pieņem Aģentūras drošības noteikumus, kas paredzēti ESKI un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzībai, kā minēts 92. pantā;

ad) ievērojot Civildienesta noteikumus un Nodarbināšanas kārtību, ieceļ drošības amatpersonu, kura ir atbildīga par drošību Aģentūrā, tostarp par klasificētas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību;

ae) lemj par jebkuru citu jautājumu, ja tas šajā regulā ir paredzēts.

Gada darbības ziņojumu, kas minēts j) apakšpunktā, publisko.

3. Lai pieņemtu priekšlikumus 2. punktā minētajiem valdes lēmumiem par specifiskām Aģentūras darbībām, ko paredzēts veikt pie kādas dalībvalsts ārējām robežām vai to tiešā tuvumā, vai attiecībā uz 73. panta 4. punktā minēto darba vienošanos ar trešām valstīm noslēgšanu, ir vajadzīgs tā valdes locekļa labvēlīgs balsojums, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti vai attiecīgā gadījumā dalībvalsti, kura robežojas ar attiecīgo trešo valsti.

4. Valde var sniegt konsultācijas izpilddirektoram par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar ārējo robežu operacionālās pārvaldības attīstību un apmācību, tostarp ar pētniecību saistītām darbībām.

5. Valde pieņem lēmumus par Īrijas vai Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties konkrētās darbībās.

Valde pieņem lēmumus, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Valde savos lēmumos apsver, vai Īrijas vai Apvienotās Karalistes dalība veicina attiecīgās darbības īstenošanu. Lēmumos norāda Īrijas vai Apvienotās Karalistes finansiālo ieguldījumu darbībā, par kuru pieprasīta līdzdalība.

6. Katru gadu valde iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ("budžeta lēmējinstitūcija") visu informāciju, kas saistīta ar Aģentūras veikto izvērtēšanas procedūru rezultātiem.

7. Valde var izveidot izpildvaldi, kuras sastāvā ir ne vairāk kā četri valdes pārstāvji, tostarp tās priekšsēdētājs, un Komisijas pārstāvis, kas palīdzētu tai un izpilddirektoram sagatavot lēmumus, programmas un darbības, kuras valdei jāpieņem, un, ja nepieciešams, kas valdes vārdā pieņemtu atsevišķus steidzamus pagaidu lēmumus. Izpildvalde nepieņem lēmumus, kuru pieņemšanai valdē vajadzīgs divu trešdaļu balsu vairākums. Valde var deleģēt izpildvaldei dažus skaidri definētus uzdevumus, jo īpaši tad, ja tas uzlabo Aģentūras efektivitāti. Tā nevar izpildvaldei deleģēt uzdevumus, kas saistīti ar lēmumiem, kuru pieņemšanai valdē ir vajadzīgs divu trešdaļu balsu vairākums.

8. Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu valde, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Nodarbināšanas kārtības 6. pantu, pieņem lēmumu, ar ko tā izpilddirektoram deleģē attiecīgās iecēlējiestādes pilnvaras un paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem šo pilnvaru deleģējumu var apturēt. Izpilddirektors ir pilnvarots minētās pilnvaras deleģēt tālāk citai personai.

Īpašu izņēmuma apstākļu dēļ valde var ar lēmumu uz laiku apturēt iecēlējiestādes pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un personai, kurai tas tālāk deleģējis savas pilnvaras. Tā var pēc tam izpildīt šīs pilnvaras pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai štata darbiniekam, kas nav izpilddirektors.

101. pants

Valdes sastāvs

1. Neskarot 3. punktu, valdē ir pa vienam pārstāvim no katras dalībvalsts un divi Komisijas pārstāvji, un katram no viņiem ir balsstiesības. Šim nolūkam katra dalībvalsts ieceļ valdes locekli, kā arī viņa aizstājēju, kas pārstāvēs valdes locekli viņa prombūtnes laikā. Komisija ieceļ divus locekļus un divus aizstājējus. Pilnvaru termiņš ir četri gadi. Šo pilnvaru termiņu var pagarināt.

2. Valdes locekļus ieceļ, pamatojoties uz viņu attiecīgo augsta līmeņa pieredzi, viņu kompetenci operacionālajā sadarbībā robežu pārvaldības un atgriešanas jomā, un viņu attiecīgās pārvaldības, administratīvās un budžeta veidošanas prasmes. Dalībvalstis un Komisija tiecas panākt līdzsvarotu dzimumu pārstāvību valdē.

3. Valstis, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, piedalās Aģentūras darbā. Valdē tām katrai ir viens pārstāvis un viens aizstājējs. Piemēro vienošanās, kuras izstrādātas saskaņā ar to asociācijas nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem, ar kuriem nosaka veidu, apjomu un sīki izstrādātus noteikumus minēto valstu līdzdalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.

102. pants

Daudzgadu plāns un gada darba programmas

1. Valde katru gadu līdz 30. novembrim pieņem vienoto plānošanas dokumentu, kurā cita starpā ietverts Aģentūras daudzgadu plāns un gada plāns nākamajam gadam, kas pamatojas uz izpilddirektora iesniegtu projektu un ko apstiprinājusi valde. Vienoto plānošanas dokumentu pieņem, ņemot vērā labvēlīgu Komisijas atzinumu, un attiecībā uz daudzgadu plānu tas notiek pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Padomi. Ja valde nolemj neņemt vērā Komisijas atzinuma elementus, tā nosūta detalizētu pamatojumu. Pienākums sniegt detalizētu pamatojumu attiecas arī uz elementiem, ko apspriešanās laikā izvirzījuši Eiropas Parlaments un Padome. Valde nekavējoties nosūta minēto dokumentu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

2. Šā panta 1. punktā minētais dokuments kļūst galīgs pēc vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to atbilstīgi koriģē.

3. Saskaņā ar Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu stratēģiskās politikas plānošanas ciklu daudzgadu plānā nosaka vispārējo stratēģisko vidējā termiņa un ilgtermiņa plānu, kas ietver mērķus, paredzamos rezultātus un snieguma rādītājus, kā arī resursu plānošanu, tostarp daudzgadu budžetu, personālu un Aģentūras spēju pilnveidošanu, tostarp indikatīvu daudzgadu plānojumu attiecībā uz pastāvīgā korpusa darbinieku specializāciju. Daudzgadu plānā nosaka reaģēšanas operāciju stratēģiskās jomas un izklāsta, kas ir jādara mērķu sasniegšanai. Tas ietver stratēģiskās darbības 80. panta 1. punkta minētās pamattiesību stratēģijas īstenošanai un stratēģiju attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, kā arī ar minēto stratēģiju saistītās darbības.

4. Daudzgadu plānu īsteno ar gada darba programmām un attiecīgā gadījumā atjaunina, ņemot vērā saskaņā ar 121. pantu veiktās izvērtēšanas rezultātus. Vajadzības gadījumā minēto izvērtējumu secinājumus atspoguļo arī nākamā gada darba programmā.

5. Gada darba programmā ietver to darbību aprakstu, kas tiks finansētas, tostarp sīki aprakstītus mērķus un paredzamos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tajā ietver norādi arī uz katrai darbībai piešķirtajiem finanšu resursiem un cilvēkresursiem saskaņā ar principiem, kuri raksturīgi uz darbībām balstīta budžeta izstrādei un pārvaldībai. Gada darba programma ir saskanīga ar daudzgadu plānu. Tajā skaidri norāda uzdevumus, kuri ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu.

6. Gada darba programmu pieņem saskaņā ar Savienības leģislatīvo programmu attiecīgajās ārējo robežu pārvaldības un atgriešanu jomās.

7. Ja pēc gada darba programmas pieņemšanas Aģentūrai tiek uzticēts jauns uzdevums, valde groza gada darba programmu.

8. Visus būtiskos grozījumus gada darba programmā, jo īpaši izmaiņas, kuru rezultātā pārdala budžeta līdzekļus vairāk nekā 2 % apmērā no gada budžeta, pieņem saskaņā ar to pašu procedūru, kāda piemērojama sākotnējās gada darba programmas pieņemšanai. Valde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras izdarīt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

103. pants

Valdes priekšsēdētājs

1. Valde ievēlē priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku no tās balsstiesīgo locekļu vidus. Priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēlē ar valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu. Priekšsēdētāja vietnieks *ex officio* aizstāj priekšsēdētāju gadījumā, ja viņš nevar pildīt savus pienākumus.

2. Priekšsēdētāja un viņa vietnieka pilnvaru termiņš beidzas, kad viņi attiecīgi vairs nav valdes locekļi. Ievērojot šo noteikumu, priekšsēdētāja vai priekšsēdētāja vietnieka pilnvaru termiņš ir četri gadi. Minēto pilnvaru termiņu var pagarināt vienu reizi.

104. pants

Valdes sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc tās priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektors piedalās apspriedē bez balsstiesībām.

3. Valde regulārajās sanāksmēs pulcējas vismaz divreiz gadā. Turklāt tā sanāk arī pēc priekšsēdētāja iniciatīvas, Komisijas pieprasījuma vai pēc vismaz vienas trešdaļas valdes locekļu pieprasījuma. Ja nepieciešams, valde var rīkot kopīgas sanāksmes ar *EASO* valdi un Eiropolu valdi.

4. Īriju aicina piedalīties valdes sanāksmēs.

5. Apvienoto Karalisti aicina piedalīties valdes sanāksmēs, kas notiek pirms dienas, kad saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu Līgumi vairs nav piemērojami Apvienotajai Karalistei.

6. Valdes sanāksmēs aicina piedalīties *EASO* un Eiropola pārstāvjus. *FRA* pārstāvi aicina piedalīties valdes sanāksmēs, ja darba kārtībā ir punkti, kuri attiecas uz pamattiesību aizsardzību.

7. Valdes priekšsēdētājs var arī uzaicināt valdes sanāksmēs piedalīties ekspertu no Eiropas Parlamenta. Valde var uzaicināt arī pārstāvjus no citām attiecīgām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām. Valde saskaņā ar savu reglamentu savās sanāksmēs novērotāja statusā var aicināt piedalīties jebkuru citu personu, kuras viedoklis varētu to interesēt.

8. Valdes locekļiem saskaņā ar reglamenta noteikumiem var palīdzēt padomdevēji vai eksperti.

9. Aģentūra nodrošina valdes sekretariātu.

105. pants

Balsošana

1. Neskarot 100. panta 2. punkta c), d), k) un m) apakšpunktu, 103. panta 1. punktu un 107. panta 2. un 4. punktu, valde pieņem lēmumus ar visu tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu.

2. Katram loceklim ir viena balss. Ja kāds valdes loceklis sanāksmē nepiedalās, viņa balsstiesības ir tiesīgs izmantot viņa aizstājējs. Izpilddirektors nebalso.

3. Reglamentā ietver sīkāk izstrādātu balsošanas kārtību. Minētajos noteikumos jo īpaši paredz nosacījumus, kā loceklis var balsot cita locekļa vārdā, kā arī prasības saistībā ar kvorumu.

4. Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā iesaistīto valstu pārstāvjiem ir ierobežotas balsstiesības saskaņā ar to attiecīgo vienošanos. Lai ļautu asociētajām valstīm īstenot savas balsstiesības, Aģentūra sīki apraksta darba kārtību, norādot punktus attiecībā uz kuriem piešķirtas ierobežotas balsstiesības.

106. pants

Izpilddirektora funkcijas un pilnvaras

1. Aģentūru vada izpilddirektors, kas savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs. Neskarot attiecīgās Savienības iestāžu un valdes kompetences, izpilddirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai citas struktūras norādījumus.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt izpilddirektoru ziņot par savu uzdevumu izpildi. Tas ietver ziņošanu par Aģentūras darbībām, pamattiesību stratēģijas īstenošanu un uzraudzību, Aģentūras gada darbības pārskatu par iepriekšējo gadu, nākamā gada darba programmu un Aģentūras daudzgadu plānu un jebkuru citu jautājumu saistībā ar Aģentūras darbībām. Izpilddirektors arī sniedz paziņojumu Eiropas Parlamentam, ja viņam to pieprasa, un uz jebkādiem Eiropas Parlamenta deputātu jautājumiem rakstiski atbild 15 kalendāro dienu laikā no šādu jautājumu saņemšanas. Izpilddirektors regulāri ziņo Eiropas Parlamenta attiecīgajām struktūrām un komitejām.

3. Izņemot gadījumus, kad šajā regulā ir paredzēti konkrēti termiņi, izpilddirektors nodrošina, ka ziņojumi tiek nosūtīti Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai cik drīz vien iespējams, un katrā ziņā sešu mēnešu laikā pēc ziņošanas perioda beigām, izņemot, ja izpilddirektors kavēšanos pienācīgi pamato rakstveidā.

4. Izpilddirektors ir atbildīgs par valdes pieņemto stratēģisko lēmumu sagatavošanu un īstenošanu, kā arī par tādu lēmumu pieņemšanu, kas saistīti ar Aģentūras operacionālajām darbībām saskaņā ar šo regulu. Izpilddirektoram ir šādas funkcijas un pilnvaras:

a) ierosināt, sagatavot un īstenot stratēģiskus lēmumus, programmas un darbības, ko pieņem valde, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti ar šajā regulā, tās īstenošanas noteikumos un jebkuros piemērojamos tiesību aktos;

b) veikt visus vajadzīgos pasākumus, tostarp pieņemt iekšējus administratīvus norādījumus un publicēt paziņojumus, lai nodrošinātu Aģentūras ikdienas administrāciju un darbību saskaņā ar šo regulu;

c) katru gadu sagatavot vienotā plānošanas dokumenta projektu un iesniegt to valdei apstiprināšanai, pirms minētais projekts tiek nosūtīts Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai līdz 31. janvārim;

d) katru gadu sagatavot gada darbības pārskatu par Aģentūras darbību un iesniegt to valdei;

e) sagatavot Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu kā daļu no vienotā plānošanas dokumenta saskaņā ar 115. panta 3. punktu, un izpildīt budžetu, ievērojot 116. panta 1. punktu;

f) deleģēt savas pilnvaras citiem štata darbiniekiem, ievērojot noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar 100. panta 2. punkta o) apakšpunktu;

g) pieņemt ieteikumu par pasākumiem saskaņā ar 32. panta 7. punktu, tostarp lēmumus, ar kuriem ierosina dalībvalstīm sākt un veikt kopīgas operācijas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus vai citas darbības, kas minētas 36. panta 2. punktā;

h) izvērtēt, apstiprināt un koordinēt dalībvalstu priekšlikumus par kopīgām operācijām vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem saskaņā ar 37. panta 3. punktu;

i) izvērtēt, apstiprināt un koordinēt dalībvalstu pieprasījumus par kopīgām atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām saskaņā ar 50. un 53. pantu;

j) nodrošināt 38. un 42. pantā, kā arī 53. panta 3. punktā minēto darbības plānu īstenošanu;

k) nodrošināt 42. panta 1. punktā minētā Padomes lēmuma īstenošanu;

l) atsaukt darbību finansējumu saskaņā ar 46. pantu;

m) pirms jebkādas Aģentūras operacionālās darbības izvērtēt, vai ir pamattiesību vai starptautiskās aizsardzības pienākumu pārkāpumi, kas ir būtiski vai, visticamāk, būs ilgstoši saskaņā ar 46. panta 4. un 5. punktu;

n) izvērtēt darbību rezultātus saskaņā ar 47. pantu;

o) identificēt minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kāds nepieciešams, lai apmierinātu Aģentūras vajadzības, jo īpaši attiecībā uz kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju veikšanu saskaņā ar 64. panta 6. punktu;

p) ierosināt vietējā biroja izveidošanu vai tā darbības laika pagarināšanu saskaņā ar 60. panta 5. punktu;

q) iecelt vietējo biroju vadītājus saskaņā ar 60. panta 4. punktu;

r) sagatavot rīcības plānu, balstoties uz iekšējas vai ārējas revīzijas ziņojumos un novērtējumos, un izmeklēšanā, ko veic *OLAF*, norādītajiem secinājumiem, un par panākto ziņot divreiz gadā Komisijai un regulāri – valdei;

s) aizsargāt Savienības finanšu intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot summas, kas bija nepamatoti izmaksātas, un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus;

t) sagatavot Aģentūras krāpšanas apkarošanas stratēģiju un iesniegt to valdei apstiprināšanai.

5. Izpilddirektors par savu darbību atskaitās valdei.

6. Izpilddirektors ir Aģentūras likumīgais pārstāvis.

107. pants

Izpilddirektora un izpilddirektora vietnieku iecelšana

1. Komisija izvirza vismaz trīs kandidātus izpilddirektora amatam un katra izpilddirektora vietnieka amatam, pamatojoties uz sarakstu, pēc vakances publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un attiecīgā gadījumā citos preses izdevumos vai tīmekļa vietnēs.

2. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, kā noteikts 1. punktā, valde ieceļ izpilddirektoru, ņemot vērā nopelnus un ar dokumentiem apliecinātas augsta līmeņa administratīvā un pārvaldības darba prasmes, tostarp attiecīgo profesionālo pieredzi vadošā amatā ārējo robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Pirms iecelšanas amatā Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja vai komitejas uzaicina Komisijas ierosinātos kandidātus nākt klajā ar paziņojumu un atbildēt uz to locekļu jautājumiem.

Pēc šādiem paziņojumiem Eiropas Parlaments pieņem atzinumu, kurā izklāstīts tā viedoklis, un var norādīt kandidātu, kuram tas dod priekšroku.

Valde ieceļ izpilddirektoru, ņemot vērā minētos viedokļus. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.

Ja valde pieņem lēmumu iecelt citu kandidātu, nevis to, par kuru Eiropas Parlaments norādījis, ka dod tam priekšroku, valde rakstveidā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par to, kādā veidā Eiropas Parlamenta atzinums tika ņemts vērā.

Pilnvaras atlaist izpilddirektoru ir valdei, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

3. Izpilddirektoram palīdz trīs izpilddirektora vietnieki. Katram izpilddirektora vietniekam piešķir konkrētu atbildības jomu. Izpilddirektora prombūtnes vai aizņemtības laikā viņa pienākumus veic viens no izpilddirektora vietniekiem.

4. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, kā minēts 1. punktā, valde ieceļ izpilddirektora vietniekus, ņemot vērā nopelnus un pienācīgas administratīvā un pārvaldības darba prasmes, tostarp attiecīgo profesionālo pieredzi vadošā amatā ārējo robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Izpilddirektors ir iesaistīts atlases procesā. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.

Pilnvaras atlaist izpilddirektora vietniekus ir valdei saskaņā ar pirmajā daļā izklāstīto procedūru.

5. Izpilddirektora amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Līdz minētā termiņa beigām Komisija veic novērtējumu, kurā ņem vērā izpilddirektora darbības izvērtējumu un Aģentūras turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus.

6. Valde, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, kurā ņemts vērā 5. punktā minētais novērtējums, var pagarināt izpilddirektora amata pilnvaru termiņu vienu reizi uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.

7. Izpilddirektora vietnieku amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Valde, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma, var pagarināt minēto termiņu vienu reizi uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.

8. Izpilddirektoru un izpilddirektora vietniekus pieņem darbā kā Aģentūras pagaidu darbiniekus saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

108. pants

Konsultatīvais forums

1. Aģentūra izveido konsultatīvu forumu, lai tas tai palīdzētu, sniedzot ar neatkarīgas konsultācijas ar pamattiesībām saistītos jautājumos. Izpilddirektors un valde sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu, var apspriesties ar konsultatīvo forumu par visiem jautājumiem saistībā ar pamattiesībām.

2. Aģentūra aicina piedalīties konsultatīvajā forumā *EASO*, *FRA*, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos un citas atbilstīgas organizācijas. Valde, pamatojoties uz pamattiesību amatpersonas priekšlikumu, kas iesniegts pēc apspriešanās ar izpilddirektoru, lemj par konsultatīvā foruma sastāvu un par kārtību, kādā konsultatīvajam forumam nodod informāciju. Konsultatīvais forums pēc apspriešanās ar valdi un izpilddirektoru nosaka savas darbības metodes un izstrādā darba programmu.

3. Ar konsultatīvo forumu apspriežas par pamattiesību stratēģijas turpmāku pilnveidošanu un īstenošanu, sūdzību mehānisma darbību, ētikas kodeksiem un kopēju apmācības pamatprogrammu. Aģentūra informē konsultatīvo forumu par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar tā ieteikumiem.

4. Konsultatīvais forums sagatavo gada ziņojumu par savām darbībām. Minēto ziņojumu publisko.

5. Neskarot pamattiesību amatpersonas uzdevumus, konsultatīvajam forumam savlaicīgi un efektīvi nodrošina efektīvu piekļuvi visai informācijai par pamattiesību ievērošanu, tostarp apmeklējot uz vietas kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus ar iepriekšēju uzņēmējas dalībvalsts vai attiecīgajā gadījumā trešās valsts piekrišanu, apmeklējot uz vietas karsto punktu zonas un atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas, tostarp trešās valstīs. Ja uzņēmēja dalībvalsts nepiekrīt, ka konsultatīvā foruma pārstāvji uz vietas apmeklē kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, ko veic tās teritorijā, tā rakstveidā sniedz Aģentūrai pienācīgi pamatotus iemeslus.

109. pants

Pamattiesību amatpersona

1. Valde pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu ieceļ pamattiesību amatpersonu, pamatojoties uz sarakstu ar trim kandidātiem. Pamattiesību amatpersonai ir atbilstīga kvalifikācija, speciālās zināšanas un profesionālā pieredze pamattiesību jomā.

2. Pamattiesību amatpersona veic šādus uzdevumus:

a) sniedz ieguldījumu Aģentūras pamattiesību stratēģijā un attiecīgajā rīcības plānā, tostarp sniedzot ieteikumus to uzlabošanai;

b) uzrauga Aģentūras atbilstību pamattiesībām, tostarp veicot izmeklēšanu par tās darbībām;

c) sekmē to, ka Aģentūra ievēro pamattiesības;

d) konsultē Aģentūru, ja pamattiesību amatpersona to uzskata par nepieciešamu vai ja tai to pieprasa, par jebkuru Aģentūras darbību, neaizkavējot attiecīgo darbību;

e) sniedz atzinumus par operacionālajiem plāniem, kas izstrādāti Aģentūras operacionālajām darbībām, par pilotprojektiem un par tehniskās palīdzības projektiem trešās valstīs;

f) sniedz atzinumus darba vienošanos sakarā;

g) veic apmeklējumus uz vietas jebkurā kopīgā operācijā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, pilotprojektā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanā, atgriešanas operācijā vai atgriešanas nodrošināšanas operācijā, tostarp trešās valstīs;

h) nodrošina konsultatīvā foruma sekretariātu;

i) informē izpilddirektoru par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem Aģentūras darbību laikā;

j) atlasa un pārvalda pamattiesību uzraudzības speciālistus;

k) veic jebkurus citus šajā regulā paredzētus uzdevumus.

Sekretariāts, kas minēts pirmās daļas h) apakšpunktā, saņem rīkojumus tieši no konsultatīvā foruma.

3. Šā panta 2. punkta pirmās daļas j) apakšpunkta nolūkiem pamattiesību amatpersona jo īpaši:

a) ieceļ pamattiesību uzraudzības speciālistus;

b) nozīmē pamattiesību uzraudzības speciālistiem operācijas un darbības, kā noteikts 110. panta 3. punktā;

c) izraugās pamattiesību uzraudzības speciālistus kā piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus 51. pantā minētajai rezervei;

d) nodrošina, ka pamattiesību uzraudzības speciālisti ir pienācīgi apmācīti;

e) ziņo izpilddirektoram par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem, par kuriem viņam ir paziņojuši pamattiesību uzraudzības speciālisti, kā pamattiesību amatpersona uzskata par nepieciešamu.

Izpilddirektors atbild pamattiesību amatpersonai par to, kā bažas saistībā ar iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem, kā minēts pirmās daļas e) apakšpunktā, ir risinātas.

Pamattiesību amatpersona jebkuru no 2. punkta pirmās daļas a) līdz i) un k) apakšpunktā noteiktajiem uzdevumiem var uzticēt kādam no pamattiesību uzraudzības speciālistiem.

4. Valde paredz īpašus noteikumus, kas piemērojami pamattiesību amatpersonai, lai nodrošinātu, ka pamattiesību amatpersona un tās darbinieki savu pienākumu izpildē ir neatkarīgi. Pamattiesību amatpersona tieši atskaitās valdei un sadarbojas ar konsultatīvo forumu. Valde nodrošina, ka tiek veikti pasākumi saistībā ar pamattiesību amatpersonas ieteikumiem. Turklāt pamattiesību amatpersona publicē gada ziņojumus par savām darbībām un to, kādā mērā Aģentūras darbībās ievērotas pamattiesības. Minētajos ziņojumos iekļauj informāciju par sūdzību mehānismu un pamattiesību stratēģijas īstenošanu.

5. Aģentūra nodrošina, ka pamattiesību amatpersona spēj rīkoties autonomi un būt neatkarīga savu pienākumu izpildē. Pamattiesību amatpersonas rīcībā ir pietiekami un atbilstoši cilvēkresursi un finanšu resursi, kas vajadzīgi tās uzdevumu veikšanai.

Pamattiesību amatpersona izvēlas savus darbiniekus, un minētie darbinieki atskaitās tikai pamattiesību amatpersonai.

6. Pamattiesību amatpersonai palīdz pamattiesību amatpersonas vietnieks. Pamattiesību amatpersonas vietnieku ieceļ valde, pamatojoties uz pamattiesību amatpersonas iesniegtu sarakstu ar vismaz trim kandidātiem. Pamattiesību amatpersonas vietniekam ir atbilstīga kvalifikācija un pieredze pamattiesību jomā, un savu pienākumu izpildē viņš ir neatkarīgs. Ja pamattiesību amatpersona ir prombūtnē vai ir aizņemta, pamattiesību amatpersonas vietnieks uzņemas pamattiesību amatpersonas pienākumus un atbildību.

7. Pamattiesību amatpersonai ir piekļuve visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

110. pants

Pamattiesību uzraudzības speciālisti

1. Pamattiesību uzraudzības speciālisti, kas pieņemti darbā kā štata darbinieki, pastāvīgi novērtē operacionālo darbību atbilstību pamattiesībām, sniedz konsultācijas un palīdzību minētajā sakarā un sekmē pamattiesību veicināšanu kā daļu no Eiropas integrētās robežu pārvaldības.

2. Pamattiesību uzraudzības speciālisti veic šādus uzdevumus:

a) uzrauga atbilstību pamattiesībām un sniedz konsultācijas un palīdzību saistībā ar pamattiesībām to Aģentūras operacionālo darbību sagatavošanā, izpildē un novērtēšanā, kuras pamattiesību amatpersona viņiem ir uzticējusi uzraudzīt;

b) rīkojas kā piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālisti;

c) sniedz ieguldījumu Aģentūras apmācības pasākumos par pamattiesībām, kā paredzēts 62. pantā, tostarp nodrošinot apmācību par pamattiesībām.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkiem pamattiesību uzraudzības speciālists jo īpaši:

a) seko līdzi operacionālo plānu sagatavošanai un ziņo pamattiesību amatpersonai, lai tā varētu veikt savus uzdevumus, kā paredzēts 109. panta 2. punkta e) apakšpunktā;

b) veic apmeklējumus vietās, kur notiek operacionālā darbība, tostarp ilgtermiņa apmeklējumus;

c) sadarbojas un sazinās ar koordinatoru, kā paredzēts 44. pantā, un sniedz viņam konsultācijas un palīdzību;

d) informē koordinatoru un ziņo pamattiesību amatpersonai par jebkādām bažām saistībā ar iespējamu pamattiesību pārkāpumu Aģentūras operacionālajās darbībās; un

e) sniedz ieguldījumu 47. pantā minētajā darbību izvērtēšanā;

3. Neskarot 4. punktu, pamattiesību amatpersona katrai operācijai nozīmē vismaz vienu pamattiesību uzraudzības speciālistu. Pamattiesību amatpersona var arī nolemt nozīmēt pamattiesību uzraudzības speciālistu jebkuras citas operacionālās darbības uzraudzībai pēc tās ieskata.

Pamattiesību uzraudzības speciālistam ir piekļuve visām vietām, kurās notiek Aģentūras operacionālā darbība, un visiem tās dokumentiem, kas attiecas uz konkrētās darbības īstenošanu.

4. Pamattiesību amatpersona var izraudzīties pamattiesību uzraudzības speciālistus kā piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus 51. pantā minētajai rezervei. Ja pamattiesību uzraudzības speciālisti rīkojas kā piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālisti, viņiem piemēro 50. panta 5. punktu un 51. pantu *mutatis mutandis*.

5. Pamattiesību amatpersona ieceļ pamattiesību uzraudzības speciālistus, un viņi ir tās hierarhiskā pārraudzībā. Savu pienākumu izpildē pamattiesību uzraudzības speciālisti ir neatkarīgi. Kad pamattiesību uzraudzības speciālisti atrodas operācijas norises vietā, viņi valkā atšķirības zīmēm, kas ļauj viņus skaidri identificēt kā pamattiesību uzraudzības speciālistus.

6. Aģentūra nodrošina, ka līdz 2020. gada 5. decembrim Aģentūra pieņem darbā vismaz 40 pamattiesību uzraudzības speciālistus. Izpilddirektors, apspriežoties ar pamattiesību amatpersonu, katru gadu izvērtē nepieciešamību palielināt pamattiesību uzraudzības specialistu skaitu. Pēc minētās izvērtēšanas izpilddirektors vajadzības gadījumā ierosina valdei palielināt pamattiesību uzraudzības speciālistu skaitu nākamajam gadam atkarībā no operacionālajām vajadzībām.

7. Pamattiesību uzraudzības speciālisti pēc pieņemšanas darbā iziet padziļinātu apmācību par pamattiesībām, ņemot vērā iepriekš iegūto kvalifikāciju un profesionālo pieredzi attiecīgajās jomās. Aģentūra visā pamattiesību uzraudzības speciālistu nodarbinātības laikā nodrošina, ka viņi pilda savus pienākumus atbilstīgi visaugstākajiem standartiem. Katram pamattiesību uzraudzības speciālistam izstrādā piemērotu mācību plānu, kas nodrošina tiem pastāvīgu profesionālu attīstību, lai ļautu tiem pildīt pamattiesību uzraudzības speciālista uzdevumus.

111. pants

Sūdzību mehānisms

1. Aģentūra sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu veic nepieciešamos pasākumus, lai izveidotu un turpinātu attīstīt neatkarīgu un efektīvu sūdzību mehānismu saskaņā ar šo pantu nolūkā uzraudzīt un nodrošināt pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

2. Ikviena persona, kuru tieši skar kopīgajā operācijā, pilotprojektā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanā, atgriešanas operācijā, atgriešanas nodrošināšanas operācijā vai trešā valstī notiekošā Aģentūras operacionālajā darbībā iesaistītu darbinieku darbības vai bezdarbība un ja šī persona uzskata, ka šo darbību vai bezdarbības rezultātā pārkāptas viņas pamattiesības, vai ikviena puse, kas pārstāv šādu personu, var iesniegt rakstveida sūdzību Aģentūrai.

3. Pieņemamas ir tikai tās sūdzības, kas ir pamatotas un attiecas uz konkrētiem pamattiesību pārkāpumiem.

4. Pamattiesību amatpersona ir atbildīga par Aģentūras saņemto sūdzību apstrādi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Minētajā nolūkā pamattiesību amatpersona izskata sūdzības pieņemamību, reģistrē pieņemamās sūdzības, pārsūta visas reģistrētās sūdzības izpilddirektoram un sūdzības par vienību dalībniekiem pārsūta viņu piederības dalībvalstij, tostarp attiecīgajai dalībvalsts iestādei vai struktūrai, kuras kompetencē ir pamattiesības, lai tās turpmāk rīkotos saskaņā ar savām pilnvarām. Pamattiesību amatpersona arī reģistrē turpmākus pasākumus un nodrošina, ka Aģentūra vai attiecīgā dalībvalsts tos veic.

5. Saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību, ja sūdzība ir pieņemama, sūdzības iesniedzējus informē, ka sūdzība ir reģistrēta, ir sākts novērtējums un atbildi var gaidīt, tiklīdz tā būs pieejama. Ja sūdzība ir nosūtīta valsts iestādēm vai struktūrām, sūdzības iesniedzējam sniedz to kontaktinformāciju. Ja sūdzība ir atzīta par nepieņemamu, sūdzības iesniedzēju informē par iemesliem un, ja iespējams, – turpmākām iespējām risināt viņu bažas.

Aģentūra paredz atbilstīgu procedūru gadījumos, kad sūdzību atzīst par nepieņemamu vai nepamatotu.

Visus lēmumus noformē rakstveidā un argumentē. Pamattiesību amatpersona novērtē sūdzību no jauna, ja sūdzības iesniedzējs iesniedz jaunus pierādījumus gadījumos, kad sūdzība pirms tam atzīta par nepieņemamu vai nepamatotu.

6. Ja ir reģistrēta sūdzība par kādu Aģentūras darbinieku, pamattiesību amatpersona iesaka izpilddirektoram veikt pienācīgus turpmākos pasākumus, tostarp disciplināros pasākumus, un attiecīgā gadījumā nodot lietu civiltiesiskas vai krimināltiesiskas procedūras uzsākšanai saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem. Izpilddirektors nodrošina, ka tiek veikti pienācīgi turpmākie pasākumi, un noteiktā laikposmā un vajadzības gadījumā arī turpmāk regulāri ziņo pamattiesību amatpersonai par konstatējumiem, disciplināro pasākumu īstenošanu un turpmākajiem pasākumiem, ko Aģentūra veic saistībā ar sūdzību.

Ja sūdzība ir saistīta ar datu aizsardzības jautājumiem, izpilddirektors pirms lēmuma pieņemšanas par sūdzību apspriežas ar Aģentūras datu aizsardzības inspektoru. Pamattiesību amatpersona un datu aizsardzības inspektors rakstveidā saprašanās memorandā nosaka savu uzdevumu savstarpējo sadalījumu un sadarbību attiecībā uz saņemtajām sūdzībām.

7. Tādas reģistrētas sūdzības gadījumā, kura attiecas uz vienības dalībnieku no uzņēmējas dalībvalsts vai citas iesaistītās dalībvalsts, tostarp par norīkoto vienību dalībnieku vai norīkoto valsts ekspertu, piederības dalībvalsts nodrošina pienācīgus turpmākos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā disciplinārus pasākumus un lietas nodošanu civiltiesisku vai krimināltiesisku procedūru uzsākšanai, vai citus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Attiecīgā dalībvalsts noteiktā laikposmā un vajadzības gadījumā arī turpmāk regulāri ziņo pamattiesību amatpersonai par konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem saistībā ar sūdzību. Ja no attiecīgās dalībvalsts nekāds ziņojums netiek saņemts, Aģentūra turpina izskatīt šo lietu.

Ja attiecīgā dalībvalsts noteiktā laikposmā nesniedz ziņojumu vai sniedz tikai nepārliecinošu atbildi, pamattiesību amatpersona par to informē izpilddirektoru un valdi.

8. Ja konstatēts, ka vienības dalībnieks ir pārkāpis pamattiesības vai starptautiskās aizsardzības pienākumus, Aģentūra pieprasa dalībvalstij šo dalībnieku nekavējoties atsaukt no Aģentūras veiktās darbības vai pastāvīgā korpusa.

9. Pamattiesību amatpersona savā gada ziņojumā iekļauj informāciju par sūdzību mehānismu, kā minēts 109. panta 4. punktā, tostarp konkrētas atsauces uz Aģentūras un dalībvalstu konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar sūdzībām.

10. Pamattiesību amatpersona saskaņā ar 1. līdz 9. punktu un pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu izstrādā standartizētu sūdzības veidlapu, kurā tiek prasīta sīka un specifiska informācija par pamattiesību iespējamo pārkāpumu. Pamattiesību amatpersona vajadzības gadījumā izstrādā arī citus detalizētus noteikumus. Pamattiesību amatpersona iesniedz minēto veidlapu un citus šādus detalizētus noteikumus izpilddirektoram un valdei.

Aģentūra nodrošina, lai informācija par iespēju iesniegt sūdzību un procedūra par sūdzību iesniegšanu būtu viegli pieejama, tostarp arī mazāk aizsargātām personām. Standartizēto sūdzības veidlapu dara pieejamu Aģentūras tīmekļa vietnē un papīra formātā visu Aģentūras darbību laikā valodās, kuras trešo valstu valstspiederīgie saprot vai par kurām būtu pamatoti pieņemt, ka viņi tās saprot. Standartizētā sūdzības veidlapa ir viegli pieejama, tostarp izmantojot mobilās ierīces. Aģentūra nodrošina, ka sūdzību iesniedzējiem tiek sniegtas turpmākas norādes un palīdzība saistībā ar sūdzību izskatīšanas procedūru. Pamattiesību amatpersona izskata sūdzības, pat ja tās nav iesniegtas uz standartizētas sūdzības veidlapas.

11. Visus sūdzībā ietvertos personas datus Aģentūra, tostarp pamattiesību amatpersona, apstrādā saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1725 un dalībvalstis – saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu (ES) 2016/680.

Ja sūdzības iesniedzējs iesniedz sūdzību, tiek uzskatīts, ka minētās sūdzības iesniedzējs sniedz piekrišanu tādai savu personas datu apstrādei Regulas (ES) 2018/1725 5. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē, ko veiks Aģentūra un pamattiesību amatpersona.

Lai aizsargātu sūdzības iesniedzēju intereses, pamattiesību amatpersona saskaņā ar valsts un Savienības tiesībām sūdzību apstrādē ievēro pienācīgu konfidencialitāti, ja vien sūdzības iesniedzējs skaidri neatsakās no savām tiesībām uz konfidencialitāti. Ja sūdzības iesniedzējs atsakās no savām tiesībām uz konfidencialitāti, tiek uzskatīts, ka viņš piekrīt tam, ka pamattiesību amatpersona vai Aģentūra vajadzības gadījumā atklās kompetentajām iestādēm vai struktūrām viņa identitāti saistībā ar jautājumu, par kuru iesniegta sūdzība.

112. pants

Parlamentu sadarbība

1. Lai ņemtu vērā Eiropas Robežu un krasta apsardzes īpašo raksturu, proti, faktu, ka to veido valsts iestādes un Aģentūra, un nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments var efektīvi pārbaudīt Aģentūras darbu un valstu parlamenti var pārbaudīt savu attiecīgo valsts iestāžu darbu, kā noteikts Līgumos un valsts tiesību aktos, Eiropas Parlaments un valstu parlamenti var sadarboties atbilstoši LES un LESD pievienotā Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 9. pantam.

2. Izpilddirektors un valdes priekšsēdētājs pēc Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu uzaicinājuma piedalās sanāksmēs saistībā ar 1. punktu.

3. Aģentūra savu gada darbības ziņojumu nosūta valstu parlamentiem.

113. pants

Valodu lietošana

1. Uz Aģentūru attiecas Regula Nr. 1 ([46]).

2. Neskarot lēmumus, ko pieņem uz LESD 342. panta pamata, gada darbības pārskatu un darba programmu izstrādā visās Savienības oficiālajās valodās.

([46]) Padomes Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

3. Aģentūras darbībai vajadzīgos tulkošanas pakalpojumus nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

114. pants

Pārredzamība un komunikācija

1. Izskatot pieteikumus attiecībā uz piekļūšanu dokumentiem, kuru turētājs ir Aģentūra, uz Aģentūru attiecas Regula (EK) Nr. 1049/2001.

2. Aģentūra pēc savas iniciatīvas veic komunikāciju par jautājumiem, kas ietilpst tās darbības jomā. Tā publisko attiecīgo informāciju, tostarp gada darbības pārskatu, gada darba programmu, rīcības kodeksu, stratēģisko riska analīzi, un visaptverošu informāciju par jau īstenotām un pašreiz notiekošām kopīgām operācijām, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem, pilotprojektiem, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu, atgriešanas operācijām vai atgriešanas nodrošināšanas operācijām, tostarp trešās valstīs, un visaptverošu informāciju, kas skar darba vienošanās, un, neskarot 92. pantu, jo īpaši nodrošina, lai sabiedrībai un jebkurai ieinteresētajai personai tiktu ātri sniegta objektīva, sīki izklāstīta, visaptveroša, uzticama un viegli saprotama informācija par Aģentūras darbu. Tā to dara, neatklājot operacionālo informāciju, kuras publiskošana varētu kaitēt operāciju mērķu sasniegšanai.

3. Valde paredz praktiskus pasākumus 1. un 2. punkta piemērošanai.

4. Ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības vērsties pie Aģentūras rakstveidā jebkurā no Savienības oficiālajām valodām. Viņai ir tiesības saņemt atbildi tajā pašā valodā.

5. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu pieņemti Aģentūras lēmumi var būt par pamatu, lai iesniegtu sūdzību Eiropas Ombudam vai celtu prasību Tiesā saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

4. IEDAĻA

Finanšu prasības

115. pants

Budžets

1. Neskarot citus ienākumu veidus, Aģentūras ieņēmumus veido:

a) Savienības iemaksa, kas ir iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas iedaļā);

b) Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā iesaistīto valstu iemaksa, kā noteikts attiecīgajos nolīgumos, kas precizē to finanšu iemaksu;

c) Savienības finansējums iemaksu līgumu vai *ad hoc* dotāciju veidā saskaņā ar Aģentūras finanšu noteikumiem, kas minēti 120. pantā, un noteikumiem attiecīgajos instrumentos, ar kuriem atbalsta Savienības politikas jomas;

d) maksas par sniegtajiem pakalpojumiem;

e) jebkuras dalībvalstu brīvprātīgas iemaksas.

2. Aģentūras izdevumus veido tās administratīvie, infrastruktūras, darbības un personāla izdevumi.

3. Izpilddirektors sagatavo Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, ietverot štatu sarakstu, un nosūta to valdei.

4. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

5. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto tāmes projektu, pieņem Aģentūras ieņēmumu un izdevumu provizorisko tāmes projektu, tostarp provizorisko štatu sarakstu. Valde tos katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai kā daļu no vienotā plānošanas dokumenta projekta.

6. Valde katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes galīgo projektu, ietverot provizorisku štatu sarakstu un provizorisku darba programmu.

7. Komisija tāmi nosūta budžeta lēmējinstitūcijai kopā ar Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektu.

8. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu, un no vispārējā budžeta maksājamās iemaksas apjomu un iesniedz tās budžeta lēmējinstitūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

9. Budžeta lēmējinstitūcija apstiprina Aģentūrai paredzētās iemaksas apropriācijas.

10. Budžeta lēmējinstitūcija pieņem Aģentūras štatu sarakstu.

11. Valde pieņem Aģentūras budžetu. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.

12. Visiem budžeta grozījumiem, tostarp štatu saraksta grozījumiem, piemēro to pašu procedūru.

13. Visiem nekustamā īpašuma projektiem, kuriem paredzama būtiska ietekme uz Aģentūras budžetu, piemēro Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/715 ([47]) noteikumus.

14. Lai finansētu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu un atgriešanas nodrošināšanas operāciju īstenošanu, valdes pieņemtajā Aģentūras budžetā iekļauj finanšu operacionālo rezervi, kuras summa sasniedz vismaz 2 % no piešķīruma, kas kopīgi noteikts kopīgām operācijām pie ārējām robežām un operacionālajām darbībām atgriešanas jomā. Katra mēneša beigās izpilddirektors var nolemt pārdalīt summu, kas nepārsniedz vienu divpadsmito daļu no rezerves apropriācijām, citām Aģentūras operacionālajām darbībām. Šādā gadījumā izpilddirektors informē valdi.

15. Budžeta saistības darbībām, kas ilgst ilgāk par vienu finanšu gadu, var sadalīt gada maksājumos pa vairākiem gadiem.

116. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors izpilda Aģentūras budžetu.

2. Līdz N + 1 finanšu gada 1. martam Aģentūras grāmatvedis paziņo Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus par N finanšu gadu. Komisijas grāmatvedis konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 245. pantu.

3. Aģentūra nosūta ziņojumu par budžeta un finanšu pārvaldību par N gadu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai līdz N + 1 gada 31. martam.

4. Komisijas grāmatvedis līdz N + 1 gada 31. martam nosūta Revīzijas palātai Aģentūras provizorisko pārskatu par N gadu, kas konsolidēts ar Komisijas pārskatu.

5. Saņemot Revīzijas palātas apsvērumus par Aģentūras provizoriskajiem pārskatiem par N gadu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 246. pantu, izpilddirektors uz savu atbildību sagatavo Aģentūras galīgos pārskatus un iesniedz valdei, lai saņemtu atzinumu.

6. Valde sniedz atzinumu par Aģentūras galīgajiem pārskatiem par N gadu.

([47]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/715 (2018. gada 18. decembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un *Euratom* līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. pantā (OV L 122, 10.5.2019., 1. lpp.).

7. Līdz N + 1 gada 1. jūlijam izpilddirektors galīgo pārskatu kopā ar valdes atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

8. Galīgos pārskatus par N gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz N + 1 gada 15. novembrim.

9. Izpilddirektors līdz N + 1 gada 30. septembrim nosūta atbildi Revīzijas palātai par tās apsvērumiem. Izpilddirektors šo atbildi nosūta arī valdei.

10. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma sniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga N gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras raitai piemērošanai saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 261. panta 3. punktu.

11. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N + 2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

117. pants

Krāpšanas apkarošana

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, bez ierobežojumiem piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 noteikumus. Aģentūra pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un nekavējoties pieņem atbilstošos noteikumus, kas piemērojami visiem Aģentūras darbiniekiem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā noteikto paraugu.

2. Revīzijas palātai ir pilnvaras veikt gan dokumentu revīzijas, gan pārbaudes uz vietas attiecībā uz visiem dotāciju saņēmējiem, darbuzņēmējiem un apakšuzņēmējiem, kas no Aģentūras saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([48]), *OLAF* var veikt administratīvu izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kuru finansē Aģentūra, ir notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

4. Saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1939 Eiropas Prokuratūra (*EPPO*) var veikt Direktīvā (ES) 2017/1371 paredzēto izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses.

5. Neskarot 1. līdz 4. punktu, darba vienošanās ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, Aģentūras dotāciju nolīgumos, dotāciju lēmumos un līgumos ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Revīzijas palātas, *OLAF* un *EPPO* pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

118. pants

Interešu konfliktu novēršana

Aģentūra pieņem iekšējos noteikumus, kuros nosaka, ka tās struktūrvienību locekļiem un tās darbiniekiem, nodarbinātības vai amata pilnvaru laikā jāizvairās no situācijām, kuras var izraisīt interešu konfliktu, un jāziņo par šādām situācijām.

Aģentūra nodrošina lobēšanas pārredzamību, izmantojot pārredzamības reģistru un publiskojot visas sanāksmes ar ieinteresētām trešām personām. Pārredzamības reģistrā iekļauj visas sanāksmes un kontaktus starp ieinteresētām trešām personām un izpilddirektoru, izpilddirektora vietniekiem un nodaļu vadītājiem jautājumos, kas saistīti ar iepirkumiem un konkursiem par pakalpojumiem, iekārtām vai ārpakalpojumu projektiem un pētījumiem. Aģentūra reģistrē visas tās darbinieku sanāksmes ar ieinteresētām trešām personām par jautājumiem, kas saistīti ar iepirkumiem un konkursiem par pakalpojumiem, iekārtām vai ārpakalpojumu projektiem un pētījumiem.

([48]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

119. pants

Administratīvā izmeklēšana

Uz Aģentūras darbībām attiecas Eiropas ombuda saskaņā ar LESD 228. pantu veikta izmeklēšana.

120. pants

Finanšu noteikumi

Aģentūrai piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams Aģentūras darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu. Saistībā ar šo valde pieņem īpašus finanšu noteikumus, kas piemērojami Aģentūras darbībām sadarbībā ar trešām valstīm atgriešanas jomā.

121. pants

Izvērtēšana

1. Neskarot 59. pantu, Komisija līdz 2023. gada 5. decembrim un turpmāk reizi četros gados izvērtē šo regulu. Izvērtējumā jo īpaši novērtē:

a) Aģentūras sasniegtos rezultātus, ņemot vērā tās mērķus, pilnvaras, resursus un uzdevumus;

b) Aģentūras veikuma un darba prakses ietekmi, lietderīgumu un efektivitāti attiecībā pret tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem;

c) aģentūru sadarbību Eiropas līmenī, tostarp to, kā īstenota Eiropas sadarbība krasta apsardzes funkciju jomā;

d) iespējamo vajadzību mainīt Aģentūras pilnvaras;

e) jebkuru šādu izmaiņu finansiālo ietekmi;

f) pastāvīgā korpusa darbību un, sākot ar otro izvērtējumu, tā kopējo skaitu un sastāvu;

g) pastāvīgā korpusa apmācības līmeni, speciālās zināšanas un profesionalitāti.

Izvērtējumā iekļauj īpašu analīzi par to, kā, piemērojot šo regulu, ir ievērota Harta un citas attiecīgās Savienības tiesības.

2. Izvērtējumā arī novērtē, cik pievilcīga Aģentūra ir kā darba devējs štata darbinieku pieņemšanai darbā, lai nodrošinātu kandidātu kvalitāti un ģeogrāfisko līdzsvaru.

3. Veicot izvērtējumu, Komisija cenšas iesaistīt attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp konsultatīvo forumu un *FRA*.

4. Komisija nosūta izvērtējuma ziņojumus kopā ar saviem secinājumiem par ziņojumiem Eiropas Parlamentam, Padomei un valdei. Valde var Komisijai iesniegt ieteikumus par izmaiņām šajā regulā. Izvērtējuma ziņojumus un secinājumus par ziņojumiem publisko. Dalībvalstis un Aģentūra sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu izvērtējuma ziņojumu projektus. Vajadzības gadījumā izvērtējuma ziņojumiem pievieno tiesību akta priekšlikumus.

5. Aģentūra līdz 2021. gada 1. decembrim un pēc tam katru otro gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par *EUROSUR* darbību.

Dalībvalstis sniedz Aģentūrai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu minētos ziņojumu projektus.

6. Kā daļu no 1. punktā minētā izvērtējuma Komisija sniedz vispārēju *EUROSUR* izvērtējumu, kam vajadzības gadījumā pievieno attiecīgus priekšlikumus tās darbības uzlabošanai.

Dalībvalstis un Aģentūra sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu pirmajā daļā minēto vispārējo izvērtējumu.

Veicot pirmajā daļā minēto vispārējo izvērtējumu, Komisija cenšas iesaistīt attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp konsultatīvo forumu un *FRA*.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

122. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja ("Eiropas Robežu un krasta apsardzes komiteja"). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

123. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Regulu (ES) Nr. 1052/2013 atceļ, izņemot tās 9. panta 3., 5., 7. līdz 10. punktu un 10. panta 5. un 7. punktu, kurus atceļ no dienas, kad stājas spēkā šīs regulas 24. panta 3. punktā minētais īstenošanas akts.

2. Regulu (ES) 2016/1624 atceļ, izņemot tās 20., 30. un 31. pantu, kurus atceļ no 2021. gada 1. janvāra.

3. Izvietošanu saskaņā ar 54. līdz 58. pantu sāk veikt no 2021. gada 1. janvāra.

4. Attiecībā uz izvietošanu 2021. gadā valde pieņem 54. panta 4. punktā un 64. panta 6. punktā minētos lēmumus līdz 2020. gada 31. martam.

5. Lai atbalstītu cilvēkresursu attīstību nolūkā nodrošināt dalībvalstu ieguldījumu pastāvīgajā korpusā, dalībvalstis ir tiesīgas 2020. gadā saņemt finansējumu saskaņā ar 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Regulas II pielikumā 2022. gadam norādītos skaitļus izmanto kā atsauci attiecīgajam finansējumam 2020. gadā.

6. Lai efektīvi ieguldītu vajadzīgo štata darbinieku skaitu pastāvīgā korpusa pirmajām izvietošanām un *ETIAS* centrālās vienības izveidei, Aģentūra sākot ar 2019. gada 4. decembri saskaņā ar budžeta noteikumiem sāk vajadzīgos sagatavošanas darbus, tostarp pieņemšanu darbā un apmācību.

7. Dalībvalstis līdz 2021. gada 5. decembrim var sniegt informāciju *EUROSUR* par robežkontrolēm un gaisa robežas uzraudzību brīvprātīgi.

8. Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar šīs regulas VI pielikumā izklāstīto atbilstības tabulu.

124. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Šīs regulas 79. pantu sāk piemērot no dienas, kad minētajā pantā norādītā sistēma ir faktiski nodota.

3. Šīs regulas 12. panta 3. punktu, 70. pantu un 100. panta 5. punktu ciktāl tie attiecas uz sadarbību ar Apvienoto Karalisti, piemēro līdz dienai, kad saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu Līgumi vairs nav piemērojami Apvienotajai Karalistei, vai, ja līdz minētajai dienai stājas spēkā izstāšanās nolīgums, kas noslēgts ar Apvienoto Karalisti saskaņā ar LES 50. panta 2. punktu, līdz minētajā izstāšanās nolīgumā noteiktā pārejas perioda beigām.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2019. gada 13. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētāja*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN

I PIELIKUMS

Pastāvīgā korpusa spējas pa gadiem un kategorijām saskaņā ar 54. pantu

Kategorija Gads	1. kategorija Štata darbinieki	2. kategorija Ilgtermiņa norīkojuma operacionālie darbinieki	3. kategorija Operacionālie darbinieki īstermiņa izvietošanai	4. kategorija Ātrās reaģēšanas rezerve	Eiropas pastāvīgā korpusa kopējais skaits
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 un turpmāk	3 000	1 500	5 500	0	10 000

II PIELIKUMS

Gada ieguldījumi, kas dalībvalstīm jāsniedz pastāvīgajam korpusam, izmantojot darbinieku ilgtermiņa norīkošanu saskaņā ar 56. pantu

Valsts/gads	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 un turpmāk
Beļģija	8	10	10	15	20	25	30
Bulgārija	11	13	13	20	27	33	40
Čehija	5	7	7	10	13	17	20
Dānija	8	10	10	15	19	24	29
Vācija	61	73	73	110	152	187	225
Igaunija	5	6	6	9	12	15	18
Grieķija	13	17	17	25	33	42	50
Spānija	30	37	37	56	74	93	111
Francija	46	56	56	83	114	141	170
Horvātija	17	22	22	33	43	54	65
Itālija	33	42	42	63	83	104	125
Kipra	2	3	3	4	5	7	8
Latvija	8	10	10	15	20	25	30
Lietuva	10	13	13	20	26	33	39
Luksemburga	2	3	3	4	5	7	8
Ungārija	17	22	22	33	43	54	65
Malta	2	2	2	3	4	5	6

Valsts/gads	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 un turpmāk
Nīderlande	13	17	17	25	33	42	50
Austrija	9	11	11	17	23	28	34
Polija	27	33	33	50	67	83	100
Portugāle	8	10	10	15	20	25	30
Rumānija	25	25	25	38	50	63	75
Slovēnija	12	12	12	18	23	29	35
Slovākija	12	12	12	18	23	29	35
Somija	10	10	10	15	20	25	30
Zviedrija	11	11	11	17	23	28	34
Šveice	5	5	5	8	11	13	16
Islande	1	1	1	1	1	2	2
Lihtenšteina (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norvēģija	7	7	7	10	13	17	20
KOPĀ	500	500	500	750	1 000	1 250	1 500

(*) Lihtenšteina sniegs ieguldījumu samērīga finanšu atbalsta veidā.

III PIELIKUMS

Gada ieguldījumi, kas dalībvalstīm jāsniedz pastāvīgajā korpusā darbinieku īstermiņa izvietošanai saskaņā ar 57. pantu

Valsts/Gads	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 un turpmāk
Beļģija	72	70	80	85	100	105	110
Bulgārija	96	93	107	113	133	140	147
Čehija	48	47	53	57	67	70	73
Dānija	70	68	77	82	97	102	106
Vācija	540	523	602	637	748	785	827
Igaunija	43	42	48	51	60	63	66
Grieķija	120	117	133	142	167	175	183
Spānija	266	259	296	315	370	389	407
Francija	408	396	454	481	566	593	624
Horvātija	156	152	173	184	217	228	238
Itālija	300	292	333	354	417	438	458
Kipra	19	19	21	23	27	28	29
Latvija	72	70	80	85	100	105	110
Lietuva	94	91	104	111	130	137	143
Luksemburga	19	19	21	23	27	28	29
Ungārija	156	152	173	184	217	228	238
Malta	14	14	16	17	20	21	22

Valsts/Gads	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 un turpmāk
Nīderlande	120	117	133	142	167	175	183
Austrija	82	79	91	96	113	119	125
Polija	240	233	267	283	333	350	367
Portugāle	72	0	80	85	100	105	110
Rumānija	180	175	200	213	250	263	275
Slovēnija	84	82	93	99	117	123	128
Slovākija	84	82	93	99	117	123	128
Somija	72	70	80	85	100	105	110
Zviedrija	82	79	91	96	113	119	125
Šveice	38	37	43	45	53	56	59
Islande	5	5	5	6	7	7	7
Lihtenšteina (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norvēģija	48	47	53	57	67	70	73
KOPĀ	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

(*) Lihtenšteina sniegs ieguldījumu samērīga finanšu atbalsta veidā.

IV PIELIKUMS

Ieguldījumi, kas dalībvalstīm jāsniedz pastāvīgajā korpusā, izmantojot ātrās reaģēšanas rezervi, saskaņā ar 58. pantu

Valsts	Skaits
Beļģija	30
Bulgārija	40
Čehija	20
Dānija	29
Vācija	225
Igaunija	18
Grieķija	50
Spānija	111
Francija	170
Horvātija	65
Itālija	125
Kipra	8
Latvija	30
Lietuva	39
Luksemburga	8
Ungārija	65
Malta	6
Nīderlande	50
Austrija	34
Polija	100
Portugāle	30
Rumānija	75
Slovēnija	35
Slovākija	35
Somija	30

Valsts	Skaits
Zviedrija	34
Šveice	16
Islande	2
Lihtenšteina (*)	0
Norvēģija	20
KOPĀ	1 500

(*) Lihtenšteina sniegs ieguldījumu samērīga finanšu atbalsta veidā.

V PIELIKUMS

Noteikumi par spēka pielietošanu, tostarp par apmācību un dienesta ieroču un nenāvējoša aprīkojuma apgādi, kontroli un pielietošanu, kas piemērojami štata darbiniekiem, kas ir norīkoti kā vienību dalībnieki

1. **Vispārīgi principi attiecībā uz spēka un ieroču pielietošanu**

Šajā regulā "spēka pielietošana" nozīmē štata darbinieku, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, fizisko līdzekļu pielietošanu nolūkā veikt savas funkcijas vai nodrošināt pašaizsardzību; kas ietver roku un ķermeņa pielietošanu un jebkādu instrumentu, ieroču, tostarp šaujamieroču, vai aprīkojuma pielietošanu.

Ieročus, munīciju un aprīkojumu nēsā un pielieto tikai operāciju laikā. Ieroču, munīcijas un aprīkojuma nēsāšana vai pielietošana ārpus dienesta laika ir aizliegta.

Saskaņā ar 82. panta 8. punktu štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, pielieto spēku un ieročus saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē.

Neskarot uzņēmējas dalībvalsts atļauju un tās tiesību aktu piemērojamību par spēka pielietošanu operāciju laikā, štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, pielieto spēku un ieročus atbilstoši nepieciešamības, proporcionalitātes un piesardzības principiem ("pamatprincipi"), kuri izklāstīti turpmāk.

Operacionālajā plānā, par kuru izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts ir vienojušies, nosaka ieroču nēsāšanas un pielietošanas nosacījumus operāciju laikā saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai darbības procedūrām.

Nepieciešamības princips

Spēka pielietošana, vai nu izmantojot tiešu fizisku kontaktu vai arī ieročus vai aprīkojumu, ir pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos, un to veic tikai tad, ja tas ir absolūti nepieciešams Aģentūras pienākumu izpildes nodrošināšanai vai pašaizsardzībai. Spēku pielieto tikai kā galējo līdzekli pēc tam, kad ir pieliktas visas iespējamās pūles, lai situāciju atrisinātu ar nevardarbīgiem līdzekļiem, tostarp pārliecināšanas, sarunu vai mediācijas ceļā. Spēka vai piespiedu pasākumu pielietošana nekādā gadījumā nedrīkst būt patvaļīga vai ļaunprātīga.

Proporcionalitātes princips

Ikreiz, kad spēka vai šaujamieroču likumīga pielietošana ir nenovēršama, štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, rīkojas proporcionāli situācijas nopietnībai un sasniedzamajam leģitīmajam mērķim. Operacionālo darbību laikā proporcionalitātes principu ievēro gan izvēloties pielietojamā spēka veidu (piemēram, nepieciešamību pielietot ieročus), gan apmēru. Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, nepielieto vairāk spēka, nekā tas ir absolūti nepieciešams likumīgo tiesībaizsardzības mērķu sasniegšanai. Ja pielieto šaujamieroci, štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, nodrošina, ka šāds pielietojums rada vismazākos iespējamos ievainojumus un, cik vien tas ir iespējams, samazina radīto ievainojumu un kaitējumu. Ja pasākumi noved pie nepieņemama rezultāta, štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, var atcelt pasākumu. Proporcionalitātes princips paredz, ka Aģentūrai jānodrošina tās štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, aprīkojums un pašaizsardzības rīki, kas nepieciešami, lai spēku varētu pielietot atbilstošajā apmērā.

Pienākums ievērot piesardzību

Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, veicot operacionālās darbības, pilnībā ievēro un tiecas saglabāt cilvēku dzīvību un cilvēku cieņu. Veic visus nepieciešamos pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu ievainojumu un kaitējuma risku operāciju laikā. Šis pienākums ietver štata darbinieku, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, vispārējo pienākumu sniegt skaidrus brīdinājumus par viņu nodomu pielietot spēku, izņemot, ja šāda brīdinājuma sniegšana pakļautu vienību dalībniekus nevajadzīgam riskam vai radītu nāves vai nopietna kaitējuma risku citiem, vai arī attiecīgajos apstākļos būtu acīmredzami nepiemērota vai nelietderīga.

2. **Īpaši noteikumi par visbiežāk pielietotajiem spēka instrumentiem (štata darbinieku, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, aprīkojums)**

Saskaņā ar pamatprincipiem spēka pielietošana ir pieļaujama tikai tiktāl, cik šāda spēka pielietošana ir nepieciešama, lai sasniegtu tūlītēju tiesībaizsardzības mērķi, un tikai pēc tam, kad:

— mēģinājumi risināt iespējamu vardarbīgu konfrontāciju ar pārliecināšanu, sarunām, mediāciju ir izsmelti un ir bijuši neveiksmīgi,

— ir sniegts brīdinājums par nodomu pielietot spēku.

Gadījumos, kad nepieciešams palielināt intervences līmeni (piemēram, pielietot ieroci vai cita veida ieroci), būtu jāsniedz arī skaidrs brīdinājums par šādu eskalāciju, izņemot, ja šāda brīdinājuma sniegšana pakļautu vienības dalībniekus nevajadzīgam riskam vai radītu nāves vai nopietna kaitējuma risku citiem, vai arī attiecīgajos apstākļos būtu acīmredzami nepiemērota vai nelietderīga.

Šaujamieroči

Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, šaujamieročus pret personām nepielieto, izņemot šādus gadījumus, un tikai tad, ja mazāk galēji līdzekļi nav pietiekami nepieciešamo mērķu sasniegšanai:

— štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, šaujamieročus pielieto tikai kā galējo līdzekli ārkārtas situācijā, jo īpaši, ja pastāv risks, ka tuvumā esošas personas varētu būt apdraudētas,

— štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, šaujamieroču pielietošana ir nepieciešama, lai aizstāvētu sevi vai citus pret tiešiem nāves vai nopietnu ievainojumu draudiem,

— štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, šaujamieroču pielietošana ir nepieciešama, lai novērstu tiešus nāves vai nopietnu ievainojumu draudus,

— štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, šaujamieroču pielietošana ir nepieciešama, lai atvairītu faktisku uzbrukumu vai novērstu gaidāmu bīstamu uzbrukumu svarīgām iestādēm, dienestiem vai objektiem.

Pirms šaujamieroču pielietošanas štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, ir jāsniedz skaidrs brīdinājums par viņu nolūku pielietot šādus šaujamieročus. Brīdinājumus var sniegt mutiski vai ar brīdinājuma šāvieniem.

Nenāvējoši ieroči

Steks

Apstiprinātus stekus var pielietot kā aizsardzības līdzekļus vai, ja nepieciešams, kā ieročus, ievērojot turpmāk norādītos pamatprincipus:

— ja mazāka apmēra spēka pielietošana ir uzskatāma par acīmredzami nepiemērotu konkrētajam mērķim,

— lai novērstu faktisku vai gaidāmu uzbrukumu īpašumam.

Pirms steka pielietošanas štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, ir jāsniedz skaidrs brīdinājums par viņu nolūku pielietot stekus. Izmantojot stekus, štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, vienmēr cenšas samazināt ievainojumu risku un izvairīties no saskares ar galvu.

Asarošanu izraisoši aģenti (piem., piparu gāze)

Apstiprinātus asarošanu izraisošus aģentus var pielietot kā aizsardzības līdzekļus vai, ja nepieciešams, kā ieročus, ievērojot turpmāk norādītos pamatprincipus:

— ja mazāka apmēra spēka pielietošana ir uzskatāma par acīmredzami nepiemērotu konkrētajam mērķim,

— lai novērstu faktisku vai gaidāmu uzbrukumu.

Cits aprīkojums

Rokudzelži

Rokudzelžus uzliek tikai personām, kuras uzskata par tādām, kas apdraud sevi vai citus, lai nodrošinātu minēto šo personu drošu aizturēšanu vai transportēšanu, un lai nodrošinātu štata darbinieku, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, un citu vienības dalībnieku drošību. Rokudzelžus pielieto tikai uz īsāko iespējamo laiku un tikai tad, ja tas ir absolūti nepieciešams.

3. **Praktiski noteikumi par spēka, dienesta ieroču, munīcijas un aprīkojuma pielietošanu operāciju laikā**

Vispārēji praktiski noteikumi par spēka, ieroču un cita aprīkojuma pielietošanu operāciju laikā

Saskaņā ar 82. panta 8. punktu štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, ir jāīsteno savas izpildpilnvaras, tostarp spēka pielietošana, uzņēmējas dalībvalsts komandvadībā un viņi pielieto spēku, tostarp ieročus, munīciju un aprīkojumu, tikai uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē un tikai pēc tam, kad saņemta atļauja no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Tomēr uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ar Aģentūras piekrišanu var atļaut štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, pielietot spēku arī bez uzņēmējas dalībvalsts amatpersonu klātbūtnes.

Uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar 82. panta 8. punkta otro daļu var aizliegt konkrētu dienesta ieroču, munīcijas un aprīkojuma nēsāšanu.

Neskarot uzņēmējas dalībvalsts atļauju un tās tiesību aktu piemērojamību par spēka pielietošanu operāciju laikā, štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, pielieto spēku un ieročus:

a) atbilstoši pamatprincipiem un 2. daļā minētajiem īpašajiem noteikumiem;

b) ievērojot pamattiesības, ko garantē starptautiskās un Savienības tiesības, tostarp, jo īpaši Harta, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Pamatprincipi tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem par spēka un šaujamieroču lietošanu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Rīcības kodekss tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonām;

c) atbilstoši Aģentūras rīcības kodeksam.

4. **Kontroles mehānisms**

Saistībā ar spēka, ieroču, munīcijas un aprīkojuma pielietošanu Aģentūra nodrošina turpmāk minētos drošības mehānismus un savā gada ziņojumā sniedz to izvērtējumu.

Apmācība

Saskaņā ar 62. panta 2. punktu sniegtā apmācība aptver teorētiskos un praktiskos spēka pielietošanas un tā pielietošanas novēršanas aspektus. Teorētiskā apmācība ietver psiholoģisko apmācību, tostarp izturētspējas apmācību un apmācību darbam liela spiediena situācijās, kā arī metodes, lai izvairītos no spēka pielietošanas, piemēram, sarunas un mediāciju. Teorētiskajām apmācībām seko obligāta un atbilstoša teorētiskā un praktiskā apmācība par spēka, ieroču, munīcijas un aprīkojuma pielietošanu un par piemērojamiem pamattiesību aizsardzības pasākumiem. Lai nodrošinātu vienotu praktisku izpratni un pieeju, praktisko apmācību noslēdz ar simulāciju, kas atbilst izvietošanas laikā veicamajām darbībām, un tā ietver praktisku simulāciju, kura saistīta ar pamattiesību aizsardzības pasākumu aktivizāciju.

Aģentūra štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, nodrošina ikgadēju pastāvīgu apmācību par spēka pielietošanu. Šāda apmācība notiek kā 62. panta 2. punktā paredzētā apmācība. Lai štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, būtu atļauts nēsāt dienesta ieročus un pielietot spēku, viņiem ir jābūt sekmīgi apguvušiem ikgadējā pastāvīgā apmācība. Ikgadējā pastāvīgā apmācība ietver pirmajā daļā aprakstītos teorētiskos un praktiskos aspektus. Ikgadējā pastāvīgā apmācība kopā ilgst vismaz 24 stundas, no kurām teorētiskā apmācība ir vismaz 8 stundas un praktiskā apmācība – vismaz 16 stundas. Praktisko apmācību sadala vismaz 8 stundu fiziskajā apmācībā ar fiziskās aizturēšanas paņēmieniem un vismaz 8 stundu šaujamieroču pielietošanas apmācībā.

Narkotisko vielu, zāļu un alkohola lietošana

Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, dienesta laikā nedrīkst lietot alkoholu vai būt alkohola ietekmē.

Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, nedrīkst turēt īpašumā vai lietot narkotiskās vielas vai zāles, ja vien tās nav izrakstītas medicīnisku apsvērumu dēļ. Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki un kam medicīniskiem nolūkiem nepieciešamas zāles, par to nekavējoties informē savu tiešo priekšnieku. Viņu dalību operacionālajās darbībās var pārskatīt, ņemot vērā iespējamos vielas lietošanas efektus un blakusefektus.

Aģentūra izveido kontroles mehānismu, ar kuru nodrošina, ka tās štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, savas funkcijas neveic narkotisko vielu, zāļu vai alkohola ietekmē. Minētā mehānisma pamatā ir štata darbinieku, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, regulāra medicīniskā pārbaude, lai noteiktu jebkādu iespējamu narkotisko vielu, zāļu vai alkohola lietošanu. Par visiem šajos testos iegūtajiem pozitīvajiem rezultātiem nekavējoties ziņo izpilddirektoram.

Ziņošana

Par visiem incidentiem, kas saistīti ar spēka pielietošanu, pa komandķēdi nekavējoties ziņo par katru attiecīgo operāciju atbildīgajai koordinācijas struktūrai un pamattiesību amatpersonai un izpilddirektoram. Ziņojumā sniedz pilnīgu informāciju par apstākļiem, kādos šāda pielietojuma nepieciešamība radusies.

Pienākums sadarboties un informēt

Štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, un visi citi operāciju dalībnieki sadarbojas visu tādu ar incidentiem saistītu faktu vākšanā, par kuriem ziņots operacionālās darbības laikā.

Uzraudzības mehānisms

Aģentūra izveido 55. panta 5. punkta a) apakšpunktā minēto uzraudzības mehānismu.

Sūdzību mehānisms

Ikviena persona atbilstoši 111. pantā paredzētajam sūdzību mehānismam var ziņot par iespējamiem štata darbinieku, kas izvietoti ka vienību dalībnieki, veiktiem to spēka pielietošanas noteikumu pārkāpumiem, kas piemērojami saskaņā ar šo pielikumu.

Sankcijas

Neskarot 85. pantu, ja Aģentūra konstatē, ka tās štata darbinieks, kas izvietots kā vienību dalībnieks, ir veicis darbības, ar kurām pārkāpj saskaņā ar šo regulu piemērojamos noteikumus, tostarp pamattiesības, kas aizsargātas ar Hartu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un starptautiskajām tiesībām, izpilddirektors veic atbilstīgus pasākumus, kas var ietvert štata darbinieka tūlītēju atsaukšanu no operacionālās darbības, un jebkādus disciplinārus pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumiem, tostarp štata darbinieka izslēgšanu no Aģentūras.

Pamattiesību amatpersonas loma

Pamattiesību amatpersona pārbauda un sniedz komentārus par pamatapmācību un zināšanu atsvaidzināšanas apmācību saturu, pievēršot īpašu uzmanību ar pamattiesībām saistītiem aspektiem un tam, kā pamattiesības var aizsargāt situācijās, kurās ir nepieciešams pielietot spēku, un nodrošina atbilstošu preventīvo paņēmienu iekļaušanu.

Pamattiesību amatpersona ziņo par pamattiesību ievērošanu tiesībaizsardzības praksē uzņēmējā dalībvalstī vai uzņēmējā trešā valstī. Minēto ziņojumu iesniedz izpilddirektoram, un to ņem vērā operacionālā plāna izstrādē.

Pamattiesību amatpersona nodrošina, ka incidenti saistībā ar spēka pielietošanu un ieroču, munīcijas un aprīkojuma pielietošanu tiek rūpīgi izmeklēti, un nekavējoties paziņoti izpilddirektoram. Šādu izmeklēšanu rezultātus nosūta konsultatīvajam forumam.

Pamattiesību amatpersona regulāri uzrauga visas darbības, kas saistītas ar spēka, ieroču, munīcijas un aprīkojuma pielietošanu, un par visiem incidentiem ziņo pamattiesību amatpersonas ziņojumos, kā arī Aģentūras gada ziņojumā.

5. **Nodrošināšana ar dienesta ieročiem**

Ieroču atļauja

Lai noteiktu precīzus dienesta ieročus, munīciju un citu aprīkojumu, ko pielietos štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, Aģentūra izveido pilnīgu to lietu sarakstu, kas jāiekļauj individuālā aprīkojuma komplektā.

Individuālā aprīkojuma komplektu izmanto visi štata darbinieki, kas izvietoti kā vienību dalībnieki. Aģentūra var arī papildināt individuālā aprīkojuma komplektu ar papildu ieročiem, munīciju vai citu aprīkojumu, kas īpaši nepieciešams konkrētu uzdevumu veikšanai viena vai divu veidu vienībās.

Aģentūra nodrošina, ka visi ieroči, tostarp šaujamieroči, munīcija un aprīkojums, kas nodrošināts štata darbiniekiem, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, atbilst visiem vajadzīgajiem tehniskajiem standartiem.

Ieročus, munīciju un aprīkojumu, ko atļauts pielietot, norāda operacionālajā plānā atbilstīgi uzņēmējas dalībvalsts prasībām par pieņemamiem un aizliegtiem ieročiem.

Norādījumi attiecībā uz dienesta laiku

Operāciju laikā var nēsāt ieročus, munīciju un aprīkojumu, un tos pielieto tikai kā galējo līdzekli. Ieroču, munīcijas un aprīkojuma nēsāšana vai pielietošana ārpus dienesta laika nav atļauta. Aģentūra izstrādā īpašus noteikumus un pasākumus, kas atvieglo štata darbinieku, kas izvietoti kā vienību dalībnieki, ieroču, munīcijas un cita aprīkojuma glabāšanu drošās telpās ārpus dienesta laika, kā minēts 55. panta 5. punkta c) apakšpunktā.

VI PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
1. panta pirmais teikums	—	1. panta pirmā daļa
1. panta otrais teikums	—	1. panta otrā daļa
2. panta 1. punkts	—	2. panta 1. punkts
—	—	2. panta 2., 4., 5., 6., 9., 15., 16., 17., 18., 29., un 30. punkts
2. panta 2. punkts	—	2. panta 3. punkts
—	3. panta b), c), d), e) un f) punkts	2. panta 7., 8., 10. 11., un 13. punkts
2. panta 16. punkts	3. panta e) punkts	2. panta 12. punkts
—	3. panta i) punkts	2. panta 14. punkts
2. panta 9. punkts	—	2. panta 19. punkts
2. panta 5. līdz 7. punkts	—	2. panta 20. līdz 22. punkts
2. panta 10. līdz 15. punkts	—	2. panta 23. līdz 28. punkts
4. panta a) līdz d) punkts	—	3. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts
4. panta e) punkts	—	3. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts
4. panta f) līdz k) punkts	—	3. panta 1. punkta g) līdz l) apakšpunkts
—	—	3. panta 2. punkts
3. panta 1. punkts	—	4. pants
6. pants	—	5. pants

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
7. pants	—	6. pants
5. panta 1. punkts	—	7. panta 1. punkts
—	—	7. panta 2. punkts
5. panta 2. un 3. punkts	—	7. panta 3. un 4. punkts
8. panta 2. punkts	—	7. panta 5. punkts
—	—	8. panta 1. līdz 4. punkts
3. panta 2. punkts	—	8. panta 5. punkts
3. panta 3. punkts	—	8. panta 6. punkts
—	—	8. panta 7. un 8. punkts
—	—	9. pants
8. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	—	10. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta c) apakšpunkts
8. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta d) apakšpunkts
—	—	10. panta 1. punkta e) apakšpunkts
8. panta 1. punkta s) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta f) apakšpunkts
8. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta g) apakšpunkts
8. panta 1. punkta e) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta h) apakšpunkts
8. panta 1. punkta f) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta i) apakšpunkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
8. panta 1. punkta g) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta j) apakšpunkts
8. panta 1. punkta h) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta k) apakšpunkts
—	—	10. panta 1. punkta l) apakšpunkts
8. panta 1. punkta i) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta m) apakšpunkts
8. panta 1. punkta l) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta n) apakšpunkts
8. panta 1. punkta n) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta o) apakšpunkts
8. panta 1. punkta o) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta p) apakšpunkts
8. panta 1. punkta m) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta q) apakšpunkts
—	—	10. panta 1. punkta r) un s) apakšpunkts
8. panta 1. punkta t) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta t) apakšpunkts
—	—	10. panta 1. punkta u) apakšpunkts
8. panta 1. punkta u) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta v) apakšpunkts
8. panta 1. punkta p) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta w) apakšpunkts
8. panta 1. punkta q) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta x) apakšpunkts
—	—	10. panta 1. punkta y) apakšpunkts
8. panta 1. punkta j) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta z) apakšpunkts
—	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts	10. panta 1. punkta aa) apakšpunkts
8. panta 1. punkta r) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta ab) apakšpunkts
8. panta 1. punkta s) apakšpunkts	—	10. panta 1. punkta ac) apakšpunkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	—	10. panta 1. punkta ad) līdz ag) apakšpunkts
8. panta 3. punkts	—	10. panta 2. punkts
9. pants	—	11. pants
10. pants	—	12. panta 1. punkts
—	—	12. panta 2. un 3. punkts
23. pants	—	13. panta 1. punkta pirmais teikums
—	—	13. panta 1. punkta otrais teikums
—	—	13. panta 2. un 3. punkts
—	7. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts
—	7. panta 2. punkts	14. panta 2. punkts
44. panta 1. punkts	—	15. panta 1. un 2. punkts
—	—	15. panta 3. punkts
—	—	16. pants
—	—	17. pants
—	1. pants	18. pants
—	2. panta 1. un 2. punkts	19. panta 1. punkts
—	2. panta 3. punkts	19. panta 2. punkts
—	4. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	20. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
—	4. panta 1. punkta d) apakšpunkts	20. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	—	20. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunkts
—	4. panta 2. un 3. punkts	20. panta 2. un 3. punkts
—	5. panta 1., 2. un 3. punkts	21. panta 1., 2. un 3. punkta a) līdz h) apakšpunkts
—	—	21. panta 3. punkta i) un j) apakšpunkts
—	17. panta 1., 2., un 3. punkts	21. panta 4., 5., un 6. punkts
—	5. panta 4. punkts	21. panta 7. punkts
—	21. pants	22. pants
—	22. panta 1. punkts	23. panta 1. punkts
—	—	23. panta 2. un 3. punkts
—	8. panta 1. un 2. punkts	24. panta 1. punkts
—	—	24. panta 2. punkts
—	—	24. panta 3. punkts
—	9. panta 1. punkts	25. panta 1. punkts
—	9. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunkts	25. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunkts
—	—	25. panta 2. punkta f) apakšpunkts
—	9. panta 2. punkta f) apakšpunkts	25. panta 2. punkta g) apakšpunkts
—	9. panta 2. punkta g) apakšpunkts	25. panta 2. punkta h) apakšpunkts
—	9. panta 2. punkta h) apakšpunkts	25. panta 2. punkta i) apakšpunkts
—	9. panta 2. punkta i) apakšpunkts	25. panta 2. punkta j) apakšpunkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	9. panta 2. punkta j) apakšpunkts	25. panta 2. punkta k) apakšpunkts
—	9. panta 2. punkta k) apakšpunkts	25. panta 2. punkta l) apakšpunkts
—	9. panta 4. punkts	25. panta 3. punkts
—	9. panta 5. punkta a) apakšpunkta otrais teikums	25. panta 4. punkts
—	9. panta 10. punkts	25. panta 5. punkts
—	10. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts
—	10. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts	26. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
—	10. panta 2. punkta d) apakšpunkts	26. panta 2. punkta c) apakšpunkts
—	10. panta 2. punkta e) apakšpunkts	26. panta 2. punkta d) apakšpunkts
—	—	26. panta 2. punkta e) apakšpunkts
—	10. panta 2. punkta f) apakšpunkts	26. panta 2. punkta f) apakšpunkts
—	10. panta 3. punkta a) apakšpunkts	26. panta 3. punkta a) apakšpunkts
—	—	26. panta 3. punkta b) apakšpunkts
—	10. panta 3. punkta c) apakšpunkts	26. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	10. panta 5. punkts	26. panta 4. punkts
—	10. panta 6. punkts	26. panta 5. punkts
—	10. panta 4. punkts	26. panta 6. punkts
—	—	27. pants
—	12. panta 1. punkts	28. panta 1. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	12. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts	28. panta 2. punkta a), b), un c) apakšpunkts
—	—	28. panta 2. punkta d) apakšpunkts
—	12. panta 2. punkta d) apakšpunkts	28. panta 2. punkta e) apakšpunkts
—	12. panta 2. punkta e) apakšpunkts	28. panta 2. punkta f) apakšpunkts
—	—	28. panta 2. punkta g), h) un i) apakšpunkts
—	12. panta 4. un 5. punkts	28. panta 3. un 4. punkts
11. pants	—	29. panta 1., 2., 3. un 5. līdz 8. punkts
—	—	29. panta 4. punkts
—	14. pants	30. pants
12. pants	—	31. panta 1., 2. un 4. līdz 7. punkts un 31. panta 3. punkta a) līdz e) un g) līdz j) apakšpunkts
—	—	31. panta 3. punkta f) un k) apakšpunkts
13. pants	—	32. panta 1. līdz 8., 10. un 11. punkts
—	—	32. panta 9. punkts
—	—	33. pants
—	15. panta 1. punkts	34. panta 1. punkts
—	—	34. panta 2. punkts
—	—	34. panta 3. punkts
—	15. panta 2. punkts	34. panta 4. punkts
—	15. panta 3. punkts	34. panta 5. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	16. panta 1., 2., un 3. punkts	35. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts un 35. panta 2. un 3. punkts
—	—	35. panta 1. punkta d) apakšpunkts
—	16. panta 5. punkts	35. panta 4. punkts
14. pants	—	36. panta 1., 3. un 4. punkts un 36. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunkts
—	16. panta 4. punkta a) apakšpunkts	36. panta 2. punkta f) apakšpunkts
15. panta 1., 2., un 3. punkts	—	37. panta 1., 2., un 3. punkts
15. panta 5. punkts	—	37. panta 4. punkts
16. pants	—	38. panta 1., 2. un 4. punkts un 38. panta 3. punkta a) līdz k) un m) līdz o) apakšpunkts
—	—	38. panta 3. punkta l) apakšpunkts un 38. panta 5. punkts
17. pants	—	39. panta 1., 2., 3., 5., 7. līdz 10. un 13. līdz 15. punkts
—	—	39. panta 4., 6., 11. un 12. punkts
18. pants	—	40. panta 1., 2., 3. un 5.punkts un 40. panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunkts
—	—	40. panta 4. punkta d) apakšpunkts
15. panta 4. punkts	—	41. panta 1. punkts
—	—	41. panta 2. punkts
19. pants	—	42. pants
21. pants	—	43. panta 1. līdz 5. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	—	43. panta 6. punkts
22. pants	—	44. pants
24. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts un 24. panta 2. punkts	—	45. panta 1. punkts
—	—	45. panta 2. punkts
25. pants	—	46. panta 1. līdz 4. un 7. punkts
—	—	46. panta 5. un 6. punkts
26. pants	—	47. pants
27. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—	48. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
27. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—	48. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punkts
—	—	48. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts
27. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—	48. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	—	48. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts
27. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—	48. panta 1. punkta e) apakšpunkts
27. panta 1. punkta e) apakšpunkts	—	48. panta 1. punkta f) apakšpunkts
27. panta 2. punkts	—	48. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkts
—	—	48. panta 2. punkta e) apakšpunkts
27. panta 3. punkts	—	48. panta 3. punkts
—	—	49. pants
28. pants	—	50. pants

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
29. pants	—	51. pants
—	—	52. panta 1. punkts
32. panta 2. punkts	—	52. panta 2. punkts
33. pants	—	53. pants
—	—	54. panta
—	—	55. pants
—	—	56. pants
—	—	57. pants
—	—	58. pants
—	—	59. pants
—	—	60. pants
—	—	61. pants
36. panta 1. punkts	—	62. panta 1. punkts
—	—	62. panta 2. un 3. punkts
36. panta 2. punkts	—	62. panta 4. punkts
36. panta 4. līdz 8. punkts	—	62. panta 5. līdz 9. punkts
—	—	62. panta 10. punkts
38. panta 1. punkts	—	63. panta 1. punkts
—	—	63. panta 2. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
38. panta 2. līdz 5. punkts	—	63. panta 3. līdz 6. punkts
39. panta 1. līdz 12. un 14. līdz 16. punkts	—	64. pants
—	—	65. panta 1. un 2. punkts
20. panta 12. punkts, 39. panta 13. punkts	—	65. panta 3. punkts
—	—	65. panta 4. punkts
37. pants	—	66. pants (izņemot 5. punktu)
—	—	66. panta 5. punkts
—	—	67. pants
52. panta 1. punkts	18. panta 1., 2. un 3. punkts	68. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa, a) līdz g) apakšpunkti
—	—	68. panta 1. punkta i) un j) apakšpunkts
—	—	68. panta 1. punkta trešās daļas a) līdz d) apakšpunkts
—	18. panta 3. punkts	68. panta 1. punkta trešās daļas e) apakšpunkts
52. panta 2. punkts	18. panta 5. punkts	68. panta 2. punkts
52. panta 4. punkts	18. panta 5. punkts	68. panta 3. punkts
52. panta 3. punkts	—	68. panta 4. punkts
52. panta 4. punkts	18. panta 6. punkts	68. panta 5. punkts
—	18. panta 4. punkts	68. panta 6. punkts
53. pants	—	69. pants

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
51. panta 1. punkts	—	70. panta 1. punkts
—	19. pants	70. panta 2. līdz 6. punkts
51. panta 2. un 3. punkts	—	70. panta 7. un 8. punkts
54. panta 1. un 2. punkts	—	71. panta 1., 2. un 3. punkts
—	—	71. panta 4. punkts
—	20. panta 1. punkts	72. panta 1. punkts
—	—	72. panta 2. punkts
—	20. panta 3. punkts	72. panta 3. punkts
54. panta 2. punkts	—	73. panta 1. un 2. punkts
54. panta 4. punkts	—	73. panta 3. un 4. punkts
54. panta 8. punkts	—	73. panta 5. punkts
54. panta 9. punkts	—	73. panta 6. punkts
54. panta 11. punkts	—	73. panta 7. un 8. punkts
54. panta 3. punkts	—	74. panta 1., 2. un 3. punkts
—	—	74. panta 4., 5. un 6. punkts
—	20. panta 1. punkts	75. panta 1. un 2. punkts
—	20. panta 7. punkts	75. panta 3. punkts
54. panta 5. punkts	—	76. panta 1. punkts
—	—	76. panta 2., 3. un 4. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
55. panta 4. punkts	—	76. panta 5. punkts
55. panta 1., 2. un 3. punkts	—	77. panta 1., 2. un 3. punkts
—	—	77. panta 4. punkts
52. panta 5. punkts	—	78. panta 1. punkts
54. panta 7. punkts	—	78. panta 2. punkts
—	—	78. panta 3. punkts
—	—	79. pants
34. pants	—	80. pants
35. pants	—	81. pants
40. pants	—	82. panta 1., 3., 4. un 6. līdz 11. punkts
—	—	82. panta 2. un 5. punkts
41. pants	—	83. pants
42. pants	—	84. pants
43. pants	—	85. pants
45. panta 1. un 2. punkts	—	86. panta 1. un 2. punkts
—	—	86. panta 3., 4. un 5. punkts
46. panta 1. punkts	—	87. panta 1. punkta a), b), c), e), f) un h) apakšpunkts
—	—	87. panta 1. punkta d) un g) apakšpunkts
46. panta 3. un 4. punkts	—	87. panta 2. un 3. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	—	88. panta 1. punkta pirmā daļa
47. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	—	88. panta 1. punkta otrās daļas a) un c) apakšpunkts
—	—	88. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts
47. panta 2. punkts	—	88. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts
—	—	88. panta 2. punkta b) apakšpunkts
—	13. pants	89. panta 1. un 2. punkts
—	—	89. panta 3. punkts
—	20. panta 4. un 5. punkts	89. panta 4. un 5. punkts
—	—	89. panta 6. punkts
—	—	90. pants
—	—	91. pants
50. pants	—	92. pants
56. pants	—	93. pants
57. pants	—	94. pants
58. pants	—	95. panta 1., 4., 5. un 6. punkts
—	—	95. panta 2. un 3. punkts
59. pants	—	96. pants
60. pants	—	97. pants
—	—	98. pants

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
61. pants	—	99. panta
62. panta 1. un 3. līdz 8. punkts	—	100. panta 1. un 3. līdz 8. punkts
62. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz g) un i) līdz z) apakšpunkts	—	100. panta 2. punkta pirmās daļas a), b), d), f) līdz z) un ab) apakšpunkts
—	—	100. panta 2. punkta pirmās daļas c), e), aa), ac), ad) un ae) apakšpunkts
62. panta 2. punkta otrā daļa	—	100. panta 2. punkta otrā daļa
63. pants	—	101. pants
64. pants	—	102. pants
65. pants	—	103. pants
66. pants	—	104. panta 1. līdz 5. un 7. līdz 9. punkts
—	—	104. panta 6. punkts
67. pants	—	105. pants
68. panta 1., 2. punkts un 3. punkta a) līdz j) un l) līdz r) apakšpunkts	—	106. panta 1.,.2., 5. un 6. punkts un 106. panta 4. punkta a) līdz l), n), o), r) s) un t) apakšpunkts
—	—	106. panta 3. punkts
—	—	106. panta 4. punkta m), p) un q) apakšpunkts
69. pants	—	107. panta 1. līdz 7. punkts
—	—	107. panta 8. punkts
70. pants	—	108. pants
71. pants	—	109. panta 1., 4. un 7. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	—	109. panta 2., 3., 5. un 6. punkts
—	—	110. pants
72. pants	—	111. pants
—	—	112. pants
73. pants	—	113. pants
74. pants	—	114. pants
75. pants	—	115. panta 1. līdz 14. punkts
—	—	115. panta 15. punkts
76. pants	—	116. pants
77. pants	—	117. panta 1., 2., 3. un 5. punkts
—	—	117. panta 4. punkts
78. pants	—	118. pants
—	—	119. pants
79. pants	—	120. pants
81. pants	—	121. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz e) apakšpunkts un 121. panta 1. punkta otrā daļa
—	—	121. panta 1. punkta pirmās daļas f) un g) apakšpunkts
—	—	121. panta 2. un 3. punkts
81. panta 2. punkts	—	121. panta 4. punkts

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	22. panta 2. punkts	121. panta 5. punkts
—	22. panta 3. un 4. punkts	121. panta 6. punkts
—	—	122. pants
82. pants	—	123. pants
83. pants	—	124. pants
2. panta 3. un 4. punkts	—	—
8. panta 1. punkta k) apakšpunkts	—	—
8. panta 1. punkta t) un u) apakšpunkts	—	—
20. panta 3. līdz 11. punkts	—	—
27. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—	—
27. panta 4. punkts	—	—
30. pants	—	—
31. pants	—	—
32. panta 1. punkts	—	—
36. panta 3. punkts	—	—
44. panta 2. punkts	—	—
45. panta 3. un 4. punkts	—	—
46. panta 2., 3. un 4. punkts	—	—
47. panta 3. punkts	—	—

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
48. pants	—	—
49. pants	—	—
62. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunkts	—	—
—	2. panta 4. punkts	—
—	3. panta a) apakšpunkts	—
—	3. panta h) apakšpunkts	—
—	4. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkts	—
—	4. panta 4. punkts	—
—	6. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkts	—
—	6. panta 2. punkts	—
—	7. panta 3., 4. un 5. punkts	—
—	9. panta 2. punkta k) apakšpunkts	—
—	9. panta 5. punkta b) apakšpunkts	—
—	9. panta 6. punkts	—
—	9. panta 7. punkts	—
—	9. panta 8. punkts	—
—	9. panta 9. punkts	—
—	9. panta 10. punkts	—
—	10. panta 2. punkta c) un f) apakšpunkts	—

Regula (ES) 2016/1624	Regula (ES) Nr. 1052/2013	Šī regula
—	10. panta 7. punkts	—
—	11. pants	—
—	12. panta 3. punkts	—
—	16. panta 4. punkts	—
—	20. panta 2. punkts	—
—	20. panta 6. punkts	—
—	20. panta 8. punkts	—
—	20. panta 9. punkts	—
—	23. pants	—
—	24. pants	—

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV